

Hallituksen esitys eduskunnalle ennakonkannon ja eräiden muiden verotusmenettelyjen uudistamista koskevaiksi lainsäädännöksi

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettaviksi verotusmenettelystä annettua lakia, veronlisäyksestä ja viivekorosta annettua lakia, veronkantolakia, ennakoperintälakia, rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annettua lakia, korkotulon lähdeverosta annettua lakia, eräiden asuntojen vuokraustoimintaa harjoittavien osakeyhtiöiden veronhuojennuksesta annettua lakia, tonnisto-verolakia, verontilityslakia, Verohallinnosta annettua lakia sekä perintö- ja lahjaverolakia. Lisäksi esityksessä ehdotetaan tehtäväksi teknisluonteisia muutoksia rakennusverolakiin, tuulivoiman kompensatioalueista annettuun lakiin, katsastustoiminnan valvontamaksusta annettuun lakiin ja lentoliikenteen valvontamaksusta annettuun lakiin.

Ennakonkannossa maksettavan veron määräämistä ja muuttamista koskevat menettelyt yhdenmukaistettaisiin siten, että kaikkien verovelvollisten ennakonkannossa sovellettaisiin yhtenäisiä määräaikoja. Nykymuotoisesta ennakon täydennysmaksusta luovuttaisiin. Verohallinto voisi määrätä, muuttaa ja poistaa ennakoita verovelvollisen aloitteesta verotuksen päättymiseen saakka. Verohallinnon aloitteesta ennakoita voitaisiin määrätä ja korottaa verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden loppuun saakka sekä alentaa ja poistaa verotuksen päättymiseen saakka. Ennakot luettaisiin verotuksessa hyväksi sen mukaisena kuin ne on määrätty.

Sähköisten menettelytapojen lisäämiseksi yhteisön ja yhteisetuuden olisi pääsääntöisesti tehtävä ennakkoa koskeva vaatimus ja annettava tuloveroilmoitus sähköisesti. Myös tilinumero tulisi ilmoittaa sähköisesti.

Tuloverotuksessa laskettavia korkoja koskevat säännökset uudistettaisiin verotuksen koronlaskennan yhdenmukaistamiseksi. Ennakoperinnän ja lopullisen verotuksen vastaavuuden parantamiseksi jäännösverolle laskettaisiin huojennettua viivästyskorkoa verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisestä päivästä verolle määrättävään eräpäivään. Korko olisi samansuuruinen kaikille verovelvollisryhmille. Myös veronpalautukselle laskettaisiin korkoa verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisestä päivästä lukien. Huojennettua viivästyskorkoa laskettaisiin verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä tai tämän jälkeen eräntyvälle ennakolle, jäännösverolle ja verotuksen muutoksen johdosta maksettavalle verolle. Verotuksen oikaisutilanteissa määrättävä veronlisäys korvattaisiin vastaavassa tilanteessa määrättävällä viivästyskorolla. Yhteisöjen jäännösverolle ja veronpalautukselle laskettaisiin korkoa verovuosisuhteisesti myös silloin, kun verovuosi koostuu kahdesta tai useammasta tilikaudesta. Tuloverotuksessa maksettavaksi määrättävistä koroista säädettäisiin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa ja palautuksen yhteydessä verovelvolliselle maksettavasta korosta veronkantolaissa.

Veronkantomenettelyjen yksinkertaistamiseksi ennakonpalautuksen siirtoa puolisoiden kesken koskeva verotusmenettelystä annetun lain säännös kumottaisiin.

Veronkantolain säännökset, jotka koskevat uudessa kantomenettelyssä käsiteltäviä veroja, laajenisivat koskemaan myös tuloveroa, ennakoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrättyä ennakkoa tai muuta määrää sekä tonnistoroveroa. Säännökset laajenisivat koskemaan myös perintöveroa, lahjaveroa ja tulonsaajalle määrättävää lähdeveroa siltä osin kuin niitä ei

HE 237/2016 vp

ole sovellettu näihin veroihin. Muutokset koskisivat veronkantolain maksujen ja palautusten käyttöjärjestystä, veron suoritusjärjestystä, yhteenvetoa, kantomenettelyn virheen korjaamista sekä palautuksen käyttämistä. Lisäksi veronkantolakiin lisättäisiin säännökset siitä, miten maksajan uudessa kantomenettelyssä käsiteltäville veroille eri tavoin kohdentamat maksut käytetään verojen suoritukseksi.

Lait ovat tarkoitetut tulemaan voimaan 1 päivänä marraskuuta 2017. Tilinumeron sähköistä ilmoittamista koskevat säännökset tulisivat kuitenkin voimaan mahdollisimman pian. Lakeja sovellettaisiin pääsääntöisesti ensimmäisen kerran yhteisöjen ja yhteisetuuksien verovuoden 2017 verotuksessa ja luonnollisten henkilöiden ja kuolinpesien verovuoden 2018 verotuksessa.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
SISÄLLYS.....	3
YLEISPERUSTELUT.....	7
1 JOHDANTO.....	7
1.1 Valmis-hanke.....	7
1.2 Uudistuksen ensimmäinen vaihe.....	7
1.3 Uudistuksen kolmas vaihe.....	8
1.4 Muut vireillä olevat uudistukset.....	8
2 NYKYTILA.....	9
2.1 Tuloverotuksen ennakot.....	9
2.1.1 Ennakon määrääminen ja täydentäminen.....	9
2.1.2 Ennakoiden lukeminen verovelvollisen hyväksi.....	10
2.2 Yhteisön ja yhteisetuuden ennakkoa koskevan vaatimuksen esittäminen ja veroilmoituksen antaminen.....	11
2.2.1 Ennakkoa koskeva vaatimus.....	11
2.2.2 Veroilmoitus.....	11
2.2.3 Tilinumero.....	12
2.3 Tuloverotuksen koronlaskenta.....	12
2.3.1 Jäännösverolle ja ennakonpalautukselle laskettavat korot.....	12
2.3.2 Maksamattomille ennakoille laskettavat korot.....	14
2.3.3 Korot tuloverotuksen muutostilanteissa.....	15
2.4 Veronkanto.....	16
2.4.1 Veronkannon ja perinnän sääntely.....	16
2.4.2 Veronkantolain eräistä säännöksistä.....	16
2.4.3 Ennakonpalautuksen käyttäminen puolison veron suoritukseksi.....	18
2.4.4 Maksamatta olevalle verolle laskettava korko.....	18
2.4.5 Ennakoiden vanhentuminen.....	18
3 NYKYTILAN ARVIOINTI.....	19
3.1 Tuloverotuksen ennakot.....	19
3.1.1 Ennakon määrääminen ja täydentäminen.....	19
3.1.2 Ennakkoperinnän vastaavuusvaatimuksen toteutuminen.....	20
3.1.3 Ennakoiden lukeminen verovelvollisen hyväksi.....	24
3.2 Yhteisön ja yhteisetuuden ennakkoa koskevan vaatimuksen esittäminen ja veroilmoituksen antaminen.....	25
3.2.1 Sähköinen ilmoittaminen.....	25
3.2.2 Ennakkoa koskeva vaatimus.....	25
3.2.3 Veroilmoitus.....	26
3.2.4 Tilinumero.....	26
3.3 Tuloverotuksen koronlaskenta.....	26
3.3.1 Jäännösverolle ja ennakonpalautukselle laskettavat korot.....	26
3.3.2 Maksamattomille ennakoille laskettavat korot.....	27
3.3.3 Korot tuloverotuksen muutostilanteissa.....	27
3.4 Veronkanto.....	28
3.4.1 Veronkannon ja perinnän sääntely.....	28
3.4.2 Veronkantolain eräistä säännöksistä.....	29

HE 237/2016 vp

3.4.3	Ennakonpalautuksen siirto puolisoien kesken.....	29
3.4.4	Maksamatta olevalle verolle laskettava korko	30
3.4.5	Ennakoiden vanhentuminen	30
4	ESITYKSEN TAVOITTEET JA KESKEISET EHDOTUKSET	31
4.1	Tuloverotuksen ennakot.....	31
4.1.1	Ennakon määrääminen ja täydentäminen.....	31
4.1.2	Ennakoiden lukeminen verovelvollisen hyväksi.....	32
4.2	Yhteisön ja yhteisetuuden ennakkoa koskevan vaatimuksen esittäminen ja veroilmoituksen antaminen	32
4.2.1	Sähköinen ilmoittaminen	32
4.2.2	Ennakkoa koskeva vaatimus ja veroilmoitus	33
4.2.3	Tilinumero.....	33
4.3	Tuloverotuksen koronlaskenta	34
4.3.1	Jäännösverolle, veronpalautukselle ja ennakolle laskettavat korot.....	34
4.3.2	Maksamattomille ennakoille laskettavat korot.....	36
4.3.3	Korot tuloverotuksen muutostilanteissa.....	37
4.3.4	Huojennetun viivästyskoron perimättä jättäminen.....	38
4.3.5	Muille veroille laskettavat korot	38
4.4	Veronkanto.....	38
4.4.1	Veronkannon ja perinnän sääntely	38
4.4.2	Veronkantolain eräistä säännöksistä	39
4.4.3	Ennakonpalautuksen siirto puolisoien kesken.....	42
4.4.4	Maksamatta olevalle verolle perittävä korko	42
4.4.5	Ennakoiden vanhentuminen	42
5	ESITYKSEN VAIKUTUKSET.....	43
5.1	Taloudelliset vaikutukset	43
5.1.1	Vaikutukset Verohallinnolle	43
5.1.2	Ennakon määrääminen ja täydentäminen.....	43
5.1.3	Ennakoiden lukeminen verovelvollisen hyväksi.....	44
5.1.4	Koron laskentajakson muutokset	44
5.1.5	Huojennetusta viivästyskorosta tehtävä vähennys	47
5.1.6	Yhteisön ja yhteisetuuden ennakkoa koskevan vaatimuksen esittäminen ja veroilmoituksen antaminen	48
5.1.7	Eräät veronkantoon liittyvät muutokset	49
5.2	Hallinnolliset vaikutukset	49
5.2.1	Verotus- ja veronkantomenettelyn yhtenäistäminen	49
5.2.2	Ennakon määrääminen ja täydentäminen.....	49
5.2.3	Ennakoiden lukeminen verovelvollisen hyväksi.....	50
5.2.4	Koronlaskennan muutokset.....	50
5.2.5	Yhteisön ja yhteisetuuden ennakkoa koskevan vaatimuksen esittäminen ja veroilmoituksen antaminen	50
5.2.6	Eräät veronkantoon liittyvät muutokset	50
5.3	Verovelvolliseen kohdistuvat vaikutukset	51
5.3.1	Ennakon määrääminen ja täydentäminen.....	51
5.3.2	Ennakoiden lukeminen verovelvollisen hyväksi.....	52
5.3.3	Koron laskentajakson muutokset	52
5.3.4	Huojennetusta viivästyskorosta vähennettävä määrä.....	52

HE 237/2016 vp

5.3.5 Yhteisön ja yhteisetuuden ennakkoa koskevan vaatimuksen esittäminen ja veroilmoituksen antaminen	52
5.3.6 Eräät veronkantoon liittyvät muutokset	53
6 ASIAN VALMISTELU	54
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	57
1 LAKIEHDOTUSTEN PERUSTELUT	57
1.1 Laki verotusmenettelystä	57
1.2 Laki veronlisäyksestä ja viivekorosta	64
1.3 Veronkantolaki	69
1.4 Ennakkoperintälaki	77
1.5 Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta	80
1.6 Laki korkotulon lähdeverosta	81
1.7 Laki eräiden asuntojen vuokraustoimintaa harjoittavien osakeyhtiöiden veronhuojennuksesta	81
1.8 Tonnistoverolaki	81
1.9 Verontilityslaki	82
1.10 Rakennusverolaki	82
1.11 Laki Verohallinnosta annetun lain muuttamisesta	82
1.12 Laki tuulivoiman kompensatioalueista	83
1.13 Laki katsastustoiminnan valvontamaksusta	83
1.14 Laki lentoliikenteen valvontamaksusta	83
1.15 Laki perintö- ja lahjaverolain 52 a §:n kumoamisesta	83
2 TARKEMMAT SÄÄNNÖKSET JA MÄÄRÄYKSET	83
3 VOIMAANTULO	84
4 SUHDE PERUSTUSLAKIIN JA SÄÄTÄMISJÄRJESTYS	84
LAKIEHDOTUKSET	86
1. Laki verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta	86
2. Laki veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain muuttamisesta	90
3. Laki veronkantolain muuttamisesta	94
4. Laki ennakkoperintälain muuttamisesta	102
5. Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta	105
6. Laki korkotulon lähdeverosta annetun lain 12 ja 13 §:n muuttamisesta	106
7. Laki eräiden asuntojen vuokraustoimintaa harjoittavien osakeyhtiöiden veronhuojennuksesta annetun lain 17 §:n muuttamisesta	107
8. Laki tonnistoverolain muuttamisesta	108
9. Laki verontilityslain 3 §:n muuttamisesta	110
10. Laki rakennusverolain 14 ja 18 §:n muuttamisesta	111
11. Laki Verohallinnosta annetun lain muuttamisesta	112
12. Laki tuulivoiman kompensatioalueista annetun lain 7 §:n muuttamisesta	113
13. Laki katsastustoiminnan valvontamaksusta annetun lain 9 §:n muuttamisesta	114
14. Laki lentoliikenteen valvontamaksusta annetun lain 11 ja 18 §:n muuttamisesta	115
15. Laki perintö- ja lahjaverolain 52 a §:n kumoamisesta	116
LIITE	117
RINNAKKAISTEKSTIT	117
1. Laki verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta	117
2. Laki veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain muuttamisesta	127
3. Laki veronkantolain muuttamisesta	134
4. Laki ennakkoperintälain muuttamisesta	148
5. Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta	152

HE 237/2016 vp

6. Laki korkotulon lähdeverosta annetun lain 12 ja 13 §:n muuttamisesta	154
7. Laki eräiden asuntojen vuokraustoimintaa harjoittavien osakeyhtiöiden veronhuojennuksesta annetun lain 17 §:n muuttamisesta	155
8. Laki tonnistoverolain muuttamisesta	156
9. Laki verontilityslain 3 §:n muuttamisesta	158
10. Laki rakennusverolain 14 ja 18 §:n muuttamisesta	159
12. Laki tuulivoiman kompensatioalueista annetun lain 7 §:n muuttamisesta	160
13. Laki katsastustoiminnan valvontamaksusta annetun lain 9 §:n muuttamisesta	161
14. Laki lentoliikenteen valvontamaksusta annetun lain 11 ja 18 §:n muuttamisesta....	162

YLEISPERUSTELUT

1 Johdanto

1.1 Valmis-hanke

Pääministeri Juha Sipilän hallituksen ohjelman mukaan Verohallinnon toiminnan tehostamiseksi, verovelvollisten oikeusturvan ja tiedonsaannin parantamiseksi ja hallinnollisen taakan keventämiseksi hallitus toteuttaa Verohallinnon kantamia veroja koskevat uudistukset, joilla yhdenmukaistetaan ja yksinkertaistetaan verotus- ja veronkantomenettelyä sekä verotuksen muutoksenhaku- ja seuraamusjärjestelmää. Lisäksi edistetään sähköisiä toimintatapoja ja verotuksen reaaliaikaistamista.

Hallitusohjelman edellyttämät menettelyä koskevat uudistukset on kustannussyistä tarkoituksenmukaisinta toteuttaa samanaikaisesti, kun Verohallinnon tietojärjestelmien uudistamishanke (jäljempänä Valmis-hanke) toteutetaan vuosina 2016—2019. Verotustoiminnot ja Verohallinnon kantamat eri verolajit siirtyvät uuteen tietojärjestelmään vaiheittain. Tavoitteena on, että myös menettelyn uudistamista koskevat hallituksen esitykset annetaan ja tulevat voimaan vaiheittain tietojärjestelmien uudistamishankkeen mahdollistamassa aikataulussa.

Tällä esityksellä toteutettaisiin uudistuksen toisen vaiheen lainsäädäntömuutokset, jotka koskevat uudessa tietojärjestelmässä käsiteltäviä tuloveroja. Esityksessä ehdotetaan uudistettavaksi ennakoiden määräämistä, muuttamista ja hyväksi lukemista koskevia menettelyjä tuloverotuksessa. Tuloverotuksen koronlaskentasäännöksiä yhdenmukaistettaisiin ja yksinkertaistettaisiin. Yhteisöjen ja yhteisötuoksien tuloverotuksessa lisättäisiin sähköisiä toimintatapoja. Uutta kantomenettelyä koskevien veronkantolain (769/2016) säännösten soveltamista laajennettaisiin koskemaan myös tuloveroa, ennakkoperintälain ja sairausvakuutuslain mukaan määrättyä ennakkoa ja muuta määrää sekä tonnistoveroa. Uuden kantomenettelyn soveltamisalaa laajennettaisiin myös perintöveroon, lahjaveroon sekä tulonsaajalle määrättävään ja palautettavaan lähdeveroon siltä osin kuin niihin ei jo sovelleta uutta kantomenettelyä koskevia säännöksiä.

Edellä mainitut uudistukset toteutettaisiin kaikkien verovelvollisten osalta yhtenä kokonaisuutena. Muutoksia alettaisiin soveltaa eri verovelvollisryhmillä kuitenkin eri aikaan Valmis-hankkeen vaiheistuksen mukaisesti. Muutoksia sovellettaisiin ensimmäisenä yhteisöjen ja yhteisötuoksien verotuksessa verovuodesta 2017 lähtien. Henkilöasiakkaiden verotuksessa muutoksia alettaisiin soveltaa vasta uudistuksen viimeisessä vaiheessa vuoden 2018 aikana, kun näiden verovelvollisten verotustoiminnot siirtyvät uuteen tietojärjestelmään.

1.2 Uudistuksen ensimmäinen vaihe

Valmis-hankkeen ensimmäisen vaiheen verotusmenettelyä ja veronkantoa koskevat lainsäädäntömuutokset tulevat voimaan vuoden 2017 alusta. Uusina lakeina tulevat voimaan oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annettu laki (768/2016), jäljempänä *oma-aloitteisten verojen verotusmenettelylaki*, sekä veronkantolaki. Lisäksi voimaan tulevat työnantajan sairausvakuutusmaksusta annettu laki (771/2016) sekä apteekkiverolaki (770/2016), jotka korvaavat työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain ja apteekkimaksusta annetun lain. Apteekkiverosta tulee uusi Verohallinnon tehtäväalaa kuuluva oma-aloitteinen vero.

Valmis-hankkeen ensimmäisen vaiheen lainsäädäntömuutokset koskevat Verohallinnon uudessa tietojärjestelmässä vuodesta 2017 alkaen käsiteltäviä oma-aloitteisia veroja. Lisäksi kaikkia verolajeja koskevat verotuksen oikaisua, veron määräämistä, päätöksen oikaisua ja

muutoksenhakua koskevat säännökset yhtenäistettiin. Myös yleiset menettelysäännökset ja menettelyjä koskevat määräajat yhtenäistettiin.

Säännökset kaikkien Verohallinnon kantamien verojen ja maksujen maksamisessa, palauttamisessa ja perimisessä noudatettavasta menettelystä koottiin uuteen veronkantolakiin. Verohallinnon uuden tietojärjestelmän vaiheittaisen käyttöönoton vuoksi eri verolajien kantomenettely joudutaan kuitenkin toteuttamaan eri järjestelmäympäristöissä siirtymävaiheen aikana, minkä vuoksi veronkantolaissa on siirtymävaiheessa eri sisältöisiä säännöksiä eri verolajien kantomenettelystä sekä säännöksiä, jotka tarvitaan aikaisemman kantomenettelyn ylläpitämiseksi. Verojen perintää koskeva sääntely on kuitenkin kaikkien verojen osalta yhdenmukainen jo uudistuksen ensimmäisessä vaiheessa.

1.3 Uudistuksen kolmas vaihe

Verohallinnon uuden tietojärjestelmän viimeinen käyttöönotto kattaisi henkilöasiakkaiden tuloverotuksen, varainsiirtoverotuksen, kiinteistöverotuksen, maataloudessa käytettyjen energiatuotteiden valmisteveron palautuksen sekä arvonlisäveron, johon sovelletaan arvonlisäverolain (1501/1993) radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja sekä telepalveluja koskevaa erityisjärjestelmää.

Hankkeen viimeisen vaiheen veroja koskevat menettelyuudistukset toteutettaisiin tämän esityksen jälkeen annettavalla hallituksen esityksellä. Tavoitteena on, että tuloverotuksessa ja kiinteistöverotuksessa lisättäisiin ilmoittamisen ja verotuksen toimittamisen reaaliaikaisuutta. Muiden verojen kuin ensimmäisessä vaiheessa uudistettujen oma-aloitteisten verojen hallinnollisia seuraamuksia koskevat säännökset uudistettaisiin. Myös varainsiirtoveron ja kiinteistöveron kannossa otettaisiin käyttöön uusi kantomenettely. Veronkantomenettelyä yhtenäistettäisiin kaikkien verolajien siirryttyä uuteen kantomenettelyyn.

1.4 Muut vireillä olevat uudistukset

Pääministeri Juha Sipilän hallituksen ohjelman veropoliittisen linjauksen mukaan Tullin tehtäviin nykyisin kuuluvat valmisteverotus, autoverotus ja maahantuonnin arvonlisäverotus siirretään Verohallinnon hoidettavaksi kustannus- ja resurssihyötyjen saavuttamiseksi ja yritysten hallinnollisen taakan pienentämiseksi. Valmisteverotus ja autoverotus siirrettäisiin Tullilta Verohallinnolle vuoden 2017 alusta. Kyse olisi ensivaiheessa pääosin verotustoimivaltaa koskevasta muutoksesta. Valmisteverotuksen ja autoverotuksen menettelyitä yhdenmukaistettaisiin muiden Verohallinnon kantamia veroja koskevien verotusmenettelyiden kanssa samassa yhteydessä, kun valmis- ja autoverotus siirrettäisiin toimitettavaksi Verohallinnon uudella tietojärjestelmällä vuoden 2020 alussa.

Valtiovarainministeriössä on vireillä tulorekisterin perustamishanke. Tavoitteena on suunnitella ja toteuttaa tulotietoja yksilötasolla sisältävä kattava ja keskitetty tietokanta, johon tiedot ilmoitetaan reaaliaikaisesti, maksukohtaisesti ja yhteisesti hyväksytyjen standardien mukaisesti. Tavoitteena on, että rekisterin tietoja tulisivat hyödyntämään useimmat yksittäisen kansalaisen tulotietoja omassa toiminnassaan tarvitsevat tahot, muun muassa Kansaneläkelaitos, työeläkeyhtiöt ja -laitokset sekä Verohallinto. Rekisterin suunnittelussa otetaan huomioon tiedon tuottajien ja tiedon hyödyntäjien toiminnalliset tarpeet. Tämän johdosta työnantajavelvoitteisiin liittyvien sanktioiden yhteensopivuus tulorekisterihankkeessa toteutettavien muutosten kanssa tulee arvioitavaksi rekisterin käyttöönoton yhteydessä. Rekisterin ensimmäinen vaihe on tarkoitus ottaa käyttöön vuoden 2019 alusta ja toinen vaihe vuoden 2020 alusta.

2 Nykytila

2.1 Tuloverotuksen ennakot

2.1.1 Ennakon määrääminen ja täydentäminen

Ennakonkanto

Ennakonkanto toimitetaan verovuoden aikana elinkeinotoiminnan, maatalouden tai muun tulonhankkimistoiminnan, kuten vuokraustoiminnan ja omaisuuden luovutusvoiton, tuottaman tulon perusteella maksuunpantavan veron suoritukseksi. Verovuosi on kalenterivuosi, tai jos kirjanpitolaissa (1336/1997) tarkoitettuna tilikautena ei ole kalenterivuosi, se tai ne tilikaudet, jotka ovat kalenterivuoden aikana päättyneet. Ennakonkannosta säädetään ennakoperintälaisissa (1118/1996) ja siitä annetaan tarkempia säännöksiä ja määräyksiä ennakoperintäasetuksessa (1124/1996) sekä Verohallinnon päätöksessä. Ennakoperintälain mukaan ennakonkannossa veroa määrätään verovelvollisen maksettavaksi määrä, joka vastaa mahdollisimman tarkoin verovelvollisen tuloista verovuonna maksettavaa verojen ja maksujen yhteismäärää, vähennettynä ennakonpidätyksenä kertyväksi arvioidulla määrällä.

Verohallinto määrää ennakon viran puolesta tai verovelvollisen hakemuksesta. Ennakko määrätään maksettavaksi yhdessä tai useammassa erässä. Verohallinto voi muuttaa määrättyä ennakkoa joko viran puolesta tai verovelvollisen taikka verosta vastuussa olevan vaatimuksesta, jos se on määrätty liian suureksi tai pieneksi. Jos verovelvollinen vaatii ennakon uudelleen määräämistä tai sen poistamista, hänen on esitettävä vaatimuksensa tueksi selvitys.

Verohallinto voi korottaa ennakkoa viran puolesta tai verovelvollisen vaatimuksesta. Ennakkoa voidaan korottaa verovuoden aikana. Päätös ennakon korottamisesta on käytännössä tehtävä viimeistään noin kuukautta ennen verovuoden päättymistä, koska ennakon on eräännyttävä maksettavaksi verovuoden aikana.

Yhteisö ja yhteisetuus voivat hakea ennakon alentamista vielä neljän kuukauden kuluessa tilikauden päättymisen jälkeen. Määräaika vastaa tilinpäätöksen laatimiselle ja veroilmoituksen antamiselle säädettyä määräaika. Tarkoituksena on, että tilinpäätöksen ja veroilmoituksen valmistuessa verovelvollinen voi laskea verovuodelta suoritettavan veron määrän ja myös hakea liikaa maksettujen ennakoiden palauttamista. Muiden verovelvollisten on haettava ennakon alentamista ennen verovuoden päättymistä.

Verohallinto voi poistaa ennakon kokonaan joko viran puolesta tai hakemuksesta. Ennakko voidaan poistaa viimeistään kaksi kuukautta ennen verotuksen päättymistä. Hallituksen esityksessä eduskunnalle ennakoperintälainsäädännön sekä eräiksi siihen liittyviksi laeiksi (HE 202/1996 vp) on todettu, että ennakon poistamisen määräaika on säädetty teknisistä syistä pidemmäksi kuin ennakon alentamisen määräaika.

Ennakkoa ei voida muuttaa muutoksenhaun johdosta, jos se on jo käytetty verovelvolliselle tai hänen puolisolleen määrätyn veron suoritukseksi.

Ennakon täydennysmaksu

Verovelvollinen voi täydentää verovuoden ennakoperintää oma-aloitteisesti maksamalla ennakon täydennysmaksua verotuksen päättymistä edeltävän kuukauden loppuun saakka.

HE 237/2016 vp

Ennakon täydennysmaksua koskevat säännökset lisättiin ensimmäisen kerran silloiseen ennakoperintälakiin lailla 1338/1990 ja verotuslakiin lailla 1339/1990. Lait tulivat voimaan vuonna 1991, mutta ennakon täydennysmaksua koskevia säännöksiä sovellettiin jo vuodelta 1990 toimitetussa ennakoperinnässä. Hallituksen esityksessä (HE 185/1990 vp) ehdotettiin ennakoperintäjärjestelmää kehitettäväksi siten, että verovelvollisella olisi mahdollisuus täydentää ennakonkantona tai ennakonpidätyksellä maksuunpantua määrää maksamalla oma-aloitteisesti ennakon täydennysmaksua. Ennakon täydennysmaksun suorittaminen olisi mahdollista ilman selvitysvelvollisuutta tai yhteydenottoa verotoimistoon. Perusteena ennakon täydennysmaksua koskeville säännöksille oli erityisesti ennakonkantona maksettavan määrän ja lopullisen verotuksen välinen heikko vastaavuus. Tavoitteena oli verovelvollisen ja hallinnon kannalta yksinkertaisempi ja joustavampi menettely ennakoiden maksamiseen. Ennakon täydennysmaksua voitiin alun perin suorittaa vain verovuotta seuraavan tammikuun 31 päivään saakka.

Ennakon täydennysmaksuna maksettu määrä pienentää jäännösveron määrää ja siten jäännösverolle laskettavan koron perustetta. Sille verovuoden veron määrälle, jonka yhteisö tai yhteisetuus on maksanut ennakon täydennysmaksuna neljän kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä ja muu verovelvollinen verovuotta seuraavan vuoden tammikuun loppuun mennessä, ei lasketa maksettavaa yhteisökorkoa eikä jäännösveron korkoa. Verovelvollinen voi maksaa ennakon täydennysmaksua myös näiden määräpäivien jälkeen aina verotuksen päättymistä edeltävän kuukauden loppuun saakka. Maksetulle määrälle lasketaan tällöin maksettavaa yhteisökorkoa tai jäännösveron korkoa maksupäivään saakka.

Ennakon täydennysmaksu maksetaan Verohallinnolle tilisiirtolomakkeella, jonka viestitietoihin maksajan on merkittävä verovelvollisen ja maksun kohteena olevan verovuoden yksilöivät tiedot. Ennen eräpäivää maksettu jäännösvero, joka on maksettu viimeistään kuukautta ennen verotuksen päättymistä, rinnastetaan ennakon täydennysmaksuun muiden verovelvollisten kuin yhteisöjen ja yhteisötuksien verotuksessa.

Ennakon täydennysmaksua ei oteta ennakoperintälain mukaan huomioon vahvistettaessa tai muutettaessa verovelvollisen ennakonpidätysperusteita tai ennakkona maksuunpantavaa määrää. Jos luonnollinen henkilö tai kuolinpesä on maksanut verovuoden aikana ennakon täydennysmaksua esimerkiksi luovutusvoitosta, josta Verohallinto on määräämässä ennakonkannossa maksettavaa veroa, verovelvollisen maksamaa määrää ei voida sellaisenaan vähentää määrättävästä ennakosta.

2.1.2 Ennakoiden lukeminen verovelvollisen hyväksi

Ennakon käyttämisestä veron suoritukseksi säädetään verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/1995), jäljempänä *verotusmenettelylaki*. Yhteisön tai yhteisetuuden verovuodelta määrättävän veron suoritukseksi luetaan ne ennakon erät, jotka ovat erääntyneet maksettavaksi ennen tilikauden päättymistä ja jotka ovat kertyneet viimeistään kuukautta ennen verotuksen päättymistä. Muun verovelvollisen ennakot käytetään verovuodelta määrättävän veron suoritukseksi siltä osin kuin ne on maksettu viimeistään kuukautta ennen verovuoden verotuksen päättymistä.

Nykyistä menettelyä, jossa vain maksetut ennakot luetaan hyväksi, on sovellettu verovuodesta 1993 alkaen. Sitä ennen ennako luettiin lopullisessa verotuksessa hyväksi sen määräisenä kuin se oli maksuunpantu. Lopullisessa verotuksessa vahvistettuun ennakonpalautukseen saattoi siten sisältyä määriä, joita ei ollut todellisuudessa maksettu. Verovelvolliselle rahana palautettava määrä selvitettiin lopullisen verotuksen päättymisen jälkeen erillisessä lyhennysmenettelyssä, jossa myös perittiin laiminlyödyille ennakolle tai sen osalle laskettu viivästyskorko.

Siirtymistä nykyiseen menettelyyn perusteltiin hallituksen esityksessä eduskunnalle verotuslain, enakkoperintälain, veronkantalain sekä veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetun lain muuttamisesta (HE 279/1993 vp) sillä, että Verohallinnon uusilla tietojenkäsittelysovelluksilla oli mahdollista selvittää verovelvolliskohtainen ennakon kertymä ennen verotuksen päättymistä ja lukea ennakko hyväksi kertymän mukaisena. Muutoksen johdosta voitiin luopua erillisestä ennakoiden lyhentämismenettelystä, mikä mahdollisti Verohallinnon töiden tarkoituksenmukaisemman järjestelyn ja helpotti Verohallinnon vuotuisen työkierron vaikeinta ruuhkahuippua.

Nykyisessä menettelyssä maksamatta jääneet ennakot poistetaan ennen verotuksen päättymistä. Niiden perintätoimet lopetetaan ja niitä koskevat avoinna olevat ulosottihakemukset peruutetaan. Jos maksamattomat ennakot olisivat olleet tarpeen verovuoden lopullisen veron suorittamiseksi, niitä vastaava vero määrätään maksettavaksi jäännösverona.

Verovelvollisen verojen suoritukseksi luetaan myös vuosi-ilmoituksella ilmoitettu tai muuten selvitetty ennakonpidätys ja toisesta valtiosta Suomeen siirretty ennakko. Ennakonpidätys luetaan sen verovuoden verojen hyväksi, jona ennakonpidätys on toimitettu.

Ennakon täydennysmaksu kohdistetaan ensisijaisesti verovuodelta maksamatta oleville ennakkoille ja niiden viivekorolle. Jos täydennysmaksu on maksettu myöhemmin kuin kuukautta ennen verotuksen päättymistä, se luetaan maksuhetken verovuoden verojen hyväksi.

Yhteisöltä tai yhteisetuudelta kannettu ennakko, ennakonpidätys ja ennakon täydennysmaksu luetaan hyväksi tilikausittain.

2.2 Yhteisön ja yhteisetuuden ennakkoa koskevan vaatimuksen esittäminen ja veroilmoituksen antaminen

2.2.1 Ennakkoa koskeva vaatimus

Tuloveron ennakon määräämistä ja muuttamista koskevalle vaatimukselle ei ole säädetty määrämuotoa. Yhteisö ja yhteisetuus voi pyytää ennakon muuttamista Verohallinnon lomakkeella, vapaamuotoisella hakemuksella, suullisesti asiakaspalvelussa tai puhelimitse. Yhteisön ja yhteisetuuden tuloveron ennakkoa koskeva vaatimus voi tulla vireille myös sähköisen tulovero-veroilmoituksen liitteenä. Myös tonnistoverolaisissa (476/2002) tarkoitettuna tonnistoverovelvolliseksi hyväksytyin yhtiön tonnistovero suoritetaan ennakonkannossa noudattaen soveltuvin osin enakkoperintälain säännöksiä.

2.2.2 Veroilmoitus

Veroilmoituksen antamisesta säädetään verotusmenettelylaissa. Verohallinto vahvistaa veroilmoituslomakkeet ja antaa tarkemmat määräykset veroilmoituksen antamisajankohdasta ja tavasta sekä muusta menettelystä veroilmoituksen antamiseksi. Verohallinto voi myös antaa ilmoittamisvelvollisuutta rajoittavia määräyksiä silloin, kun veroilmoituksen antaminen on ilmeisen tarpeetonta.

Yhteisö ja yhteisetuus voi antaa tulovero-veroilmoituksen paperilla tai sähköisesti. Yhteisön ja yhteisetuuden sähköinen ilmoittaminen edellyttää veroilmoituksen antajan tunnistautumista Katso-tunnisteella. Katso-tunniste on Verohallinnon tarjoama sähköinen tunniste, jonka avulla voidaan käyttää Verohallinnon ja muiden viranomaisten, esimerkiksi Kansaneläkelaitoksen ja Tullin sähköisiä palveluja. Myös tilitoimisto voi yhteisön tai yhteisetuuden valtuuttamana antaa tämän veroilmoituksen sähköisesti.

Tonnistoverovelvolliseksi hyväksytty yhtiö on tonnistoverolain mukaan velvollinen antamaan veroilmoituksen erikseen tonnistoverotettavasta toiminnasta ja tuloverottavasta toiminnasta noudattaen soveltuvin osin, mitä veronalaisen tulon ilmoittamisvelvollisuudesta verotusmenettelylaissa säädetään. Tonnistoverovelvollisia on 18 kappaletta ja jokainen niistä antaa erikseen myös tuloveroilmoituksen. Tonnistoverotettavasta toiminnasta annettavaa veroilmoitusta ei voi antaa sähköisesti, mutta tuloveroilmoituksen myös tonnistoverovelvollinen voi antaa sähköisesti. Eräiden asuntojen vuokraustoimintaa harjoittavien osakeyhtiöiden veronhuojennuksesta annetussa laissa (299/2009) tarkoitetun yhtiön on veronhuojennuksesta huolimatta annettava veroilmoitus noudattaen, mitä veronalaisen tulon ilmoittamisvelvollisuudesta muualla verolainsäädännössä säädetään. Myös tällainen yhtiö voi antaa tuloveroilmoituksen sähköisesti.

Perintö- ja lahjaverolain (378/1940) sekä kiinteistöverolain (654/1992) viittaussäännösten nojalla verotusmenettelylain ilmoittamisvelvollisuutta koskevia säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin myös näiden lakien nojalla annettaviin ilmoituksiin.

2.2.3 Tilinumero

Palautuksen maksamisesta verovelvollisen ilmoittamalle pankkitilille säädetään veronkanto-laissa. Tilinumeron ilmoittamiseen ei ole säädetty määrämuotoa. Verovelvollinen voi ilmoittaa tilinumeron Verohallinnon sähköisessä tilinumeron ilmoituspalvelussa. Tilinumeron sähköinen ilmoittaminen edellyttää ilmoittajan tunnistautumista Katsotunnisteella, verkkopankin tunnuksilla tai sirullisella henkilökortilla. Verovelvollinen voi ilmoittaa tilinumeron Verohallinnolle myös paperilla ja käyttää ilmoittamiseen Verohallinnon tätä tarkoitusta varten tarjoamaa lomaketta.

2.3 Tuloverotuksen koronlaskenta

2.3.1 Jäännösverolle ja ennakonpalautukselle laskettavat korot

Verotusmenettelylain mukaan verovelvollisen maksettavaksi määrätään jäännösveroa, jos verovelvollisen hyväksi luettavat ennakonpidätykset, ennakot ja ennakon täydennysmaksut eivät riitä verovuoden verojen suorituksiksi. Verovelvolliselle maksetaan ennakonpalautusta, jos hänen hyväkseen luettavat ennakonpidätykset, ennakot ja ennakon täydennysmaksut ovat suuremmat kuin lopullisessa verotuksessa määrättyt verot.

Jäännösverolle ja ennakonpalautuksille lasketaan korkoa. Yhteisön ja yhteisetuuden jäännösverolle lasketaan maksettavaa yhteisökorkoa ja ennakonpalautukselle palautettavaa yhteisökorkoa. Muiden verovelvollisten eli lähinnä luonnollisten henkilöiden ja kotimaisten kuolinpesien jäännösverolle lasketaan jäännösveron korkoa ja ennakonpalautukselle palautuskorkoa. Maksettavan ja palautettavan yhteisökoron sekä jäännösveron koron ja palautuskoron laskemisesta säädetään verotusmenettelylaissa.

Jäännösverolle ja ennakonpalautuksille on laskettu korkoa verovuodesta 1996 alkaen. Tarkoituksena on ollut, että korkoseuraamusten vuoksi verovelvollinen pitkälti itse huolehtisi siitä, että ennakoperintä vastaa lopullisia veroja. Jäännösverolle perittävän koron on arvioitu kannustavan ennakoperinnän tarkistamiseen ja täydentämiseen esimerkiksi silloin, kun verovelvollinen saisi ennalta arvaamattomia tuloja ja tietäisi, ettei ennakoperintä riitä kattamaan verovuoden veron määrää. Palautukselle maksettava korko on luonteeltaan korvaus siitä, että veronsaaja on saanut pitää käytössään ylimääräisiä varoja.

Maksettavaa yhteisökorkoa, jäännösveron korkoa, palautettavaa yhteisökorkoa ja palautuskorkoa laskettaessa täydessä kuukaudessa katsotaan olevan 30 päivää ja vuodessa 360 päivää.

Yhteisöjen ja yhteisötuksien jäännösveroilte lasketaan maksettavaa yhteisökorkoa. Korkoa lasketaan veroilmoituksen viimeistä antopäivää seuraavasta päivästä jäännösveron eräpäivään. Yhteisön ja yhteisötuuden on annettava veroilmoitus neljän kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä, joten yhteisökorkoja lasketaan verovuotta seuraavan viidennen kuukauden alusta. Jäännösveron koroton maksuaika on siten yhteisöillä ja yhteisötuksilla neljä kuukautta verovuoden päättymisestä.

Jos yhteisöllä tai yhteisötuudella päättyy samana kalenterivuonna useita tilikausia, yhteisökorko lasketaan kultakin tilikaudelta erikseen niin kuin jokaiselle tilikaudelle olisi määrätty vero. Yhteisöjen ja yhteisötuksien verovuoden verotuksessa voi siten tulla laskettavaksi sekä maksettavaa että palautettavaa yhteisökorkoa. Samalta ajalta ei kuitenkaan lasketa sekä maksettavaa että palautettavaa yhteisökorkoa. Yhteisökorkoa lasketaan ensimmäisen tilikauden hyväksitti luettavien ennakoiden ja tilikauden laskennallisen veron erotukselle veroilmoituksen määräpäivää seuraavasta päivästä toisen tilikauden veroilmoituksen määräpäivään asti. Toisen tilikauden veroilmoituksen määräpäivää seuraavasta päivästä alkaen yhteisökorkoa lasketaan ensimmäisen ja toisen tilikauden hyväksitti luettavien määrien ja tilikausien yhteenlasketun laskennallisen veron erotukselle mahdollisen kolmannen tilikauden veroilmoituksen määräpäivään asti. Viimeisenä päättyvän tilikauden veroilmoituksen määräpäivää seuraavasta päivästä alkaen laskettava yhteisökorko lasketaan kuitenkin koko verovuoden hyväksittiluetavien määrien ja verovuoden veron erotukselle joko jäännösveron eräpäivään tai ennakonpalautuksen palautuskuukautta edeltävän kuukauden loppuun asti. Yhteisökorkoa lasketaan enintään samana kalenterivuonna päättyvien tilikausien verojen yhteismäärälle.

Jos yhteisö tai yhteisötuus suorittaa ennakkoa tai ennakon täydennysmaksua veroilmoituksen viimeisen antopäivän jälkeen, jäännösverolle maksettavaa tai ennakonpalautukselle palautettavaa yhteisökorkoa lasketaan suoritettulla ennakolla tai täydennysmaksulla vähennetylle erotukselle suorituspäivää seuraavasta päivästä eräpäivään tai ennakonpalautuksen palautuskuukautta edeltävän kuukauden loppuun. Ennakon suoritusta tai täydennysmaksua edeltäneeltä ajalta yhteisökorko lasketaan veroilmoituksen viimeistä antopäivää seuraavasta päivästä suorituspäivään saakka.

Maksettava yhteisökorko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolaissa (633/1982) tarkoitettu viitekorko lisättyinä kahdella prosenttiyksiköllä. Maksettavasta yhteisökorosta ei tehdä vähennyksiä. Yhteisön ja yhteisötuuden on maksettava jäännösvero ja sille laskettu maksettava yhteisökorko yhdessä erässä.

Yhteisöjen ja yhteisötuksien ennakonpalautuksille lasketaan palautettavaa yhteisökorkoa. Palautettavaa yhteisökorkoa lasketaan veroilmoituksen viimeistä antopäivää seuraavasta päivästä ennakonpalautuksen palautuskuukautta edeltävän kuukauden loppuun. Palautettava yhteisökorko on viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia.

Muiden verovelvollisten kuin yhteisöjen ja yhteisötuksien jäännösveroilte lasketaan jäännösveron korkoa verovuotta seuraavan vuoden helmikuun ensimmäisestä päivästä jäännösveron ensimmäisen erän eräpäivään. Jäännösveron koroton maksuaika on siten muilla verovelvollisilla kuukausi verovuoden päättymisestä.

Jos muu verovelvollinen kuin yhteisö tai yhteisötuus suorittaa ennakkoa tai ennakon täydennysmaksua verovuotta seuraavan vuoden tammikuun 31 päivän jälkeen, jäännösveron korko tai palautuskorko lasketaan ennakon tai ennakon täydennysmaksun suorittamispäivää seuraavasta päivästä lukien jäännösveron ensimmäiseen eräpäivään tai ennakonpalautuksen palautuskuukautta edeltävän kuukauden loppuun siten, että suoritettu ennakko tai ennakon täyden-

HE 237/2016 vp

nysmaksu otetaan huomioon. Ennakon tai ennakon täydennysmaksun suoritusta edeltäneeltä ajalta korko lasketaan verovuotta seuraavan helmikuun ensimmäisestä päivästä ennakon tai ennakon täydennysmaksun suorituspäivään saakka.

Jäännösveron korko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolaissa tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia. Siltä osin kuin jäännösvero ylittää 10 000 euroa, jäännösveron korko on kuitenkin viitekorko lisättynä kahdella prosenttiyksiköllä. Lasketusta jäännösveron korosta vähennetään 20 euroa, kuitenkin enintään koron määrä. Jäännösveron korosta vähennettävää määrää on perusteltu hallituksen esityksessä eduskunnalle verohallintolaiksi ja laiksi verotusmenettelystä sekä eräiksi niihin liittyviksi laeiksi (HE 131/1995 vp) sillä, että ennakonpidätyksen ja lopullisen verotuksen välillä olevan vähäisen poikkeaman aiheuttaman pienen jäännösveron ei pitäisi johtaa koron perimiseen. Nykyisellä 0,5 prosentin korkokannalla jäännösveron korkoa tulee maksettavaksi vasta kun jäännösveron määrä ylittää noin 4 750 euroa. Jäännösvero ja sille laskettu jäännösveron korko on maksettava yhdessä erässä, jos jäännösveron määrä on alle 170 euroa. Jos jäännösveron määrä on vähintään 170 euroa, jäännösvero ja sille laskettu korko on maksettava kahdessa yhtä suuressa erässä.

Muiden verovelvollisten kuin yhteisöjen tai yhteisöjen ennakonpalautuksille lasketaan palautuskorkoa. Palautuskorkoa lasketaan verovuotta seuraavan vuoden helmikuun ensimmäisestä päivästä ennakonpalautuksen palautuskuukautta edeltävän kuukauden loppuun. Palautuskorko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolaissa tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia.

2.3.2 Maksamattomille ennakoille laskettavat korot

Nykyisessä menettelyssä verovelvollisen maksamatta jättämät ennakot poistetaan ennen verotuksen päättymistä edellä kohdassa 2.1.2 kuvatulla tavalla. Ennakoiden poistamisen yhteydessä maksamattomille ennakoille lasketaan erillisenä toimenpiteenä viivekorot, jotka maksuunpannaan verovuoden jäännösveron yhteydessä. Ennakoiden viivekoron laskemisesta säädetään veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995), jäljempänä *viivekorkolaki*.

Viivekorko on määrältään kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisättynä seitsemällä prosenttiyksiköllä, yhteensä kuitenkin vähintään kolme euroa. Viivekorkoa lasketaan verolle määrättyä eräpäivää seuraavasta päivästä maksupäivään.

Viivekorko lasketaan eri tavalla riippuen siitä, olisiko ennako ollut tarpeen verovuodelta määrättävän veron suorituksiksi vai ei. Jos verovelvolliselle määrätään jäännösveroa ennakon maksamatta jättämisen vuoksi, ennakon viivekorko lasketaan tälle määrälle jäännösveron eräpäivään, mainittu päivä mukaan lukien. Jäännösverolle ei lasketa tältä osin jäännösveron korkoa tai maksettavaa yhteisökorkoa. Osittain maksamatta jätetyille ennakon erille viivekorko lasketaan osasuorituksen maksupäivästä alkaen.

Jos maksuunpantu ennako on määrättävää verovuoden lopullista veroa suurempi, liikaa maksuunpannulle ennakon maksamattomalle osuudelle peritään viivekorkoa yhteisöiltä ja yhteisöiltä veroilmoituksen viimeiseen jättöpäivään. Muilta verovelvollisilta viivekorkoa peritään verovuotta seuraavan vuoden tammikuun viimeiseen päivään saakka.

2.3.3 Korot tuloverotuksen muutostilanteissa

Toimitettu verotus voi myöhemmin muuttua esimerkiksi verotuksen oikaisun tai seurannaismuutoksen johdosta. Korot lasketaan tällöin uudelleen siten, että ne vastaavat verotuksen muutoksen jälkeistä tilannetta. Verotuksen muutoksen johdosta verovelvollisen maksettavaksi tulevalle verolle lasketaan maksettavaa yhteisökorkoa tai jäännösveron korkoa. Verotuksen muutoksen johdosta verovelvolliselle palautettavalle verolle lasketaan palautettavaa yhteisökorkoa tai palautuskorkoa.

Yhteisön tai yhteisetuuden verotuksen muutoksen yhteydessä lisää maksettavaksi määrättävälle jäännösverolle lasketaan maksettavaa yhteisökorkoa. Korkoa lasketaan veroilmoituksen viimeistä antopäivää seuraavasta päivästä muutoksen johdosta suoritettavalle verolle määrättävään eräpäivään. Maksettava yhteisökorko on muutostilanteissa kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolaissa tarkoitettu viitekorko lisättynä kahdella prosenttiyksiköllä verotuksen päättymistä seuraavan toisen kuukauden loppuun saakka. Sen jälkeiseltä ajalta maksettava yhteisökorko on viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Maksettavasta yhteisökorosta ei tehdä vähennyksiä.

Verotuksen muutoksen yhteydessä yhteisölle tai yhteisetuudelle palautettavalle verolle lasketaan palautettavaa yhteisökorkoa. Korko lasketaan veroilmoituksen viimeistä antopäivää seuraavasta päivästä palautuspäivään. Jos vero on suoritettu veroilmoituksen viimeisen antopäivän jälkeen, korko lasketaan maksupäivästä palautuspäivään. Palautettava yhteisökorko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolaissa tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia.

Muiden verovelvollisten kuin yhteisöjen ja yhteisetuuksien verotuksen muutoksen yhteydessä lisää maksettavaksi määrättävälle jäännösverolle lasketaan jäännösveron korkoa. Korkoa lasketaan verovuotta seuraavan vuoden helmikuun ensimmäisestä päivästä muutoksen johdosta suoritettavalle verolle määrättävään eräpäivään. Jäännösveron korko on muutostilanteissa kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolaissa tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia. Siltä osin kuin jäännösvero ylittää 10 000 euroa, jäännösveron korko on viitekorko lisättynä kahdella prosenttiyksiköllä verotuksen päättymistä seuraavan toisen kuukauden loppuun. Sen jälkeiseltä ajalta jäännösveron korko on aina viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Verovuodelta lasketusta jäännösveron korosta vähennetään 20 euroa, kuitenkin enintään koron määrä.

Verotuksen muutoksen yhteydessä muille verovelvollisille kuin yhteisöille tai yhteisetuuksille palautettavalle verolle lasketaan palautuskorkoa. Palautuskorkoa lasketaan verovuotta seuraavan vuoden helmikuun ensimmäisestä päivästä palautuspäivään. Jos vero on suoritettu verovuotta seuraavan vuoden helmikuun ensimmäisen päivän jälkeen, palautuskorko lasketaan maksupäivästä palautuspäivään. Palautuskorko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolaissa tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia.

Muutosverotuksessa sovellettavalla alennetulla korkokannalla on ollut tarkoitus lieventää verotuksen oikaisun seuraamuksia verovelvolliselle muissa kuin ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyöntitilanteissa.

Siltä osin kuin verovelvollinen on tuloverotuksessa laiminlyönyt ilmoittamisvelvollisuutensa ja verotusta oikaistaan hänen vahingokseen, hänen suoritettavakseen määrätään viivekorkolain mukainen veronlisäys. Verotuksen oikaisun johdosta lisää maksettavalle verolle lasketaan tällöin maksettavaa yhteisökorkoa tai jäännösveron korkoa verotuksen päättymistä seuraavan

toisen kuukauden loppuun saakka. Sen jälkeiseltä ajalta verolle lasketaan veronlisäystä veron eräpäivään saakka. Veronlisäys on luonteeltaan viivästyskorkoa vastaava seuraamus siitä, että verovelvollinen ei ole suorittanut veroa aikanaan. Veronlisäyksen määrä on korkolain mukainen viitekorko lisättyinä seitsemällä prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään kolme euroa.

Jos Verohallinto päättää olla toimittamatta verotuksen oikaisua verovelvollisen vahingoksi, mutta se toimitetaan myöhemmin esimerkiksi muutoksenhakuasteen päätöksen johdosta, maksettavalle verolle lasketaan veronlisäys Verohallinnon antaman päätöksen mukaan määräytyvään ajankohtaan. Sen jälkeiseltä ajalta verolle ei lasketa veronlisäystä. Käytäntö pohjautuu vanhaan oikeuskäytäntöön (korkeimman hallinto-oikeuden päätös 1983-B-II-590). Verolle ei lasketa tältä ajalta myöskään jäännösveron korkoa tai maksettavaa yhteisökorkoa.

Jos tuloveroa ei makseta eräpäivänä, maksamattomalle verolle peritään viivekorkolain mukaista viivekorkoa. Viivekorkoa lasketaan eräpäivää seuraavasta päivästä maksupäivään. Viivekorko on määrältään korkolaissa tarkoitettu viitekorko lisättyinä seitsemällä prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään kolme euroa. Jos veron määrää alennetaan tai vero poistetaan muutoksenhaun johdosta, alennetulle tai poistetulle määrälle kertynyt viivekorko palautetaan. Viivekorkoa ei lasketa maksettavalle yhteisökorolle, jäännösveron korolle eikä veronlisäykselle.

2.4 Veronkanto

2.4.1 Veronkannon ja perinnän sääntely

Vuoden 2017 alussa voimaan tuleva veronkantolaki sisältää säännökset kaikkien Verohallinnon kantamien verojen maksamisesta, maksujen ja muiden suoritusten käyttämisestä veron suorituksiksi, veron palauttamisesta, palautuksen käyttämisestä verojen ja muiden Verohallinnon saatavien suorituksiksi, verojen perinnästä, verovastuusta, kansainvälisestä verovarojen siirtämisestä sekä muutoksenhausta.

Uudistuksen ensimmäisessä vaiheessa uudessa kantomenettelyssä käsitellään veronkantolain 7 §:ssä tarkoitettuja oma-aloitteiset verot ja verotusmenettelylain mukainen laiminlyöntimaksu. Uutta kantomenettelyä koskevia säännöksiä sovelletaan osittain myös perintöveroon, lahjaveroon sekä korkoihin, osinkoihin ja rojalteihin liittyvään lähdeveron palautukseen tulonsaajalle. Muita veroja koskevat vielä uudistuksen ensimmäisessä vaiheessa vanhan kantomenettelyn säännökset.

Veronkantolaissa on kaikkia lain soveltamisalaan kuuluvia veroja koskeva yleissäännös palautusta maksettaessa käytettävästä korkokannasta ja säännös korkojen laskentatavasta silloin, kun saatavan suorituksiksi käytetään palautettavaa ennakkoa tai ennakonpidätystä. Veronkantolaissa säädetään myös verojen ja niiden liitännäiskustannusten vanhentumisesta.

2.4.2 Veronkantolain eräistä säännöksistä

Veronkantolain mukaan verovelvollinen saa uudessa kantomenettelyssä käsiteltävistä oma-aloitteisista veroista ja maksuista yhteenvedon, joka muodostetaan kuukausittain. Yhteenveetoon merkitään tiedot maksujen ja palautusten käytöstä, suorittamatta olevista veroista ja maksuohjauksesta. Yhteenvedolla annetaan tiedoksi myös eräät veronkantolaissa säädetyt Verohallinnon päätökset. Verohallinto voi merkitä yhteenveetoon lisäksi muita kuin säännöksessä mainittuja tietoja. Yhteenvedon tiedot annetaan verovelvolliselle yleisessä tietoverkossa olevan sähköisen asiointipalvelun välityksellä. Tiedot voidaan verovelvollisen pyynnöstä toimittaa lisäksi postitse. Verovelvollisen katsotaan kuitenkin aina saaneen yhteenvedon tiedot seit-

semäntenä päivänä sen kalenterikuukauden päättymisestä, jolta yhteenvedo on muodostettu. Yhteenvedoon merkittyjen päätösten muutoksenhaku-aika alkaa tästä tiedoksisaamisesta.

Verohallinto voi verovelvollisen pyynnöstä säilyttää palautuksen tulevien maksuvelvoitteiden suorituksiksi. Palautuksen säilyttäminen antaa verovelvolliselle mahdollisuuden vähentää edestakaista rahaliikennettä Verohallinnon kanssa. Veronkantolaissa säädetään myös kantomennettelyssä tapahtuneen virheen korjaamisesta ja korjauksen tekemiselle asetetusta määräajasta.

Yhteenvedoa, palautuksen säilyttämistä ja kantomennettelyssä tapahtuneen virheen korjaamista koskevaa sääntelyä sovelletaan vain uudessa kantomennettelyssä käsiteltäviin veroihin ja maksuihin. Muiden verojen osalta veronkantolaissa ei ole vastaavia säännöksiä. Niihin liittyviä palautuksia ei siten voida säilyttää eikä verovelvollisella ole oikeutta saada niitä koskevia tietoja kuukausittain muodostettavalla yhteenvedolla. Vaikka virheen korjaamisesta ei ole muiden verolajien osalta säännöstä verolainsäädännössä, Verohallinto kuitenkin korjaa hallintolain (434/2003) nojalla myös niiden kantomennettelyssä tapahtuneet virheet.

Veronkantolaissa säädetään kaikkia verolajeja koskevasta palautusten käyttöä koskevasta menettelystä, lukuun ottamatta arvonlisäverolain mukaisia palauttamisen erityisjärjestelyjä. Palautukset käytetään tarpeetonta rahaliikennettä välttämällä verojen, viivästyseuraamusten ja muiden Verohallinnon saatavien suorituksiksi. Palautukset ja maksut käytetään kantomennettelyn uudistuksen ensimmäisessä vaiheessa ensin Verohallinnon saataville verolajin tai verolajien muodostaman kokonaisuuden sisällä ja sen jälkeen jäljelle jäävä määrä käytetään muiden Verohallinnon saatavien suorituksiksi ja lopuksi muun viranomaisen saatavan suorituksiksi. Uudessa kantomennettelyssä käsiteltävien verojen palautukset käytetään ensisijaisesti uudessa kantomennettelyssä käsiteltäville Verohallinnon saataville ja vanhassa kantomennettelyssä käsiteltävien verojen palautukset vanhassa kantomennettelyssä käsiteltäville saataville.

Veronkantolain mukaan uudessa kantomennettelyssä käsiteltävien verojen ja maksujen sisäisessä suoritusjärjestyksessä veronkorotus on viimesijainen. Muiden verojen osalta maksu ja palautus käytetään veronkorotuksen suorituksiksi veron pääoman jälkeen.

Suomeen voidaan siirtää ulkomailta siellä saadusta tulosta maksettua veroa. Menettely perustuu Pohjoismaiden välillä virka-avusta veroasioissa 7 päivänä joulukuuta 1989 tehtyyn sopimukseen ja sen 20 artiklan nojalla Tanskan, Färsaarten, Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin toimivaltaisten viranomaisten välillä 30 päivänä kesäkuuta 1997 tehtyyn sopimukseen. Tällaisen ulkomailta siirretyn veron hyväksi lukemisesta säädetään verotusmenettelylaissa ja veronkantolaissa.

Verotusmenettelylain mukaan toisesta valtiosta Suomeen siirretty ennakko käytetään verotusta toimitettaessa verovuoden verojen suorituksiksi. Veronkantolaissa säädetään siirretyn veron käyttämisestä verotuksen päättymisen jälkeen. Kun Suomeen on siirretty vieraasta valtiosta sellaista veroa tai veron ennakkoa, jota ei ole käytetty verovelvollisen verotusmenettelylain mukaisten verojen vähennykseksi vastaavasta tulosta toimitetussa verotuksessa, siirretyt varat käytetään verovuoden verotuksessa jäännösveron tai muun kannossa maksettavaksi jääneen määrän suorituksiksi. Verolle ei peritä siirrettyjä varoja vastaavalta osalta verotusmenettelylaissa tarkoitettuja jäännösveron korkoa tai maksettavaa yhteisökorkoa. Korkoja ei säännöksen mukaan peritä myöskään myöhemmin maksun yhteydessä.

Veronkantolain mukaan uudessa kantomennettelyssä käsiteltävien oma-aloitteisten verojen, perintöveron, lahjaveron sekä tulonsaajalle palautettavan korosta, osingosta tai rojaltilta perityn lähdeveron palautukset käytetään näiden verojen suorituksiksi myös siltä osin, kun palautuk-

sen määrä on alle viisi euroa. Muita kuin uudessa kantomenettelyssä käsiteltäviä oma-aloitteisia veroja ei peritä, jos perittävä määrä on alle kymmenen euroa.

2.4.3 Ennakonpalautuksen käyttäminen puolison veron suoritukseksi

Verotusmenettelylain mukaan verovelvollinen voi vaatia ennakonpalautuksensa siirtämistä hänen puolisonsa verojen suoritukseksi. Ennen ennakonpalautuksen käyttämistä puolison verojen suoritukseksi ennakonpalautukselle lasketaan palautuskorko ja puolison jäännösverolle jäännösveron korko. Vaatimus ennakonpalautuksen käyttämisestä puolison hyväksi tulee esittää ennen kyseisen verovuoden verotuksen päättymistä. Vaatimusta ei voi esittää enää muutoshakuvaiheessa.

Ennakonpalautuksen siirron tavoitteena on ollut, että verovelvolliset voivat vähentää edeskaikasta rahaliikennettä puolisojen ja Verohallinnon välillä. Jos ennakonpalautus riittää puolison veron suoritukseksi, puolison ei tarvitse maksaa jäännösveroa erikseen. Jos ennakonpalautus ei riitä puolison veron suoritukseksi, puolison on maksettava suorittamatta jääneen jäännösveron osa Verohallinnolle.

2.4.4 Maksamatta olevalle verolle laskettava korko

Maksamatta olevalle uudessa kantomenettelyssä käsiteltävälle oma-aloitteiselle verolle lasketaan viivekorkolain mukaan viivästyskorkoa korkokannalla, joka on korkolaissa tarkoitettu viitekorko lisättyä seitsemällä prosenttiyksiköllä. Korkoa lasketaan eräpäivää seuraavasta päivästä suorittamispäivään todellisten kalenteripäivien mukaan.

Maksamatta olevalle muulle kuin uudessa kantomenettelyssä käsiteltävälle oma-aloitteiselle verolle lasketaan viivekorkoa viivekorkolain mukaan korkokannalla, joka on korkolaissa tarkoitettu viitekorko lisättyä seitsemällä prosenttiyksiköllä. Korkoa lasketaan eräpäivää seuraavasta päivästä suorittamispäivään. Perintöverolle ja lahjaverolle viivekorko lasketaan todellisten kalenteripäivien mukaan ja muille veroille siten, että kuukaudessa katsotaan olevan 30 päivää ja vuodessa 360 päivää.

2.4.5 Ennakoiden vanhentuminen

Ennakkokannossa maksettavat ennakot vanhentuvat verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain (706/2007) mukaan pääsääntöisesti viiden vuoden kuluttua sitä seuraavan vuoden alusta, jona ne on määrätty. Ennakon ja jäännösveron vanhentumisaika lasketaan niiden määräämistä seuraavan kalenterivuoden alusta. Verovelvolliselle voidaan määrätä ennakon eriä verovuoden aikana, verovuotta edeltävän vuoden aikana ja eräissä tilanteissa myös verovuotta toiseksi edeltävän vuoden aikana. Jäännösvero määrätään verovuoden verotuksen päättyessä. Ennakko ja jäännösvero voivat siten muodollisesti vanhentua eri aikaan.

Jos verovuoden ennako on maksamatta vielä kuukautta ennen verotuksen päättymistä, ennakon maksuunpano poistetaan maksamattoman ennakon osalta ja verotuksessa luetaan hyväksi vain ennakon maksettu määrä. Siltä osin kuin maksamatta olevaa ennakkoa olisi tarvittu verovuoden veron suoritukseksi, maksamatta jäänyttä ennakkoa vastaava vero määrätään maksettavaksi jäännösverona. Tämän vuoksi verotusta toimitettaessa määrätty vero ja maksamatta jäänyt ennako, joka tarvitaan verovuoden veron suoritukseksi, vanhenevat tosiasiaa samaan aikaan, vaikka ennako itsenäisenä verona vanhenisi jäännösveroa aiemmin.

3 Nykytilan arviointi

3.1 Tuloverotuksen ennakot

3.1.1 Ennakon määrääminen ja täydentäminen

Ennakonkanto

Ennakon poistamisen ja alentamisen määräajat ovat epäyhtenäiset. Ennakko voidaan poistaa kokonaan vielä kaksi kuukautta ennen verotuksen päättymistä. Ennakon alentamista on haettava huomattavasti aikaisemmin ja hakemusajat ovat eripituiset eri verovelvollisryhmille. Yhteisön ja yhteisetyuden on haettava ennakon alentamista neljän kuukauden kuluessa tilikauden päättymiskuukauden lopusta lukien. Muiden verovelvollisten on haettava ennakon alentamista jo ennen verovuoden päättymistä. Verohallinto voi määrätä ennakon tai korottaa sitä vain siten, että se erääntyy maksettavaksi verovuoden aikana. Jos verovuoden ennakko on ollut verotettavaan tuloon nähden liian pieni, verovelvollinen voi verovuoden aikana tai sen jälkeen täydentää ennakkoperintää maksamalla ennakon täydennysmaksua.

Erilaisten määräaikojen johdosta ennakkoja maksavat verovelvolliset ovat oikeudellisen muotonsa perusteella eri asemassa. Luonnollinen henkilö ja kuolinpesä eivät voi hakea elinkeinotulostaan tai maatilatalouden tulostaan määrätyn ennakon alentamista tilikauden päättymisen jälkeen, vaikka ennakko olisi selvästi liian suuri verovuoden toteutuneeseen tuloon nähden. Liikaa maksettu ennakko palautetaan heille ennakonpalautuksena vasta verotuksen päättymisen jälkeen. Sen sijaan osakeyhtiö voi saada vastaavasta toiminnasta liikaa maksamansa ennakot takaisin tilikauden päättymisen jälkeen ennen verotuksen päättymistä esittämällä vaatimuksen neljän kuukauden aikana tilikauden päättymisestä. Eri yritysmuotoja kohdellaan siten ennakon alentamistilanteissa nykyisin eri tavalla.

Nykyisten määräaikojen vuoksi Verohallinto ei voi määrätä ennakkoa esimerkiksi verovuoden lopulla tapahtuneista luovutuksista, vaikka omaisuuden luovutuksesta syntyneen voiton ja veron määrä olisi selvitetty. Omaisuuden luovutuksia kohdellaan siten eri tavalla riippuen siitä, missä vaiheessa verovuotta luovutus on tapahtunut. Jos ennakkoa ei ehditä määrätä erääntymään verovuoden aikana, vero voidaan määrätä maksettavaksi vasta jäännösverona.

Erilaisia määräaikoja on perusteltu ennakkoperintälakia säädettäessä teknisillä syillä. Sille, että ennakoita voitaisiin alentaa ja poistaa nykyistä pitempien ja yhtenäisten määräaikojen puitteissa myös verovuoden päättymisen jälkeen, ei enää nykyään ole verotuksen toimittamiseen tai veronkantoon liittyviä teknisiä esteitä.

Ennakon täydennysmaksu

Ennakon täydennysmaksu on ollut varsin yksinkertainen ja suosittu tuloveron maksutapa. Ennakon täydennysmaksua on maksanut verovuosina 2012—2014 vuosittain noin 28 000—30 000 yhteisöä ja yhteisetyutta. Maksujen yhteismäärä on vaihdellut 0,9 miljardin ja 1,3 miljardin euron välillä. Samana ajanjaksona noin 77 000—88 000 luonnollista henkilöä ja kotimaista kuolinpesää on vuosittain maksanut ennakon täydennysmaksua. Maksujen yhteismäärä on vaihdellut 0,5 miljardin euron ja 0,7 miljardin euron välillä. Luonnollisia henkilöitä ja kotimaisia kuolinpesiä koskevissa tiedoissa ovat mukana myös viimeistään kuukautta ennen verotuksen päättymistä tapahtuneet jäännösverojen maksut, jotka rinnastetaan ennakon täydennysmaksuihin.

Nykyinen ennakon täydennysmaksu on verovelvollisen oma-aloitteinen maksu, joka kohdistetaan verovuoden veroille maksun yhteydessä annettavien määrämuotoisten viestitietojen perusteella. Ennakon täydennysmaksun viestitietoja ei voida hyödyntää ulkomaisten pankkien kautta tapahtuvassa maksuliikenteessä ja myös eräät kotimaiset pankit ovat luopuneet tai luopumassa määrämuotoisten viestitietojen tukemisesta. Tämän johdosta viestitietoihin perustuvat maksut välittyvät usein puutteellisin tiedoin, eikä niitä voida kohdistaa ohjelmallisesti verovelvollisen tarkoittamille veroille. Maksun asianmukainen kohdistaminen verovelvollisen veroille edellyttää muiden maksujen tapaan viitenumeron ilmoittamista ja välittämistä.

Verotusmenettelyjen yhtenäistämiseksi erillisestä ennakon täydennysmaksusta voitaisiin luopua siten, että verovelvollisille mahdollistettaisiin ennakkoperinnän täydentäminen laajentamalla ja joustavoittamalla ennakkoveromenettelyä.

3.1.2 Ennakkoperinnän vastaavuusvaatimuksen toteutuminen

Ennakkoperinnän vastaavuusvaatimus

Ennakkoperintälain mukaan verovuoden aikana ennakonpidätyksenä ja ennakonkannossa suoritettavan veron tulee vastata mahdollisimman tarkoin verovuodelta suoritettavan lopullisen veron määrää. Ennakon vastaavuusvaatimuksen toteutuessa vero maksetaan ja tilitetään veronsaajille reaaliaikaisesti sitä mukaa, kun tuloa kertyy.

Ennakkokanto perustuu arvioon verovuoden verotettavasta tulosta ja sen perusteella määrättävästä verosta. Tämän vuoksi ennakot eivät voi tarkalleen vastata verovuoden veron määrää. Parhaat edellytykset arvioida verovuodelta muodostuva tulo on verovelvollisella itsellään. Verovuoden veron määrän arvioiminen verovuoden aikana voi kuitenkin olla myös verovelvolliselle vaikeaa esimerkiksi yrityksen verovuoden päättyessä tehtävien jaksotusratkaisujen sekä henkilöverotuksen veron määrän laskennan monimutkaisuuden vuoksi. Verovelvollisella ei myöskään ole velvollisuutta pyytää ennakon määräämistä tai korottamista, vaikka olisi ilmeistä, että ennakkoperintä ei tule vastaamaan lopullisen veron määrää.

Verohallinto voi määrätä verovelvolliselle ennakon viran puolesta. Lisäksi Verohallinto voi korottaa ennakkoa verovuoden aikana, jos ennakon määrä on ilmeisesti liian pieni. Verohallinnolla on kuitenkin käytännössä vain rajalliset mahdollisuudet selvittää ja valvoa järjestelmällisesti sitä, että esimerkiksi yritystulosta suoritettavat ennakot ovat riittävät verovuoden verojen ja maksujen suorituksiksi.

Verohallinnolla ei yleensä ole edellytyksiä poiketa yhteisön tai yhteisyyden ennakoiden alentamista koskevasta vaatimuksesta, kun verovelvollinen antaa hakemuksensa mukana vaaditut liitteet ja selvitykset tulon määrästä. Yhteisöiltä ja yhteisyyksiltä verotuskäytännössä vaadittuja selvityksiä ovat esimerkiksi viimeisin tuloslaskelmaraportti, jäljennös välitilinpäätöksestä tai muu vastaava selvitys yhtiön taloudellisesta tilasta. Vaadittujen selvitysten puuttuessa ennakoiden alentamisvaatimuksen hylkääminen on todennäköistä. Muiden kirjanpitovelvollisten, kuten esimerkiksi liikkeen- tai ammatinharjoittajien, sekä muiden verovelvollisten osalta ennakoiden alentamiseen vaadittavalta selvitykseltä edellytetään, että esitetty selvitys on luotettava ja riittävä.

Kirjanpitovelvollisten ennakot perustuvat arvioon verotettavan tulon määrästä, johon osaksi vaikuttavat myös verovelvollisen jaksotusratkaisut ja tahdonvaltaiset vaatimukset. Muiden verovelvollisten osalta jaksotusratkaisuilla ei ole vastaavaa merkitystä.

Verotuskäytännössä on esiintynyt tapauksia, joissa yhteisö ensin hakee ennakoidensa alentamista tai poistamista ja maksaa verovuoden päättymisen jälkeen vastaavan veron ennakon täydennysmaksuna. Näin toimien yhteisö voi saada korotonta veroluottoa aina veroilmoituksen antamisajankohtaan saakka. Ennakot poistettiin verovuosina 2012—2014 hakemuksesta vuosittain noin 2 200—2 500 yhteisöltä ja yhteisetuudelta, jotka kuitenkin maksoivat myöhemmin verovuodelle ennakon täydennysmaksua. Näiden verovelvollisten osuus oli vuosittain noin 10—12 prosenttia kaikista yhteisöistä ja yhteisetuuksista, joille oli määrätty ennakoita ja jotka maksoivat myös ennakon täydennysmaksua. Näiden verovelvollisten maksamien ennakon täydennysmaksujen yhteismäärät vaihtelivat vuosittain noin 155 miljoonasta eurosta 216 miljoonaan euroon.

Muilta verovelvollisilta kuin yhteisöiltä ja yhteisetuuksilta ennakot poistettiin verovuosina 2012—2014 vuosittain noin 1 300 verovelvolliselta, jotka maksoivat ennakon täydennysmaksua. Näiden verovelvollisten osuus oli vuosittain noin 7 prosenttia muista verovelvollisista, joille oli määrätty ennakoita ja jotka lisäksi maksoivat ennakon täydennysmaksua. He maksoivat ennakon täydennysmaksua vuosittain yhteensä noin 10,9—12,9 miljoonaa euroa.

Yhteisöt ja yhteisetuudet

Yhteisön ja yhteisetuuden on maksettava tilikauden aikana tuloveron ennakoita ennakonkannossa. Verovuosina 2012—2014 yhteisöt ja yhteisetuudet maksoivat ennakoita siten, että vuosittain maksettujen ennakoiden yhteismäärät vaihtelivat noin 3,2 miljardista eurosta 3,9 miljardiin euroon. Yhteisöille ja yhteisetuuksille määrättiin tuloveroa verovuosilta 2012—2014 siten, että vuosittaisten tuloverojen yhteismäärät vaihtelivat 4,4 miljardista 4,7 miljardiin euroon. Yhteisöjen ja yhteisetuuksien ennakonkannossa suorittamat verot vastasivat noin 71—81 prosenttia verovuoden tuloveron kokonaismäärästä.

Ennakoiden lisäksi yhteisön ja yhteisetuuden tuloveroa kertyy vähäisessä määrin ennakonpidätyksinä. Yhteisöille ja yhteisetuuksille maksetuista suorituksista peritään ennakonpidätyksiä vuosittain yhteensä noin 5—6 miljoonaa euroa.

Vuosien 2012—2014 tilastotietojen mukaan yhteisöt ja yhteisetuudet maksoivat vuosittain ennakon täydennysmaksuja noin 0,9 miljardista 1,3 miljardiin euroon. Näiden ennakon täydennysmaksujen maksaminen painottui korottoman ennakon täydennysmaksuajan viimeisiin päiviin. Ennakon täydennysmaksuista maksettiin korottoman maksuajan viimeisen kuukauden aikana noin 84 prosenttia ja korottoman maksuajan viimeisenä päivänä noin 54 prosenttia.

Ennakoita määrättiin vuosittain noin 117 000—130 000 yhteisölle ja yhteisetuudelle verovuosina 2012—2014. Samaan aikaan edellä mainittujen yhteisöjen ja yhteisetuuksien lisäksi oli vuosittain noin 5 300 yhteisöä ja yhteisetuutta, jotka eivät maksaneet ennakoita, mutta maksoivat ennakon täydennysmaksua. Näiden verovelvollisten osuus ennakon täydennysmaksua maksaneista yhteisöistä ja yhteisetuuksista oli noin 19 prosenttia. Näiden yhteisöjen ja yhteisetuuksien maksamien ennakon täydennysmaksujen yhteismäärät vaihtelivat vuosittain noin 81 miljoonasta eurosta 105 miljoonaan euroon, mikä vastasi noin 8—10 prosenttia yhteisöjen ja yhteisetuuksien maksamien ennakon täydennysmaksujen yhteismäärästä.

Muut verovelvolliset

Muiden verovelvollisten kuin yhteisöjen ja yhteisetuuksien eli lähinnä luonnollisten henkilöiden ja kuolinpesien saamista tuloista vero peritään verovuoden aikana tulon laadusta riippuen joko ennakonpidätyksenä tai ennakonkannossa maksettavana verona. Verovuosina 2012—2014 ennakonpidätysten vuosittaiset yhteismäärät ovat vaihdelleet noin 26,0 miljardin ja

28,3 miljardin euron välillä. Kertyneiden ennakoiden vuosittaiset yhteismäärät ovat vaihdelleet 1,5 miljardin ja 1,6 miljardin euron välillä. Muille verovelvollisille kuin yhteisöille ja yhteisetuuksille verovuosilta 2012—2014 määrättyjen verojen ja maksujen yhteismäärät ovat vaihdelleet 26,8 miljardin ja 29,9 miljardin euron välillä. Ennakonpidätysten ja ennakoiden yhteismäärät ovat vastanneet noin 99—102 prosenttia verovuosien verojen ja maksujen kokonaismääristä.

Vuosien 2012—2014 tilastotietojen mukaan muut verovelvolliset kuin yhteisöt ja yhteisetuudet maksoivat vuosittain ennakon täydennysmaksuja noin 0,5 miljardista 0,7 miljardiin euroon. Myös muilla verovelvollisilla ennakon täydennysmaksujen maksaminen painottui korottoman ennakon täydennysmaksuajan viimeisiin päiviin. Muut verovelvolliset maksoivat ennakon täydennysmaksuista korottoman maksuajan viimeisen kuukauden aikana noin 60 prosenttia ja korottoman maksuajan viimeisenä päivänä noin 26 prosenttia.

Luonnollisella henkilöllä voi olla sekä ennakonpidätyksen alaista että ennakonkannon alaista tuloa. Liikkeen- ja ammatinharjoittajalla voi esimerkiksi olla elinkeinotoiminnan tuloa, josta hänen on suoritettava ennakoita, ja palkka- tai etuustuloa, josta vero peritään ennakonpidätyksenä. Maataloudenharjoittajalla voi olla maatalouden tuottaman tulon lisäksi myös ennakonpidätyksen alaista tuloa. Myös palkan- tai eläkkeensaajalla voi olla vuokratuloa, luovutusvoittoa tai muuta tuloa, josta veroa suoritetaan ennakonkannossa.

Liikkeen- ja ammatinharjoittajat ja heidän puolisonsa maksoivat verovuosina 2012—2013 ennakoita noin 653—678 miljoonaa euroa ja heidän verotuksessaan luettiin hyväksi ennakonpidätyksiä noin 676—720 miljoonaa euroa. Verovuosilta 2012—2013 heille määrättiin veroja ja maksuja vuosittain yhteensä noin 1,47—1,53 miljardia euroa. Ennakoiden ja ennakonpidätysten yhteismäärä on vastannut verovuosina 2012—2013 noin 90—92 prosenttia verovuoden verojen ja maksujen kokonaismääristä.

Verovuonna 2014 liikkeen- ja ammatinharjoittajat maksoivat ennakoita noin 633 miljoonaa euroa ja heidän verotuksessaan luettiin hyväksi ennakonpidätyksiä noin 222 miljoonaa euroa. Ennakoiden ja ennakonpidätysten yhteismäärä vastasi noin 84 prosenttia verojen ja maksujen kokonaismäärästä.

Maatalouden harjoittajat ja heidän puolisonsa maksoivat verovuosina 2012—2013 ennakoita noin 230—254 miljoonaa euroa ja heidän verotuksessaan luettiin hyväksi ennakonpidätyksiä noin 1,19—1,30 miljardia euroa. Verovuosilta 2012—2013 heille määrättiin veroja ja maksuja vuosittain yhteensä noin 1,50—1,63 miljardia euroa. Ennakoiden ja ennakonpidätysten yhteismäärä on vastannut verovuosina 2012—2013 noin 95 prosenttia verovuoden verojen ja maksujen kokonaismääristä.

Verovuonna 2014 maatalouden harjoittajat maksoivat ennakoita noin 246 miljoonaa euroa ja heidän verotuksessaan luettiin hyväksi ennakonpidätyksiä noin 377 miljoonaa euroa. Ennakoiden ja ennakonpidätysten yhteismäärä vastasi vuonna 2014 noin 84 prosenttia verojen ja maksujen kokonaismäärästä.

Ennakoita määrättiin vuosittain noin 330 000—356 000 muulle verovelvolliselle kuin yhteisölle ja yhteisetuudelle verovuosina 2012—2014. Samaan aikaan edellä mainittujen verovelvollisten lisäksi oli vuosittain noin 58 000—68 000 muuta verovelvollista, jotka eivät maksaneet ennakoita, mutta maksoivat ennakon täydennysmaksua. Näiden verovelvollisten osuus ennakon täydennysmaksua maksaneista muista verovelvollisista oli noin 74—78 prosenttia. Maksettujen ennakon täydennysmaksujen yhteismäärät vaihtelivat vuosittain noin 318 miljoo-

nasta eurosta 458 miljoonaan euroon, mikä vastasi noin 62—68 prosenttia muiden verovelvollisten maksamien ennakon täydennysmaksujen kokonaismäärästä.

Johtopäätöksiä

Verotustietojen perusteella ennakoperinnän vastaavuusvaatimus ei toteudu kaikilta osin tehokkaasti ja tasapuolisesti. Niillä verovelvollisryhmillä, joiden tulo on pääosin ennakonkannon alaista tuloa, ennakonkantona ja ennakonpidätyksenä kertyvä vero on kokonaisuutena tarkastellen pienempi kuin heille verovuodelta maksuunpantavien verojen yhteismäärä. Erityisesti yhteisöillä verovuoden aikana kertyvän veron ja verovuodelta määrättävän lopullisen veron ero on huomattava. Niissä tapauksissa, joissa verot kertyvät ennakonpidätyksinä, ennakoperintä vastaa paremmin verovuodelta määrättäviä veroja. Nykyistä tilannetta ei voida pitää tyydyttävänä verovelvollisten tasapuolisen kohtelun ja ennakoperinnän vastaavuusvaatimuksen toteutumisen kannalta.

Jäännösverolle määrättävä korko kannustaa verovelvollisia huolehtimaan ennakoperinnässä kertyvän veron riittävydestä. Jäännösveroon liittyvät korkoseuraamukset ovat tarkoituksellisesti mukainen tapa edistää ennakoperinnän ja lopullisen verotuksen vastaavuutta. Verovelvollisella itsellään on paras käsitys tulevan tulon määrästä, ja korkoseuraamus ohjaa häntä huolehtimaan ennakoperinnän riittävydestä. Vaihtoehtoiset keinot, kuten Verohallinnon suorittama ennakkoiden riittävyden seuranta selvityspyynnöin ja tarkastustoimenpitein, eivät olisi hallinnollisesti tehokkaita tai tarkoituksenmukaisia ja aiheuttaisivat myös verovelvollisille ylimääräistä hallinnollista taakkaa.

Verovelvollinen, joka ei ole suorittanut verovuoden tai tilikauden aikana riittävästi ennakoita, voi nykyisin välttyä kokonaan jäännösverolle laskettavalta korolta maksamalla tilikauden tai verovuoden päättymisen jälkeen ennakon täydennysmaksua. Koroton maksuaika on yhteisöillä ja yhteisetuoksilla neljä kuukautta tilikauden päättymisestä ja muilla verovelvollisilla yksi kuukausi verovuoden päättymisestä. Edellä mainittujen määräaikojen puitteissa ennakon täydennysmaksua maksamalla verovelvollinen voi välttyä jäännösveron korkoseuraamuksilta kokonaan riippumatta siitä, kuinka suuren määrän tai osuuden verovuodelta määrättävästä verosta hän suorittaa ennakon täydennysmaksuna.

Hallituksen esityksessä eduskunnalle verohallintolaiksi ja laiksi verotusmenettelystä sekä eräiksi niihin liittyviksi laeiksi (HE 131/1995 vp) yhteisöihin sovellettavia ennakon täydennysmaksun ja koronlaskennan määräaikoja perusteltiin sillä, että yhteisö laskisi itse verojensa määrän tilinpäätöstietojensa perusteella. Verojen määrää laskettaessa otettaisiin huomioon myös tilikaudelta jaettavaksi päätetty tai päätettävä osinko sekä saatuihin osinkoihin liittyvä yhtiöveron hyvitys. Jos laskettu vero olisi suurempi kuin hyväksi luettavat ennakot, yhteisö voisi oma-aloitteisesti maksaa erotuksen ennakon täydennysmaksuna. Jos taas laskettu vero olisi pienempi kuin hyväksi luettavat ennakot, yhteisö voisi hakea ennakon alentamista neljän kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä.

Yhteisöjen verotuksessa sovellettava neljän kuukauden koroton maksuaika liittyy yhteisön veroilmoituksen antamisaikaan ja veroilmoituksen pohjana olevan tilinpäätöksen laatimiselle säädettyyn määräaikaan. Kirjanpitolaikin mukaan tilinpäätös ja toimintakertomus on laadittava neljän kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä. Kirjanpitolaissa säännellään myös kirjanpitoon tehtävien kirjausten kirjausajankohdasta. Näiden säännösten mukaan käteisellä rahalla suoritettavat maksut on kirjattava viipymättä. Muut kirjaukset on tehtävä siinä ajassa, että kirjanpitolaissa tai muussa laissa edellytetyt ilmoitukset viranomaiselle verotusta tai muuta tarkoitusta varten voidaan laatia ajantasaisesta kirjanpidosta.

Vaikka yhteisön veroilmoitus perustuukin keskeisesti tilinpäätöksen tietoihin, verovelvollisilla on nykyaikaisten kirjanpito-ohjelmistojen avulla ja juoksevan kirjanpitonsa perusteella yleensä reaaliaikaista tietoa tilikaudelta muodostuvasta toiminnan tuloksesta ja sen perusteella suoritettavaksi tulevasta tuloveron määrästä. Tilikauden aikana annettavat ilmoitukset, kuten kuukausittain annettavat veroilmoitukset arvonlisäveroista ja työnantajasuorituksista, edellyttävät reaaliaikaista kirjanpitoa niihin vaikuttavien erien osalta.

Julkisesti noteerattuja arvopapereita liikkeeseen laskeneita yhtiöitä koskevat lisäksi arvopaperimarkkinalain (746/2012) mukaiset tiedonantovelvollisuudet, jotka käytännössä edellyttävät tilikauden aikana tapahtuvaa tuloksenlaskentaa. Säännöllisiin tiedonantovelvollisuuksiin kuuluu arvopaperimarkkinalaissa tarkoitettu velvollisuus laatia ja julkistaa puolivuosisikatsaus, jossa on annettava oikea ja riittävä kuva liikkeeseenlaskijan toiminnan tuloksesta ja taloudellisesta asemasta. Puolivuosisikatsaus on laadittava noudattaen samoja kirjaamis- ja arvostusperiaatteita kuin tilinpäätöksessä. Puolivuotiskatsaus on julkistettava ilman aiheetonta viivytystä, kuitenkin viimeistään kolmen kuukauden kuluessa katsauskauden päättymisestä.

Osakeyhtiön päätös tilikaudelta jaettavasta osingosta ei enää vaikuta yhtiön suoritettavan veron määrään, koska yhtiöveron hyvitysjärjestelmästä on luovuttu verovuodesta 2005 alkaen. Neljän kuukauden koroton ennakon täydennysmaksuaika ei siten ole tarpeen osingonjakopäätöksen vaikutuksen vuoksi.

Yritysten edellytykset seurata ennakon maksuunpanon riittävyttä ja reagoida liian pieneen maksuunpanoon pyytämällä ennakoiden määräämistä tai täydentämällä ennakoperintää ennen tilinpäätöksen laatimista ja veroilmoituksen antamista ovat parantuneet siitä, kun nykyisestä ennakon täydennysmaksusta säädettiin. Myös muut verovelvolliset kuin yhteisöt ja yhteisetuudet voivat seurata aiempaa paremmin yritystoiminnan verotettavan tulon muodostumista jo verovuoden aikana kehittyneiden kirjanpito-ohjelmistojen avulla. Verohallinto tarjoaa myös erilaisia sähköisiä palveluja, kuten Verokortti verkossa -palvelun ja veroprosenttilaskurin, joiden avulla henkilöasiakkaat voivat jo verovuoden aikana arvioida ennakoperinnän riittävyttä.

Yhteisöjen ja yhteisetuuksien nykyinen tilikauden päättymisen jälkeinen neljän kuukauden koroton maksuaika viivästyttää veron maksamista tarpeettomasti, eikä ohjaa huolehtimaan ennakoperinnän riittävydestä jo tilikauden aikana. Käytännössä koroton maksuaika johtaa siihen, että puuttuva vero maksetaan vasta korottoman maksuajan päättyessä, vaikka tieto veron oikeasta määrästä olisi verovelvollisen käytettävissä jo aikaisemmin. Myöskään muiden verovelvollisten alle 10 000 euron jäännösveron koronlaskennassa sovellettava 0,5 prosentin korkokanta ei kannusta veron maksamiseen ennakokannon alaisista tuloista verovuoden aikana.

Sekä yhteisön ja yhteisetuuksien että muiden verovelvollisten voi olla vaikeaa selvittää täsmällistä verovuoden veron määrää verovuoden aikana. Tämän vuoksi verovelvollisella tulisi edelleen olla mahdollisuus täydentää ennakoperintää lyhyen ajan verovuoden jälkeen ilman korkoseuraamusta. Koronlaskennan yhdenmukaisuuden edistämiseksi määräaika korottomaan ennakon täydentämiseen tulisi kaikilla verovelvollisilla olla yhtäläinen.

3.1.3 Ennakoiden lukeminen verovelvollisen hyväksi

Nykyinen menettely, jossa maksamatta jääneet ennakot poistetaan ennen verotuksen päättymistä myös siltä osin kuin ne olisivat tarpeen verovuoden veron suorituksiksi, ei ole hallinnollisesti tehokas. Menettelyssä verovuodelta määrättävän veron perintä keskeytyy tarpeettomasti ja vastaavan veron perintä joudutaan aloittamaan uudelleen jäännösverona, jos verovelvollinen

ei maksa veroa jäännösveronakaan. Perinnän keskeytyminen voi myös vaarantaa veron kertymisen.

Ennakoiden poistamisen yhteydessä maksamattomille ennakoille lasketaan erillisenä toimenpiteenä viivekorko, joka määrätään maksettavaksi verovuoden veron yhteydessä. Viivekorkoa lasketaan eri tavalla riippuen siitä, olisiko maksamatta jäänyttä ennakkoa tarvittu verovuoden veron suoritukseksi vai ei. Viivekoron laskeminen maksamatta jääneelle ennakolle monimutkaistaa osaltaan tuloverotuksen koronlaskentaa ja verotuslaskentaa. Lisäksi viivekoron määrääminen sellaiselle maksamatta jääneelle ennakolle, jota ei tarvita verovuoden veron suoritukseksi, poikkeaa verotuksen koronlaskennassa sovellettavasta pääsäännöstä, jonka mukaan veron maksuunpanon osoittautuessa aiheettomaksi myös siihen liittyneet korkoseuraamukset poistetaan.

Uudessa kantomenettelyssä verolle kohdistetut maksut kohdennetaan ensisijaisesti ensin vanhentuvalla maksamattomalle veron erälle. Kantomenettelyn yhtenäisyyden kannalta olisi johdonmukaista, että uudessa kantomenettelyssä myös verovelvolliselle määrättyjä tuloveron ennakoita käsiteltäisiin samalla tavalla kuin muita verovuodelta määrättäviä tuloveron eriä, kuten jäännösveroa ja verotuksen muutoksen johdosta määrättyä tuloveroa. Tämä edellyttäisi luopumista nykyisestä menettelystä, jossa vain maksetut ennakot luetaan hyväksi ja maksamattomat ennakot poistetaan säännönmukaisessa verotuksessa.

3.2 Yhteisön ja yhteisyyden ennakkoa koskevan vaatimuksen esittäminen ja veroilmoituksen antaminen

3.2.1 Sähköinen ilmoittaminen

Sähköisessä tietojen antamisessa tiedot siirtyvät Verohallinnolle sen sisältöisinä kuin ne on tietovirtatarkistusten jälkeen annettu. Tietojen antaminen sähköisesti on nopeampaa ja veroilmoituksen ja ennakkoa koskevan vaatimuksen sisältö laadullisesti luotettavampi kuin annettaessa vastaavat tiedot paperilla. Sähköinen palvelu ohjaa tietojen antamisessa ja edellyttää tiettyjen tietojen ilmoittamista. Sähköinen ohjaustoiminto vähentää virheiden syntymistä.

Oma-aloitteisten verojen verotusmenettelylaissa on säädetty pakollisesta sähköisestä ilmoittamisesta oma-aloitteisille veroille vuoden 2017 alusta alkaen. Pakollista sähköistä ilmoittamista on tarkoitus laajentaa vaiheittain. Sähköisen asioinnin edistämiseksi sähköinen ilmoittamisvelvollisuus tulisi tässä vaiheessa laajentaa koskemaan myös yhteisöjen ja yhteisyyksien tuloveron ennakkoa koskevia vaatimuksia ja tuloveroilmoituksia.

3.2.2 Ennakkoa koskeva vaatimus

Koska tuloveron ennakkoa koskevalle vaatimukselle ei ole säädetty määrämuotoa, verovelvolliset voivat esittää ennakkoa koskevan vaatimuksen vapaamuotoisesti ja eri tavoin. Yhteisöjen ja yhteisyyksien tuloveron ennakon muutoshakemuksia käsiteltiin Verohallinnossa vuonna 2015 yhteensä noin 35 000 kappaletta.

Yhteisö ja yhteisyys voi antaa tuloveron ennakkoa koskevan vaatimuksen sähköisenä liitteenä ainoastaan silloin, kun tuloveroilmoitus on annettu sähköisesti. Tonnistoverovelvollinen ei voi antaa tonnistoron ennakkoa koskevaa vaatimusta sähköisesti, ellei se anna myös tuloveroilmoitusta sähköisesti. Sekä paperiset että liitetiedostona saapuneet tuloveron ennakkoa koskevat vaatimukset tunnistetaan optisessa lukupalvelussa. Paperisena ja liitetiedostona saapuvien vaatimusten käsittely edellyttää virkailijatyötä, eikä menettelyssä ole vaatimuksen sisältöön liittyvää tietovirtatarkistusta, joka varmistaisi tiedon muodollisen oikeellisuuden. Tiedot eivät

myöskään siirry tietojärjestelmään automaattisesti. Tämä viivästyttää vaatimusten käsittelyä ja lisää hallinnollista taakkaa Verohallinnossa.

3.2.3 Veroilmoitus

Suuri osa yhteisöjen ja yhteisetuoksien tuloveroilmoituksista annetaan sähköisesti, vaikka sähköistä ilmoittamistapaa ei ole säädetty pakolliseksi. Sähköisen ilmoittamisen osuus tuloverotuksessa vaihtelee kuitenkin verovelvollisryhmittäin. Osakeyhtiöt käyttävät sähköisiä ilmoittamiskanavia enemmän kuin muut verovelvolliset.

Veroilmoituksen tiedot sähköisesti ilmoittavien yhteisöjen määrä on kasvanut vuosittain. Tammi–elokuussa 2015 kolme neljästä osakeyhtiöstä antoi tuloveroveroilmoituksen sähköisesti, kun tammi–elokuussa 2014 vastaava määrä oli kaksi kolmasosaa. Muista yhteisöistä ja yhteisetuoksista tuloveroveroilmoituksen antoi verovuodelta 2014 sähköisesti noin joka kolmas. Näistä asiakkaista yli kaksi kolmasosaa antoi kausiveroilmoituksen vuonna 2014 päättyneiltä kausilta sähköisesti.

Paperisten veroilmoitusten muuntaminen sähköiseen muotoon viivästyttää asian käsittelyä ja aiheuttaa Verohallinnolle merkittävät kustannukset. Vuonna 2015 yhteisöjen veroilmoitusten digitointikustannukset olivat noin 640 000 euroa. Optisessa luvussa tapahtuu myös virheitä, jotka voivat johtua sekä asiakkaan toiminnasta että optisen lukuprosessin virheistä.

3.2.4 Tilinumero

Tilinumeron ilmoittaminen sähköisessä tilinumeron ilmoituspalvelussa edellyttää tunnistautumista. Tilinumeron ilmoittajalla on siten oltava hallussaan verovelvollisen tunnistautumiseen tarvittavat tiedot, joten ilmoittajan voidaan siten lähtökohtaisesti arvioida olevan oikeutettu verovelvollisen tilinumeron ilmoittamiseen. Paperiseen tilinumeron ilmoittamiseen liittyy sähköistä ilmoittamistapaa selvästi korkeampi riski petolliseen menettelyyn, jossa ilmoittaja, jolla ei ole oikeutta edustaa verovelvollista, pyrkii ohjaamaan verovelvolliselle maksettavan palautuksen väärälle tilille. Verohallinnon havaintojen perusteella tilinumeron oikeudeton ilmoittaminen paperilla on liittynyt erityisesti arvonlisäveron palautusten ohjaamiseen väärille tileille.

3.3 Tuloverotuksen koronlaskenta

3.3.1 Jäännösverolle ja ennakonpalautukselle laskettavat korot

Jäännösverolle ja ennakonpalautukselle laskettavien korkojen sääntely ei ole yhdenmukainen eri verovelvollisryhmien kesken. Korkoja lasketaan osin eri tavalla riippuen siitä, onko kyseessä yhteisö ja yhteisetuus tai muu verovelvollinen, kuten luonnollinen henkilö tai kuolinpesä.

Koronlaskennassa on eroja koron laskentajaksossa, jäännösverolle laskettavan koron korkokannassa ja jäännösveron koron vähimmäismäärässä. Muiden verovelvollisten verotuksessa jäännösveroille ja ennakonpalautuksille lasketaan korkoa kolme kuukautta pidemmältä ajalta kuin yhteisöjen ja yhteisetuoksien verotuksessa. Yhteisöjen ja yhteisetuoksien jäännösveroihin sovelletaan puolestaan korkeampaa korkokantaa, joka vallitsevasta korkotasosta riippuen voi olla jopa neljä prosenttiyksikköä suurempi kuin muiden verovelvollisten pienemmille jäännösverolle laskettava korko. Muille verovelvollisille lasketusta jäännösveron korosta tehdään 20 euron vähennys, minkä johdosta noin 94 prosenttia muista verovelvollisista, joille määrätään jäännösveroa, ei joudu maksamaan sille korkoa. Vastaavaa vähennystä ei tehdä yhteisön

ja yhteisetuuden jäännösverolle laskettavasta korosta, joten niiden on maksettava korkoa myös pienimmille jäännösveroilte.

Jos yhteisöllä tai yhteisetuudella päättyy samana kalenterivuonna useita tilikausia, ennakot ja ennakonpidätykset luetaan hyväksi tilikausittain ja maksettava sekä palautettava yhteisökorko lasketaan normaalista verovuosikohtaisesta laskennasta poikkeavalla tavalla. Korkoja ei tällöin lasketa verovuodelta määrättävälle tai palautettavalle verolle, vaan tilikausikohtaisille laskennallisille veron määrille erityisten laskentasääntöjen mukaan. Yhteisöjä ja yhteisetuoksia, joilla verovuosi muodostuu useammasta kuin yhdestä tilikaudesta on vuosittain noin 1 200, mikä vastaa noin 0,7 prosenttia veroilmoituksen vuosittain antavien yhteisöjen ja yhteisetuuk-sien kokonaismäärästä.

Nykyiset jäännösverolle laskettavan koron säännökset ovat epäyhtenäiset, minkä vuoksi verovelvolliset eivät ole tasa-arvoisessa asemassa koronlaskennan suhteen. Poikkeuksia verovelvollisryhmien välillä sisältävät korkosäännökset monimutkaistavat tuloverotuksen koronlaskentaa ja vähentävät sen ymmärrettävyyttä. Yhteisöjen ja yhteisetuuk-sien jäännösverolle tai ennakonpalautukselle laskettavien korkojen laskentasäännökset ovat erityisen monimutkaiset tilanteissa, joissa samana kalenterivuonna päättyy useita tilikausia. Erilaiset korkokäsitteet heikentävät myös osaltaan koron laskennan ymmärrettävyyttä.

Erilaisten koronlaskentatapojen ylläpitäminen eri verovelvollisryhmille lisää Verohallinnon hallinnollisia kustannuksia. Nykyiset korkoseuraamukset eivät myöskään kaikilta osin turvaa ennakoperinnän vastaavuusvaatimuksen toteutumista.

3.3.2 Maksamattomille ennakoille laskettavat korot

Maksamattomien ennakoiden viivekorkoja määrättiin verovuosina 2012—2014 vuosittain noin 900—1 200 yhteisölle ja yhteisetuudelle, ja viivekorkojen yhteismäärä oli noin 298 000—422 000 euroa. Näistä tapauksista oli vuosittain noin 300—400 sellaisia, joissa ennakkoa ei tarvittu verovuoden veron suorituksiksi, ja niiden osuus määrätyistä viivekoroista oli vuosittain noin 155 000—228 000 euroa.

Maksamattomien ennakoiden viivekorkoja määrättiin verovuosina 2012—2014 vuosittain noin 4 500—4 900 muulle verovelvolliselle yhteensä noin 825 000—885 000 euroa. Näistä tapauksista oli vuosittain noin 1 200 sellaisia, joissa ennakkoa ei tarvittu verovuoden veron suorituksiksi, ja niiden osuus määrätyistä viivekoroista oli vuosittain noin 440 000—532 000 euroa.

Maksamattomille ennakoille määrättävä erillinen korko monimutkaistaa tuloverotuksen koronlaskennan kokonaisuutta ja jäännösveron koronlaskentaa. Monimutkaisuutta lisää se, että jäännösverolle, joka määrätään maksettavaksi maksamatta jääneen ennakon vuoksi, ei lasketa korkoa siltä ajalta, jolta maksamatta jääneelle ennakolle lasketaan viivekorkoa. Maksamattoman ennakon viivekoron laskenta on myös epäyhtenäistä, koska eri verovelvollisryhmiä koskevat säännökset poikkeavat osaksi toisistaan. Lisäksi erilaisten rinnakkaisten koronlaskentatapojen ylläpitäminen eri verovelvollisryhmille lisää Verohallinnon hallinnollisia kustannuksia.

3.3.3 Korot tuloverotuksen muutostilanteissa

Verotuksen muutoksen johdosta maksettavalle verolle laskettavan jäännösveron koron ja maksettavan yhteisökoron suuruus määräytyy verotuksen päättymistä seuraavan kolmannen kuu-

kauden alusta eri tavalla kuin sitä edeltäneeltä ajalta. Toisistaan poikkeavat laskentasäännöt monimutkaistavat koronlaskentaa.

Verotuksen oikaisun yhteydessä määrättävä veronlisäys on luonteeltaan viivästyskorkoa verolle, joka verovelvollisen olisi pitänyt maksaa viimeistään jäännösverona jo säännönmukaisessa verotuksessa. Veronlisäyksen laskenta poikkeaa kuitenkin viivästyskoron laskennasta siinä, että veronlisäystä ei lasketa jäännösveron eräpäivästä lukien, vaan verotuksen päättymistä seuraavan kolmannen kuukauden alusta. Veronlisäyksen ja viivästyskoron toisistaan poikkeavat korkokäsitteet ja laskentasäännöt monimutkaistavat koronlaskentaa ja vähentävät sen ymmärrettävyyttä.

Nykyisen käytännön mukaan silloin, kun verotuksen oikaisu on ensin jätetty toimittamatta, mutta se toimitetaan myöhemmin esimerkiksi muutoksenhakuasteen päätöksen perusteella, oikaisussa määrättävälle verolle ei lasketa tietyltä ajanjaksolta lainkaan korkoa tai veronlisäystä. Käytäntö poikkeaa korkojen laskennassa muutosverotuksessa muutoin noudatettavista säännöksistä ja monimutkaistaa koronlaskentaa.

Muiden verovelvollisten kuin yhteisöjen ja yhteisetuuksien verotuksen muutostilanteissa määrättävälle verolle laskettavasta jäännösveron korosta vähennetään verovuodelta vähentämättä oleva määrä 20 euron vähennyksestä, kuitenkin enintään koron määrä. Yhteisöjen ja yhteisetuuksien jäännösveron korosta vähennystä ei tehdä. Muiden verovelvollisten kuin yhteisöjen ja yhteisetuuksien verotuksessa muutoksen johdosta määrättävän veron korosta tehtävä vähennys ei kannusta verovelvollista huolehtimaan siitä, että hän ilmoittaa veroilmoituksellaan kaikki verotukseen vaikuttavat tulo- ja vähennystiedot oikein ja korjaa mahdolliset ilmoitusvirheet ennen verotuksen päättymistä. Muiden verovelvollisten kuin yhteisöjen ja yhteisetuuksien verotuksen muutostilanteissa tehtävä korkovähennys lisää koronlaskennan epäyhtenäisyyttä eri verovelvollisryhmien välillä.

3.4 Veronkanto

3.4.1 Veronkannon ja perinnän sääntely

Veronkantolaki sisältää säännökset kahdesta eri kantomenettelystä. Veronkantomenettelyn yhtenäistämiseksi uuden kantomenettelyn soveltamista laajennettaisiin vaiheittain koskemaan kaikkia Verohallinnon kantamia veroja. Veronkantomenettelyn uudistuksen toisessa vaiheessa tuloverojen, ennakoperintälain ja sairausvakuutuslain (1224/2004) nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän sekä tonnistoveron käsittely siirtyy uuteen kantomenettelyyn. Uuteen kantomenettelyyn siirtyviä tuloveroja ovat veronkantolain 4 §:ssä luetellut yhdessä kannettavat verot eli yhteisön tulovero ja yleisradiovero sekä verotusmenettelylaissa tarkoitettu valtionvero, kunnallisvero, kirkollisvero, vakuutetun sairausvakuutusmaksu ja henkilön yleisradiovero. Perintöveroon, lahjaveroon sekä tulonsaajalle määrättävään ja palautettavaan lähdeveroon sovelletaan uuden kantomenettelyn säännöksiä vain osittain. Uudistuksen toteuttamiseksi veronkantolakia olisi muutettava siten, että edellä mainittujen verojen veronkanto voidaan kokonaisuudessaan siirtää uuteen kantomenettelyyn.

Palautettavalle määrälle laskettavien korkojen sääntely on hajanaista. Palautukselle maksettavaa korkoa sekä palautettavaa ennakkoa ja ennakonpidätystä koskevaa sääntelyä on sekä veronkantolaissa että verotusmenettelylaissa. Verotuksen muutoksen johdosta palautettavalle määrälle laskettavaa korkoa koskeva sääntely on verotusmenettelylaissa.

Veronkantolaissa on säännelty yleisesti veron vanhentumisesta. Ennakon vanhentumisesta ei ole kuitenkaan erityistä sääntelyä.

3.4.2 Veronkantolain eräistä säännöksistä

Veronkantolaissa ei ole säännöstä siitä, että verovelvollisella olisi oikeus saada muita kuin uudessa kantomenettelyssä käsiteltäviä oma-aloitteisia veroja ja maksuja koskevia tietoja kalenterikuukausittain muodostettavalla yhteenvedolla. Säännös ei kuitenkaan rajoita Verohallinnon mahdollisuutta antaa yhteenvedolla verovelvolliselle myös muita veroja koskevia tietoja. Verohallinto voi siis antaa yhteenvedolla verovelvolliselle esimerkiksi uudessa tietojärjestelmässä käsiteltäviä perintöveroja koskevia tietoja.

Kantomenettelyssä tapahtuneen virheen korjaamista ja palautuksen säilyttämistä koskeva sääntely on epäyhtenäistä, koska veronkantolain säännöksiä sovelletaan tältä osin vain uudessa kantomenettelyssä käsiteltäviin oma-aloitteisiin veroihin ja maksuihin. Myös säännökset uudessa ja vanhassa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen palautusten suoritus- ja käyttöjärjestyksestä poikkeavat toisistaan.

Palautuksen käyttöjärjestyksestä koskevassa sääntelyssä vanhassa kantomenettelyssä käsiteltäviä veroja ovat muun muassa tulovero, ennakkoperintälain ja sairausvakuutuslain mukaan määrätty ennakko tai muu määrä, tonnistovero sekä tulonsaajalle muusta kuin korosta, rojaltista tai osingosta määrättävä tai palautettava lähdevero. Niiden palautukset käytetään ensisijaisesti vanhassa kantojärjestelmässä käsiteltävien verojen suorituksiksi ja sen jälkeen uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen suorituksiksi. Näiden verojen suorituksiksi käytettäisiin vastaavasti uudessa kantojärjestelmässä kannettavan veron palautuksia vasta uudessa järjestelmässä kannettavien verojen jälkeen. Vanhassa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen maksu ja palautus käytetään veronkorotuksen suorituksiksi ennen veron pääomaa, kun uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen maksut ja palautukset käytetään ensin veron pääoman ja sen jälkeen veronkorotuksen suorituksiksi. Kun tulovero, ennakkoperintälain ja sairausvakuutuslain mukaan määrätty ennakko tai muu määrä, tonnistovero ja tulonsaajalle määrättävä lähdevero siirtyvät uuteen kantomenettelyyn, tulisi palautusten käyttöjärjestyksestä ja veron suoritusjärjestyksestä koskevaa sääntelyä yhtenäistää muiden uudessa kantomenettelyssä olevia veroja ja maksuja koskevan sääntelyn kanssa.

Ulkomailta verotuksen päättymisen jälkeen siirretty vero käytetään Suomessa määrätyn jäännösveron suorituksiksi ja jäännösverolle lasketut ja määrättyt korot poistetaan. Ulkomailta Suomeen siirretyn veron käyttäminen Suomessa maksuunpannun veron suorituksiksi on monimutkaista ja edellyttää manuaalisyötä veronkannossa.

3.4.3 Ennakonpalautuksen siirto puolisoitten kesken

Ennakonpalautukselle ja puolison jäännösverolle lasketaan nykyisin erikseen palautuskorko ja jäännösveron korko ennen kuin ennakonpalautusta siirretään vähennettäväksi puolison jäännösverosta. Koronlaskennan osalta puolisoitten verotus ei siten poikkea muiden verovelvollisten verotuksesta. Sen sijaan jäännösverojen maksamisessa puolisoitten verotus poikkeaa muiden verovelvollisten verotuksista niissä tilanteissa, joissa verovelvollinen on esittänyt vaatimuksen ennakonpalautuksen käyttämisestä puolisonsa jäännösveron maksamiseen.

Mahdollisuus siirtää ennakonpalautus puolison jäännösveron suorituksiksi on otettu käyttöön aikana, jolloin puolisoitten verotus toimitettiin yhteisverotuksena ja jolloin ennakkoperinnässä kerättyjen verojen ja maksujen hyväksiluku oli erilaista kuin nykyisin. Myös pankkipalveluiden käyttäminen, kuten esimerkiksi laskujen maksaminen, rahojen siirto tililtä toiselle sekä tilitapahtumien aktiivinen seuranta, oli huomattavasti nykyistä hankalampaa.

Ennakonpalautuksen käyttäminen puolison jäännösveron suoritukseksi monimutkaistaa osaltaan veronkantomenettelyä. Verovelvolliselta toiselle siirrettävän palautuksen toteuttaminen muuttuisi entistä monimutkaisemmaksi siirryttäessä uuteen kantomenettelyyn, jossa verovelvollisen kaikki verot kannetaan yhdessä menettelyssä. Uudessa kantomenettelyssä verovelvollisen eri veroihin kohdistuvat maksut ja palautukset käytetään automaattisesti tietyssä etusijajärjestyksessä ensin verovelvollisen kyseisen verolajin veron suoritukseksi ja tämän jälkeen muiden verojen suoritukseksi. Tällaisessa tilanteessa verotusmenettelylaissa tarkoitettua ennakonpalautuksen siirtoa puolison jäännösveron suoritukseksi ei voitaisi toteuttaa säännöksen tarkoituksen mukaisesti. Siirrettyä ennakonpalautusta saatettaisiin käyttää puolison muiden verojen kuin jäännösverojen suoritukseksi.

Tilastotietojen mukaan ennakonpalautuksen siirtoa puolisoitten kesken käytetään nykyisin vain vähän suhteessa siihen, kuinka usein siirto olisi mahdollinen. Vuosina 2010—2014 maksettiin ennakonpalautuksia vuosittain keskimäärin 230 000 verovelvolliselle, joiden puolisoille määrättiin samalta vuodelta maksettavaksi jäännösveroa. Näistä verovelvollisista vuosittain keskimäärin 11 prosenttia eli noin 26 000 henkilöä siirsi ennakonpalautuksensa puolison jäännösveron suoritukseksi. Siirretyt ennakonpalautuksen määrä oli keskimäärin noin 440 euroa.

Siirrettävissä olleiden ennakonpalautusten yhteismäärä oli verovuosina 2010—2014 vuosittain keskimäärin 155 miljoonaa euroa ja siirrettyjen ennakonpalautuksen vuosittainen yhteismäärä keskimäärin 12 miljoonaa euroa. Siirrettyjen palautusten kokonaismäärä vastasi noin kahdeksaa prosenttia siirrettävissä olleiden ennakonpalautusten yhteismäärästä.

Suurimmat ennakonpalautuksen siirrot puolisoitten kesken vaihtelivat noin 28 000 eurosta noin 97 000 euroon vuosina 2010—2014. Yli 4 000 euron suuruisia ennakonpalautuksen siirtoja puolisoitten kesken tehdään vuosittain 200—230 kappaletta. Yli 4 000 euron suuruisien siirrettyjen ennakonpalautusten yhteismäärät vaihtelivat tarkastelujakson aikana vuositasona noin 1,4 miljoonasta eurosta 1,7 miljoonaan euroon.

3.4.4 Maksamatta olevalle verolle laskettava korko

Maksamatta olevan veron koronlaskenta ei ole yhdenmukaista eri verolajeissa. Korkoa lasketaan verolajista riippuen viivekoron ja viivästyskoron nimellä ja niiden laskentasäännöt poikkeavat toisistaan, vaikka korkokannat ovat yhtenevät.

3.4.5 Ennakoiden vanhentuminen

Verovuoden verotusta toimitettaessa ennakoita, joita ei ole maksettu viimeistään kuukautta ennen verovelvollisen verotuksen päättymistä ei lueta hyväksi, vaan ne poistetaan. Jos hyväksittiin luettavat määrät eivät riitä verovuoden verojen suoritukseksi, verovelvollisen maksettavaksi määrätään jäännösvero. Poistettua ennakkoa vastaavaa veroa peritään tällöin jäännösverona ja veron vanhentumisajaksi lasketetaan jäännösveron määräämistä seuraavan vuoden alusta. Tämän vuoksi ennakoiden jäännösverosta poikkeavalla vanhentumisajalla ei ole nykyisin käytännössä merkitystä verojen perinnässä.

4 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

4.1 Tuloverotuksen ennakot

4.1.1 Ennakon määrääminen ja täydentäminen

Esityksen tavoitteena on yhtenäistää ennakonkantoa koskevaa sääntelyä siten, että ennakon määräämiseen, korottamiseen, alentamiseen ja poistamiseen liittyvä menettely ja ennakkoihin liittyvät määräajat olisivat yhtenäiset kaikille verovelvollisille. Tavoitteena on myös ennakkoiden vastaavuuden parantaminen ja ennakkoiden tarkoituksenmukainen käsittely uudessa veronkantomenettelyssä.

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi ennakon määräämistä ja muuttamista koskevia säännöksiä siten, että ennakoita voitaisiin määrätä ja muuttaa nykyistä joustavammin. Verohallinto voisi alentaa tai poistaa ennakon verovelvollisen hakemuksesta tai viran puolesta verotuksen päättymiseen saakka. Verovelvolliselle voitaisiin muutoksen johdosta palauttaa hänen maksamiaan aiheettomia ennakoita nykyistä laajemmin. Ennakkoa voitaisiin määrätä verovelvollisen vaatimuksesta verotuksen päättymiseen saakka ja näin määrätty ennakko voisi erääntyä myös verotuksen päättymisen jälkeen. Ennen verotuksen päättymistä tehty ennakon muutoshakemus, johon ei verotuksen päättymiseen mennessä olisi annettu päätöstä, raukeasi verotuksen päättyessä.

Verohallinto voisi viran puolesta määrätä ennakoita verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden loppuun saakka, jolloin ennakkoa voitaisiin määrätä esimerkiksi henkilöasiakkaan verovuoden lopulla tapahtuneen omaisuuden luovutuksen perusteella veroilmoituksen esittäytöön saakka.

Ehdotettujen muutosten johdosta ennakot vastaisivat nykyistä paremmin ja reaaliaikaisemmin verovuodelta suoritettavan veron määrää. Ehdotetut muutokset yhtenäistäisivät eri verovelvollisryhmiin sovellettavat ennakkoihin liittyvät menettelyt ja määräajat.

Ennakon täydennysmaksua koskevat säännökset ehdotetaan kumottaviksi. Verovelvollinen voisi täydentää ennakoperintää verovuoden aikana ja sen jälkeen aina verotuksen päättymiseen saakka vaatimalla Verohallintoa määräämään hänelle lisää ennakkoa. Verovelvollisen vaatimuksesta ennakkoa voitaisiin määrätä verovuoden päättymisen jälkeen ennakoperintään täydentämiseksi myös muusta kuin ennakonkannon alaisesta tulosta, jolloin ennakoperintää voisi täydentää nykyisen ennakon täydennysmaksun tavoin hakemalla ennakon määräämistä. Verovelvollinen voisi tehdä ennakkoa koskevan vaatimuksen Verohallinnon sähköisessä asiointipalvelussa ja saada asioinnin yhteydessä ennakkoa koskevan päätöksen. Tämän jälkeen hänet ohjattaisiin verkkopankkiin maksamaan määrätty ennakko. Ennakon täydennysmaksun korvaava menettely olisi siten joustava ja yhtenäinen verovuoden aikaisen ennakkoerämenettelyn kanssa.

Verovuoden päättymisen jälkeen ennakko erääntyisi maksettavaksi pääsääntöisesti kolmen viikon kuluttua päätöksen tekemisestä, mutta verovelvollisen vaatimuksesta eräpäivä voitaisiin asettaa tätä aiemmaksi päiväksi, kuitenkin aikaisintaan päätöspäiväksi tai, jos se ei ole pankkipäivä, sitä seuraavaksi pankkipäiväksi. Ennakon eräpäivien määräytymisestä säädettäisiin valtiovarainministeriön asetuksella.

4.1.2 Ennakoiden lukeminen verovelvollisen hyväksi

Esityksen tavoitteena on yksinkertaistaa tuloveron määräämistä ja veron kantamista. Ennakonkannossa maksettavien ennakoiden hyväksi lukemista koskevaa menettelyä ehdotetaan muutettavaksi siten, että ennakot luettaisiin verotuksessa hyväksi sen mukaisesti kuin ne on määrätty verovelvollisen maksettavaksi. Maksamatta olevia ennakon eriä, jotka tarvittaisiin verovuodelta määrättävän veron suoritukseksi, ei verotuksen päättyessä poistettaisi perinnästä, vaan niiden perintätoimet jatkuisivat keskeytyksettä. Kun ennako luettaisiin hyväksi määrätyn mukaisena, maksamatta jäänyttä ennakkoa vastaavaa veroa ei määrättäisi uudelleen maksettavaksi jäännösverona. Verojen perinnän jatkuminen ilman keskeytyksiä turvaisi myös veron kertymistä.

Jos verotuksessa hyväksi luettavien ennakoiden, ennakonpidätysten ja toisesta valtiosta Suomeen siirrettyjen ennakoiden määrä olisi suurempi kuin verovuodelta määrättyjen verojen määrä, erotus hyvitetäisiin verovelvolliselle ensisijaisesti alentamalla hyväksi luettuja ennakoita. Verovuoden veron suoritukseksi tarpeettomia ennakoita alennettaisiin niiden eräpäivien mukaisessa järjestyksessä viimeksi erääntyneestä ennakon erästä alkaen. Alennetuista ennakoista maksetut määrät palautettaisiin. Siltä osin kuin ennakkoa ei olisi maksettu, sen määrää alennettaisiin ja alennettavalle määrälle lasketut viivästysseuraamukset poistettaisiin, mutta verovelvollinen ei voisi saada palautusta rahana. Jos hyvitetävää määrää olisi jäljellä vielä ennakoiden alentamisen jälkeen, verovelvolliselle palautettaisiin hyväksi luettuja ennakonpidätyksiä ja toisesta valtiosta Suomeen siirrettyjä ennakoita.

Verotuksen päättyessä palautettavaa määrää kutsuttaisiin veronpalautukseksi. Veronpalautuksen käsitettä käytetään jo nykyisin yleisesti kuvaamaan tuloverotuksen päättyessä verovelvolliselle maksettavaa palautusta, vaikka palautettavasta määrästä käytetään laissa käsitettä ennakonpalautus. Verovuodelta määrättävän veron ylittävää hyväksi luettavaa määrää ei olisi jatkossa johdonmukaista kutsua ennakonpalautukseksi senkään vuoksi, että siitä ei ehdotuksen mukaan muodostuisi palautusta siltä osin kuin se koostuu maksamatta olevista ennakoista. Myöskään verotuksen päättyessä palautettavaa määrää ei olisi tarkoituksenmukaista kutsua ennakonpalautukseksi, koska ennakoiden alentamisesta ei aina muodostuisi palautusta.

Jos verotuksessa hyväksi luettavien ennakoiden, ennakonpidätysten ja toisesta valtiosta Suomeen siirrettyjen ennakoiden määrä ei riittäisi verovuoden verojen suoritukseksi, puuttuva vero määrättäisiin verovelvollisen maksettavaksi jäännösverona.

4.2 Yhteisön ja yhteisyyden ennakkoa koskevan vaatimuksen esittäminen ja veroilmoituksen antaminen

4.2.1 Sähköinen ilmoittaminen

Esityksen tavoitteena on lisätä sähköistä ilmoittamista. Esityksessä ehdotetaan sähköisen ilmoittamisvelvollisuuden laajentamista yhteisöjen ja yhteisyyksien tuloveron ennakkoa koskeviin vaatimuksiin ja tuloveroilmoituksiin. Sähköistä ilmoittamisvelvollisuutta on tarkoitus laajentaa vaiheittain myös muihin verolajeihin, kuten yhteisön ja yhteisyyden kiinteistövero ja varainsiirtovero koskeviin tietoihin verotusmenettelyjä koskevan uudistuksen viimeisessä vaiheessa.

Sähköinen ilmoittaminen mahdollistaa Verohallinnon resurssien nykyistä tehokkaamman kohdentamisen, koska tietoja ei erikseen tarvitse muuttaa sähköiseen muotoon ja koska sähköisessä ilmoittamismenettelyssä virheiden määrä vähenee nykyisestä. Sähköinen ilmoittami-

nen tukee myös pääministeri Juha Sipilän hallituksen ohjelman ja valtiovarainministeriön vuonna 2014 julkaiseman tulevaisuuskatsauksen julkisen hallinnon digitalisaatiotavoitetta.

Sähköisen asioinnin yleisenä tavoitteena on helpottaa verovelvollisten toimintaa, keventää verovelvollisen hallinnollista taakkaa sähköisen ohjaavan palvelun avulla ja parantaa ennakkoa koskevien vaatimusten ja veroilmoitusten laatua sähköisen menettelyn loogisuustarkistusten avulla.

Yhteisöjen ja yhteisöjen sähköisen ilmoittamisvelvollisuuden tavoitteena on lisätä automaation osuutta, nopeuttaa vaatimusten käsittelyä ja vähentää Verohallinnon kustannuksia. Lisäksi sähköisillä ilmoittamiskanavilla ja ilmoitettavien tietojen tarkistuksilla voidaan helpottaa verovelvollisen ilmoittamismenettelyä ja varmistaa annettujen tietojen oikeellisuus ja siten vähentää hallinnollista taakkaa. Tietojen antaminen sähköisesti edellyttää yhteisön tunnistautumista Katso-tunnisteella. Sähköisten toimintatapojen edistäminen parantaa siten myös ilmoittamiseen liittyvää tietoturvaa.

4.2.2 Ennakkoa koskeva vaatimus ja veroilmoitus

Edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi yhteisöille ja yhteisöille ehdotetaan säädettäväksi velvollisuus tehdä tuloveron ennakkoa koskeva vaatimus sähköisesti ja antaa tuloveroilmoitus sähköisesti. Yhteisön ja yhteisöiden olisi annettava sekä ennakkoa koskeva vaatimus että veroilmoitus määrämuodossa. Verohallinto voisi kuitenkin erityisestä syystä hyväksyä ennakkoa koskevan vaatimuksen ja veroilmoituksen antamisen paperilomakkeella.

Tonnistoverovelvollisten vähäisestä määrästä ja tonnistoveromenettelyn luonteesta johtuen tonnistoveroa koskevien tietojen ilmoittamiseen ei ole mahdollista tarjota sähköistä palvelua kustannustehokkaasti. Ellei erillisiä tonnistoverovelvollisia koskevia poikkeuksia säädettäisiin, verotusmenettelylakiin ja enakkoperintälakiin ehdotettuja sähköistä ilmoittamisvelvollisuutta koskevia säännöksiä sovellettaisiin tonnistoverolain viittaussäännösten nojalla myös tonnistoverotettavasta toiminnasta annettavaan veroilmoitukseen. Tämän johdosta ehdotetaan, että tonnistoverolain viittaussäännöksiä täsmennettäisiin siten, että sähköinen ilmoittamisvelvollisuus ei koskisi tonnistoverotettavasta toiminnasta annettavaa veroilmoitusta eikä siitä määrättyjä ennakoita koskevia vaatimuksia. Tonnistoverovelvollisten tuloveroilmoitukset olisivat ehdotetun sähköisen menettelyn piirissä.

4.2.3 Tilinumero

Esityksessä ehdotetaan, että yhteisön ja yhteisöiden sekä muun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin merkityn verovelvollisen olisi käytettävä sähköistä menettelyä tilinumeron ilmoittamiseen Verohallinnolle. Tilinumeron ilmoittaminen paperilomakkeella olisi veroilmoitusmenettelyn tavoin mahdollista vain erityisestä syystä. Yhteisöjen sähköisten menettelytapojen edistämisen lisäksi muutos on tarpeen myös esimerkiksi arvonlisäveron palautuksiin liittyvien väärinkäytösten ehkäisemiseksi. Tämän vuoksi yhteisöjen ja yhteisöiden lisäksi myös arvonlisäverovelvollisten rekisteriin merkittyjen muiden verovelvollisten olisi ilmoitettava tilinumero Verohallinnolle sähköisesti. Muiden verovelvollisten kuin yhteisöjen ja yhteisöiden velvoittaminen tilinumeron sähköiseen ilmoittamiseen olisi tältä osin perusteltua, sillä arvonlisäverovelvollisten on vuoden 2017 alusta voimaan tulevien säännösten mukaan annettava myös arvonlisäveroa koskeva veroilmoitus sähköisesti.

4.3 Tuloverotuksen koronlaskenta

4.3.1 Jäännösverolle, veronpalautukselle ja ennakolle laskettavat korot

Korkosäätelyn yhtenäistäminen

Esityksessä ehdotetaan tuloverotuksen koronlaskennan säännösten yhdenmukaistamista ja selkiyttämistä siten, että korkoa laskettaisiin kaikkien verovelvollisten verotuksessa samalla tavalla. Terminologialtaan ja laskentatavaltaan yhtenäiset ja yksinkertaiset korkosäännökset lisääisivät koronlaskennan ymmärrettävyyttä ja selkeyttäisivät säätelyä. Säätelyn yhdenmukaistaminen lisäksi myös Verohallinnon hallinnollista tehokkuutta. Ehdotetun säätelyn tavoitteena on edistää veron kertymistä oikean määräisenä jo verovuoden aikana ja siten parantaa ennakoperinnän vastaavuutta. Muutos aikaistaisi verojen kertymistä, jolloin ne voitaisiin myös tilittää veronsaajille nykyistä aikaisemmin.

Jäännösverolle ja veronpalautukselle laskettavat korot

Jäännösverolle laskettavien korkojen säätelyä ehdotetaan uudistettavaksi siten, että maksettavan yhteisökoron ja jäännösveron koron käsitteistä luovuttaisiin. Jäännösverolle määrättäisiin kaikkien verovelvollisten verotuksessa maksettavaksi huojennettua viivästyskorkoa. Huojennetun viivästyskoron laskemisesta säädettäisiin muiden verovelvollisen maksamien korkojen tavoin viivekorkolaissa.

Jäännösverolle laskettaisiin huojennettua viivästyskorkoa samalla tavalla verovelvollisen oikeudellisesta muodosta riippumatta. Huojennettua viivästyskorkoa laskettaisiin verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisestä päivästä alkaen. Koron laskentakausi alkaisi yhteisöillä ja yhteisetuksilla pääosin kolme kuukautta nykyistä aiemmin. Muilla verovelvollisilla koronlaskennan alkuajankohta säilyisi ennallaan. Jäännösverolle laskettaisiin korkoa samasta päivästä alkaen kuin verovuoden päättymistä seuraavan kuukauden jälkeen eräntyvälle ennakolle. Muutos kannustaisi yhteisöjä ja yhteisetuksia huolehtimaan ennakoperinnässä kertyvän veron riittävydestä paremmin jo verovuoden aikana ja välittömästi verovuoden päättymisen jälkeen. Korkoa laskettaisiin nykyiseen tapaan jäännösveron ensimmäisen erän eräpäivään. Nykytilasta poiketen viimeistään kuukautta ennen eräpäivää suoritettulla jäännösveron maksulla ei olisi vaikutusta koron määrään. Jäännösverolle määrättävän huojennetun viivästyskoron määrään voisi verovuoden päättymisen jälkeen vaikuttaa hakemalla verovuodelle määrättäväksi lisää ennakkoa.

Huojennetun viivästyskoron korkokanta olisi kaikilla verovelvollisilla korkolaissa tarkoitettu viitekorko lisättyinä kahdella prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia. Korkokanta vastaisi nykyistä maksettavan yhteisökoron sekä muiden verovelvollisten kuin yhteisöjen ja yhteisetuksien jäännösveron 10 000 euroa ylittävälle osalle laskettavan jäännösveron koron korkokantaa. Huojennetun viivästyskoron korkokanta olisi muiden verovelvollisten kuin yhteisöjen ja yhteisetuksien osalta nykyistä korkeampi niissä tilanteissa, joissa jäännösveron määrä on enintään 10 000 euroa. Huojennetun viivästyskoron korkokannan muutos kannustaisi verovelvollisia nykyistä enemmän maksamaan verot ennakkoina verovuoden aikana tai pian sen päättymisen jälkeen. Muutos parantaisi siten ennakoperinnän ja lopullisen veron vastaavuutta.

Huojennettu viivästyskorko ei olisi tuloverotuksessa vähennyskelpoista menoa. Verovelvolliselle takaisin palautettava huojennettu viivästyskorko ei olisi myöskään veronalaista tuloa. Säätely vastaisi tältä osin nykytilaa.

Esityksessä ehdotetaan myös palautettavan yhteisökoron ja palautuskoron käsitteistä luopumista. Veronpalautukselle maksettaisiin uudessa veronkantolaissa säädettyä palautuksille laskettavaa korkoa.

Veronpalautukselle laskettaisiin korkoa verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisestä päivästä tai sitä myöhempää maksupäivää seuraavasta päivästä palautuspäivään. Korkoa laskettaisiin palautettavalle määrälle samasta päivästä kuin samalta verovuodelta määrättävälle jäännösverolle, kuten nykyisinkin. Veronpalautukselle laskettavan koron laskenta-aika alkaisi siis samasta ajankohdasta kuin mistä verovelvolliselle maksettavaksi määrättävän huojetun viivästyskoron laskenta-aika alkaa.

Veronpalautukselle laskettaisiin veronpalautusta käytettäessä nykytilasta poiketen korkoa siihen päivään, jona palautettava määrä käytetään veron suoritukseksi. Palautukselle laskettaisiin korkoa nykyistä pidempään, sillä nykyisin korkoa lasketaan verotuksen päättymiseen saakka. Muutoksen johdosta korot laskettaisiin yhdenmukaisesti kaikkien verolajien palautusta käytettäessä.

Ehdotuksen mukaan yhteisöjen ja yhteisetuoksien veronpalautukselle ja muutostilanteessa palautettavalle verolle laskettaisiin korko nykyistä varhemmasta päivästä alkaen. Yhteisöjen ja yhteisetuoksien verotuksessa palautuksen koronlaskenta alkaisi kolme kuukautta nykyistä aikaisemmin. Muiden verovelvollisten verotuksessa palautuksen koronlaskennan alkuajankohta säilyisi ennallaan.

Palautuksille laskettaisiin korkoa samalla korkokannalla kuin nykyisin. Korkokanta olisi kuitenkin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolaissa tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Korko olisi kuitenkin aina vähintään 0,5 prosenttia. Palautukselle maksettu korko ei olisi tuloverotuksessa veronalaista tuloa, mikä vastaisi nykytilaa.

Esityksessä ehdotetaan, että yhteisöjen ja yhteisetuoksien verotuksessa korkoa laskettaisiin kaikissa tilanteissa koko verovuodelta maksettavaksi määrättävälle jäännösverolle tai palautettavalle veronpalautukselle. Koronlaskentaa yksinkertaistettaisiin luopumalla tilikausikohtaisesta koronlaskennasta niiden yhteisöjen ja yhteisetuoksien verotuksessa, joilla verovuosi koostuu useammasta kuin yhdestä tilikaudesta. Näissä tilanteissa ennakoperinnän ja tuloveron vastaavuutta ei arvioitaisi koronlaskennassa tilikausikohtaisesti. Korkoa laskettaisiin vain sille jäännösverolle tai palautukselle, joka verovelvolliselle määrätään tai palautetaan verovuoden veron ja verovuodelta hyväksi luettujen määrien erotuksen perusteella.

Verovuoden päättymisen jälkeen erääntyvälle ennakolle laskettava korko

Ennakolle, joka erääntyisi maksettavaksi viimeistään verovuoden päättymistä seuraavan kuukauden viimeisenä päivänä, ei ennakon määräämisen yhteydessä määrättäisi maksettavaksi korkoa. Verovelvollinen voisi siten nykyiseen tapaan täydentää ennakoperintää korottomasti verovuoden päättymisen jälkeenkin. Yhteisön ja yhteisetuuden verotuksessa ennakon koroton täydentämisaika lyhenisi neljästä kuukaudesta yhteen kuukauteen ja muilla verovelvollisilla se säilyisi ennallaan. Muutos kannustaisi yhteisöjä ja yhteisetuoksia huolehtimaan ennakoperinnän ja lopullisen veron vastaavuudesta nykyistä aikaisemmin. Ehdotettu kuukauden koroton ennakon täydentämisaika mahdollistaisi jatkossakin ennakoperinnän täydentämisen korottomasti tilanteissa, joissa verovelvollinen ei pysty selvittämään täsmällistä veron määrää verovuoden aikana.

Verovuoden päättymistä seuraavan kuukauden jälkeen erääntyvälle ennakolle laskettaisiin ennakon määräämisen yhteydessä huojennettua viivästyskorkoa verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisestä päivästä ennakon eräpäivään.

Vaativalla sähköisessä asiointipalvelussa eräpäivää aikaistettavaksi verovelvollinen voisi pysäyttää verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisestä päivästä alkaen laskettavan huojennetun viivästyskoron laskemisen päätöspäivään tai, jos se ei ole pankkipäivä, sitä seuraavaan pankkipäivään. Verovelvollinen voisi välttyä koron suorittamiselta eräpäivän jälkeen maksamalla määrätyn veron välittömästi.

Huojennetusta viivästyskorosta vähennettävä määrä

Menettelyn yhtenäistämiseksi verotuksen päättyessä määrättävälle jäännösverolle laskettavasta huojennetusta viivästyskorosta ehdotetaan vähennettäväksi kaikkien verovelvollisten verotuksessa 20 euroa, kuitenkin enintään koron määrä. Vähennyksen johdosta huojennettua viivästyskorkoa ei määrättäisi vähäiselle jäännösverolle. Vähennys tehtäisiin nykytilasta poiketen myös yhteisön ja yhteisetuuden verotuksessa, mikä yhtenäistäisi verotuksen koronlaskentaa.

Jäännösverolle laskettavasta korosta tehtävä vähennys estäisi nykyisen vähennyksen tavoin koron määräämisen tiettyä määrää pienemmän jäännösveron määrälle verotuksen päättyessä. Säännös estäisi jäännösveron koron määräämisen nykyisen korkotason ja jäännösveron erääntymispäivän perusteella silloin, jos jäännösveron määrä jäisi alle 1 000 euron.

Muutostilanteessa määrättävälle verolle laskettavasta korosta ei nykytilasta poiketen tehtäisi vähennystä. Muutos kannustaisi verovelvollista huolehtimaan nykyistä paremmin siitä, että tulot ja vähennykset on veroilmoituksella ilmoitettu oikein ja korjaamaan mahdolliset virheet ennen verotuksen päättymistä.

Verovuoden päättymistä seuraavan kuukauden jälkeen erääntyvälle ennakolle laskettavasta huojennetusta viivästyskorosta ei myöskään tehtäisi vähennystä. Ennakkoperintää voisi täydentää korottomasti verovuoden päättymisen jälkeen kuukauden ajan täydennyksen määrästä riippumatta. Kun verovuoden päättymistä seuraavan kuukauden jälkeen erääntyvälle ennakolle laskettavasta korosta ei tehtäisi vähennystä, kannustaisi sääntely verovelvollista täydentämään ennakkoperintää viimeistään verovuoden päättymistä seuraavan kuukauden aikana. Sääntely kannustaisi verovelvollista täydentämään ennakkoperintää erityisesti silloin, kun täydennyksen tarve on merkittävä. Silloin, kun ennakon täydentämistarve olisi niin pieni, että määrälle ei 20 euron vähennyksen johdosta tulisi maksettavaksi korkoa, voisi verovelvollinen maksaa puuttuvan veron määrän korotta Verohallinnon määräämänä jäännösverona. Ehdotus poistaisi pienen ennakon hakemisen tarpeen verovuoden päättymisen jälkeen ja siten vähentäisi ennakon hakemisesta ja maksamisesta aiheutuvaa hallinnollista taakkaa sekä estäisi pienten ennakkoiden määräämisestä aiheutuvaa lisätyötä Verohallinnossa.

4.3.2 Maksamattomille ennakoille laskettavat korot

Esityksessä ehdotetaan, että ennakkoiden hyväksi lukemisen muutoksen yhteydessä luovutettiin erillisestä viivekoron laskennasta maksamatta oleville ennakoille. Maksamattomille ennakoille, jotka olisivat tarpeen verovuoden veron suorituksiksi, laskettaisiin viivekoron sijasta viivästyskorkoa.

Viivästyskorkoa laskettaisiin eräpäivää seuraavasta päivästä veron suorittamispäivään saakka. Viivästyskoron korkokanta vastaisi maksamattomille ennakoille nykyisin laskettavaa viive-

korkoa, mutta viivästyskorolle ei olisi vähimmäismäärää. Nykyisin verovelvollisen on maksettava viivekorkoa aina vähintään kolme euroa.

Ehdotuksen mukaan verotuksessa hyväksi luettavat määrät, joita ei tarvita verovuoden veron suorituksiksi, hyvitetäisiin verovelvolliselle ensisijaisesti alentamalla ennakon eriä niiden eräpäivien mukaisessa järjestyksessä uusimmasta vanhimpaan. Ne ennakon erät, joita ei tarvittaisi verovuoden veron suorituksiksi, poistettaisiin. Samalla poistettaisiin näille ennakon erille lasketut viivästyskorot. Nykytilasta poiketen aiheettomien ennakoiden viivästyskorot poistettaisiin kokonaisuudessaan, mikä vastaisi muille aiheettomille veroille laskettaviin viivästyskorkoihin sovellettavaa menettelyä.

4.3.3 Korot tuloverotuksen muutostilanteissa

Esityksessä ehdotetaan muutostilanteiden koronlaskentaa yksinkertaistettavaksi siten, että muutostilanteissa laskettaisiin huojennettua viivästyskorkoa yhtenäisesti verolle määrättyyn eräpäivään saakka. Nykyisestä menettelystä, jossa korkoa lasketaan muutostilanteissa verotuksen päättymistä seuraavan kolmannen kuukauden alusta lukien alemmalla korkokannalla, luovutettiin. Koronlaskennan yhtenäistämiseksi korkoa laskettaisiin eräissä jäljempänä mainituissa verotuksen oikaisuissa myös siltä ajalta, jolta verolle ei poikkeuksellisesti lasketa nykyisen veronlisäyksen korvaavaa viivästyskorkoa.

Huojennettu viivästyskorko laskettaisiin jäännösverolle laskettavan koron tavoin verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisestä päivästä verotuksen muutoksen johdosta maksettavan veron eräpäivään. Jos verovelvolliselle olisi aiemmin palautettu veroa veronpalautuksena, verotuksen muutostilanteissa huojennettu viivästyskorko laskettaisiin tältä osin palautuspäivää seuraavasta päivästä maksettavan veron eräpäivään. Muutostilanteessa määrättävälle verolle laskettavasta huojennetusta viivästyskorosta ei nykytilasta poiketen tehtäisi 20 euron suuruista vähennystä. Veronpalautuksen jälkeen määrättävän veron korkosääntely vastaisi nykytilaa.

Huojennetun viivästyskoron korkokanta olisi myös verotuksen muutostilanteissa korkolain mukainen viitekorko lisättyinä kahdella prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia. Muutostilanteissa määrättäviä korkoja koskevat säännökset olisivat viivekorkolaissa.

Muutostilanteessa palautettavalle verolle korkoa laskettaisiin vastaavalla tavalla kuin veronpalautukselle. Muutostilanteessa korkoa laskettaisiin kuten nykyisinkin palautettavan veron lisäksi myös palautettavalle veronkorotukselle. Verovelvolliselle palautettavien korkojen laskentäsäännökset olisivat veronkantolaissa.

Esityksessä ehdotetaan, että verotuksen oikaisun yhteydessä määrättävä veronlisäys korvattaisiin viivästyskorolla. Jos verotusta oikaistaisiin verovelvollisen vahingoksi sillä perusteella, että verovelvollinen on laiminlyönyt ilmoittamisvelvollisuutensa, verotuksen muutoksen yhteydessä määrättävälle verolle laskettaisiin huojennettua viivästyskorkoa verovuoden jäännösveron ensimmäiseen eräpäivään saakka. Sen lisäksi verolle määrättäisiin maksettavaksi viivästyskorkoa jäännösveron eräpäivää seuraavasta päivästä verolle määrättävään eräpäivään. Siltä osin kuin verolle ei laskettaisi mainitulta ajanjaksolta viivästyskorkoa sen johdosta, että asia on aikaisemmin tehty päätös jättää verotuksen oikaisu toimittamatta, verolle laskettaisiin nykytilasta poiketen huojennettua viivästyskorkoa.

Viivästyskoron korkokanta vastaisi nykyistä veronlisäyksen korkokantaa. Viivästyskorkoa laskettaisiin verotuksen oikaisun johdosta määrättävälle verolle veronlisäyksen laskennan alkupäivää varhemmasta ajankohdasta alkaen. Veronlisäystä lasketaan nykyisin verotuksen

päättymistä seuraavan kolmannen kuukauden alusta. Viivästyskoron laskemisesta säädettäisiin myös muutostilanteessa määrättävän viivästyskoron osalta viivekorkolaissa.

4.3.4 Huojennetun viivästyskoron perimättä jättäminen

Esityksessä ehdotetaan, että huojennetun viivästyskoron perimättä jättämiseen sovellettaisiin viivekorkolain säännöksiä, jotka koskevat veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskorkojen perimättä jättämistä. Tilanteissa, joissa veron maksaminen olisi viivästynyt verovelvollisesta riippumattomasta syystä tai muusta erityisestä syystä, Verohallinto voisi jättää huojennetun viivästyskoron kokonaan tai osittain perimättä. Näin voisi käydä esimerkiksi silloin, kun verovelvolliselle määrättäisiin muutostilanteessa maksettavaksi veroa, jonka oikea-aikaiseen määräämiseen verovelvollisella itsellään ei olisi ollut mahdollisuutta vaikuttaa.

Verovelvollisesta riippumattomia syitä maksamisen viivästymiseen voisi olla esimerkiksi silloin, kun verovelvollisen verotusta muutettaisiin verovelvollisen puolison verotukseen tehdyn muutoksen johdosta, sekä silloin, kun Verohallinto on oikaissut verotusta verovelvollisen havaitseman viranomaisen virheen korjaamiseksi. Perimättä jättäminen voisi olla perusteltua myös tilanteissa, joissa Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön vaatimuksesta verotusta on muutettu verovelvollisen vahingoksi asiassa, jossa Verohallinto on nimenomaisesti ratkaissut tulkinnanvaraisen asian verovelvollisen eduksi.

4.3.5 Muille veroille laskettavat korot

Verotusmenettelylain mukaan toimitettavan verotuksen korkosäätelyn muuttumisen vuoksi esityksessä ehdotetaan muutettavaksi koronlaskennan säätelyä myös niiden verojen osalta, joille nykyisin lasketaan viittaussäännösten nojalla korkoa verotusmenettelylaissa säädetyllä tavalla. Tonnistoverotuksessa ja verotuksessa, jossa sovelletaan eräiden asuntojen vuokraus-toimintaa harjoittavien osakeyhtiöiden veronhuojennuksesta annettua lakia, määrättävälle verolle ja palautettavalle verolle laskettaisiin jatkossakin korkoa viittaussäännösten nojalla kuten verotusmenettelylain mukaan määrättävälle verolle. Rajoitetusti verovelvollisen tulon verotamisesta annetun lain (627/1978) palautuskoron laskentajaksoa koskeva säätely muutettaisiin yhdenvertaisuussyistä vastaamaan verotusmenettelylain mukaan toimitettavan verotuksen palautukselle laskettavan koron laskentajaksoa koskevaa säätelyä.

4.4 Veronkanto

4.4.1 Veronkannon ja perinnän säätely

Veronkantolain uutta kantomenettelyä koskevia säännöksiä ehdotetaan muutettavaksi siten, että niiden soveltaminen laajenisi tuloveroihin, ennakkoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrättävään ennakkoon tai muuhun määrään sekä tonnistoveroon. Uuteen kantomenettelyyn siirtyviä tuloveroja olisivat veronkantolain 4 §:ssä luetellut yhdessä kannettavat verot eli yhteisön tulovero ja yleisradiovero sekä verotusmenettelylaissa tarkoitettu valtionvero, kunallisuusvero, kirkollisuusvero, vakuutetun sairausvakuutusmaksu ja henkilön yleisradiovero.

Säännösten soveltamista ehdotetaan laajennettavaksi vaiheittain siten, että uutta kantomenettelyä koskeva säätely koskisi kaikkea tuloverotusta, mutta siirtymäsäännösten nojalla muiden verovelvollisten kuin yhteisöjen ja yhteisetuoksien tuloverotuksessa uutta kantomenettelyä sovellettaisiin vasta siinä vaiheessa, kun nämä verot siirrettäisiin käsiteltäväksi Verohallinnon uudessa tietojärjestelmässä. Säännösten soveltaminen laajenisi myös perintöveroon ja lahjaveroon sekä tulonsaajalle määrättävään lähdeveroon siltä osin, kun säännöksiä ei uudistuksen edellisen vaiheen jälkeen ole sovellettu näihin veroihin. Veronkantolakiin lisättäisiin myös

säännökset tietyille uudessa kantomenettelyssä käsiteltävälle verolajille tai yhteisesti uudessa kantomenettelyssä käsiteltäville veroille kohdistetun maksun käyttöjärjestyksestä. Lisäksi säännöksiä palautuksen säilyttämisestä, yhteenvedosta ja sen tiedoksiannosta sekä kantomenettelyssä tapahtuneen virheen korjaamisesta ehdotetaan sovellettavaksi kaikkiin uuden kantomenettelyn piiriin kuuluviin veroihin.

Veronkantolain säännös ulkomailta Suomeen siirretyn palautuksen käyttämisestä ehdotetaan kumottavaksi ja ulkomailta siirretty palautus ehdotetaan luettavaksi verovelvollisen hyväksi muiden hyväksi luettavien erien tavoin. Lisäksi veronkantolakiin ehdotetaan sääntelyn selkiyttämiseksi lisättäväksi ennakon vanhentumista koskeva säännös.

4.4.2 Veronkantolain eräistä säännöksistä

Uudistuksen ensimmäisessä vaiheessa uuteen kantomenettelyyn siirtyneiden verojen maksujen ja palautusten käyttöjärjestyksestä koskevien säännösten soveltamisalaa ehdotetaan laajennettavaksi tuloveroon, ennakoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrättyyn ennakkoon tai muuhun määrään sekä tonnistoveroon ja tulonsaajalle määrättyyn lähdeveroon. Uuteen kantomenettelyyn siirtyvien verojen suoritusjärjestyksestä koskevia säännöksiä ehdotetaan lisäksi muutettavaksi siten, että maksu ja palautus käytettäisiin muiden uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen tavoin veronkorotuksen suoritukseksi vasta veron pääoman jälkeen. Muutos yhdenmukaistaisi veron suoritusjärjestyksestä, kun sekä Verohallintoon että ulosottoviranomaiselle maksetut varat käytettäisiin veron erän suoritukseksi samassa järjestyksessä.

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi siitä, miten Verohallinnolle osoitettu maksu käytetään silloin, kun maksaja on kohdistanut sen tietyn uudessa kantomenettelyssä käsiteltävän veron tai kaikkien uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen suoritukseksi. Maksujen käyttöjärjestyksestä ei ole maksettavaksi määrättävien verojen osalta nimenomaisia säännöksiä veronkantolaissa, vaan maksut käytetään valtuutuslainsäädännön nojalla verojen suoritukseksi Verohallinnon antamien tarkempien määräysten mukaisesti.

Uudessa kantomenettelyssä kannettaville veroille kohdistetut maksut käytettäisiin eräänäntyneiden verojen suoritukseksi niiden vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvat verot suoritettaisiin eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Jos verot eräänäntyisivät samana päivänä, maksu käytettäisiin ensin tuloverojen sekä ennakoperintälain ja sairausvakuutuslain mukaan määrättyjen ennakoiden ja muiden määrien suoritukseksi. Tämän jälkeen maksu käytettäisiin muiden uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen kesken säädetyssä verolajijärjestyksessä. Jos maksua olisi vielä tämän jälkeen käyttämättä, se käytettäisiin Verohallinnon vanhassa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen suoritukseksi.

Maksaja voisi valitsemalla itse maksun kohteena olevan verolajin tai kohdistamalla maksun uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen suoritukseksi vaikuttaa siihen, minkä verolajin tai verolajien verojen suoritukseksi hänen maksunsa ensisijaisesti käytettäisiin. Uudessa kantomenettelyssä käsiteltäviä oma-aloitteisia veroja pidettäisiin maksun kohdentamista koskevassa sääntelyssä nykytilan tavoin pääsääntöisesti yhtenä verolajina. Maksu kohdistettaisiin tietyille verolajille käyttämällä maksaessa kyseisen verolajin viitenumeroa.

Uudessa kantomenettelyssä tuloveroa ja ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain mukaan määrättyä ennakkoa tai muuta määrää pidettäisiin yhtenä verolajina. Näille veroille kohdistettu maksu käytettäisiin siten ensisijaisesti kyseisten verojen suorittamatta olevien erien kuten ennakoiden ja jäännösverojen suoritukseksi. Maksu käytettäisiin ensisijaisesti vanhentumis-

päivien mukaisessa järjestyksessä ja toissijaisesti eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan.

Verovelvollisen tietyn verolajin veroille kohdistama maksu käytettäisiin pääsääntöisesti kyseisen verolajin vanhimmalle saatavalle. Verovelvollinen ei pääsääntöisesti voisi kohdistaa maksua verolajin sisällä yksittäiselle veron erälle. Verolajille kohdennettu maksu tulisi käytetyksi ensisijaisesti erääntyneelle verolle erääntymättömän sijaan, mikä olisi verovelvolliselle edullista maksettavaksi kertyvien korkojen kannalta. Menettely estäisi myös sen, että jotkut verolajin velvoitteet vanhentuisivat, vaikka verolajin muille velvoitteille olisi kertynyt maksusuorituksia. Verot kertyisivät siten nykyistä paremmin. Jos vero kannetaan useammassa kuin yhdessä erässä, maksaja ei voisi enää kohdistaa maksuaan tietyn veroerän suoritukseksi, vaan ainoastaan tietyn verolajin tai verolajien muodostaman kokonaisuuden suoritukseksi. Säädetystä järjestyksestä voitaisiin kuitenkin poiketa, jos verovelvollisella olisi erityinen syy kohdistaa maksu tiettyyn veroerään. Tällaisena syynä voitaisiin pitää esimerkiksi sitä, että maksaja ei ole vastuussa veron koko määrästä.

Maksajan muun uudessa veronkantomenettelyssä käsiteltävän veron kuin oma-aloitteisen veron suoritukseksi kohdistama maksu käytettäisiin ensin kyseisen verolajin suoritukseksi riippumatta siitä, onko vero erääntynyt vai erääntymätön. Käsitteily poikkeaisi oma-aloitteisten verojen käsittelystä, joiden osalta maksu voidaan käyttää vain erääntyneen veron suoritukseksi. Jos sen verolajin veroa, jonka suoritukseksi maksaja on kohdistanut maksun, ei olisi suoritettamatta, maksu käytettäisiin muiden uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien verolajien erääntyneiden saatavien suoritukseksi. Jos uudessa kantomenettelyssä käsiteltäviä veroja ei olisi suoritettamatta, maksu käytettäisiin vanhassa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen suoritukseksi.

Esityksessä ehdotetaan, että maksaja voisi uudessa kantomenettelyssä kohdistaa maksun myös ensisijaisesti sellaisille saataville, joiden maksamiseen Verohallinto on antanut tätä tarkoitusta varten yksilöidyn maksutiedon. Sääntelyllä mahdollistettaisiin maksun kohdistaminen normaalin käyttöjärjestyksen ohhi esimerkiksi saataville, joista on tehty maksujärjestely.

Maksun kohdistaminen saataville uudessa kantomenettelyssä säädetyn käyttöjärjestyksen mukaisesti voisi myös tietyissä erityistilanteissa olla selvästi verovelvollisen edun vastaista. Esimerkiksi tilanteessa, jossa verolajin erääntyneistä veroista on muodostettu maksujärjestely ja samaan verolajiin muodostuu uusi saatava, käytettäisiin verolajille kohdistettu maksu ensisijaisesti maksujärjestelyyn kuuluvalle saatavalle. Tämä johtaisi uuden verovelan muodostumiseen ja maksujärjestelyn raukeamiseen. Tämän vuoksi Verohallinnolle ehdotetaan säädettäväksi mahdollisuus poiketa uudessa kantomenettelyssä maksun käyttöjärjestyksestä ja käyttää maksu viimeisenä niille saataville, joista on tehty maksujärjestely tai jotka on lähetetty perittäväksi ulosottoimin sekä muissa vastaavissa tilanteissa, joissa käyttöjärjestyksestä poikkeamisesta on maksajan kanssa sovittu tai joissa maksu tulisi käytetyksi perintätoimen kohteena olevalle saatavalle maksajan edun vastaisesti. Verohallinnolle säädettäisiin valtuutus antaa tarkemmat määräykset käyttöjärjestyksestä poikkeamiseen.

Yhteenvedon tiedoksiantoa koskevaan säännökseen ehdotetaan lisättäväksi säännös siitä, miten yhteenvedossa olevat tiedot annettaisiin tiedoksi sellaiselle luonnolliselle henkilölle ja kuolinpesälle, jota ei ole merkitty työnantajarekisteriin ja jota ei ole merkitty arvonlisäverovelvollisten rekisteriin tai joka ei harjoita muuta arvonlisäverollista toimintaa kuin metsätaloutta. Tätä poikkeuksellista yhteenvedon tiedoksiantomenettelyä sovellettaisiin silloin, kun verovelvollinen ei ole antanut suostumustaan yhteenvedoon sisältyvien tietojen antamiseen sähköisen asiointipalvelun välityksellä. Yhteenvedoon sisältyvät tiedot lähetettäisiin silloin verovelvolliselle postitse hallintolain mukaisena tavallisena tiedoksiantona, jolloin verovelvollisen

katsottaisiin saaneen yhteenvedon tiedot seitsemäntenä päivänä kirjeen lähettämisestä, jos muuta ei näytetä.

Lähtökohtaisesti yhteenvedoa ei siten annettaisi tiedoksi postitse niille luonnollisille henkilöille ja kuolinpesille, jotka jo nykyisin saavat tiedoksi yhteenvedon tiedot sähköisesti oma-aloitteisten verojen osalta. Tiedoksiannon poikkeusmenettelyn piiriin kuuluisivat jatkossa näistä verovelvollisista kuitenkin ne, jotka nykyisin saavat yhteenvedolla tietoja vain harjoittamansa metsätalouden arvonnäisäverosta sekä ne useimmat kotitaloustyönantajat, joista suurin osa on satunnaisesti palkkaa maksavia työnantajia ja joita ei sen vuoksi ole merkittävä Verohallinnon työnantajarekisteriin. Nämä verovelvolliset saisivat yhteenvedon tiedoksi lähtökohtaisesti postitse nykytilasta poiketen myös oma-aloitteisia veroja koskevien tietojen osalta.

Yhteenvedon lähettäminen poikkeussääntelyn piiriin kuuluville luonnollisille henkilöille ja kuolinpesille kaikissa tilanteissa postitse lisäisi merkittävästi verovelvollisille lähetettävien kirjeiden määrää. Tämän vuoksi luonnolliselle henkilölle tai kuolinpesälle ei lähetettäisi yhteenvedoa postitse silloin, kun yhteenvedolle ei merkitä sellaisia tietoja, joiden tiedoksisaanti postitse on verovelvollisen oikeusturvan kannalta tarpeen. Yhteenvedoa ei siten lähetettäisi postitse silloin, kun yhteenvedolle merkittäisiin yhteenvedolla tiedoksi annettavaksi säädettyistä pakollisista tiedoista vain tietoja maksun käyttämisestä veron suoritukseksi tai tietoa suorittamatta olevasta verosta, jota Verohallinto ei ilmoita ryhtyvän perimään veronkantolaissa säädettyin perintätoimin. Yhteenvedolle ei tällöin merkittäisi veronkantolaissa säädettyä maksukehotusta eikä Verohallinto voisi siten ryhtyä veronkantolaissa säädettyihin perintätoimiin yhteenvedolle merkityn maksamattoman veron perimiseksi. Yhteenvedo lähetettäisiin poikkeussääntelyn piiriin kuuluville verovelvollisille postitse aina ennen mainittuihin perintätoimiin ryhtymistä.

Veronkantolakiin ehdotetaan lisättäväksi säännös, jonka mukaan Verohallinto voisi verovelvollisen pyynnöstä säilyttää uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien oma-aloitteisten verojen palautusten lisäksi myös muiden uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen palautuksia tulevien maksuvelvoitteiden suoritukseksi. Verovelvollinen voisi pyytää Verohallintoa säilyttämään uudessa kantomenettelyssä käsiteltävään veroon liittyvän palautuksen, jos verovelvollinen haluaisi vähentää edestakaista rahaliikennettä Verohallinnon kanssa.

Esityksessä ehdotetaan lisäksi säädettäväksi kantomenettelyssä tapahtuneen virheen korjaamisesta myös muiden uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen kuin oma-aloitteisten verojen osalta.

Pienintä kannettavaa määrää koskevan sääntelyn soveltamisesta ehdotetaan luovuttavaksi kaikkien uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen ja maksujen osalta. Vero, joka on määrätty maksettavaksi tai joka olisi maksettava oma-aloitteisesti, kannettaisiin siihen asti, kunnes se on kertynyt kokonaan. Sääntelystä ehdotetaan luovuttavaksi, koska uudessa kantomenettelyssä maksujen ja palautusten käyttäminen kaikkien verojen suoritukseksi on mahdollista eikä pienimmän kannettavan määrän sääntely ole enää järjestelmäteknisten syiden tai kantomenettelyn yksinkertaistamisen vuoksi tarpeen. Vaikka pienimmän kannettavan määrän sääntelyä ei sovellettaisi uudessa kantomenettelyssä, Verohallinto ei ryhtyisi veronkantolaissa säädettyihin perintätoimiin silloin, kun niihin ryhtyminen ei esimerkiksi verovelan vähäisen määrän vuoksi olisi tarkoituksenmukaista. Sääntelyä, joka koskee pienten palautusten käyttämistä veron suoritukseksi, uudistettaisiin vastaavasti siten, että palautus käytettäisiin verojen suoritukseksi sen suuruudesta riippumatta.

Pienten kannettavien ja perittävien veron määrien välttämiseksi ja verovelvollisten hallinnollisen taakan vähentämiseksi ehdotetaan, että myös tuloverotuksessa ja ennakkoperinnässä otet-

taisiin käyttöön nykyisin kiinteistöverotuksessa ja lähdeverotuksessa sovellettu sääntely pienimmistä määrättävästä veron määrästä. Eri verolajien pienimmän määrättävän veron määrän sääntelyä ehdotetaan yhdenmukaistettavaksi siten, että pienin määrättävä määrä tuloverotuksessa, ennakoperinnässä ja lähdeverotuksessa olisi kymmenen euroa.

Säännös ulkomailta Suomeen siirretyn palautuksen käyttämisestä ehdotetaan kumottavaksi. Ulkomailta siirretyn ennakon johdosta muodostuva palautus ehdotetaan luettavaksi verovelvollisen hyväksi muiden hyväksi luettavien erien tavoin. Muutos ei vaikuttaisi ulkomaisen veron käyttämiseen liittyvään koronlaskentaan, mutta se yksinkertaistaisi siihen liittyvää menettelyä, kun myös verotuksen päättymisen jälkeen ulkomailta siirretty vero otettaisiin huomioon hyväksi luettavan määrän lisäyksenä.

4.4.3 Ennakonpalautuksen siirto puolisoitten kesken

Esityksessä ehdotetaan, että sääntelyn ajantasaistamiseksi ja yhtenäistämiseksi verotusmenettelylain ennakonpalautuksen siirtoa puolisoitten kesken koskeva säännös samoin kuin tätä säännöstä täydentävä ennakoperintälain säännös kumottaisiin.

Ennakonpalautuksen siirtoa puolisoitten kesken on viimeisinä vuosina käytetty maltillisesti. Lisäksi keskimääräinen siirretty summa on ollut vähäinen. Säännöksen kumoaminen yksinkertaistaisi ja selkeyttäisi verolainsäädäntöä ja veronkantomenettelyä. Samalla taattaisiin myös verovelvollisten välisten oikeustoimien oikeudenmukainen ja tasapuolinen verotuskohtelu. Säännöksen kumoaminen ei aiheuttaisi verovelvollisille oikeuden menetyksiä.

4.4.4 Maksamatta olevalle verolle perittävä korko

Esityksessä ehdotetaan, että maksamattomalle tuloverolle, ennakoperintälain ja sairausvakuutuslain mukaan määrätyle ennakolle ja muulle määrälle, tonnistoverolle, perintöverolle, lahjaverolle sekä suorituksen saajalle määrättävälle lähdeverolle laskettaisiin viivekoron sijaan viivästyskorkoa. Muutoksella yhtenäistettäisiin uudistuksen tässä vaiheessa uuteen kantomenettelyyn siirtyvien verojen maksamatta olevalle verolle laskettavan koron sääntely yhdenmukaiseksi uudessa kantomenettelyssä kannettavien oma-aloitteisten verojen kanssa. Maksamatta olevalle verolle laskettavan koron korkokanta ei muuttuisi nykyisestä, mutta korkoa laskettaisiin nykyisestä poiketen todellisten päivien mukaan.

4.4.5 Ennakoiden vanhentuminen

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi ennakoiden vanhentumista koskevia säännöksiä. Ennakko vanhentuisi viiden vuoden kuluttua sitä seuranneen vuoden alusta, jona sen verovuoden verotus, jonka veron suoritukseksi ennakko on määrätty, viimeistään päättyy.

Ehdotuksen tavoitteena on säilyttää verovuoden veron perimiseksi käytettävissä oleva aika nykyisellään. Nykytilassa maksamatta jääneet ennakot poistetaan verotusta toimitettaessa myös siltä osin kuin ne olisivat tarpeen verovuoden veron suoritukseksi. Tällaisia ennakoita vastaava vero maksuunpannaan jäännösverona, joka vanhentuu jäännösveroa koskevassa määräajassa.

Tässä esityksessä ehdotetaan muutoksia ennakoiden hyväksi lukemista koskevaan menettelyyn. Ennakot luettaisiin verotuksessa hyväksi sen mukaisina kuin ne on määrätty. Verovuoden veron suoritukseksi tarpeellisia maksamatta jääneitä ennakoita ei poistettaisi, vaan niiden perintää jatkettaisiin. Jos ennakoiden vanhentumisesta ei säädettäisi erikseen, ennakoina suo-

ritettava verovuoden vero vanhentuisi nykyistä aikaisemmin ja ennen verovuoden jäännösvero.

Ehdotetun muutoksen johdosta verovuoden veron suorituksiksi määrätty ennakko vanhentuisi samaan aikaan kuin verovuodelta määrätty jäännösvero. Ennakkoa vastaavan verovuoden veron perimiseksi käytettävissä oleva aika säilyisi siten nykyisellään. Ennakoiden vanhentumista koskevasta erityisestä määräajasta säädettäisiin veronkantolaissa.

5 Esityksen vaikutukset

5.1 Taloudelliset vaikutukset

5.1.1 Vaikutukset Verohallinnolle

Valmis-hankkeella tavoitellaan vuotuista viiden miljoonan euron tuottavuusparannusta, joka vastaa Verohallinnossa noin 100 henkilötyövuoden säästöä vuoteen 2021 mennessä. Tässä esityksessä ehdotetut muutokset mahdollistavat osaltaan Valmis-hankkeen tavoitteiden saavuttamisen. Säästötavoitteen kannalta menettelyjen uudistaminen kokonaisuutena on keskeistä, joten mikään osauudistus ei erillisenä toisi merkittäviä säästöjä.

Valmis-hankkeella tavoiteltavat taloudelliset hyödyt toteutuvat vaiheittain uuden tietojärjestelmän ja menettelyuudistusten verolajikohtaisen käyttöönoton mukaisesti. Säästöt toteutuvat täysimääräisesti vasta, kun kaikki verolajit ovat uuden järjestelmän piirissä. Säästöt syntyvät viiveellä, koska uuden järjestelmän käyttöönotto vaatii Verohallinnolta merkittävää työpanosta vuoteen 2020 saakka. Saavutettavien hyötyjen arvoa ensimmäisten käyttövuosien aikana vähentävät muun muassa nykyisten tietojärjestelmien ylläpitokustannukset sekä lisääntyvät koulutuskustannukset.

Esityksessä ehdotetut lainsäädäntömuutokset aiheuttavat Verohallinnolle tietojärjestelmämuutoksia, jotka toteutettaisiin pääosin osana Valmis-hanketta. Hankkeelle on myönnetty vuonna 2012 erillinen 116 miljoonan euron rahoitus. Suurin osa hankkeen kustannuksista kohdistuu tietojärjestelmien muutoksiin ja loput toimintojen uudistamiseen, toiminnan suunnitteluun, ohjeistukseen, koulutukseen ja viestintään.

Muut Verohallinnolle syntyvät kustannukset katetaan Verohallinnon toimintamäärärahoista, eikä ehdotetuista muutoksista aiheudu lisämääräraharpeita.

5.1.2 Ennakon määrääminen ja täydentäminen

Ennakon määräämistä koskevien määräaikojen pidentämisen johdosta tuloveroja kertyisi ja niitä voitaisiin tilittää veronsaajille nykyistä aikaisemmin. Koska tuloveroja on voitu jo nykyisin maksaa ennakon täydennysmaksuina verotuksen päättymistä edeltävän kuukauden loppuun saakka, määräaikojen pidentämisellä arvioidaan kuitenkin olevan vain vähäinen vaikutus verojen kertymisen aikaistumiseen.

Ennakon alentamista koskevien määräaikojen pidentämisen vuoksi nykyistä suurempi osuus maksetuista veroista voitaisiin palauttaa verovelvollisille heidän vaatimuksestaan jo ennen verotuksen päättymistä. Palautusten aikaistaminen aiheuttaisi veronsaajille vähäisiä rahoituskustannuksia. Ennakon alentamisen johdosta palautettaville määrille ei kuitenkaan maksettaisi korkoa, mikä puolestaan vähentäisi veronsaajien rahoituskustannuksia.

Ennakon alentamista koskevien määräaikojen pidentämisen mahdollisia taloudellisia vaikutuksia voidaan arvioida ennakkoon suorittaneiden verovelvollisten saamien ennakonpalautusten vuotuisten määrien perusteella.

Yhteisöt ovat saaneet ennakonpalautuksia verovuosilta 2012–2014 vuosittain noin 405–476 miljoonaa euroa. Näistä ennakonpalautuksia saaneista verovelvollisista osa voisi vaatia ennakkoita alennettavaksi nykyistä laajemmin pidempien määräaikojen vuoksi, jolloin yhteisöveroa voisi tulla palautettavaksi nykyistä aikaisemmin. Määräajan pidentämisen vaikutus arvioidaan kuitenkin vähäiseksi. Suurin osa yhteisöistä ei nykyisinkään vaadi ennakon alentamista, vaikka se olisi mahdollista tilinpäätös- ja veroilmoitustietojen perusteella neljän kuukauden ajan tilikauden päättymisestä. Tilikauden päättymisen jälkeen yhteisöille ja yhteisetuksille määrättyjä ennakkoita on alennettu tai poistettu verovuosina 2012–2014 vuosittain yhteensä noin 332–370 miljoonalla eurolla. Myöskään tämän määrän ei oleteta kasvavan merkittävästi ennakkoiden alentamisen määräajan pidentämisen johdosta. Tähän vaikuttaisi ennen kaikkea se, että ennakon alentamisen johdosta palautettavalle määrälle ei jatkossakaan maksettaisi korkoa toisin kuin verotuksen päätyttyä veronpalautuksena palautettavalle verolle.

Muista verovelvollisista ennakon alentamisvaatimuksia esittävät lähinnä liikkeen- ja ammatinharjoittajat ja maatalouden harjoittajat, joille määrätyn ennakon perusteena olevan yritystulon tarkka määrä voi selvitä vasta verovuoden loppuvaiheessa. Vuodelta 2014 liikkeen- ja ammatinharjoittajat ovat saaneet ennakonpalautuksia noin 96 miljoonaa euroa ja maatalouden harjoittajat noin 61 miljoonaa euroa. Liikkeen- ja ammatinharjoittajien ja maatalouden harjoittajien verot kertyvät tyypillisesti sekä ennakkoina että ennakonpidätyksinä, ja ne käytetään yhdessä verovuodelta määrättävän lopullisen veron kokonaismäärän suoritukseksi. Tästä syystä ei voida luotettavasti arvioida sitä veron määrää, jota verovuoden jälkeiset ennakkoiden alentamisvaatimukset ja veron palautusten aikaistaminen voisivat koskea. Ennakkoiden alentamista koskevan määräajan pidentämisen vaikutukset arvioidaan vähäisiksi myös muiden verovelvollisten kuin yhteisöjen osalta.

5.1.3 Ennakkoiden lukeminen verovelvollisen hyväksi

Ennakoille, joita ei tarvita verovuoden veron suoritukseksi, ei ehdotuksen mukaan perittäisi viivekorkoa. Tämän johdosta verovelvollisille määrättävien viivekorkojen arvioidaan vähenevän vuosittain noin 600 000–700 000 eurolla.

5.1.4 Koron laskentajakson muutokset

Yhteisöjen ja yhteisetuksien koron laskentajakson muutoksella on vaikutusta verojen kertymisen ajoitukseen. Verovelvollisten arvioidaan kokonaisuutena tarkastellen aikaistavan verojen maksamista Verohallinnolle, jolloin myös verotulojen kertyminen veronsaajille aikaistuisi. Koron laskentajakson muutoksessa ei ole kyse veroperusteisiin tehtävästä muutoksesta. Ehdotuksella ei siten ole vaikutuksia verovelvolliselle verovuonna määrättävän veron määrään eikä yhteisöveron verovuoden tuottoon.

Vaikutukset veronsaajien vuoden 2017 verokertymiin aiheutuvat ennakon maksueristä, jotka kertyisivät nykyjärjestelmän mukaisina ennakon täydennysmaksuina kalenterivuonna 2018 mutta jotka ehdotettujen muutosten takia siirtyvät kalenterivuoden 2017 kertymiksi. Yhteisöveron maksukertymien aikaistumisen arvioidaan lisäävän veronsaajien verotuloja yhteensä noin 40 miljoonalla eurolla kalenterivuonna 2017. Valtion yhteisöverokertymän arvioidaan kasvavan kertaluonteisesti noin 30 miljoonalla euroa. Vaikutus kuntien verokertymiin olisi noin 10 miljoonaa euroa.

Vaikutus veronsaajien verokertymiin olisi kertaluonteinen ja koskisi ainoastaan vuotta 2017. Kultakin kalenterivuodelta arvioidaan siirtyvän suurin piirtein yhtä paljon ennakon maksueriä edelliselle vuodelle, jolloin kalenterivuodelta edelliselle vuodelle siirtyvistä ja seuraavalta vuodelta kyseiselle vuodelle siirtyvistä ennakon maksueristä aiheutuvien budjettivaikutusten arvioidaan kumoavan toisensa. Poikkeuksena olisi lakimuutosten voimaantulo vuosi 2017, jolta verokertymiä ei siirry edeltävälle vuodelle mutta jolle verokertymiä siirtyy seuraavalta vuodelta.

Koron laskentajakson muutos vaikuttaa erityisesti niihin verovelvollisiin, jotka maksavat yhteisöveroja tilikauden päättymisen jälkeen. Verovuonna 2014 noin 30 prosenttia yhteisöveroista kertyi vasta verovuoden päättymisen jälkeen. Tämä vastaa noin 1,3 miljardin euron verokertymää. Noin miljardi euroa, eli 78 prosenttia näistä veroista oli kertynyt korottomina ennakon täydennysmaksuina korottoman maksuajan loppuun mennessä. Viimeisenä kolmena korottomana maksupäivänä Verohallinnolle tilitettiin noin 840 miljoonaa euroa eli 67 prosenttia kaikista verovuoden päättymisen jälkeen kertyneistä veroista. Yhteisöillä viimeinen koroton maksupäivä nykyjärjestelmässä on neljännen kuukauden viimeinen päivä verovuoden päättymiskuukauden jälkeen.

Ehdotuksen mukaan viimeinen koroton maksupäivä olisi verovuoden päättymistä seuraavan kuukauden viimeinen päivä. Korkoa määritettäessä sovellettaisiin huojennettua viivästyskorokorostusta, joka olisi nykyisellä korkotasolla 2,5 prosenttia vuodessa.

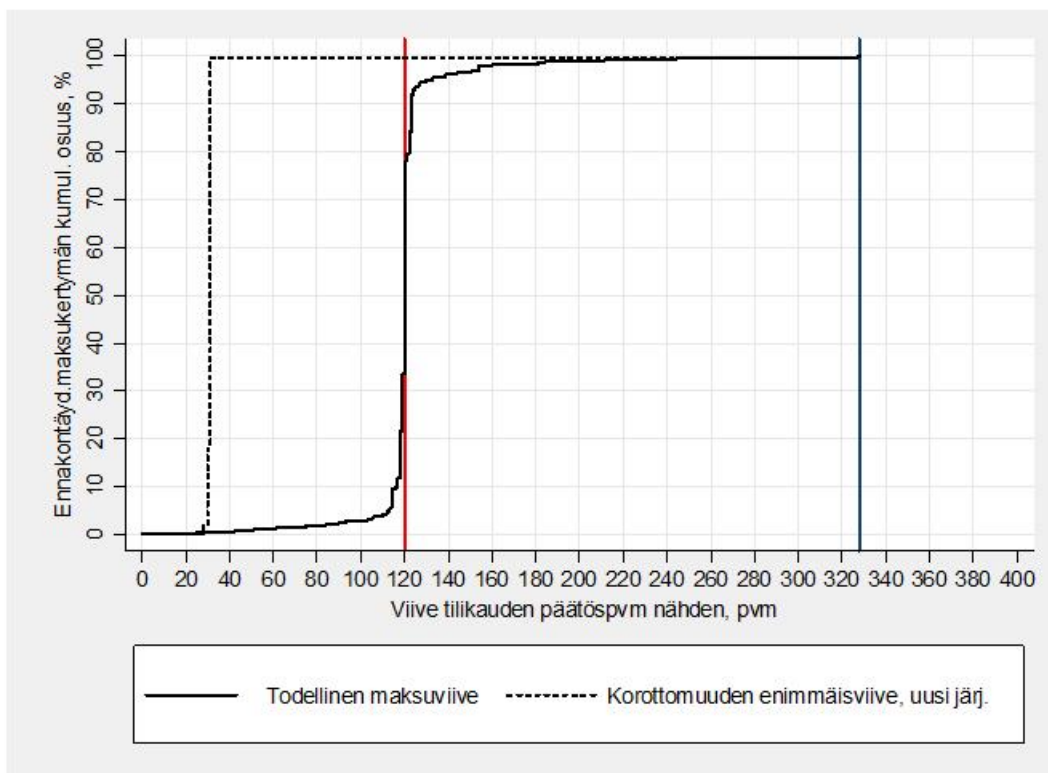
Koronlaskentaan ehdotettujen muutosten johdosta ennakon maksuerien kertymisen arvioidaan verovuoden päättymisen jälkeen kokonaisuutena aikaistuvan nykyisestä. Maksukertymien kannalta suuria ennakoita maksavat yritykset ovat keskeisessä asemassa. Esimerkiksi verovuonna 2014 erittäin suuria, yli miljoonan euron suuruisia ennakon täydennysmaksuja maksaneiden yhteisöjen osuus kaikista ennakon täydennysmaksuja maksaneista yhteisöistä oli noin 2 prosenttia. Ennakon täydennysmaksukertymästä näiden yhteisöjen maksujen osuus oli noin 57 prosenttia.

Koska korkoa laskettaisiin nykyistä pidemmältä ajalta, ennakon maksaminen korottoman maksuajan jälkeenkin korostuisi erityisesti suurten ennakoiden osalta, sillä ennakon maksu katkaisee huojennetun viivästyskoron laskemisen ja siten pienentää huojennetun viivästyskoron määrää. Erityisesti suuria ennakon täydennysmaksuja nykyisin maksavien verovelvollisten arvioidaan aikaistavan ennakon maksuerien maksamista verovuoden päättymisen jälkeen sekä huolehtivan paremmin ennakoiden riittävydestä verovuoden aikana tai välittömästi sen jälkeen.

Niillä yhteisöillä ja yhteisöyksiköillä, joilla jäännösverona maksettavan veron määrä olisi alle 1 000 euroa, koroton maksuaika pitenee nykyisestä. Ehdotetut muutokset tarjoaisivat nykyisin pieniä ennakon täydennysmaksueriä maksaville verovelvollisille mahdollisuuden myöhentää verojen maksamista korottomana. Tällä olisi taloudellisesti edullinen vaikutus erityisesti pieniin yrityksiin. Osaltaan tämä kuitenkin heikentäisi vastaavuusvaatimuksen toteutumista.

Alla olevassa kuvassa on kuvattuna yhteisöveron maksujen euromääräinen kertymäprofiili verovuoden päättymisen jälkeen nykyisessä ja ehdotetussa uudessa järjestelmässä verovuoden 2014 ennakon täydennysmaksukertymällä. Olettamana uuden järjestelmän osalta on, että ennakot maksettaisiin viimeisenä korottomana päivänä.

Ennakontäydennysmaksun maksukertymän kumulatiivinen jakauma maksuviiveen mukaan



Koron laskentajakson muutoksesta johtuen yhteisöveroista yli miljardi euroa arvioidaan kertyvän kolme kuukautta nykyistä aikaisemmin. Verovuoden jälkeen maksetuista ennakoista yli 99 prosenttia kertyisi korottoman ensimmäisen kuukauden aikana, kun oletetaan, että ennakot maksettaisiin viimeiseen korottomaan päivään mennessä. Tämä aikaistaisi verovuoden jälkeisinä ennakkoina maksettavan noin 1,3 miljardin euron yhteisöveron kertymistä. Koska ennakoita maksetaan käytännössä kuitenkin myös koron laskentajakson aikana, arvioidaan kolme kuukautta aikaisemmin kertyvän veron määräksi hieman yli miljardi euroa.

Koska ennakon maksukertymien arvioidaan kokonaisuutena tarkastellen aikaistuvan, nettomääräinen korkovaikutus verovelvollisille olisi kustannuksia aiheuttava ja veronsaajille tuloja tuottava. Vuoden 2014 ennakon täydennysmaksutietojen perusteella laskettuna ehdotetuista muutoksista aiheutuvan korkovaikutuksen suuruudeksi arvioidaan kokonaisuutena noin 8 miljoonaa euroa vuositasolla, kun diskonttokoroksi oletetaan 2,5 prosenttia.

Veronpalautukselle laskettavan koron laskennan aloittaminen myös yhteisön ja yhteisetuuden verotuksessa verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden alusta lisäisi palautuksille maksettavien korkojen määrää. Verovuoden 2014 palautusmäärien ja 0,5 prosentin korkokannan perusteella laskettuna vuosittainen lisäys olisi noin 0,5 miljoonaa euroa vuodesta 2018 alkaen. Rajoitetusti verovelvollisille palautettaville lähdeveroilta maksettavien palautuskorkojen lisäys olisi vuosina 2011–2015 palautettujen lähdeverojen keskimäärän, 0,5 prosentin korko-

kannan ja kolmen kuukauden korkokauden pidennyksen perusteella laskettuna, noin 0,2 miljoonaa euroa.

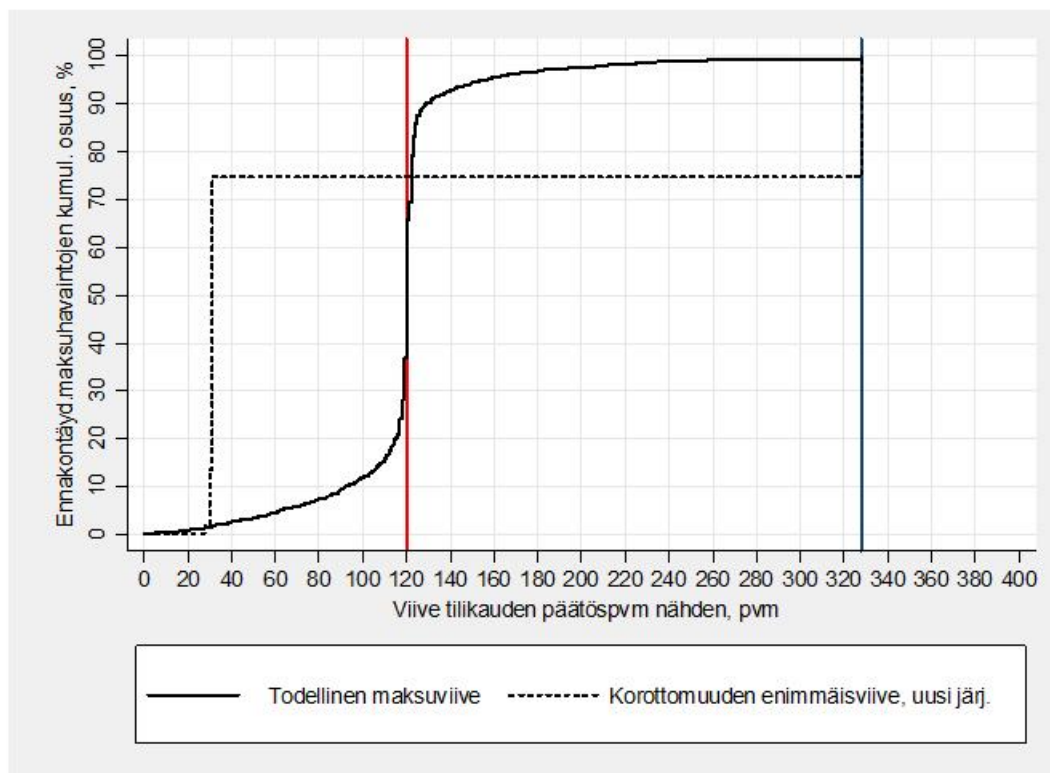
Esityksessä ehdotetaan, että yhteisöjen ja yhteisötuksien verotuksen toimittamisajalta laskettaisiin korkoa verovuosisuhteisesti myös silloin, kun verovuosi koostuu useammasta kuin yhdestä tilikaudesta. Verovuosien 2012—2014 tietojen perusteella arvioituna muutoksen kokonaisvaikutus olisi vähäinen. Verovelvolliselle määrättäisiin maksettavaksi nykyistä vähemmän korkoa tilanteissa, joissa verovuoden ensimmäisten tilikausien ennakkoperinnässä on määrätty ennakkoa tilikauden laskennallisen veron määrään nähden liian vähän. Vastaavasti verovelvolliselle palautettaisiin nykyistä vähemmän korkoa silloin, kun verovuoden ensimmäisten tilikausien ennakkoperinnässä on määrätty ennakkoa tilikauden laskennallisen veron määrään nähden liikaa.

5.1.5 Huojennetusta viivästyskorosta tehtävä vähennys

Esityksen mukaan kaikkien verovelvollisten jäännösverolle laskettavasta huojennetusta viivästyskorosta vähennettäisiin 20 euroa tai enintään koron määrä. Ehdotettu vähennys pienentäisi yhteisöjen ja yhteisötuksien jäännösveron korkorasitusta, koska aiemmin maksettavasta yhteisökorosta ei ole tehty vastaavaa vähennystä. Ehdotuksen arvioidaan myös osaltaan myöntävän pienten ennakon erien maksamista, kun nykyisellä korkotasolla noin 1000 euron suuruisen veron maksaminen korotta vasta jäännösverona olisi 20 euron vähennyksen myötä mahdollista. Arviolta noin 7 800 ennakon täydennysmaksua maksaneen yhteisön tai yhteisötuuden jäännösverolle ei vähennyksen johdosta määrättäisi huojennettua viivästyskorkoa lainkaan. Tämä vastaisi noin 25 prosenttia kaikista ennakon täydennysmaksua maksaneista yhteisöistä ja yhteisötuksista. Kaikki jäännösveroa maksavat yhteisöt saisivat hyväksyä ehdotetun korosta tehtävän 20 euron vähennyksen. Noin 45 000 yhteisöä tai yhteisötuutta maksaa nykyisin veroa jäännösverona. Korosta tehtävä vähennys helpottaisi erityisesti pienyritysten likviditeettitilannetta. Verovuoden aikana erääntyneiden ennakoiden ja verovuoden veron vastaavuuden pysyessä ennallaan jäännösveron korosta tehtävä 20 euron vähennys pienentäisi yhteisöjen ja yhteisötuksien korkorasitusta vuosittain noin 500 000 eurolla.

Alla olevassa kuvassa on kuvattuna yhteisöveron maksuerien kappalemääräinen kertymäprofiili verovuoden päättymisen jälkeen nykyisessä ja ehdotetussa uudessa järjestelmässä verovuoden 2014 ennakon täydennysmaksuerillä. Olettamana uuden järjestelmän osalta on, että ennakot maksettaisiin viimeisenä korottomana päivänä.

Ennakontäydennysmaksun maksuhavaintojen kumulatiivinen jakauma maksuviiveen mukaan



Muiden verovelvollisten kuin yhteisöjen ja yhteisötuksien verotuksessa 75 prosentille niistä verovelvollisista, joille määrätään maksettavaksi jäännösveroa, ei vähennyksen vuoksi määrätäisi maksettavaksi huojennettua viivästyskorkoa. Korkoa kertyisi kuitenkin maksettavaksi nykyistä pienemmälle jäännösveron määrälle. Nykytilassa 94 prosentille niistä verovelvollisista, joille määrätään maksettavaksi jäännösveroa, ei vähennyksen vuoksi ole määrätty maksettavaksi jäännösveron korkoa. Ehdotuksen mukaan jäännösverolle laskettaisiin kaikissa tilanteissa yhtenäistä korkoa ja nykyisestä luonnollisiin henkilöihin ja kuolinpesiin sovellettavasta alemmasta korkokannasta alle 10 000 euron jäännösverolle luovuttaisiin.

Nykyisen korkotason ja jäännösveron erääntymisajankohdan perusteella arvioituna verovelvollisten olisi maksettava jäännösverolle korkoa siltä osin kuin jäännösveron määrä ylittää noin 1000 euroa. Verovuonna 2014 luonnollisten henkilöiden ja kuolinpesien korottoman jäännösveron määrä oli noin 4 750 euroa ja verovuonna 2015 noin 4 780 euroa.

5.1.6 Yhteisön ja yhteisötuuden ennakkoa koskevan vaatimuksen esittäminen ja veroilmoituksen antaminen

Yhteisöjen ja yhteisötuksien ennakkoa koskevien vaatimusten ja veroilmoitusten sähköisen ilmoittamisvelvollisuuden arvioidaan säästävän Verohallinnon kustannuksia. Säästöä syntyy erityisesti veroilmoituslomakkeiden digitointikustannusten vähenemisestä. Vuonna 2015 yhteisöjen veroilmoitusten digitointikustannukset olivat noin 640 000 euroa.

5.1.7 Eräät veronkantoon liittyvät muutokset

Ehdotus maksun ja palautuksen käyttöä koskevan uuden kantomenettelyn sääntelyn laajentamisesta koskemaan myös tuloveroa, ennakoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrättyä ennakkoa tai muuta määrää, tonnistoveroa ja tulonsaajalle määrättävää lähdeveroa lisäisi niiden verovelvollisten määrää, joiden alle viiden euron suuruisia palautuksia voitaisiin käyttää Verohallinnon saatavan suorituksiksi. Pienten palautusten käytön laajentuminen lisäisi hieman verojen suorituksiksi käytettävien palautusten määrää vuosittain ja aikaistaisi vähäisessä määrin niiden saatavien kertymistä, joille palautuksia käytetään.

Pienintä kannettavaa määrää koskevasta sääntelystä luopuminen kaikkien uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen osalta lisäisi kannettavien verojen määrää vuosittain noin 600 000 eurolla.

Ehdotuksen mukaan Verohallinto voisi säilyttää myös muiden uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen kuin oma-aloitteisten verojen palautuksia tulevien velvoitteiden suorituksiksi. Palautukselle laskettaisiin säilytysajalta hyvityskorkoa, mikä lisäisi hieman verovelvollisille maksettavien korkojen määrää.

Ehdotuksen mukaan maksamatta olevalle tuloverolle, ennakoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrätylle ennakolle tai muulle määrälle, tonnistoverolle ja tulonsaajalle määrättävälle lähdeverolle laskettava korko sekä verotuksen oikaisun yhteydessä määrättävä viivästyskorko voisivat jatkossa olla määrältään alle kolme euroa, kun se nykyisin on aina vähintään kolme euroa. Soveltamisalan laajeneminen pienentäisi maksamattomille veroille laskettavien viivästyskorkojen määrää vuosittain noin 1,2 miljoonalla eurolla vuodesta 2019 alkaen, jolloin uusia säännöksiä sovellettaisiin myös henkilöasiakkaiden tuloverotuksessa. Kolmen euron vähimmäismäärän poistamisella ei olisi käytännössä vaikutuksia verotuksen oikaisun yhteydessä määrättävien viivästyskorkojen määrään, koska tuloverotuksen oikaisuissa korkoajan perusteella laskettavan koron määrä on käytännössä aina vähintään kolme euroa.

5.2 Hallinnolliset vaikutukset

5.2.1 Verotus- ja veronkantomenettelyn yhtenäistäminen

Ehdotetut muutokset vaikuttaisivat erityisesti Verohallinnon toimintaan. Mahdollisimman yhtenäiset ja yksinkertaiset verotus- ja veronkantomenettelyt alentaisivat Verohallinnon kustannuksia ja mahdollistaisivat toimintojen järjestämisen tehokkaalla tavalla. Verotusjärjestelmän johdonmukaisuus ja selkeys alentaisivat Verohallinnon hallinnollisia kustannuksia.

Tässä esityksessä ehdotetut muutokset olisivat toinen vaihe kahden rinnakkaisen veronkantomenettelyn poistamiseksi, joka osaltaan mahdollistaa Verohallinnossa siirtymisen vaiheittain yhden tietojärjestelmän käyttöön. Kokonaishyöty verojen kantomenettelyn yhdenmukaistamisessa saavutettaisiin siinä vaiheessa, kun uudessa kantomenettelyssä olisivat mukana kaikki verolajit ja menettely kattaisi kokonaisvaltaisesti verojen kanton ja perintään liittyvät prosessit. Uusi kantomenettely otetaan käyttöön kaikissa verolajeissa vaiheittain vuosien 2017—2019 aikana.

5.2.2 Ennakon määrääminen ja täydentäminen

Ennakon määräämistä ja muuttamista koskevien määräaikojen pidentäminen ja ennakon täydennysmaksusta luopuminen lisäisivät ennakoita koskevien hakemusten ja päätösten lukumää-

rää ja niiden käsittelyyn liittyvää työtä Verohallinnossa. Muutokset lisääisivät myös asiakasyhteydenottoja Verohallintoon ja asiakasohjauksen tarvetta.

Kun ennakon määräämisen määräaika pidentyisi, Verohallinto voisi omasta aloitteestaan määrätä ennakoita ja selvittää niiden perusteena olevia tuloja verotusta varten nykyistä kattavammin. Tämä edistäisi verotuksen reaaliaikaisuutta ja ennakkoperinnän vastaavuusvaatimuksen toteutumista.

Ennakon täydennysmaksusta luopuminen ja sen korvaaminen verovelvollisen vaatimuksesta määrättävällä ennakolla vähentäisi maksujen selvittelyyn, kohdistamiseen ja hyväksi lukemiseen liittyvää hallinnollista työtä.

5.2.3 Ennakoiden lukeminen verovelvollisen hyväksi

Maksamatta olevan ennakon perinnän jatkuminen verotuksen päättyessä vähentäisi hieman Verohallinnon tekemien ulosottohakemusten ja niiden peruutusten määrää. Ennakoiden hyväksi lukemisen muutos vaikuttaisi myös ulosottoviranomaisen toimintaan, kun maksamatta olevan ennakon perintää ei lopetettaisi ennen verotuksen päättymistä. Ehdotus vähentäisi ulosottoviranomaisen hallinnollista työtä, koska ulosottotapahtumien määrä vähenisi.

5.2.4 Koronlaskennan muutokset

Korkoja koskevien sääntöjen uudistaminen ja yhtenäistäminen vähentäisi Verohallinnon hallinnollista taakkaa sekä yksinkertaistaisi laskentasääntöjä ja siten tietojärjestelmien ylläpitoa. Yhtenäiset ja nykyistä yksinkertaisemmat koronlaskentasäännökset vähentäisivät myös koronlaskentaan liittyvien asiakasyhteydenottojen määrää.

5.2.5 Yhteisön ja yhteisetuuden ennakkoa koskevan vaatimuksen esittäminen ja veroilmoituksen antaminen

Sähköisesti annettavat tuloveroilmoitukset samoin kuin tuloveron ennakkoa koskevat vaatimukset voitaisiin käsitellä jatkossa pääosin automaatiossa. Automaattisten tietovirtatarkistusten johdosta tiedot saataisiin oikeansisältöisinä. Nykyisin ainoastaan alle yhdessä prosentissa sähköisesti saapuneista veroilmoituksista kirjoitus- tai laskuvirheen tyyppinen virhe tai puutteellisuus joudutaan käsittelemään virkailijatyönä. Sähköisessä menettelyssä myös ennakkoa koskevien vaatimusten tallennustyö ja muu niiden käsittelyyn liittyvä virkailijatyö vähenisi. Tämä tehostaisi ja nopeuttaisi ennakkoa koskevien asioiden käsittelyä kaikissa ennakkoperinnän vaiheissa. Ennakon perusteena olevat tiedot voisivat siirtyä sähköisessä menettelyssä reaaliaikaisesti suoraan verotuksen perusteeksi.

Ehdotus mahdollistaa Verohallinnon resurssien tarkoituksenmukaisemman kohdentamisen nykyistä tehokkaammin verovalvontaan ja ennakoivaan ohjaukseen.

5.2.6 Eräät veronkanton liittyvät muutokset

Uuden kantomenettelyn laajentaminen parantaisi veronkantoprosessin sujuvuutta myös tuloveron, ennakkoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, tonnistoveron ja tulonsaajalle määrättävän lähdeveron sekä perintöveron ja lahjaveron osalta. Siirtymävaiheessa käyttöjärjestyssäännösten muutoksilla saattaisi olla lisäksi vähäisiä vaikutuksia eri veronsaajille tilitettäviin määriin.

Verohallinnon toiminnan sujuvuutta lisäisi se, että kaikkia uudessa kantomenettelyssä käsiteltäviä veroja koskevat veronkantolaissa tarkoitetut tiedot annettaisiin verovelvolliselle sähköisessä asiointipalvelussa kuukausittain muodostettavalla yhteenvedolla. Vaikka suurelle osalle luonnollisista henkilöistä ja kuolinpesistä yhteenvedo lähetettäisiin pääsääntöisesti postitse, verovelvollisille lähetettävän postin määrä ei muuttuisi merkittävästi, koska nykyisin verovelvollisille postitse lähetettävien palautusten käyttämistä koskevien ilmoitusten ja maksukehotusten määrä vastaavasti vähentyisi.

Maksujen kohdistamiseen ehdotettujen muutoksien johdosta verovelvollinen voisi kohdistaa maksunsa tietyn verolajin tai useiden uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien verolajien suoritukseksi, jolloin maksuja voitaisiin käsitellä veronkannossa nykyistä joustavammin ja tehokkaammin. Lisäksi palautuksen säilyttämismahdollisuuden laajentaminen myös muihin uuteen kantomenettelyyn siirtyviin veroihin vähentäisi verovelvollisen maksuihin ja palautuksiin liittyvän edestakaisen maksuliikenteen tehtäviä Verohallinnossa.

Ehdotuksen mukaan Verohallinto ei jatkossa siirtäisi verovelvollisen veronpalautusta hänen puolisonsa jäännösveron suoritukseksi. Muutos yksinkertaistaisi veronkantomenettelyä verotuksen päätyessä.

5.3 Verovelvolliseen kohdistuvat vaikutukset

5.3.1 Ennakon määrääminen ja täydentäminen

Kun ennakon määräämistä ja muuttamista koskevia määräaikoja pidennettäisiin, verovelvollisella olisi nykyistä parempi mahdollisuus vaikuttaa ennakon vastaavuuteen verotuksen toimitamisen aikana. Verovelvollinen voisi myös vaikuttaa verolle laskettaviin korkoseuraamuksiin aina verotuksen päättymiseen asti eli kuukauden nykyistä pidempään.

Määräaikojen pidentämisen johdosta verovelvollinen voisi saada liikaa suorittamansa ennakon takaisin ennen veronpalautusten maksuajankohtaa nykyistä laajemmin. Toisaalta verovelvollinen ei saisi tällöin hyväkseen veronpalautukselle laskettavaa korkoa.

Ennakon täydennysmaksusta luopuminen merkitsisi sitä, että verovelvollisen olisi aina vaadittava Verohallinnolta ennakon määräämistä, jos hän haluaa täydentää ennakoitaan ja siten vaikuttaa veroille laskettaviin korkoseuraamuksiin. Ennakko olisi maksettava sille määrätynä eräpäivänä viivästysseuraamusten uhalla. Jos verovelvollinen vaatisi verovuoden päättymisen jälkeen lisäennakkoa sähköisessä asiointipalvelussa, verovelvollinen saisi asioinnin yhteydessä ennakon maksamiseen tarvittavat tiedot ja hänet ohjattaisiin maksamaan määrätty ennakko verkkopankissa. Jos verovelvollinen ei käyttäisi sähköistä palvelua, ennakoiden täydentäminen hakemuksella olisi verovelvolliselle jonkin verran nykyistä hankalampaa, koska verovelvollinen voisi maksaa ennakon vasta päätöksen saatuaan, eikä hän voisi siten heti vaikuttaa verolle laskettaviin korkoihin, kuten nykytuotoisella ennakon täydennysmaksulla.

Kun Verohallinto määräisi ennakon verovuoden päättymisen jälkeen omasta aloitteestaan, verovelvollinen ei voisi näissä tapauksissa enää lykätä veron maksamista jäännösveron maksuajankohtaan. Ennakon määrääminen eräännyväksi verovuoden päättymistä seuraavan kuukauden päättymisen jälkeen ei vaikuttaisi jäännösverolle määrätystä huojennetusta viivästyskorosta tehtävään enintään 20 euron vähennykseen.

5.3.2 Ennakoiden lukeminen verovelvollisen hyväksi

Ennakoiden hyväksilukumenettelyn muutoksen johdosta verovelvollinen tietäisi ennalta nykyistä paremmin hyväksiluettavien ennakoiden määrän, kun hyväksiluku tapahtuisi maksuunpanon mukaisesti, eikä verovelvollisen maksujen ja palautusten todellinen käyttö vaikuttaisi verotuksessa hyväksiluettavaan määrään. Ennakoiden hyväksi lukemista koskevan muutoksen seurauksena verovuoden veron suorituksiksi tarpeellisen maksamattoman ennakon perintä jatkuisi ilman keskeytyksiä. Verovelvolliseen voitaisiin siten kohdistaa veron perimistoimenpiteitä myös verotuksen päättymisen ja jäännösveron eräpäivän välisenä aikana.

5.3.3 Koron laskentajakson muutokset

Jäännösveron koronlaskennan muutokset kannustaisivat verovelvollisia suorittamaan nykyistä suuremman osan verovuoden veron tarpeesta jo verovuoden aikana ennakkoperinnässä sekä aikaistavan verovuoden jälkeisten ennakoiden maksamista. Muutos kannustaisi verovelvollisia seuraamaan tulon kertymistä verovuoden aikana ja tekemään muutokset ennakon määrään reaaliaikaisemmin.

Laskentajakson ja korkokäsitteiden yhtenäistäminen selkiyttäisi koronlaskennan periaatteita sekä parantaisi verovelvollisten oikeusturvaa, kun koronlaskennan oikeellisuuden selvittäminen olisi nykyistä yksinkertaisempaa. Muutoksen johdosta verovelvolliset pystyisivät paremmin ennakoimaan taloudellisesta toiminnasta aiheutuvat korkoseuraamukset.

Tilikausikohtaisesta koronlaskennasta luopumisen seurauksena yhteisöt ja yhteisetuudet, joiden verovuosi koostuu useammasta kuin yhdestä tilikaudesta, voisivat täydentää ensimmäisen tilikauden ennakkoperintää toisen tilikauden ennakkoperinnässä korottomasti niissä tilanteissa, joissa ensimmäisen tilikauden ennakkoperintä on jäänyt tilikauden verotettavaan tuloon nähden liian pieneksi.

5.3.4 Huojennetusta viivästyskorosta vähennettävä määrä

Ehdotuksen mukaan huojennetusta viivästyskorosta vähennettävä määrä vähennettäisiin vain verotuksen päättyessä määrättävälle jäännösverolle laskettavasta korosta. Verovelvollisen olisi siten edullista olla vaatimatta verovuoden päättymistä seuraavan kuukauden jälkeen erääntyvää ennakkoa maksettavaksi silloin, kun veron täydennystarve on vähäinen. Näissä tilanteissa määrättävälle ennakolle laskettavasta huojennetusta viivästyskorosta ei tehtäisi vastaavaa vähennystä, jonka verovelvollinen saisi hyväkseen jäännösveron määräämisen yhteydessä. Jos ennakon täydennystarve olisi suuri, verovelvollisen olisi edullista jäännösverolle laskettavasta korosta tehtävästä vähennyksestä huolimatta hakea korollista lisäennakkoa ja siten keskeyttää huojennetun viivästyskoron laskenta ennakon eräpäivään.

5.3.5 Yhteisön ja yhteisetuuden ennakkoa koskevan vaatimuksen esittäminen ja veroilmoituksen antaminen

Tehokkaat, helppokäyttöiset ja verovelvollisen toimintaa ohjaavat maksuttomat sähköiset palvelut helpottavat ja nopeuttavat asiointia sekä ohjaavat lomakkeiden täyttämistä oikein. Sähköinen ilmoittamismenettely vähentäisi tarvetta virheiden jälkikäteiseen selvittelyyn ja korjaamiseen, mikä vähentäisi verovelvollisten hallinnollista taakkaa. Sähköinen menettely helpottaisi ennakkoa koskevan vaatimuksen tekemistä ja lyhentäisi sen laatimiseen ja käsittelyyn kuluvaa aikaa. Sähköisessä menettelyssä verovelvollinen voisi heti saada lisäennakkoa koskevan päätöksen ja samalla myös maksaa ennakon. Sähköisessä menettelyssä vältettäisiin myös postin kulusta aiheutuva viive.

Sähköiset palvelut ja Katso-tunniste ovat käytännössä kaikkien yhteisöjen ja yhteisötuksien saatavilla. Osakeyhtiöt antavat verotusta koskevat ilmoitukset jo nykyisin pääosin sähköisesti. Sähköisen ilmoittamisvelvollisuuden ei arvioida lisäävän merkittävästi osakeyhtiöiden hallinnollista taakkaa, koska sähköiset menettelytavat ovat jo laajasti käytössä. Jos yhteisöllä tai yhteisötuudella ei ole esimerkiksi tietoteknisistä rajoitteista johtuen mahdollisuutta antaa ennakkoa koskevaa vaatimusta, veroilmoitusta tai tilinumeroa sähköisesti, sen voisi edelleen antaa myös paperisena.

Yhdistykset, säätiöt, yhteisöt ja julkisyhteisöt asioivat huomattavasti vähemmän sähköisesti. Sähköiseen menettelyyn siirtyminen saattaisi alkuvaiheessa lisätä jonkin verran hallinnollista taakkaa näillä verovelvollisryhmillä.

Ennakkoa koskevan vaatimuksen tekeminen sähköisesti olisi yhteisöille ja yhteisötuksille uusi menettely. Yhteisö ja yhteisötuus ei voisi esittää ennakkoa koskevaa vaatimusta jatkossa vapaamuotoisesti, esimerkiksi sähköpostilla tai puhelimitse.

5.3.6 Eräät veronkantoon liittyvät muutokset

Verovelvolliselle annettavaa yhteenvetoa koskevan sääntelyn laajentuminen koskemaan uusia verolajeja merkitsisi sitä, että verovelvollisella olisi myös näiden verojen osalta mahdollisuus saada yhteenvedolle merkityt tiedot sähköisessä asiointipalvelussa. Verovelvollinen saisi yhteenvedolta aiempaa selkeämmän ja kattavamman kuvan verojen kokonaistilanteesta, mikä parantaisi veronkantomennettelyn läpinäkyvyyttä ja siten myös verovelvollisen oikeusturvaa. Luonnollinen henkilö ja kuolinpesä, jota ei ole merkitty työnantajarekisteriin ja jota ei ole merkitty arvonlisäverovelvollisten rekisteriin tai joka ei harjoita muuta arvonlisäverollista toimintaa kuin metsätaloutta, saisi yhteenvedon postitse silloin, kun yhteenvedolle merkitään muita veronkantolaissa tarkoitettuja pakollisia tietoja kuin tietoa maksun käytöstä verojen suoritukseksi tai tietoa sellaisista verovelvoista, joiden vuoksi yhteenvedolle ei merkitä maksuohotusta. Rajauksella vähennettäisiin verovelvolliselle paperisena lähetettävien yhteenvetojen määrää tilanteissa, joissa yhteenvedolla ei anneta tiedoksi verovelvollisen oikeusturvan kannalta olennaisia tietoja.

Veronkantomennettelyssä maksujen kohdistamiseen ehdotettujen muutosten mukaisesti verovelvollinen voisi nykytilasta poiketen pääsääntöisesti kohdistaa maksunsa vain haluamalleen verolajille tai useiden verojen muodostamalle kokonaisuudelle. Saman verolajin saatavien kesken maksu käytettäisiin yleisessä käyttöjärjestyksessä niiden vanhentumisajankohdan ja eräpäivän perusteella. Jos verovelvollinen esimerkiksi maksaisi veroa verovuoden 2018 jäännösveron verotuspäätökseen liitettyjen maksutietojen mukaisesti, maksu käytettäisiin ensisijaisesti suorittamatta olevan verovuoden 2017 jäännösveron suoritukseksi. Myöskään silloin, kun vero kannetaan useammassa kuin yhdessä erässä, verovelvollinen ei voisi enää kohdistaa maksuaan tiettyyn veroerään.

Verovelvollinen voisi kohdistaa maksun käytettäväksi kaikkien uudessa kantomennettelyssä käsiteltävien eräntyneiden verojen kesken yleisessä käyttöjärjestyksessä. Niissä tilanteissa, joissa Verohallinto palauttaisi liikamaksun vain pyynnöstä, verovelvollinen voisi maksaa etukäteen yhdellä maksulla useita uudessa kantomennettelyssä eräntyviä veroja siten, että maksua käytettäisiin tuleville veroille niiden eräpäivänä.

Esityksessä ehdotetaan myös, että kaikkien uuteen veronkantomennettelyyn siirtyvien verojen palautukset voitaisiin verovelvollisen pyynnöstä säilyttää verovelvollisen tulevien maksuvelvoitteiden suoritukseksi. Verohallinto voisi palautusta säilyttämällä yksinkertaistaa verojen

maksamista ja vähentää verojen maksuihin ja palautuksiin liittyvää edestakaista maksuliikennettä.

Ehdotuksen mukaan veronpalautusta ei jatkossa voisi siirtää vähennettäväksi puolisolle määrättävästä jäännösverosta. Verovelvollisen olisi jatkossa erikseen maksettava määrätty jäännösvero myös silloin, kun puoliso saa saman verovuoden verotuksessa veronpalautusta.

6 Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä yhteistyössä Verohallinnon kanssa.

Esityksestä ovat antaneet lausuntonsa oikeusministeriö, työ- ja elinkeinoministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö, korkein hallinto-oikeus, Kansaneläkelaitos, Kirkkohallitus, Suomen ortodoksinen kirkollishallitus, Liikenteen turvallisuusvirasto Trafi, Valtakunnanvoudinvirasto, Verohallinto, Akava ry, Elinkeinoelämän Keskusliitto ry, Keskuskauppakamari, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ry, Suomen Kuntaliitto ry, Suomen Yrittäjät ry, Taloushallintoliitto ry ja Veronmaksajain Keskusliitto ry.

Lausunnonantajat suhtautuivat pääsääntöisesti myönteisesti esityksen tavoitteisiin yhtenäistää ja selkeyttää verotusmenettelysäännöksiä. Lausunnoissa otettiin kantaa pääosin tuloverotuksen korkosääntelyä koskeviin ehdotuksiin.

Useat lausunnonantajat pitivät ehdotusta huojennetun viivästyskoron laskemisesta verovuoden tai tilikauden päättymisestä alkaen liian ankarana. Lausunnoissa esitettyjen näkemysten mukaan erityisesti yhteisöjen osalta monet verotettavan tulon laskentaan vaikuttavat erät tulevat tietoon vasta tilikauden päättymisen jälkeen. Tällaisina erinä mainittiin muun muassa konserniavustus. Osassa lausunnoista ehdotettiin, että yrityksille tulisi edelleen mahdollistaa verojen täydentäminen korkoseuraamuksitta esimerkiksi kuukauden ajan tilikauden päättymisestä. Myös luonnollisten henkilöiden osalta lausunnoissa todettiin, ettei vaatimusta ennakon vastaavuudesta tulisi asettaa liian korkealle. Lisäksi nykyistä kuukauden korotonta ennakon täydennysmaksuaikaa pidettiin hyvänä.

Lakiesityksen jatkovalmistelun yhteydessä on päädytty esittämään, että huojennettua viivästyskorkoa laskettaisiin kaikilla verovelvollisilla vasta kun yksi kuukausi on kulunut verovuoden päättymisestä. Näin mahdollistetaan verovelvollisille tarvittava aika ennakoiden riittävyysvarmistamiseksi ja esimerkiksi aitojen verovuoden päättymisen jälkeisten erien huomioimiselle ennakoiden määrässä. Koroton aika lyhenisi yhteisöillä nykyisestä neljästä kuukaudesta yhteen kuukauteen. Luonnollisten henkilöiden osalta ehdotus vastaisi nykytilaa. Ehdotuksen arvioidaan edelleen aikaistavan verojen maksua ja siten edistävän ennakoperinnän vastaavuusvaatimusta. Taloudellinen vaikutus vuoden 2017 verokertymään olisi noin 40 miljoonaa euroa.

Lausunnoissa on kannatettu ehdotusta, jonka mukaan huojennetusta viivästyskorosta tehtävää 20 euron vähennystä sovellettaisiin myös yhteisöjen verotuksessa. Eräät lausunnonantajat ovat lisäksi ehdottaneet sitä, että 20 euron korosta tehtävä vähennys tulisi kumulatiivisesti huomioidavaksi verovuoden päättymisen jälkeen sekä ennakolle että jäännösverolle laskettavan huojennetun viivästyskoron määrässä.

Huojennetun viivästyskoron laskentajaksoa koskevan jatkovalmistelun yhteydessä myös huojennetusta viivästyskorosta tehtävän vähennyksen perusteita on arvioitu uudelleen. Koska huojennetun viivästyskoron laskentajakson ehdotetaan alkavan vasta kuukauden kuluttua vero-

vuoden päättymisestä ja koska verovelvollinen voisi siten täydentää verovuoden ennakoperintää korottomasti verovuoden päättymisen jälkeen kuukauden ajan täydennyksen määrästä riippumatta, ei ennakolle laskettavasta korosta tehtävä vähennys olisi lausunnolla olleessa esitysluonnoksessa esitetyllä tavalla tarpeen ennakoperinnän korottoman täydennysmahdollisuuden turvaamiseksi. Huojennetusta viivästyskorosta tehtävä vähennys olisi kuitenkin edelleen tarpeen pienten jäännösverojen korkoseuraamusten estämiseksi. Korkosääntelyn yksinkertaistamiseksi vähennys ehdotetaan tehtäväksi vain verotuksen päättyessä määrättävälle jäännösverolle laskettavasta huojennetusta viivästyskorosta. Vähennys koskisi ehdotuksen mukaisesti kaikkia verovelvollisia jäännösveron määrän ollessa nykyisen korkotason ja jäännösveron erääntymisajankohdan perusteella noin 1 000 euroa. Jos veron määrä olisi tätä isompi, veron voisi maksaa korottomasti maksamalla lisäennakkoa kuukauden kuluessa verovuoden päättymisestä. Koron määrää voisi myös pienentää maksamalla lisäennakkoa ennen verotuksen päättymistä.

Valmistelun yhteydessä on selvitetty myös vaihtoehtoa, jossa huojennetusta viivästyskorosta tehtävällä vähennyksellä turvattaisiin verovelvollisen mahdollisuus ennakoperinnän korottomaan täydentämiseen verovuoden päättymisen jälkeen, jos huojennettua viivästyskorkoa laskettaisiin heti verovuoden päättymistä seuraavasta päivästä alkaen. Jotta ennakoperintää voisi jatkossakin täydentää korottomasti verovuoden päättymisen jälkeen koron määrästä riippumatta, on valmistelussa päädytty ehdottamaan koronlaskennan aloittamista vasta verovuoden päättymistä seuraavan kuukauden alusta. Tämän vuoksi ennakolle määrättävästä huojennetusta viivästyskorosta ei myöskään ehdoteta tehtäväksi vähennyksiä.

Osassa lausunnoista ei kannatettu ehdotusta, jonka mukaan luonnollisten henkilöiden alle 10 000 euron jäännösverolle säädetty alempi korkokanta poistettaisiin. Ehdotuksen arvioitiin lisäävän luonnollisten henkilöiden korkorasitusta merkittävästi. Hallituksen esityksen perusteita on täydennetty tältä osin. Esitystä on muutettu siten, että koron laskentajakso säilyisi luonnollisten henkilöiden osalta ennallaan.

Alemman korkokannan poistamisella yhtenäistetään korkosääntelyä. Ehdotus mahdollistaa edelleen noin 1 000 euron suuruisen jäännösveron maksamisen korottomana jäännösverona. Luonnollisten henkilöiden jäännösveroista noin 75 prosenttia on nykyisinkin tätä määrää pienempiä. Lisäksi verotusmenettelyjen uudistamisen seuraavan vaiheen yhteydessä tavoitteena on mahdollistaa verotuksen nykyistä varhempi valmistuminen, jonka myötä myös jäännösverolle laskettaisiin korkoa selvästi nykyistä lyhyemmältä ajalta. Tämä tulisi lisäämään korottoman jäännösveron määrää tulevaisuudessa. Myös tulorekisterin käyttöönoton myötä verovelvollisella tulisi olemaan nykyistä paremmat edellytykset ennakoperinnässä kertyvän määrän ja veron tarpeen vastaavuuden seurantaan verovuoden aikana.

Eräissä lausunnoissa on esitetty, että verotuksessa säädetyn palautuskoron tason tulisi vastata jäännösverolle määrättävää korkoa. Palautuskorkoa maksetaan korvauksena siitä, että veron-saaja on saanut pitää käytössään ylimääräisiä varoja. Palautuskoron taso on määritelty yleiseen markkinatason nähden siten, ettei palautuskorkotasoa hyödynnettäisi verotusjärjestelmän vastaisesti. Jäännösverolle laskettava koron tavoitteena on puolestaan se, että verovelvollinen huolehtisi siitä, että ennakoperintä vastaisi mahdollisimman tarkoin lopullista veroa. Jäännösveron ja veronpalautuksen korkokannat eroavat jo nykyisin yhteisöillä sekä jäännösveron ollessa yli 10 000 euroa myös luonnollisilla henkilöillä. Nykyistä luonnollisille henkilöille säädettyä alle 10 000 euron suuruisen jäännösverojen alempaa korkokantaa on aikoinaan perusteltu kohtuussyillä. Tuolloin ennakoiden laskemisessa ei ole ollut käytössä nykyisen tasoista ohjeistusta ja Verohallinnon palveluja. Korkokantaa ei tuolloinkaan säädetty yhteneväksi suhteessa palautuskorkokantaan. Nykyinen sääntely mahdollistaa kuitenkin sen, että 94 prosenttia luonnollisista henkilöistä ei joudu maksamaan korkoa jäännösveroista ollenkaan. Ehdot-

HE 237/2016 vp

tus poistaa alempi korkokanta yhtenäistäisi korkosäätelyä ja mahdollistaisi 20 euron vähennys huomioiden edelleen noin 75 prosentissa tapauksista jäännösveron korottomuuden. Myös tavoitteet verotuksen reaaliaikaistamisesta ja verovelvolliskohtaisesta päättymisestä johtaisivat tulevaisuudessa koron laskentajakson lyhenemiseen.

Valtakunnanvoudinvirasto on kiinnittänyt lausunnossaan huomiota siihen, että ennakoiden poikkeuksellinen vanhentumisajankohta ilmoitettaisiin ennakoita koskevissa ulosottohakemuksissa selkeästi. Verohallinto ja valtakunnanvoudinvirasto ovat ryhtyneet ennakon vanhentumisaikaa koskevan muutoksen edellyttämiin valmistelutoimenpiteisiin verojen perinnässä.

Esitystä on tarkennettu lisäksi siten, että tuloverolakiin ehdotettua pienintä määrättävää määrää vastaava säännös on lisätty myös ennakkoperintälakiin. Vastaava tuloverolain säännös tulisi jatkossa sovellettavaksi myös lähdeverotuksessa, mikä yhtenäistäisi säätelyä verolajien välillä.

Muut lausunnoissa esitetyt näkökohdat on pyritty ottamaan mahdollisuuksien mukaan huomioon esitystä valmisteltaessa.

Lausunnoista on laadittu valtiovarainministeriössä yhteenveto.

Hallituksen esitysehdotuksesta on käyty kuntalain (410/2015) 11 §:n mukainen neuvottelu, ja se on käsitelty kuntatalouden ja -hallinnon neuvottelukunnassa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotusten perustelut

1.1 Laki verotusmenettelystä

2 §. *Soveltamisalan täsmentäminen.* Tuloverotuksen korkosäännöksiä muutettaisiin siten, että maksettavalle tuloverolle laskettaisiin viivekorkolaissa tarkoitettua huojennettua viivästyskorkoa ja palautettavalle tuloverolle veronkantolain 32 §:ssä tarkoitettua palautukselle laskettavaa korkoa. Tämän johdosta pykälän 2 momentissa olevat maininnat yhteisökorosta, jäännösveron korosta ja palautuskorosta korvattaisiin viittauksella viivekorkolain 5 a §:ssä tarkoitettuun huojennettuun viivästyskorkoon ja veronkantolain 32 §:ssä tarkoitettuun palautukselle laskettavaan korkoon. Huojennettuun viivästyskorkoon ja palautukselle laskettavaan korkoon sovellettaisiin verotusmenettelylain ja muualla laissa olevia veroja koskevia säännöksiä. Verotuksessa määrättyä korkoa koskevaan verotuksen oikaisuun ja muutoksenhakuun sovellettaisiin samoja määräaikoja ja menettelyjä kuin kyseisen verovuoden verotuksen oikaisuun ja muutoksenhakuun.

Viittauksella muun lain veroa koskeviin säännöksiin tarkoitettaisiin esimerkiksi sitä, että huojennettu viivästyskorko tilitettäisiin veronsaajille samalla tavalla kuin se vero, jolle korko lasketaan. Säännös vastaisi nykytilaa.

7 a §. *Yhteisön ja yhteisetyuden veroilmoituksen antaminen.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 7 a §. Pykälän 1 momentin mukaan tuloverolain 3 §:ssä tarkoitettun yhteisön ja 5 §:ssä tarkoitettun yhteisetyuden olisi annettava veroilmoitus sähköisesti.

Pykälän 2 momentin mukaan Verohallinto voisi kuitenkin erityisestä syystä hyväksyä veroilmoituksen antamisen myös paperilomakkeella. Erityisenä syynä pidettäisiin tilanteita, joissa ei kohtuudella voitaisi edellyttää sähköisen veroilmoituksen antamista silloinkaan, kun veroilmoituksen antamiselle myönnettäisiin lisäaikaa. Tällainen tilanne voisi syntyä esimerkiksi silloin, kun ulkomaisella kuolinpesällä, joka tuloverotuksessa katsotaan yhteisöksi, ei olisi mahdollisuutta antaa veroilmoitusta sähköisesti. Samoin erityisenä syynä veroilmoituksen antamiseen paperilla voitaisiin pitää tilannetta, jossa uuden yrityksen toiminta ei ole vielä käynnistynyt ja tarve Katso-tunnisteen hankkimiseen syntyy vasta toiminnan alkaessa. Erityisenä syynä voisivat olla myös tietotekniset rajoitteet. Säännös vastaisi oma-aloitteisten verojen verotusmenettelylain 18 §:ää.

Verohallinto antaisi tarkemmat määräykset veroilmoituksen antamisajankohdasta ja -tavasta sekä muusta menettelystä veroilmoituksen antamiseksi 8 §:ssä olevan valtuutussäännöksen nojalla. Tämän säännöksen nojalla Verohallinto voisi määrätä muun muassa siitä, mitä sähköistä menettelyä käyttäen veroilmoitus on annettava.

34 §. *Verovuoden verotuksessa hyväksi luettavat ennakot.* Pykälässä säädettäisiin verovuoden verotuksessa hyväksi luettavista ennakoista. Koska ennakon täydennysmaksusta ehdotetaan luovuttavaksi, pykälässä ei enää säädettäisi ennakon täydennysmaksun hyväksi lukemisesta. Ennakoiden hyväksi lukemista koskevan muutoksen johdosta verotuspäätöksellä ei määrättäisi maksettavaksi viivekorkolaissa tarkoitettua viivekorkoa maksamatta oleville ennakon erille. Suorittamatta olevalle ennakolle laskettaisiin viivekorkolaissa tarkoitettua viivästyskorkoa ennakon eräpäivää seuraavasta päivästä ennakon maksupäivään.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin siitä, että kannettavaksi määrättyt ennakot luettaisiin verotuksessa hyväksi sen mukaisina kuin ne on määrätty. Verovuoden verotuksessa luettaisiin hy-

väksi ne verovuodelle määrättyt ennakot, jotka on määrätty ennen verovelvollisen verotuksen päättymistä.

Esimerkki 1: Verovelvolliselta ei ole toimitettu ennakonpidätystä. Verovelvolliselle on määrätty verovuonna maksettavaksi ennakoita yhteensä 12 000 euroa kuukausittain 12 yhtä suuressa 1 000 euron erässä. Verovelvollinen on maksanut kaikki ennakot eräpäivänä. Verovuodelta toimitettavassa verotuksessa verovelvolliselle määrättävien verojen ja maksujen määrä on yhteensä 12 500 euroa. Verovelvolliselle määrätään verotuksen päättyessä maksettavaksi jäännösveroa 500 euroa, koska määrättyt ennakot, 12 000 euroa, eivät riitä kattamaan verovelvollisen verojen ja maksujen kokonaismäärää, 12 500 euroa. Jäännösverolle määrätään maksettavaksi korkoa.

Esimerkki 2: Verovelvolliselta ei ole toimitettu ennakonpidätystä. Verovelvolliselle on määrätty verovuonna maksettavaksi ennakoita yhteensä 12 000 euroa kuukausittain 12 yhtä suuressa 1 000 euron erässä. Verovelvollinen maksaa ennakoista kymmenen erää ajallaan ja jättää kaksi erää maksamatta. Verovuodelta toimitettavassa verotuksessa verovelvolliselle määrättävien verojen ja maksujen määrä on yhteensä 15 000 euroa. Verovelvolliselle määrätään maksettavaksi jäännösveroa 3 000 euroa, koska määrättyt ennakot, 12 000 euroa, eivät riitä kattamaan verovelvollisen verojen ja maksujen kokonaismäärää, 15 000 euroa. Jäännösverolle määrätään maksettavaksi korkoa. Maksamattomien ennakon erien perintää jatketaan myös verotuksen päättymisen jälkeen. Maksamattomille erille lasketaan korkoa kummankin ennakon eräpäivää seuraavasta päivästä lukien siihen päivään asti, jona ne suoritetaan.

Pykälän 2 momentti vastaa muilta osin nykyistä 4 momenttia, mutta säännöksestä poistettaisiin vanhentunut maininta varallisuusverosta.

Pykälän 3 momentti vastaa nykyistä 5 momenttia.

34 a §. *Maksamatta jätetyn ennakonpidätyksen jättäminen hyväksi lukematta.* Pykälää ja sen otsikkoa ehdotetaan muutettavaksi siten, että niissä käytetty ilmaisu ennakonpidätyksen jättäminen käyttämättä korvattaisiin ilmaisulla ennakonpidätyksen jättäminen hyväksi lukematta. Käsitteet vastaisivat 50 §:ssä käytettyjä käsitteitä. Pykälän sanamuotoa ehdotetaan selvennettäväksi myös korvaamalla käsite pidätys käsitteellä ennakonpidätys. Muutokset olisivat luonteeltaan teknisiä.

Pykälän viittaus viivekorkolaissa säädettyyn veronlisäykseen muutettaisiin viittaukseksi viivekorkolaissa säädettyyn viivästyskorkoon, koska verotuksen oikaisussa määrättäisiin jatkossa veronlisäyksen sijaan viivästyskorko.

35 §. *Yhteisöä ja yhteisetuutta koskevat poikkeukset.* Pykälässä säädettäisiin yhteisöä ja yhteisetuutta koskevasta poikkeussääntelystä, jonka mukaan ennakonpidätys luetaan sen verovuoden verojen hyväksi, jona ennakonpidätys on toimitettu. Säännös vastaa voimassa olevan pykälän 3 momentin säännöstä. Ennakoiden hyväksi lukemisesta säädettäisiin ehdotetussa 34 §:ssä myös yhteisön ja yhteisetuuden osalta, minkä vuoksi niistä ei olisi tarpeen säätää tässä pykälässä. Nykyisestä ennakon täydennysmaksua koskevasta sääntelystä ehdotetaan luovuttavaksi.

36 §. *Ennakonpidätyksen lukeminen yhtymän osakkaiden hyväksi.* Pykälän sanamuotoa muutettaisiin siten, että yhtymältä pidätetty ennakonpidätys luettaisiin yhtiömiesten verotuksessa hyväksi. Pykälässä käytetty käsite ennakko korvattaisiin käsitteellä ennakonpidätys. Muutos olisi luonteeltaan tekninen.

38 §. *Ennakonpalautuksen siirto puolisoiden kesken.* Pykälä ehdotetaan kumottavaksi. Verotus- ja veronkantomenettelyjen yhtenäistämiseksi verovelvollisen ennakonpalautusta ei voitaisi enää käyttää hänen puolisonsa jäännösverojen suorituksiksi.

39 §. *Tarkemmat määräykset.* Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä käytetty ilmaisu ennakon käyttäminen veron suorituksiksi korvattaisiin ilmaisulla ennakon hyväksi laskeminen verotuksessa ja pykälän sanamuotoa selkeytettäisiin. Muutokset olisivat luonteeltaan teknisiä.

40 §:n edellä oleva väliotsikko. *Yhteisökorko, jäännösveron korko ja palautuskorko.* Väliotsikko kumottaisiin, koska yhteisökorkoa, jäännösveron korkoa ja palautuskorkoa sekä niiden laskemista ja perustetta koskevat 40—48 §:t ehdotetaan kumottaviksi. Koron määrittämisestä maksettavalle ja palautettavalle verolle säädettäisiin 50 ja 77 §:ssä. Maksettavalle verolle laskettavasta huojennetusta viivästyskorosta säädettäisiin viivekorkolain 5 a ja 5 c §:ssä ja palautettavalle verolle laskettavasta korosta veronkantolain 32 §:ssä.

40 §. *Yhteisökorko.* Pykälä kumottaisiin tarpeettomana.

41 §. *Yhteisökoron laskeminen.* Pykälä kumottaisiin tarpeettomana.

42 §. *Yhteisökoron peruste.* Pykälä kumottaisiin tarpeettomana.

43 §. *Jäännösveron korko ja palautuskorko.* Pykälä kumottaisiin tarpeettomana.

44 §. *Jäännösveron ja palautuskoron laskeminen.* Pykälä kumottaisiin tarpeettomana.

45 §. *Jäännösveron koron ja palautuskoron peruste.* Pykälä kumottaisiin tarpeettomana.

46 §. *Korkojen veronalaisuus ja vähennyskelpoisuus.* Pykälä ehdotetaan kumottavaksi. Palautukselle laskettavan koron veronalaisuudesta säädettäisiin veronkantolain 32 §:ssä ja huojennetun viivästyskoron vähennyskelpoisuudesta viivekorkolain 10 §:ssä.

47 §. *Korot verojen perinnässä.* Pykälä ehdotetaan kumottavaksi. Viivästysseuraamusten laskemisesta huojennetulle viivästyskorolle säädettäisiin viivekorkolain 5 a §:ssä. Sen mukaan huojennetulle viivästyskorolle ei laskettaisi viivästysseuraamuksia, mikä vastaisi nykytilaa jäännösveron koron ja maksettavan yhteisökoron osalta.

48 §. *Tarkemmat määräykset.* Pykälä ehdotetaan kumottavaksi. Verohallinto voisi antaa tarkempia määräyksiä huojennetun viivästyskoron ja palautettavalle verolle suoritettavan koron laskemisesta viivekorkolain 12 §:n ja veronkantolain 36 §:n perusteella.

50 §. *Veronpalautus ja jäännösvero.* Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi siitä, miten verovuodelta toimitettavassa verotuksessa hyväksi luettavat määrät, joita ei tarvita verovelvollisen verojen suorituksiksi verovuonna, hyvitetäisiin verovelvolliselle. Verovelvollisen hyväksi luettavat määrät ovat voineet muodostua hänelle määrättyistä ennakoista, ennakonpidätyksistä ja toisesta valtiosta Suomeen siirretyistä ennakoista. Palautuslaskentaa varten säädetäisiin siitä, missä järjestyksessä verovelvolliselle hyvitetävän määrän katsottaisiin muodostuvan hyväksi luetuista eristä. Säännös on tarpeen sen vuoksi, että verovelvolliselle määrättyt ennakot luettaisiin hyväksi sen mukaisesti kuin ne on määrätty. Se, mistä eristä verovelvolliselle hyvitetävän määrän katsottaisiin muodostuvan, vaikuttaa korkoseuraamuksiin ja verovelvolliselle verotuspäätöksen johdosta rahana palautettavaan määrään.

Pykälän 1 momentin mukaan hyvittäminen tapahtuisi ensisijaisesti alentamalla verovuoden verotuksessa hyväksi luettuja ennakoita niiden eräpäivien mukaisessa järjestyksessä uusimmasta vanhimpaan. Jos kaikille ennakon erille ei olisi kertynyt maksusuorituksia, olisivat ennakot tulleet suoritetuksi eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan ja hyvittäminen kohdistuisi siten ensisijaisesti suorittamatta oleviin ennakon eriin. Ennakon alenemisesta ei tällöin muodostuisi palautusta, joka voitaisiin maksaa verovelvolliselle tai käyttää hänen muiden verojensa suoritukseksi.

Jos hyvittävää määrä ylittäisi verovelvolliselle verovuodelta määrättyjen ennakoiden määrän, verovelvolliselle palautettaisiin muita hyväksi luettuja erä, joita voivat olla ennakonpidätykset ja toisesta valtiosta Suomeen siirretyt ennakot. Siltä osin kuin alennettavat ennakot olisi maksettu tai hyvitys kohdistuisi muihin hyväksi luettaviin eriin, hyvittävää määrä palautettaisiin verovelvolliselle veronpalautuksena. Veronpalautus voitaisiin myös käyttää verovelvollisen verojen ja muiden saatavien suoritukseksi veronkantolaissa säädetyllä tavalla.

Ennakon alentamisesta verotuspäätöksen yhteydessä ei tehtäisi erillistä päätöstä. Verotuspäätöksestä kävisi ilmi, mitä ennakon erä on alennettu ja miten verovelvolliselle hyvittävää määrä on muodostunut verotuksessa hyväksi luetuista eristä. Verovelvollinen ja muut muutoksenhakuun oikeutetut voisivat hakea muutosta verotuspäätökseen verotusmenettelylain mukaisessa järjestyksessä ja esittää tällöin vaatimuksen esimerkiksi siitä, että ennakoita on alennettava muussa järjestyksessä. Käytännössä muutoksenhaku voisi menestyä vain siinä tapauksessa, että Verohallinto olisi alentanut ennakoita teknisluontoisen virheen vuoksi muussa kuin laissa säädetyssä järjestyksessä. Ennakoiden alentamiseen haettaisiin muutosta samassa määrääjässä kuin verotuspäätökseen ja muutoksenhaku aika alkaisi verotuksen päättyessä. Verohallinto voisi myös toimittaa verotuksen oikaisun verovelvollisen hyväksi tai vahingoksi, jos kävisi ilmi, että ennakoita on alennettu tai hyvitys on muodostettu virheellisesti.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että 1 momentissa tarkoitettujen alennettujen ennakoiden suoritettujen määrät ja muut palautettavat hyväksi luetut määrät palautetaan veronpalautuksena korkoineen. Palautettavalle määrälle maksettavasta korosta säädetään veronkantolaissa. Veronpalautuksen yhteydessä palautettaisiin myös alennetuille ennakoille suoritettujen viivästyskorot ja huojennetut viivästyskorot viivekorkolain 6 §:n mukaisesti. Verovelvolliselle ei maksettaisi korkoa siltä osin kuin 1 momentissa säädetty hyvitys kohdistuisi maksamatta oleviin ennakon eriin. Pykälän 2 momentissa säädettäisiin lisäksi, että toiselle valtiolle siirrettävää veronpalautusta ei palauteta. Säännös vastaisi nykyisen 50 §:n 1 momentin säännöstä.

Esimerkki: Verovelvolliselta ei ole toimitettu ennakonpidätystä. Verovelvolliselle on määrätty verovuonna maksettavaksi ennakoita yhteensä 12 000 euroa kuukausittain 12 yhtä suuressa 1 000 euron erässä. Verovelvollinen maksaa ennakoista kymmenen erää ajallaan ja jättää kaksi erää maksamatta. Verovuodelta toimitettavassa verotuksessa verovelvolliselle määrättävien verojen ja maksujen määrä on yhteensä 10 000 euroa. Verovuodelta määrättyjen verojen ja maksujen määrä on siten 2 000 euroa pienempi kuin verovelvolliselle määrättyjen ennakoiden määrä. Verohallinto alentaa määrättyjä ennakoita eräpäivän mukaisessa järjestyksessä uusimmasta vanhimpaan ja poistaa maksamatta olevat ennakon erät ja niille lasketut korot. Poistettavien ennakon erien perintä lopetetaan.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin, että jos hyväksi luettavat määrät eivät riitä verojen suoritukseksi, määrätään verovelvollisen maksettavaksi jäännösvero korkoineen. Jäännösverolle laskettavasta korosta säädettäisiin viivekorkolaissa. Momentissa säädettäisiin myös jäännösveron pienimmästä määrättävästä määrästä. Säännös estäisi nykyiseen tapaan pienten maksuerien muodostumisen veroa määrättäessä. Säännös olisi tarpeen veronkantolakiin ehdotetun muutoksen johdosta, jolla pienimmästä kannettavasta määrästä luovuttaisiin tuloverotuksessa mui-

den uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen tavoin. Pienin määrättävä määrä olisi kymmenen euroa, mikä vastaisi veronkantaolaissa säädettyä pienintä kannettavaa määrää.

Lisäksi 3 momentissa säädettäisiin, että jäännösvero olisi maksettava, vaikka verotukseen haettaisiin muutosta. Säännös vastaisi nykyisen 50 §:n 2 momentin säännöstä.

57 §. *Verotuksen oikaisua koskevia erityisiä säännöksiä.* Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että verotusta oikaistaessa verovelvollisen suoritettavaksi olisi määrättävä veronlisäyksen sijaan viivekorkolaissa tarkoitettu viivästyskorko. Viivästyskorko vastaisi korkokannaltaan nykyistä veronlisäystä. Sääntely yhtenäistäisi verotuksessa määrättäviä korkoseuraamuksia. Lisäksi pykälän sanamuotoa selkeytettäisiin.

57 a §. *Verotuksen oikaisun johdosta lisättävän tulon siirto.* Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että pykälässä oleva maininta veronlisäyksestä korvattaisiin maininnalla viivekorkolain mukaisesta viivästyskorosta. Lisäksi pykälän sanamuotoa tarkistettaisiin.

76 §. *Verotuksen muuttaminen muutoksenhaun johdosta.* Pykälän 4 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi ehdotettua 50 §:n 3 momenttia vastaava säännös pienimmän määrättävän veron määrästä silloin, kun verotusta muutetaan muutoksenhaun johdosta. Säännös estäisi nykyiseen tapaan pienten verojäämien muodostumisen myös silloin, kun verotusta muutetaan muutoksenhaun johdosta. Pienin määrättävä määrä olisi kymmenen euroa, mikä vastaisi veronkantaolaissa säädettyä pienintä kannettavaa määrää.

77 §. *Korkojen laskeminen muutostilanteessa.* Pykälässä säädettäisiin korkojen laskemisesta muutostilanteissa. Nykyisistä verotusmenettelylaissa säädetyistä yhteisökorosta, jäännösveron korosta ja palautuskorosta luovuttaisiin ja korkojen laskemisesta säädettäisiin viivekorkolaissa ja veronkantaolaissa.

Pykälän 1 momentin mukaan verotuksen muutoksen johdosta maksettavalle verolle laskettaisiin korkoa siten kuin viivekorkolaissa säädetään. Verotuksen muutoksen johdosta maksettavalle veroille laskettavasta korosta säädettäisiin viivekorkolain 5 a—5 c §:ssä.

Pykälän 2 momentin mukaan verotuksen muutoksen johdosta palautettavalle verolle ja veronkorotukselle laskettaisiin korkoa siten kuin veronkantaolaissa säädetään. Verotuksen muutoksen johdosta palautettavalle verolle ja veronkorotukselle laskettavasta korosta säädettäisiin veronkantalain 32 §:ssä.

77 a §. *Verotuksen muutoksesta johtuvan veron vähennyksen hyvittäminen.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 77 a §, jossa säädettäisiin tarkemmin siitä, missä järjestyksessä verotuksen muutoksesta johtuva veron vähennys hyvitettäisiin verovelvolliselle.

Verovelvolliselle on voitu määrätä verovuoden veroa esimerkiksi enakkoina, jäännösverona ja verotuksen oikaisussa verovelvollisen vahingoksi. Lisäksi verovelvollisen hyväksi on voitu lukea ennakonpidätyksiä ja toisesta valtiosta Suomeen siirrettyjä ennakoita. Se, mistä eristä verovelvolliselle hyvitetävän määrän katsottaisiin muodostuvan, vaikuttaa korkoseuraamuksiin ja verovelvolliselle päätöksen johdosta rahana palautettavaan määrään.

Pykälässä säädettäisiin siitä, että verotuksen muutoksesta johtuva veron vähennys hyvitettäisiin ensisijaisesti alentamalla verovelvolliselle määrättyjä verovuoden veron eriä niiden eräpäivien mukaisessa järjestyksessä uusimmasta vanhimpaan. Verovelvolliselle määrättyjä veroja ovat ennakonkannossa maksettava ennakko, jäännösvero ja verotuksen muutoksen johdosta maksettava vero. Jos hyvitetävä määrä ylittäisi näiden erien määrän, verovelvolliselle palau-

tettaisiin muita hyväksi luettuja eriä, joita voivat olla ennakonpidätykset ja toisesta valtiosta Suomeen siirretyt ennakot.

Verovuoden veron eriä alennettaisiin edellä mainitulla tavalla riippumatta siitä, ovatko erät perimiskelpoisia vai vanhentuneita. Jos alennettavalle verovuoden veron erälle ei olisi kertynyt maksusuorituksia, erän alenemisesta ei muodostuisi palautusta, jota voitaisiin maksaa verovelvolliselle tai käyttää hänen muiden verojensa suorituksiksi veronkantolaissa säädetyllä tavalla. Siltä osin kuin alennetut verovuoden veron erät olisi maksettu tai hyvitys kohdistuisi muihin hyväksi luettaviin eriin, hyvittävä määrä palautettaisiin verovelvolliselle veronpalautuksena. Veronpalautus voitaisiin myös käyttää verovelvollisen verojen ja muiden saatavien suorituksiksi veronkantolaissa säädetyllä tavalla.

Esimerkki: Verovuodelta toimitettavassa säännönmukaisessa verotuksessa luonnolliselle henkilölle määrättävät verot ja maksut ovat yhteensä 12 000 euroa. Hyväksi luettavien ennakoiden ja ennakonpidätysten määrä on 10 000 euroa. Verovelvollisen maksettavaksi määrätään jäännösveroa 2 000 euroa kahdessa yhtä suuressa erässä siten, että 1. erä erääntyy joulukuussa ja 2. erä seuraavan vuoden helmikuussa.

Verotuksen oikaisupäätöksellä verovuodelta määrättyjen verojen ja maksujen määrä alennetaan 10 400 euroon. Verovuoden veron vähennys on siten 1 600 euroa. Verovelvollinen on suorittanut jäännösveron 1. erästä 650 euroa ja 350 euroa siitä on suorittamatta. Jäännösveron 2. erä on kokonaan suorittamatta.

Verotuksen oikaisun johdosta jäännösveron 2. erä 1 000 euroa poistetaan. Jäännösveron 1. erä alennetaan 400 euroon ja ylimenevä osa poistetaan. Verovelvolliselle palautetaan jäännösveron 1. erästä 250 euroa, jollei palautettavaa määrää ole käytettävä verovelvollisen muiden verojen ja velvoitteiden suorituksiksi [650 euroa (jäännösveron 1. erästä suoritettu määrä) – 400 euroa (jäännösveron 1. erän määrä verotuksen oikaisun jälkeen) = 250 euroa].

Ehdotetussa pykälässä tarkoitettusta ennakon alentamisesta ei tehtäisi erillistä päätöstä. Verotuksen muuttamista koskevasta päätöksestä kävisi ilmi, mitä ennakon eriä on alennettu ja miten verovelvolliselle hyvittävä määrä on muodostunut verotuksessa hyväksi luetuista eri eristä. Verovelvollinen ja muut muutoksenhakuun oikeutetut voisivat hakea muutosta verotuspäätökseen verotusmenettelylain mukaisessa järjestyksessä ja esittää tällöin vaatimuksen esimerkiksi siitä, että ennakoita on alennettava muussa järjestyksessä. Verohallinto voisi myös verotusmenettelylaissa säädettyjen edellytysten täytyessä toimittaa verotuksen oikaisun verovelvollisen hyväksi tai vahingoksi, jos kävisi ilmi, että ennakoita on alennettu tai hyvitys on muodostettu virheellisesti.

Ennakon eriä voitaisiin alentaa, vaikka enakkoperintälain 24 §:ssä ennakon alentamiselle ja poistamiselle säädetyt määräajat olisivat jo päättyneet. Ennakkoa voitaisiin alentaa myös sen estämättä, että enakkoperintälain 51 §:n mukaan kannossa maksettavaksi määrättyä ennakkoa ei enää muuteta enakkoperintälaissa tarkoitettun muutoksenhaun johdosta, jos se on verotusmenettelylain mukaan käytetty verovelvolliselle tai hänen puolisolleen määrätyn veron tai maksun suorituksiksi.

Verovelvollisen oikaisuvaatimuksen tai valituksen johdosta verovuoden veron suorituksiksi määrättyjen ennakon ja jäännösveron erien täytäntöönpano voidaan ennen lopullista päätöstä määrätä keskeytettäväksi verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain mukaisesti. Jos verovuoden veron täytäntöönpano keskeytettäisiin vain osittain, myös täytäntöönpanon keskeytys kohdistettaisiin verovuoden veron erille 77 a §:ssä säädetyssä järjestyksessä.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että 1 momentissa tarkoitettujen alennettujen erien suoritettavat määrät ja muut palautettavat hyväksi luetut määrät palautetaan veronpalautuksena korkoineen. Palautettavalle määrälle maksettavasta korosta säädetään veronkantolaissa. Veronpalautuksen yhteydessä palautettaisiin myös alennetuille ennakoille suoritettavat viivästyskorot ja huojennettavat viivästyskorot viivekorkolain 6 §:n mukaisesti. Alennetuille erille lasketettujen viivästyskorkojen poistamisesta säädettäisiin viivekorkolaissa. Toiselle valtiolle siirrettävää veronpalautusta ei palautettaisi. Säännös vastaisi 50 §:n 2 momentin säännöstä.

Voimaantulosta. Laki ehdotetaan tulemaan voimaan 1 päivänä marraskuuta 2017. Lakia sovellettaisiin ensimmäisen kerran yhteisöjen ja yhteisötuksien verotuksessa verovuodesta 2017 alkaen ja muiden verovelvollisten verotuksessa verovuodesta 2018 alkaen. Aiempien vuosien verotuksessa sovellettaisiin lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Lain 7 a §:ssä tarkoitettua sähköistä ilmoittamisvelvollisuutta koskevia säännöksiä sovellettaisiin ensimmäisen kerran veroilmoituksiin, jotka annetaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen. Yhteisön ja yhteisötuuden olisi käytännössä annettava veroilmoitus sähköisesti heinäkuussa 2017 ja sen jälkeen päättyviltä verovuosilta. Ennen lain voimaantulopäivää paperilla annettua veroilmoitusta ei kuitenkaan tarvitsisi antaa uudelleen sähköisesti.

Esimerkki 1: Verovelvollisen verovuosi 2017 päättyy heinäkuussa. Veroilmoitus on annettava viimeistään 30.11.2017. Verovelvollinen antaa veroilmoituksen paperilla 31.10.2017. Verovelvollisen ei tarvitse antaa veroilmoitusta uudelleen sähköisesti 1.11.2017 jälkeen.

Esimerkki 2: Verovelvollisen verovuosi 2017 muodostuu kahdesta tilikaudesta. Ensimmäinen tilikausi päättyy tammikuussa 2017 ja toinen tilikausi elokuussa 2017. Verovelvollinen antaa veroilmoituksen ensimmäiseltä tilikaudelta paperilla 31.5.2017. Toiselta tilikaudelta verovelvollinen antaa veroilmoituksen sähköisesti 31.12.2017. Verovelvollisen ei tarvitse antaa veroilmoitusta ensimmäiseltä tilikaudelta uudelleen sähköisesti.

Esimerkki 3: Verovelvollisen verovuosi 2017 päättyy kesäkuussa. Verovelvollinen antaa veroilmoituksen myöhässä 15.11.2017. Verovelvollisen tulee antaa veroilmoitus sähköisesti.

Yhteisö ja yhteisötuus voisivat ennen lain voimaantuloa voimassa olleiden säännösten mukaisesti täydentää ennakkoperintää maksamalla ennakon täydennysmaksua 31 päivään lokakuuta 2017 saakka ja muut verovelvolliset 31 päivään lokakuuta 2018 saakka. Ennakon täydennysmaksua voisi siten maksaa myös sellaisille verovuosille, joiden verotuksessa ennakon täydennysmaksu ei kuuluisi hyväksi luettaviin eriin tämän lain voimaantulon jälkeen. Tämän vuoksi siirtymäsäännöksessä säädettäisiin siitä, että ennakon täydennysmaksut käsiteltäisiin verotuksessa ennakon tavoin. Ennen lain voimaantuloa suoritettu ennakon täydennysmaksu rinnastettaisiin ennakkoon, joka olisi eräänäytynyt ja suoritettu ennakon täydennysmaksun suorittamispäivänä. Ennakon täydennysmaksu esimerkiksi luettaisiin verotuksessa hyväksi ennakon tavoin tämän lain 34 §:n mukaisesti ja verovuoden päättymisen jälkeen suoritettua ennakon täydennysmaksua palautettaessa palautuskorkoa laskettaisiin täydennysmaksun suorittamista seuraavasta päivästä alkaen. Verovuodelle 2017 maksetulle yhteisön ja yhteisötuuden ennakon täydennysmaksulle ei kuitenkaan siirtymäaikana määrättäisi maksettavaksi huojennettua viivästyskorkoa.

Esimerkki 1: Yhtiön verovuosi päättyy 31.1.2017. Yhtiön verovuoden vero on 100 000 euroa. Yhtiö maksaa ennakon täydennysmaksua 90 000 euroa 30.9.2017. Yhtiölle määrätään jäännösveroa 10 000 euroa. Ennakon täydennysmaksuna suoritettulle verovuoden verolle ei lasketa huojennettua viivästyskorkoa. Huojennettua viivästyskorkoa lasketaan viivekorkolain siirtymäsäännösten nojalla 10 000 euron jäännösverolle veroilmoituksen viimeistä antopäivää seu-

raavasta päivästä eli 1.6.2017 lukien jäännösveron eräpäivään, jolloin myös huojennettu viivästyskorko erääntyy maksettavaksi.

Esimerkki 2: Yhtiön verovuosi päättyy 31.1.2017. Yhtiön verovuoden vero on 10 000 euroa. Yhtiö maksaa ennakon täydennysmaksua 15 000 euroa 30.9.2017. Ennakontäydennysmaksu rinnastetaan vastaavana päivänä erääntyneeseen ja suoritettuun enakkoon. Yhtiölle palautettavalle verolle 5 000 euroa maksetaan veronkantolain siirtymäsäännösten nojalla palautuskorkoa ennakon täydennysmaksun suorittamispäivää seuraavasta päivästä palautuksen maksupäivään. Yhtiölle ei määrätä huojennettua viivästyskorkoa.

1.2 Laki veronlisäyksestä ja viivekorosta

2 §. Veronlisäys. Pykälän 1 momentista ehdotetaan poistettavaksi viittaus verotusmenettelylain 57 §:ssä tarkoitettuun verotuksen oikaisuun. Viittaus verotusmenettelylain 57 §:n mukaiseen verotuksen oikaisuun lisättäisiin viivästyskorkoa koskevaan 5 a §:n 1 momenttiin.

Verotusmenettelylain 57 §:ssä tarkoitettussa verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyönnin johdosta toimitettavassa verotuksen oikaisussa laskettaisiin veronlisäyksen sijaan viivästyskorkoa. Viivästyskorkon korkoprosentti olisi samansuuruinen kuin veronlisäyksen. Viivästyskorkoon ei kuitenkaan sovellettaisi 2 §:ssä tarkoitettua kolmen euron vähimmäismäärää. Muissa kuin verotusmenettelylain 57 §:ssä tarkoitetuissa verotuksen oikaisuisa määrättävälle verolle ei laskettaisi viivästyskorkoa, vaan 5 a §:ssä ehdotettua huojennettua viivästyskorkoa.

3 §. Veronlisäyksen laskeminen. Pykälän 3 momentista poistettaisiin maininta verotusmenettelylain 57 §:ssä tarkoitettua verotuksen oikaisusta. Verotusmenettelylain 57 §:ssä tarkoitettussa verotuksen oikaisussa ei laskettaisi veronlisäystä, vaan 5 a §:ssä tarkoitettua viivästyskorkoa.

4 §. Viivekorko. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että viivekorkon soveltamisalan ulkopuolelle jäisivät veronkantolain 7 §:ssä tarkoitettujen oma-aloitteisten verojen lisäksi veronkantolain 4 §:ssä tarkoitettujen verotusmenettelylain soveltamisalaan kuuluvat verot, ennakoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrätty ennakko tai muu määrä, perintövero, lahjavero, tonnistovero sekä tulonsaajalle määrättävä lähdevero. Näiden verolajien osalta sovellettaisiin uuden kantomenettelyn säännöksiä, joiden mukaan maksamattomalle verolle laskettaisiin eräpäivän jälkeen viivästyskorkoa.

5 §. Viivekorkon laskeminen. Pykälän 2 momentti ehdotetaan kumottavaksi. Ennakoiden hyväksi lukemisen menettelyyn ehdotetun muutoksen johdosta verovelvolliselta ei jatkossa kannettaisi jäännösveroa ennakon maksamatta jättämisen vuoksi. Maksamatta olevia ennakoita, jotka tarvittaisiin verovuoden veron suorituksiksi, ei poistettaisi ennen verotuksen päättymistä, vaan niiden perintää jatkettaisiin ja niille kertyisi viivästyskorkoa maksupäivään saakka. Maksamatonta ennakkoa, jota ei tarvittaisiin verovuoden veron suorituksiksi, alennettaisiin verotusmenettelylain 50 tai 77 a §:n mukaisesti, ja sille maksetut viivästyskorot palautettaisiin veronpalautuksen yhteydessä.

5 a §. Viivästyskorko ja huojennettu viivästyskorko. Pykälässä säädettäisiin viivästyskorosta ja huojennetusta viivästyskorosta.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin viivästyskorosta maksamatta olevalle veronkantolain 4 ja 7 §:ssä tarkoitetuille veroille, ennakoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrättylle ennakolle tai muulle määrälle, perintöverolle, lahjaverolle, tonnistoverolle ja tulonsaajalle määrättävälle lähdeverolle. Lisäksi 1 momentissa säädettäisiin, että verotusmenettelylain 57 §:ssä tarkoitettujen verotuksen oikaisun yhteydessä määrättävälle verolle laskettaisiin viivästyskorkoa.

Viivästyskorolla korvattaisiin näissä verotuksen oikaisutilanteissa nykyisin määrättävä veronlisäys.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin huojennetusta viivästyskorosta.

Huojennetulla viivästyskorolla korvattaisiin voimassa oleva verotusmenettelylain 40 §:ssä tarkoitettu maksettava yhteisökorko ja kyseisen lain 43 §:ssä tarkoitettu jäännösveron korko. Huojennettua viivästyskorkoa laskettaisiin verotusmenettelylaissa tarkoitettulle jäännösverolle, verotuksen muutoksen johdosta maksettavalle verolle ja verovuoden päättymistä seuraavan kuukauden jälkeen erääntyvälle ennakolle. Verotusmenettelylain 57 §:ssä tarkoitettujen verotuksen oikaisun yhteydessä määrättävälle verolle laskettaisiin lisäksi viivästyskorkoa ehdotetun 1 momentin mukaisesti.

Huojennettu viivästyskorko olisi kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisätyn kahdella prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia (huojennettu viivästyskorko). Koron vähimmäismäärä 0,5 prosenttia voisi tulla sovellettavaksi, jos viitekorko olisi negatiivinen.

Säännös muuttaisi nykytilaa yhteisön ja yhteisetuoksien jäännösverolle maksettavan koron osalta, koska maksettavalle yhteisökorolle ei nykyisin ole säädetty vähimmäismäärää. Käytännössä viitekorko ei ole kuitenkaan ollut niin alhainen, että maksettava yhteisökorko olisi ollut vähemmän kuin 0,5 prosenttia.

Pykälän 3 momentin mukaan viivästyskorkoa ei laskettaisi veronlisäykselle, viivästyskorolle eikä huojennetulle viivästyskorolle.

5 b §. Viivästyskoron laskeminen. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin viivästyskoron laskennan pääsäännöstä. Pääsäännön mukaan viivästyskorkoa laskettaisiin maksamatta olevalle verolle eräpäivää seuraavasta päivästä veron suorittamispäivään.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin veronkantolain 7 §:ssä tarkoitetuille oma-aloitteisille veroille laskettavasta viivästyskorosta sekä niihin liittyvälle Verohallinnon määräämälle myöhästymismaksulle, veronkorotukselle, laiminlyöntimaksulle ja veronkantolain 34 §:n nojalla takaisin perittävälle palautukselle laskettavasta viivästyskorosta. Säännös vastaisi voimassa olevaa sääntelyä.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin verotusmenettelylain 57 §:ssä tarkoitettujen verotuksen oikaisun yhteydessä määrättävän viivästyskoron laskemisesta. Viivästyskorkoa laskettaisiin jäännösveron ensimmäistä eräpäivää seuraavasta päivästä muutoksen johdosta määrättävän veron eräpäivään. Sääntelyllä korvattaisiin nykyinen veronlisäystä koskeva sääntely vastaavassa tilanteessa. Viivästyskorkoa laskettaisiin veronlisäyksen laskennan alkupäivää varhemmasta ajankohdasta, mutta viivästyskoron laskenta päättyisi määrättävän veron eräpäivään, kuten veronlisäyksen laskenta nykyisin. Jos verotuksen oikaisussa määrättävää veroa ei maksettaisi eräpäivänä, maksamatta jääneelle verolle laskettaisiin lisäksi viivästyskorkoa 1 momentissa säädetyllä tavalla.

5 c §. Huojennetun viivästyskoron laskeminen. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 5 c §. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin ajasta, jolta huojennettua viivästyskorkoa laskettaisiin jäännösverolle. Säännöstä sovellettaisiin kaikille verovelvollisille määrättävään jäännösveroon. Huojennettua viivästyskorkoa laskettaisiin verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisestä päivästä alkaen jäännösveron ensimmäisen erän eräpäivään. Koronlaskenta alkaisi yhteisön ja yhteisetuuden verotuksessa kolme kuukautta aikaisemmin kuin nykyisen

maksettavan yhteisökoron laskenta. Muiden verovelvollisten jäännösveron koronlaskentajakson alkuajankohta säilyisi ennallaan. Koronlaskenta päättyisi samaan päivään kuin jäännösveron koronlaskenta nykyisin. Korkeus laskettaisiin nykyisestä poiketen koko verovuodelta määrättävälle tai palautettavalle verolle verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisestä päivästä alkaen myös silloin, kun yhteisön tai yhteisetuuden verovuosi koostuisi useammasta kuin yhdestä tilikaudesta.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin huojennetun viivästyskoron laskennasta verovuoden päättymistä seuraavan kuukauden jälkeen erääntyvälle ennakolle. Ennakolle laskettaisiin korkeus verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisestä päivästä ennakon eräpäivään. Täydennettäessä ennakkoperintää verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä tai sen jälkeen olisi siten lähtökohtaisesti maksettava myös korkeus.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin huojennetun viivästyskoron laskemisesta verotuksen muutoksesta johtuvalle verolle. Korkeus laskettaisiin verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisestä päivästä verolle määrättävään eräpäivään. Korkeus laskettaisiin muutostilanteissa yhteisöille ja yhteisetuoksille kolme kuukautta aikaisemmasta ajankohdasta kuin nykyisin. Muiden verovelvollisten osalta koron laskentajakson alkuajankohta säilyisi ennallaan.

Momentissa säädettäisiin myös siitä, ettei huojennettua viivästyskorkeus lasketa ajalta, jolta verolle lasketaan viivästyskorkeus. Säännös koskisi käytännössä verotusmenettelylain 57 §:ssä tarkoitettua verotuksen oikaisua, jonka yhteydessä verovelvollisen suoritettavaksi määrättäisiin viivästyskorkeus ehdotetun 5 a §:n 1 momentin nojalla. Sääntely vastaisi nykytilaa, jossa verolle ei lasketa maksettavaa yhteisökorkeus ja jäännösveron korkeus samalta ajalta, jolta verolle lasketaan veronlisäystä.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin huojennetun viivästyskoron laskennan alkuajankohdasta sellaisessa muutostilanteessa, jossa muutoksen johdosta määrättävä vero on aiemmin palautettu veronpalautuksena. Huojennettua viivästyskorkeus laskettaisiin tällaisessa tilanteessa veronpalautuksen palautuspäivää seuraavasta päivästä alkaen. Sääntely vastaisi tältä osin nykytilaa. Säännös vastaisi kumottavaksi ehdotetun verotusmenettelylain 77 §:n 5 momentin säännöstä, jonka mukaan, jos perittävä vero on palautettu verovelvolliselle ennakonpalautuksena, jäännösveron korkeus tai maksettava yhteisökorkeus peritään verotuksen muutostilanteessa tältä osin ennakonpalautuksen palautuspäivästä määrättävään eräpäivään.

Pykälän 5 momentissa säädettäisiin verotuksen päättyessä määrättävälle jäännösverolle laskettavasta huojennetusta viivästyskorosta vähennettävästä määrästä. Vähennyksen enimmäismäärä olisi 20 euroa. Säännös koskisi kaikkia verovelvollisia verovelvollisen oikeudellisesta muodosta riippumatta. Nykytilassa jäännösveron korosta vähennettävän määrän sääntely ei koske yhteisöjä ja yhteisetuoksia.

Vähennyksen voisi saada vain jäännösverolle laskettavasta huojennetusta viivästyskorosta. Vähennystä ei tehtäisi verotuksen muutoksen johdosta suoritettavalle verolle lasketusta huojennetusta viivästyskorosta. Vähennys poikkeaisi siten nykyisestä jäännösveron korosta tehtävästä vähennyksestä, jota sovelletaan kumulatiivisesti kaikissa vaiheissa, joissa verovuoden verolle lasketaan jäännösveron korkeus.

Jos jäännösvero ja sille laskettu huojennettu viivästyskorkeus kannettaisiin useammassa kuin yhdessä erässä, vähennys tehtäisiin huojennetun viivästyskoron lasketusta määrästä ennen sen jakamista jäännösveron erille. Verovelvollinen saisi siis vähennyksen hyväkseen saman määrällisenä veron eräajasta riippumatta.

Pykälän 6 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, ettei veronkorotukselle laskettaisi huojennettua viivästyskorkoa. Sääntely vastaisi nykytilaa, jossa veronkorotukselle ei lasketa jäännösveron korkoa eikä maksettavaa yhteisökorkoa.

6 §. Viivekoron ja viivästyskorkojen palauttaminen. Pykälän otsikkoa ehdotetaan muutettavaksi siten, että viivästyskorko-sana muutetaan monikkoon. Näin otsikko kattaisi sekä viivästyskoron että huojennetun viivästyskoron. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi huojennettua viivästyskorkoa koskeva maininta. Kertyneellä korolla tarkoitetaan maksettua korkoa.

7 §. Veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskorkojen perimättä jättäminen. Pykälän otsikkoa ehdotetaan muutettavaksi siten, että viivästyskorko-sana muutetaan monikkoon. Näin otsikko kattaisi sekä viivästyskoron että huojennetun viivästyskoron. Sekä pykälän 2 että 3 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi huojennettua viivästyskorkoa koskeva maininta.

7 a §. Tarkemmat säännökset veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskorkojen perimättä jättämisestä. Pykälän otsikkoa ehdotetaan muutettavaksi siten, että viivästyskorko-sana muutetaan monikkoon. Näin otsikko kattaisi sekä viivästyskoron että huojennetun viivästyskoron. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi huojennettua viivästyskorkoa koskeva maininta. Lisäksi pykälän käsite verovelvollisesta korvattaisiin käsitteellä verovelvollisista. Uusi sanamuoto selkeyttäisi sitä, että pykälä on tarkoitettu sovellettavaksi tilanteessa, jossa veron maksaminen on viivästynyt yleisestä verovelvollisista riippumattomasta syystä, kuten maksuliikenteen häiriöstä.

8 §. Veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskorkojen periminen ulosottoimin. Pykälän otsikkoa ehdotetaan muutettavaksi siten, että viivästyskorko muutetaan monikkoon. Näin otsikko kattaisi sekä viivästyskoron että huojennetun viivästyskoron. Myös otsikon ulosottoperintää koskeva termi uudistettaisiin. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi huojennettua viivästyskorkoa koskeva maininta.

9 §. Veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskorkojen tilittäminen veronsaajille. Pykälän otsikkoa ehdotetaan muutettavaksi siten, että viivästyskorko-sana muutetaan monikkoon. Näin otsikko kattaisi sekä viivästyskoron että huojennetun viivästyskoron. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi huojennettua viivästyskorkoa koskeva maininta.

10 §. Veronlisäys, viivekorko ja viivästyskorot tuloverotuksessa. Pykälän otsikkoa ehdotetaan muutettavaksi siten, että viivästyskorko-sana muutetaan monikkoon. Näin otsikko kattaisi sekä viivästyskoron että huojennetun viivästyskoron. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi huojennettua viivästyskorkoa koskeva maininta.

11 §. Palauttaminen. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi huojennettua viivästyskorkoa koskeva maininta. Lisäksi pykälässä käytetyt käsitteet hakemuksesta ja hakemuksetta korvattaisiin käsitteillä vaatimuksesta ja vaatimuksetta.

12 §. Tarkemmat määräykset. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi huojennettua viivästyskorkoa koskeva maininta.

Voimaantulosta. Laki ehdotetaan tulemaan voimaan 1 päivänä marraskuuta 2017. Lakia sovellettaisiin ensimmäisen kerran yhteisöjen ja yhteisötuksien verotuksessa verovuodesta 2017 alkaen ja muiden verovelvollisten verotuksessa verovuodesta 2018 alkaen. Aiempien verovuosien verotuksessa sovellettaisiin lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Esimerkiksi verotusmenettelylain 57 §:ssä tarkoitettujen oikaisujen yhteydessä luovuttaisiin veronlisäyksen määrittämisestä ja määrättäisiin viivästyskorkoa yhteisöjen ja yhteisötuksien verotuksessa verovuodesta 2017 alkaen ja muiden verovelvollisten verotuksessa verovuodesta

2018 alkaen. Myös jäännösverolle ja muutoksen johdosta määrättävälle verolle laskettaisiin huojennettua viivästyskorkoa ja maksamattoman ennakon erillisestä viivekorosta luovutettiin samasta ajankohdasta alkaen.

Maksamatta jätetyille veronkantolain 4 §:ssä tarkoitettulle verolle, ennakoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrättylle ennakolle tai muulle määrälle, perintöverolle, lahjaverolle, tonnistoverolle ja tulonsaajalle määrättävälle lähdeverolle laskettaisiin viivästyskorkoa yhteisöjen ja yhteisötuksien veronkannossa 1 päivästä marraskuuta 2017 alkaen ja muiden velallisten veronkannossa 1 päivästä marraskuuta 2018 alkaen. Tätä edeltävältä ajalta laskettaisiin korkoa lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti. Näitä ajankohtia edeltävältä ajalta maksamatta jätetyille verolle laskettaisiin viivekorkoa kuitenkin siten, että viivekoron kolmen euron vähimmäismäärää ei sovellettaisi, jos saatava olisi suorittamatta soveltamisajan alkaessa.

Lain 5 b §:n 2 momenttia ja 6—12 §:ää sovellettaisiin lain voimaantulopäivästä alkaen.

Verovuoden päättymisen jälkeen erääntyneelle yhteisön ja yhteisötuuden ennakolle laskettaisiin huojennettua viivästyskorkoa, jos ennako määrätään maksettavaksi 1 päivänä marraskuuta 2017 tai sen jälkeen. Muulle verovelvolliselle määrättävälle verovuoden päättymisen jälkeen erääntyvälle ennakolle laskettaisiin huojennettua viivästyskorkoa, jos ennako on määrätty 1 päivänä marraskuuta 2018 tai sen jälkeen.

Niiden yhteisöjen ja yhteisötuksien verotuksessa, joilla verovuoden 2017 verotuksessa laskettaisiin huojennettua viivästyskorkoa lain voimaantuloa edeltävältä ajalta, huojennettua viivästyskorkoa laskettaisiin ennakolle, jäännösverolle ja verotuksen muutoksen johdosta määrättävälle verolle veroilmoituksen viimeistä antopäivää seuraavasta päivästä kuitenkin viimeistään lain voimaantulopäivästä. Jos verovelvollisen verovuosi päättyy 30 päivänä syyskuuta 2017 jälkeen, huojennettua viivästyskorkoa lasketaan kuitenkin uusien säännösten mukaan verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden alusta alkaen. Korkoa ei siten laskettaisi pidemmältä ajalta, jolta ennen lain voimaantuloa voimassa olleiden säännösten mukaan laskettaisiin maksettavaa yhteisökorkoa. Yhteisöjen ja yhteisötuksien verovuoden 2016 ja muiden verovelvollisten verovuoden 2017 ja sitä aiempien verovuosien verotuksen muutoksissa sovellettaisiin ennen lain voimaantuloa voimassa olleita säännöksiä.

Esimerkki 1: Yhteisön verovuosi päättyy 31.1.2017. Yhteisön verovuoden vero on 100 000 euroa. Yhteisölle määrätään lain voimaantulon jälkeen sen vaatimuksesta ennakkoa 60 000 euroa, joka erääntyy maksettavaksi 15.11.2017. Ennakolle lasketaan sen määräämisen yhteydessä huojennettua viivästyskorkoa veroilmoituksen viimeistä antopäivää seuraavasta päivästä eli 1.6.2017 lukien ennakon eräpäivään 15.11.2017, jolloin myös ennakolle laskettu huojennettu viivästyskorko erääntyy maksettavaksi.

Yhtiölle määrätään jäännösveroa 40 000 euroa. Jäännösverolle lasketaan viivekorkolain siirtymäsäännösten nojalla huojennettua viivästyskorkoa veroilmoituksen viimeistä antopäivää seuraavasta päivästä eli 1.6.2017 lukien jäännösveron eräpäivään, jolloin myös jäännösverolle laskettu huojennettu viivästyskorko erääntyy maksettavaksi.

Esimerkki 2: Yhteisön verovuosi päättyy 31.8.2017 ja verovuodelta annettavan veroilmoituksen määräpäivä on 31.12.2017. Yhteisölle määrätään lain voimaantulon jälkeen 10 000 euron jäännösvero. Jäännösverolle lasketaan huojennettua viivästyskorkoa 1.11.2017 alkaen.

1.3 Veronkantolaki

7 §. *Erityissäännösten soveltamisala.* Pykälän 2 momentin 1 kohdasta ehdotetaan poistettavaksi säännös, jonka mukaan lain 2 luvun säännöksiä ei sovelleta ennakoperintälain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuun ennakon täydennysmaksuun, koska kyseinen ennakoperintälain momentti ehdotetaan kumottavaksi.

11 §. *Maksun tai palautuksen käyttäminen Verohallinnon muiden saatavien suorituksiksi.* Pykälään ehdotetaan tehtäväksi ne muutokset, joita 4 §:ssä tarkoitettujen verojen, ennakoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, tonnistoveron sekä tulonsaajalle määrättävien lähdeverojen käsittelyn siirtyminen uuteen kantomenettelyyn edellyttää.

Pykälän 2 momentissa säädetään niistä veroista, joille 7 §:ssä tarkoitettujen verojen maksuja ja palautuksia ensisijaisesti käytetään, jos 7 §:ssä tarkoitettuja veroja ei ole suorittamatta. Momenttiin lisättäisiin 4 §:ssä tarkoitettut verot, ennakoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrätty ennako ja muu määrä, tonnistoveron sekä tulonsaajalle muutoin kuin liikaa palautetun määrän johdosta määrätty lähdevero. Vasta tämän jälkeen maksu tai palautus käytettäisiin vanhassa kantomenettelyssä käsiteltävien muiden Verohallinnon saatavien suorituksiksi.

Pykälän 2 momentin mukaan maksu tai palautus käytetään veroille niiden vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Momenttiin ehdotetaan lisättäväksi säännös myös siitä, miten maksu tai palautus käytettäisiin silloin, kun samana päivänä vanhentuvat verot myös erääntyvät samana päivänä. Tällöin maksu tai palautus käytettäisiin ensin 4 §:ssä tarkoitettujen verojen ja niiden suorittamiseksi määrättyjen ennakoiden sekä ennakoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän suorituksiksi, ja sen jälkeen ne käytettäisiin 9 §:n 2 momentissa säädetyssä järjestyksessä.

Pykälän 4 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, säännös 10 §:n nojalla säilytetyn palautuksen käyttämisestä veron suorituksiksi aikaisintaan kalenterikuukauden lopussa koskisi myös 4 §:ssä tarkoitettuja veroja, ennakoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrättyä ennakkoa tai muuta määrää, tonnistoveroa sekä tulonsaajalle muutoin kuin liikaa palautetun määrän johdosta määrättyä lähdeveroa.

2 a luku. *Yhteenvedo ja kantomenettelyssä tapahtuneen virheen korjaaminen.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi 14 §:n edelle uusi luvun otsikko. Lukuun siirtyisivät nykyisin 2 luvussa olevat 14—17 §:t. Säännökset koskevat tietoja, jotka Verohallinto antaa verovelvolliselle yhteenvedolla, sekä yhteenvedon tiedoksiantoa ja kantomenettelyssä tapahtuneen virheen korjaamista. Aikaisemmin nämä säännökset ovat sisältyneet veronkantolain 2 lukuun, jonka säännöksiä kuitenkin sovelletaan vain 7 §:ssä tarkoitettuihin veroihin. Ehdotetun muutoksen jälkeen yhteenvedoa ja kantomenettelyssä tapahtuneen virheen korjaamista koskevien säännösten soveltaminen laajenisi kaikkiin uudessa kantomenettelyssä käsiteltäviin veroihin.

14 §. *Verovelvolliselle annettavat tiedot.* Säännöksen soveltamisala laajennettaisiin kosemaan kaikkia uudessa kantomenettelyssä käsiteltäviä veroja. Säännöstä sovellettaisiin 7 §:ssä tarkoitettujen verojen lisäksi myös 4 §:ssä tarkoitettuihin veroihin, ennakoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrättyyn ennakkoon ja muuhun määrään, tonnistoveroon, perintöveroon, lahjaveroon sekä tulonsaajalle määrättävään ja palautettavaan lähdeveroon.

Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi säännös, jonka mukaan verovelvollisella olisi oikeus saada säännöllisesti 7 §:ssä tarkoitettuja veroja koskevien tietojen lisäksi vastaavat tiedot myös muista uudessa kantomenettelyssä käsiteltävistä veroista.

15 §. Yhteenvedon tiedoksianto. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uudet 2 ja 3 momentit, joissa säädettäisiin siitä, milloin luonnollinen henkilö ja kuolinpesä saisivat yhteenvedon tiedot postitse. Yhteenvedon tiedot olisivat aina saatavilla myös sähköisesti. Pykälän nykyiset 2 ja 3 momentit siirtyisivät 4 ja 5 momenteiksi.

Pykälän 2 momentin mukaan yhteenvedon sisältyvät tiedot lähetettäisiin postitse sellaiselle luonnolliselle henkilölle ja kuolinpesälle, jota ei ole merkitty ennakkoperintälain 31 §:ssä tarkoitettuun Verohallinnon työnantajarekisteriin ja jota ei ole merkitty arvonlisäverolain 172 §:ssä tarkoitettuun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin tai joka ei harjoita muuta arvonlisäverollista toimintaa kuin metsätaloutta. Yhteenvedon tiedot annettaisiin tiedoksi 1 momentissa säädetyllä tavalla sähköisesti myös silloin, kun luonnollinen henkilö tai kuolinpesä on antanut suostumuksen tietojen sähköiseen tiedoksiantoon. Suostumuksella tarkoitettaisiin sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain (13/2003) mukaista suostumusta.

Pykälän 3 momentin mukaan yhteenvedon tiedot lähetettäisiin postitse hallintolain 59 §:ssä tarkoitettuna tavallisena tiedoksiantona. Lisäksi momentissa säädettäisiin tilanteista, joissa yhteenvedolle merkittäviä tietoja ei kuitenkaan annettaisi tiedoksi postitse, vaan pykälän 1 momentissa säädetyllä tavalla sähköisesti. Näin meneteltäisiin silloin, kun yhteenvedolle ei merkitä muita 14 §:n 1 momentissa tarkoitettuja tietoja kuin tietoja maksun käyttämisestä veron suoritukseksi tai suorittamatta olevasta verosta. Tiedoksianto postitse ei näissä tilanteissa olisi verovelvollisen oikeusturvan kannalta erityisesti tarpeen, koska yhteenvedolle ei tällöin merkittäisi tietoa muutoksenhakukelpoisesta päätöksestä eikä tietoa sellaisesta verovelasta, jota koskisi 45 §:ssä säädetty maksukehoitus ja jonka perimiseksi Verohallinto voisi siten ryhtyä perintätoimiin.

16 §. Virheen korjaaminen. Säännöksen soveltamisala laajennettaisiin koskemaan kaikkia uudessa kantomenettelyssä käsiteltäviä veroja. Säännöstä sovellettaisiin 7 §:ssä tarkoitettujen verojen lisäksi myös 4 §:ssä tarkoitettuihin veroihin, ennakkoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrättyyn ennakkoon ja muuhun määrään, tonnistoveroon, perintöveroon, lahjaveroon sekä tulonsaajalle määrättävään ja palautettavaan lähdeveroon.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin, että jos asiaa ei ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu, Verohallinto korjaisi omasta aloitteestaan taikka verovelvollisen tai verosta vastuussa olevan pyynnöstä sellaisen virheen, joka on tapahtunut uudessa kantomenettelyssä. Virhe korjattaisiin viivymättä sen jälkeen, kun virhe on havaittu edellyttäen, että virheellisen palautuksen takaisin perimistä koskevasta 34 §:stä ei muuta johtuisi. Lain 34 §:ssä säänneltyyn virheellisen palautuksen takaisin perimiseen ei sovellettaisi 16 §:n säännöksiä.

24 §. Veron suoritusjärjestys. Pykälään ehdotetaan tehtäväksi ne muutokset, jotka johtuvat jäännösveron korkoa ja maksettavaa yhteisökorkoa koskevien säännösten korvaamisesta huojennettua viivästyskorkoa koskevilla säännöksillä. Lisäksi säännöksessä huomioitaisiin 4 §:ssä tarkoitettujen verojen, ennakkoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, tonnistoveron sekä tulonsaajalle määrättyjen lähdeverojen käsittelyn siirtymisen uuteen kantomenettelyyn.

Pykälän 1 momentissa säädetään vanhassa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen suoritusjärjestyksestä. Momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että maksu tai palautus käytettäisiin ensin muiden verolle laskettujen ja kertyneiden viivästysseuraamusten kuin huojennettun viivästyskoron suoritukseksi, sitten veronkorotuksen suoritukseksi ja sen jälkeen veron pääoman suoritukseksi. Huojennettun viivästyskoron suoritukseksi maksu ja palautus käytettäisiin viimeisenä. Huojennettu viivästyskorko olisi suoritusjärjestyksessä samalla sijalla kuin jäännösveron korko ja maksettava yhteisökorko ovat olleet, joten ehdotus ei tältä osin muuttaisi nykytilaa. Pykälän 1 momentin säännös, joka koskee maksun kohdistamista verovelvollisen ilmei-

sen tarkoituksen perusteella tietyille veron erälle, jäisi sovellettavaksi vain kiinteistöveroon ennen verolajin siirtymistä uuteen kantomenettelyyn.

Pykälän 2 momentin uudessa kantomenettelyssä kannettavia muita kuin 7 §:ssä tarkoitettuja veroja koskeva säännös veronkorotuksen viimesijaisuudesta suoritusjärjestyksessä laajennettaisiin koskemaan myös 4 §:ssä tarkoitettulle verolle, tonnistoverolle sekä tulonsaajalle määrättylle lähdeverolle määrättyä veronkorotusta. Vastaava sääntely sijaitsisi 7 §:ssä tarkoitettujen verojen osalta 9 §:ssä. Koska ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrättylle ennakolle ja muulle määrälle ei voida määrätä veronkorotusta, näitä veroja ei mainittaisi 2 momentin verolajien luettelossa.

24 a §. *Verolajille kohdistetun maksun käyttöjärjestys.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 24 a §, jossa säädettäisiin maksun käytöstä eri verolajien suorituksiksi silloin, kun maksaja on kohdistanut maksunsa tietyn 4 §:ssä tarkoitettujen veron, ennakoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, perintöveron, lahjaveron, tonnistoveron tai tulonsaajalle määrättävän lähdeveron suorituksiksi. Maksaja käyttäisi tällöin maksun yhteydessä Verohallinnon hänelle tätä tarkoitusta varten antamaa verolajikohtaista viitettä, jolloin maksu käytettäisiin kyseisen verolajin verojen suorituksiksi.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin, että maksaja voisi kohdistaa maksunsa 4 §:ssä tarkoitettujen verojen, ennakoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, perintöveron, lahjaveron, tonnistoveron tai tulonsaajalle määrättävän lähdeveron suorituksiksi.

Pykälän 2 momentin mukaan maksu käytettäisiin tällöin ensin sen verolajin verojen suorituksiksi, johon maksaja on sen kohdistanut. Maksu voitaisiin käyttää sekä erääntyneiden että erääntymättömien verojen suorituksiksi. Maksu käytettäisiin kohteena olevan verolajin veroille ensisijaisesti vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvat verot suoritettaisiin eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Jos verovelvollinen esimerkiksi maksaisi veron verovuodelta 2018 määrätyn jäännösveron verotuspäätökseen liitettyjen maksutietojen mukaisesti ja hänellä olisi maksuhetkellä suorittamatta verovuodelta 2017 määrätty jäännösvero, hänen maksunsa käytettäisiin ensisijaisesti verovuodelta 2017 määrätyn jäännösveron suorituksiksi. Verovelvollinen saisi suoritetuksi vuodelta 2018 määrätyn jäännösveron maksamalla määrän, joka kattaa molemmilta vuosilta määrättyt jäännösverot sekä niille määrättyt ja kertyneet korot. Uudessa kantomenettelyssä verovelvollisen tuloveroja ja niihin liittyviä veroja käsiteltäisiin yhtenä kokonaisuutena. Tämän johdosta pykälän 2 momentissa säädettäisiin siitä, että 4 §:ssä tarkoitettuja veroja sekä ennakoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrättyä ennakkoa ja muuta määrää pidettäisiin 1 momenttia sovellettaessa yhtenä verolajina.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin maksun käyttämisestä silloin, kun sen verolajin veroja, jonka suorituksiksi maksaja on maksun kohdistanut, ei ole suorittamatta. Tällaisessa tilanteessa maksu käytettäisiin ensin muiden uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen suorituksiksi. Maksu voitaisiin käyttää tällöin vain erääntyneiden verojen suorituksiksi. Maksu käytettäisiin muiden uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen suorituksiksi niiden vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Jos verot vanhentuvat samana päivänä, maksu käytettäisiin niiden suorituksiksi eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Jos verot erääntyvät samana päivänä, maksu käytettäisiin ensin 4 §:ssä tarkoitettujen verojen sekä ennakoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän suorituksiksi ja sen jälkeen 9 §:n 2 momentissa säädetyssä järjestyksessä. Oma-aloitteisten verojen lisäksi myös tulonsaajalle määrättävä lähdevero, perintöve-

ro ja lahjavero sisältyisivät 9 §:n 2 momentissa säädettyyn verolajijärjestykseen yksin valtiolle tulevina veroina.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin siitä, miten maksu käytettäisiin, jos suorittamatta ei ole 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja eli uudessa kantomenettelyssä käsiteltäviä veroja. Tällaisessa tilanteessa maksu käytettäisiin Verohallinnon muiden saatavien eli vanhassa kantomenettelyssä käsiteltävien saatavien suoritukseksi 40 §:ssä säädettyssä järjestyksessä.

24 b §. *Useille veroille kohdistetun maksun käyttöjärjestys.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 24 b §, jossa säädettäisiin maksun käytöstä silloin, kun maksaja on kohdistanut maksunsa sen kohteena olevaa veroa tarkemmin määrittelemättä kaikkien uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen suoritukseksi. Käytännössä tämä tarkoittaisi niitä tilanteita, joissa Verohallinto on antanut maksajalle tätä tarkoitusta varten maksun yksilöintitiedon, jonka avulla maksut kohdistuvat kyseisen asiakkaan kaikkien edellä mainittujen verojen suoritukseksi. Tällaista maksun yksilöintitietoa käyttäen maksaja voisi varmistua, että hänen suorittamansa maksu käytettäisiin uudessa kantomenettelyssä aina vanhimman käsiteltävän Verohallinnon saatavan suoritukseksi, minkä jälkeen kyseiselle Verohallinnon saatavalle ei enää kertyisi viivästysseuraamuksia.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin, että maksaja voisi kohdistaa maksunsa uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen eli 4 §:ssä tarkoitettujen verojen, enakkoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, 7 §:ssä tarkoitettujen verojen, perintöveron, lahjaveron, tonniveron ja tulonsaajalle määrättävän lähdeveron suoritukseksi. Verovelvollinen ei voisi määrätä sitä, minkä veron suoritukseksi maksu käytetään.

Pykälän 2 momentin mukaan maksu käytettäisiin tällöin näiden kaikkien verojen suoritukseksi vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Jos verot vanhentuvat samana päivänä, maksu käytettäisiin eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Jos verot ovat erääntyneet samana päivänä, maksu käytettäisiin ensin 4 §:ssä tarkoitettujen verojen sekä enakkoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän suoritukseksi ja sen jälkeen 9 §:n 2 momentissa säädettyssä järjestyksessä.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin maksun käyttöjärjestyksestä silloin, kun 1 momentissa mainittuja veroja ei olisi suorittamatta. Tällöin maksu käytettäisiin Verohallinnon muiden saatavien suoritukseksi siten kuin 40 §:ssä säädetään. Maksu käytettäisiin silloin vanhassa kantomenettelyssä käsiteltävien Verohallinnon saatavien suoritukseksi.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin, että maksu voitaisiin käyttää muiden kuin 1 momentissa tarkoitettujen verojen suoritukseksi aikaisintaan sen kalenterikuukauden viimeisenä päivänä, jona maksu on suoritettu. Tietoteknisistä syistä maksuja ei siten käytettäisi vanhassa kantomenettelyssä kannettaville veroille ajantasaisesti, vaan täsmäytys tehtäisiin kerran kuukaudessa.

Lisäksi 4 momentissa säädettäisiin, että jos verovelvollinen pyytää maksun palauttamista tai Verohallinto palauttaisi oma-aloitteisesti esimerkiksi aiheettoman maksun, palautus maksettaisiin verovelvolliselle siten kuin 5 luvussa säädetään. Tällöin maksu voitaisiin käyttää muiden kuin 1 momentissa tarkoitettujen verojen suoritukseksi jo ennen sen kalenterikuukauden viimeistä päivää, jona maksu on suoritettu.

24 c §. *Maksun erityinen kohdistaminen.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 24 c §, jossa säädettäisiin maksajan oikeudesta kohdistaa maksu ensisijaisesti tiettyjen Verohallinnon yksilöimien saatavien suoritukseksi. Säännös olisi tarpeen esimerkiksi perinnän erityistilanteissa,

kuten yrityssaneeraus- ja maksujärjestelytilanteissa, jolloin verovelvollinen voisi kohdentaa maksun niiden piirissä oleville veroille.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin maksajan oikeudesta kohdistaa maksu tietyille Verohallinnon yksilöimille uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen saataville. Maksaja kohdistaisi maksun näille saataville käyttämällä maksun yhteydessä Verohallinnon tähän tarkoitukseen antamaa viitettä.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin maksun käyttöjärjestyksestä niiden saatavien kesken, jolle maksu on kohdistettu. Tietyille saataville kohdistettu maksu käytettäisiin näiden saatavien suorituksiksi ensisijaisesti niiden vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä ja toissijaisesti eräpäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmassa uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvat ja erääntyvät saatavat suoritettaisiin verolajin mukaisessa järjestyksessä siten, että maksu käytettäisiin ensin 4 §:ssä tarkoitettujen verojen sekä enakkoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän suorituksiksi ja sen jälkeen 9 §:n 2 momentissa säädetystä järjestyksessä.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin maksun käyttämisestä silloin, kun tietyille saataville kohdistettu maksu ylittäisi näiden saatavien määrän. Tällöin maksu käytettäisiin 24 b §:ssä säädettyllä tavalla.

24 d §. Käyttöjärjestyksestä poikkeaminen. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 24 d §, jossa säädettäisiin Verohallinnon oikeudesta poiketa lain 24 a—24 c §:ssä säädetystä maksun käyttöjärjestyksestä.

Pykälän 1 momentin mukaan Verohallinto voisi käyttää maksun viimeisenä maksujärjestelyyn kuuluvalla tai ulosottoon perittäväksi lähetetyllä saatavalla. Maksu voitaisiin kohdistaa tietyille saataville viimeisenä myös muissa vastaavissa tilanteissa, jos asiasta on sovittu maksajan kanssa tai jos maksun käyttäminen tietyille saataville olisi maksajan edun vastaista.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi valtuutuslainsäädännön, jonka nojalla Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä käyttöjärjestyksestä poikkeamisesta.

26 §. Ulkomailta Suomeen siirretyn veron käyttäminen. Pykälä ehdotetaan kumottavaksi tarpeettomana, koska ulkomailta siirretty ennakko luettaisiin ehdotetun verotusmenettelylain 34 §:n 1 momentin mukaan verovelvollisen hyväksi.

28 §. Palautuksen maksaminen. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 momentti, jossa säädettäisiin yhteisön ja yhteisyyden sekä muun verovelvollisen, joka on merkitty arvonlisäverovelvollisten rekisteriin, velvollisuudesta ilmoittaa tilinumero Verohallinnolle sähköisesti. Verohallinto voisi erityisestä syystä hyväksyä tilinumeron ilmoittamisen paperilomakkeella. Erityisenä syynä voitaisiin pitää tilanteita, joissa ei kohtuudella voitaisi edellyttää vaatimuksen tekemistä sähköisesti. Säännös vastaisi tältä osin verotusmenettelylain 7 a §:ää. Ehdotettu sääntely koskisi tilinumeron ilmoittamistapaa, eikä se rajoittaisi 3 momentissa säädettyä mahdollisuutta maksaa palautus erityisistä syistä muutoin kuin pankkitilille.

28 a §. Eräitä veroja koskevien palautusten säilyttäminen. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 28 a §, joka koskisi muiden uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen kuin 7 §:ssä tarkoitettujen verojen palautuksen säilyttämistä verovelvollisen pyynnöstä. Vastaava sääntely 7 §:ssä tarkoitettujen verojen osalta on lain 10 §:ssä.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin, että verovelvollisen pyynnöstä Verohallinto voi säilyttää myös 4 §:ssä tarkoitetun veron, ennakoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, perintöveron, lahjaveron, ja tonniveron palautuksen sekä tulonsaajalle palautettavan lähdeveron tulevien maksuvelvoitteiden suoritukseksi.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä palautusten säilyttämiseen liittyvistä verovelvollisia koskevista rajoituksista, aikarajoituksista ja euromääräisistä rajoituksista sekä muusta menettelystä palautusten säilyttämisessä.

30 §. *Palautuksen maksamista koskevat rajoitukset.* Pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että palautus voidaan jättää maksamatta myös silloin, kun se säilytetään tulevien maksuvelvoitteiden suoritukseksi ehdotetun 28 a §:n nojalla.

32 §. *Korko palautusta maksettaessa.* Pykälässä säädettäisiin koron maksamisesta palautukselle. Säännös vastaisi pääosin voimassa olevaa lakia, mutta siihen lisättäisiin säännökset verotusmenettelylain 50 §:ssä tarkoitetulle veronpalautukselle laskettavan koron ja verotuksen muutoksen johdosta palautettavalle määrälle ja veronkorotukselle laskettavan koron laskentatavasta.

Pykälän 1 momentti vastaisi pääosin nykyistä veronkantolain säännöstä, mutta säännös palautettavalle verolle maksetun koron veronalaisuudesta siirrettäisiin 4 momenttiin.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että verotusmenettelylain 50 §:ssä tarkoitetulle veronpalautukselle laskettaisiin korkoa verovelvollisen verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisestä päivästä siihen päivään, jona palautettava määrä veloitetaan Verohallinnon tililtä tai käytetään veron suoritukseksi. Jos vero olisi suoritettu mainittua päivää myöhemmin, korkoa laskettaisiin kuitenkin maksupäivää seuraavasta päivästä. Veronpalautukselle ja jäännösverolle laskettaisiin nykytilaa vastaavasti korkoa samasta ajankohdasta alkaen. Nykytilasta poiketen yhteisön ja yhteisetuuden veronpalautukselle laskettaisiin korkoa verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisestä päivästä alkaen.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin verotuksen muutoksen johdosta palautettavalle verolle ja veronkorotukselle laskettavasta korosta. Niille laskettaisiin korkoa veronpalautuksen tavoin verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisestä päivästä. Jos vero olisi suoritettu mainitun päivän jälkeen, korkoa laskettaisiin maksupäivää seuraavasta päivästä. Korkoa laskettaisiin siihen päivään saakka, jona palautettava määrä veloitetaan Verohallinnon tililtä tai käytetään veron suoritukseksi.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin, että palautettavalle verolle maksettava korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa. Säännös vastaisi nykyistä 1 momentin säännöstä.

Pykälän 5 momentin mukaan korko laskettaisiin tässä pykälässä säädetyn mukaisesti myös silloin, kun palautettava vero on peritty verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain perusteella ulosottoimin. Säännös vastaisi nykyistä pykälän 2 momentin säännöstä.

36 §. *Tarkemmat säännökset ja määräykset veron palauttamisesta.* Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jonka nojalla Verohallinto määräisi siitä, mitä sähköistä menettelyä käyttäen ja millä tavoin varmennettuina ilmoituksia ja muita asiakirjoja voidaan toimittaa Verohallinnolle sähköisesti.

37 §. *Palautuksen käyttäminen Verohallinnon saatavan suoritukseksi.* Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan tehtäväksi ne muutokset, joita 4 §:ssä tarkoitettujen verojen, ennakoperintälain ja

sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän ja tonnistoveron sekä tulonsaajalle määrättävien lähdeverojen käsittelyn siirtyminen uuteen kantomenettelyyn edellyttää.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että alle viiden euron suuruinen palautus käytetään verojen suorituksiksi myös silloin, kun kyse on 4 §:ssä tarkoitettua veroa, ennakkoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrättyä ennakkoa tai muuta määrää, tonnistoveroa koskevasta palautuksesta taikka tulonsaajalle palautettavasta lähdeverosta. Palautus voitaisiin sen määräämistä riippumatta käyttää myös näiden verojen osalta uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen suorituksiksi.

39 §. Palautuksen käyttämisen esteet. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siitä poistetaan ennakon täydennysmaksua koskeva sääntely tarpeettomana.

40 §. Palautuksen käyttöjärjestys. Pykälässä säädettäisiin vanhassa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen palautusten käyttöjärjestyksestä sekä muiden uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen kuin 7 §:ssä tarkoitettujen verojen palautuksen käyttöjärjestyksestä niissä tilanteissa, joissa verovelvollisella on suorittamatta eri veroja, eikä palautettava määrä riitä kattamaan niitä kaikkia.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin vanhassa kantomenettelyssä olevien verojen kesken noudatettavasta käyttöjärjestyksestä. Momentin soveltamisalasta poistettaisiin uuteen kantomenettelyyn siirtyvät verot.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin palautusten käyttämisestä samana vuonna vanhentuvien verojen suorituksiksi. Säännös vastaisi voimassa olevaa 2 momenttia mutta vanhassa kantomenettelyssä kannettavien verojen keskinäisestä käyttöjärjestyksestä poistettaisiin verotusmenettelylain 1 §:n 2 momentissa tarkoitettut verot ja maksut, jotka vastaavat sisällöltään tämän lain 4 §:ssä tarkoitettuja veroja, sekä ennakkoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrätty ennakko tai muu määrä, jotka siirtyisivät uuteen kantomenettelyyn.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin palautuksen käyttämisestä silloin, kun vanhassa kantomenettelyssä käsiteltäviä veroja ei ole suorittamatta. Tällöin palautus käytettäisiin uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien eräänntyneiden verojen suorituksiksi vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Jos verot vanhentuvat samana päivänä, palautus käytettäisiin eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Jos verot eräänntyvät samana päivänä, palautus käytettäisiin 4 §:ssä tarkoitettujen verojen sekä ennakkoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän jälkeen 9 §:n 2 momentissa säädetyssä järjestyksessä.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin muiden uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen kuin 7 §:ssä tarkoitettujen verojen palautusten käyttöjärjestyksestä. Näiden verojen palautuksia ei kohdistettaisi ensisijaisesti saman verolajin veroille, vaan ne käytettäisiin kaikkien uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen suorituksiksi vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Jos verot vanhentuvat samana päivänä, palautus käytettäisiin eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Jos verot ovat eräänntyneet samana päivänä, palautus käytettäisiin 4 §:ssä tarkoitettujen verojen, ennakkoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän jälkeen 9 §:n 2 momentissa säädetyssä järjestyksessä. Jos uudessa kantomenettelyssä käsiteltäviä veroja ei olisi suorittamatta, palautus käytettäisiin Verohallinnon muiden saatavien suorituksiksi siten kuin 1 ja 2 momentissa säädetään.

Pykälän 5 momentissa ehdotetaan säädettäväksi 28 a §:n nojalla säilytetyn palautuksen käyttämisestä. Palautusta voitaisiin käyttää muun Verohallinnon saatavan kuin 4 tai 7 §:ssä tarkoitettujen verojen, ennakkoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, perintöveron, lahjaveron, tonnistoveron taikka tulonsaajalle määrättävän lähdeveron suorituksiksi aikaisintaan kalenterikuukauden lopussa.

41 §. *Korkojen laskeminen.* Pykälän 2 momentti ehdotetaan kumottavaksi, koska veronpalautukselle maksettavan koron laskennasta säädettäisiin 32 §:ssä.

42 §. *Ilmoitus palautuksen käyttämisestä.* Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että palautuksen käyttämisestä koskeva ilmoitus annettaisiin kaikkien uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen osalta 14 §:ssä tarkoitettulla yhteenvedolla. Säännöstä sovellettaisiin 7 §:ssä tarkoitettujen verojen lisäksi myös 4 §:ssä tarkoitettuihin veroihin, ennakkoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla määrättyyn ennakkoon ja muuhun määrään, tonnistoveroon, perintöveroon, lahjaveroon sekä tulonsaajalle määrättävään ja palautettavaan lähdeveroon.

53 §. *Vanhentuminen.* Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jossa säädettäisiin ennakon vanhentumisesta.

Pykälän 1 momentin mukaan verojen ja niiden liitännäiskustannusten vanhentumiseen sovelletaan verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain 20 ja 20 a §:ää sekä 21 §:n 1 ja 2 momenttia. Pykälän 3 momentissa säädettäisiin, että ennakkoperintälain nojalla toimitetussa ennakonkannossa määrätty ennako vanhentuisi verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain 20 ja 20 a §:ssä säädetyistä poiketen viiden vuoden kuluttua sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana sen verovuoden verotus viimeistään päättyy, jonka veron suorituksiksi ennako on määrätty.

Säännös ei käytännössä muuttaisi nykytilaa. Ennakon vanhentumista koskeva säännös olisi kuitenkin tarpeen sen vuoksi, että ennakoiden hyväksiluku ei olisi enää riippuvainen siitä, minkä määräisinä ne ovat kertyneet, vaan ennakot ehdotetaan luettavaksi hyväksi sen suuruisina kuin ne on määrätty. Säännöksellä varmistettaisiin, ettei verovuodelle määrätty ennako vanhene ennen verovuodelta määrättyä jäännösveroa.

71 §. *Pienin kannettava määrä.* Pykälän 3 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että pienintä kannettavaa määrää koskevia säännöksiä ei sovellettaisi 7 §:ssä tarkoitettuihin veroihin eikä myöskään muihin uudessa kantomenettelyssä kannettaviin veroihin. Uudessa kantomenettelyssä verot kannettaisiin yhdenmukaisessa menettelyssä niiden määrästä riippumatta. Ehdotettu sääntely ei vaikuttaisi veron määräämiseen niissä tilanteissa, joissa tiettyä euromäärää pienempää veroa ei lain mukaan määrätä maksettavaksi. Verotusmenettelylakiin ehdotettujen muutosten johdosta jäännösveroa ja muutoksenhaun johdosta määrättävää veroa ei määrättäisi maksettavaksi alle 10 euron suuruisena, minkä vuoksi nykyistä pienintä kannettavaa määrää pienempää veroa ei tulisi näissä tilanteissa kannettavaksi, vaikka tuloveroihin ei sovellettaisi pienintä kannettavaa määrää koskevaa sääntelyä.

Voimaantulosta. Laki ehdotetaan tulemaan voimaan 1 päivänä marraskuuta 2017. Uusia säännöksiä sovellettaisiin lain voimaantulon jälkeen myös sellaisten veroerien käsittelyssä, jotka ovat muodostuneet ennen lain voimaantuloa tai jotka koskevat lain voimaantuloa edeltänyttä aikaa. Lain 28 §:n 4 momentti ja 36 §:n 3 momentti ehdotetaan kuitenkin tulemaan voimaan mahdollisimman pian, jotta tilinumeron paperi-ilmoittamiseen liittyviä petollisia menettelyjä voidaan ehkäistä mahdollisimman tehokkaasti.

Lakia sovellettaisiin yhteisöjen ja yhteisetuoksien veronkannossa 1 päivästä marraskuuta 2017 ja muiden verovelvollisten veronkannossa 1 päivästä marraskuuta 2018. Tätä edeltävältä ajalta sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Perintöveron, lahjaveron ja tuloonsaajalle palautettavan korosta, osingosta ja rojaltista perityn lähdeveron osalta lakia sovellettaisiin kuitenkin kaikkien verovelvollisten veronkannossa lain voimaantulosta alkaen.

Palautuksessa maksettavaa korkoa koskevaa 32 §:n säännöstä sovellettaisiin ensimmäisen kerran yhteisön ja yhteisetuuden verovuodelta 2017 ja muun verovelvollisen verovuodelta 2018 maksettavaan korkoon. Aiemmilta verovuosilta palautukselle maksettavaan korkoon sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Niiden yhteisöjen verotuksessa, joilla verovuoden 2017 verotuksessa veronpalautukselle laskettaisiin korkoa lain voimaantuloa edeltävältä ajalta, korkoa laskettaisiin veroilmoituksen viimeistä antopäivää seuraavasta päivästä kuitenkin viimeistään lain voimaantulopäivästä alkaen. Jos vero on suoritettu myöhemmin, korko lasketaan suorittamispäivää seuraavasta päivästä alkaen. Jos verovelvollisen verovuosi päättyy 30 syyskuuta 2017 jälkeen, veronpalautuksella lasketaan korkoa kuitenkin uusien säännösten mukaan verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden alusta. Korkoa ei siten laskettaisi pidemmältä ajalta, jolta ennen lain voimaantuloa voimassa olleiden säännösten mukaan laskettaisiin palautettavaa yhteisökorkoa. Yhteisöjen ja yhteisetuoksien verovuoden 2016 ja muiden verovelvollisten verovuoden 2017 ja sitä aiempien verovuosien verotuksen muutoksissa sovellettaisiin ennen lain voimaantuloa voimassa olleita säännöksiä.

Lain 53 §:n säännöstä ennakon vanhentumisajasta ehdotetaan sovellettavan ensimmäistä kertaa yhteisön ja yhteisetuuden verovuodelta 2017 määrättyyn ennakkoon ja muulle verovelvolliselle verovuodelta 2018 määrättyyn ennakkoon.

Lain 41 §:n 2 momentin veron suoritukseksi käytetyn palautuksen koronlaskentaa koskevaa säännöstä sovellettaisiin viimeisen kerran yhteisön ja yhteisetuuden verovuodelta 2016 ja muun verovelvollisen verovuodelta 2017 palautettavaan veronpalautukseen.

Lain 26 §:ää sovellettaisiin viimeisen kerran muun verovelvollisen kuin yhteisön ja yhteisetuuden verovuoden 2017 verotuksessa.

1.4 Ennakkoperintälaki

1 §. *Lain soveltamisala.* Pykälän 2 momentin sanamuotoa ehdotetaan muutettavaksi siten, että ennakonpidätys ja ennakko luettaisiin verotuksessa hyväksi. Ennakoiden hyväksi lukemisesta verotusta toimitettaessa säädettäisiin verotusmenettelylain 34 §:ssä.

2 §. *Ennakkoperinnän toimittamisen tavat.* Pykälän 2 momentti ehdotetaan kumottavaksi, koska ennakon täydennysmaksua koskevat säännökset kumottaisiin. Jatkossa verovelvollinen voisi täydentää ennakkoperintää 24 §:ssä säädetyllä tavalla.

4 §. *Vastaavuusvaatimuksesta poikkeaminen.* Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siitä poistetaan ennakon täydennysmaksua koskeva sääntely tarpeettomana.

6 §. *Verohallinnon toimivalta.* Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että Verohallinto määräisi ennakonkannon eräjaon lisäksi myös ennakonkannon alarajasta. Ehdotus ei muuttaisi nykytilaa, koska Verohallinto on voinut eräjaosta päättäessään käytännössä määrätä myös erien muodostamisen kynnyсарvosta eli ennakonkannon alarajasta. Ennakonkannon alarajalla voidaan pienentää verovelvollisen hallinnollista taakkaa ja estää ennakon määrääminen

esimerkiksi silloin, kun ennakonkannon alainen tulo on huomioitu ennakonpidätysprosenttia määrättäessä, mutta ennakonpidätysprosentin pyörityksen vuoksi ennakonkannon alaisen tulo ennakonpidätys jää veron tarvetta pienemmäksi. Kun verovelvollisen ennakonkannossa kannettavan veron määrä ylittää ennakonkannon alarajan ja ennakkoa on määrätty maksettavaksi, sovelletaan ennakon korottamiseen 24 §:n säännöstä pienimmästä määrättävästä ennakon määrästä.

6 a §. *Sähköinen asiointi ja allekirjoittaminen.* Pykälän 3 momentin valtuutussäännöstä ehdotetaan täydennettäväksi siten, että momenttiin lisättäisiin säännös, jonka nojalla Verohallinto voisi määrätä myös siitä, mitä sähköistä menettelyä käyttäen ilmoituksia ja muita asiakirjoja voidaan toimittaa Verohallinnolle sähköisesti.

23 §. *Ennakonkannon toimittaminen.* Pykälän 1 momentissa käsite maksuunpano ehdotetaan korvattavaksi käsitteellä veron määrääminen.

Pykälän 2 momentin sanamuotoa ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että ennakonkannossa maksettava vero maksettaisiin yhteen tai useampaan erään jaettuna Verohallinnon päätöksen mukaisesti. Verohallinto määrää eräjaosta lain 6 §:ssä olevan valtuutussäännöksen nojalla. Muutos olisi luonteeltaan tekninen.

24 §. *Ennakonkannossa maksettavan veron määrääminen, muuttaminen ja poistaminen.* Pykälässä säädettäisiin ennakon määräämisestä, muuttamisesta ja poistamisesta. Pykälän 1 ja 6 momentit vastaisivat voimassa olevia 1 ja 6 momentteja. Pykälässä ei säädettäisi voimassa olevaa 5 momenttia vastaavasti palautettavan ennakon maksamisesta. Palautusten maksamisesta säädetään kattavasti veronkantolain 28 §:ssä.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin nykyistä 2 ja 4 momenttia vastaavasti ennakon muuttamisesta ja poistamisesta.

Pykälän 3 momentissa ehdotetaan säädettäväksi määräajoista, joiden puitteissa Verohallinto voisi viran puolesta määrätä, korottaa, poistaa tai alentaa ennakon. Muutoksena nykytilaan ennakkoa voitaisiin määrätä tai korottaa vielä verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden loppuun saakka ja poistaa tai alentaa aina verovuoden verotuksen päättymiseen saakka. Samat määräajat koskisivat kaikkien verovelvollisten verotusta. Verovuoden päättymisen jälkeen määrättävät ennakot koskisivat yleensä tilanteita, joissa lopullisten verojen ja maksujen määrään vaikuttavat seikat ilmenevät aivan verovuoden lopussa. Myös ennakon poistamisen ja alentamisen määräaika pitenisi nykyisestä.

Pykälän 4 momentissa ehdotetaan säädettäväksi määräajoista, joiden puitteissa ennakko voitaisiin määrätä tai poistaa tai ennakkoa voitaisiin alentaa tai korottaa verovelvollisen vaatimuksesta. Verohallinto voisi verovelvollisen vaatimuksesta tehdä ennakon määräämistä tai muuttamista koskevan päätöksen verovuoden verotuksen päättymiseen saakka. Verovelvollisen vaatimuksesta tehtävän ennakon määräämisen, muuttamisen ja poistamisen määräajat pitenisivät nykyisestä. Verovelvollisen verovuoden päättymisen jälkeen esittämästä vaatimuksesta Verohallinto voisi määrätä tai korottaa ennakon myös muun kuin ennakonkannon alaisen tulo perusteella. Verovelvollinen voisi siten täydentää ennakoperintää verovuoden päättymisen jälkeen myös niiden tulojen osalta, joista verovuoden aikana toimitettaisiin ennakonpidätys.

Pykälän 5 momentissa säädettäisiin pienimmän määrättävän ennakon määrästä. Säännös olisi tarpeen, sillä veronkantolakiin ehdotetun muutoksen johdosta ennakoiden veronkannossa ei muiden uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien verojen tavoin sovellettaisi veronkantolain

sääntelyä pienimmästä kannettavasta määrästä. Pienin määrättävä ennakon määrä ennakon kannossa olisi kymmenen euroa, mikä vastaisi veronkantolaissa säädettyä pienintä kannettavaa määrää sekä tuloverotukseen ehdotettua sääntelyä. Ehdotettu säännös estäisi pienten ennakon erien muodostumisen myös ennakoita korotettaessa.

Pykälän 7 momentin mukaan verovuoden päättymistä seuraavan kuukauden jälkeen erääntyvälle ennakolle määrättäisiin huojennettua viivästyskorkoa siten kuin viivekorkolaissa säädetään. Momentissa säädettäisiin myös siitä, että Verohallinto voisi oikaista verovuoden ennakolle määrättyä huojennettua viivästyskorkoa siten kuin verotusmenettelylaissa säädetään verotuksen oikaisusta sen verovuoden verotukseen, jonka verojen suoritukseksi ennakko on määrätty. Ennakon määräämisen yhteydessä määrättyyn huojennettuun viivästyskorkoon haettaisiin kuitenkin muutosta samalla tavalla kuin ennakkoon, jonka määräämisen yhteydessä korko on määrätty.

24 a §. *Yhteisön ja yhteisetuuden ennakon määräämistä, muuttamista ja poistamista koskevan vaatimuksen esittäminen.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 24 a §, jonka mukaan tuloverolain 3 §:ssä tarkoitetun yhteisön ja 5 §:ssä tarkoitetun yhteisetuuden olisi tehtävä ennakon määräämistä, muuttamista tai poistamista koskeva vaatimus sähköisesti.

Pykälän 2 momentin mukaan Verohallinto voisi erityisestä syystä hyväksyä vaatimuksen esittämisen myös paperilomakkeella. Erityisenä syynä voitaisiin pitää tilanteita, joissa ei kohtuudella voitaisi edellyttää vaatimuksen tekemistä sähköisesti. Säännös vastaisi oma-aloitteisten verojen verotusmenettelylain 18 §:ää.

Verohallinto määräisi 6 a §:n 3 momentin valtuutussäännöksen nojalla, mitä sähköistä menettelyä käyttäen vaatimus olisi tehtävä.

48 §. *Muutoksenhaku.* Pykälän 4 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siitä poistetaan maininta ennakonpidätyksen tai ennakon käyttämisestä verovelvollisen puolisolalle määrätyn veron suoritukseksi. Säännös on tarpeeton, koska verotusmenettelylain 38 §:n säännös ennakonpalautuksen siirrosta puolisoitten kesken ehdotetaan kumottavaksi.

Voimaantulosta. Laki ehdotetaan tulemaan voimaan 1 päivänä marraskuuta 2017.

Lain 1 §:ää sovellettaisiin ensimmäisen kerran yhteisön ja yhteisetuuden verovuoden 2017 verotuksessa ja muun verovelvollisen verovuoden 2018 verotuksessa. Tätä aikaisempien vuosien verotukseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Yhteisö ja yhteisetuus ei voisi täydentää ennakoperintää maksamalla ennakon täydennysmaksua lain voimaantulon jälkeen. Tämän lain mukaisia ennakon määräämisen, korottamisen, alentamisen ja poistamisen määräaikoja sekä pienintä määrättävää ennakon määrää ja ennakolle laskettavaa korkoa koskevia säännöksiä sovellettaisiin yhteisön ja yhteisetuuden ennakoperinnässä lain voimaantulosta alkaen ja muiden verovelvollisten ennakoperinnässä 1 päivästä marraskuuta 2018. Ennen tätä ajankohtaa tehtäviin päätöksiin sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Lain 48 §:n säännöstä sovellettaisiin ensimmäisen kerran muutoksenhakuun, joka koskee verovuodelle 2018 määrättyä ennakkoa. Tätä aiemmille vuosille määrätyn ennakon muutoksenhakuun sovellettaisiin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

1.5 Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta

3 f §. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että viittaus verotusmenettelylain palautettavaa yhteisökorkoa koskevaan säännökseen muutettaisiin viittaukseksi veronkantolain 32 §:ään, jossa säädetään korkokannasta palautusta maksettaessa. Muutos olisi tarpeen siksi, että verotusmenettelylain palautettavaa yhteisökorkoa ja palautuskorkoa koskevat säännökset ehdotetaan korvattavaksi veronkantolain palautukselle laskettavaa korkoa koskevilla säännöksillä. Muutoksesta huolimatta palautettavalle verolle laskettavan koron korkokanta säilyisi samana.

11 §. Pykälän 4 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että viittaus 2 momentissa tarkoitettulle lähdeveron palautukselle maksettavasta verotusmenettelylain mukaisesta korosta muutettaisiin viittaukseksi veronkantolain 32 §:n palautukselle laskettavaa korkoa koskeviin säännöksiin. Muutos olisi tarpeen siksi, että verotusmenettelylain palautettavaa yhteisökorkoa ja palautuskorkoa koskevat säännökset ehdotetaan korvattavaksi veronkantolain palautukselle laskettavaa korkoa koskevilla säännöksillä. Muutoksesta huolimatta palautettavalle verolle laskettavan koron korkokanta säilyisi samana.

Pykälän 4 momenttia ehdotetaan lisäksi muutettavaksi siten, että lain 3 f §:ssä tarkoitettulle palautukselle korkoa laskettaisiin veroilmoituksen viimeistä antopäivää seuraavan päivän sijaan verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisestä päivästä taikka päivästä, jolloin on kulunut vuosi 3 f §:ssä tarkoitettun lähdeverohakemuksen ja vahvistustietojen saannista, riippuen siitä, kumpi näistä päivämääristä on ensimmäinen. Muutos vastaisi verotusmenettelylain mukaisessa verotuksessa yhteisön ja yhteisetuuden veronpalautukselle maksettavan koron koronlaskennan alkuajankohtaan ehdotettua muutosta.

16 §. Pykälän 3 momentti ehdotetaan kumottavaksi. Pienimpään maksettavaksi määrättävään veroon sovellettaisiin viittaussäännösten nojalla verotusmenettelylakiin ehdotettua sääntelyä, jonka nojalla veroa ei määrätä maksettavaksi, jos sen määrä olisi alle kymmenen euroa. Verotusmenettelylain pienimmän määrättävän määrän sääntelyä sovellettaisiin pykälän 1 ja 2 momentin viittaussäännösten nojalla sekä verotusmenettelylain mukaisessa järjestyksessä määrättävään veroon että tulonsaajalle määrättävään lähdeveroon.

Voimaantulosta. Laki ehdotetaan tulemaan voimaan 1 päivänä marraskuuta 2017. Lakia sovellettaisiin ensimmäisen kerran yhteisön ja yhteisetuuden vuodelta 2017 palautettaviin lähdeveroihin ja muun verovelvollisen vuodelta 2018 palautettaviin lähdeveroihin. Tätä aiemmilta vuosilta palautettaviin lähdeveroihin sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Niiden yhteisöjen ja yhteisetuoksien verotuksessa, joilla vuodelta 2017 palautettavalle lähdeverolle laskettaisiin korkoa lain voimaantuloa edeltävältä ajalta, korkoa laskettaisiin veroilmoituksen viimeistä antopäivää tai päivää, jolloin yhteisön tai yhteisetuuden olisi yleisesti verovelvollisena tullut antaa veroilmoitus, seuraavasta päivästä alkaen kuitenkin viimeistään lain voimaantulopäivästä alkaen. Jos vero on suoritettu myöhemmin, korko lasketaan suorittamispäivää seuraavasta päivästä alkaen. Jos verovelvollisen verovuosi päättyy 30 syyskuuta 2017 jälkeen, veronpalautuksella lasketaan korkoa kuitenkin uusien säännösten mukaan verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden alusta. Palautuskorkoa laskettaisiin siten samalta ajalta kuin yleisesti verovelvollisen verotuksessa.

Kumottavaksi ehdotettavaa pienintä määrättävää määrää koskevaa sääntelyä sovellettaisiin viimeisen kerran korosta osingosta ja rojaltista vuodelta 2016 perityn lähdeveron liikaa maksetun palautuksen määräämiseen. Muilta osin sääntelyä sovellettaisiin viimeisen kerran yhtei-

söjen ja yhteisetuoksien vuodelta 2016 määrättävään lähdeveroon ja muiden verovelvollisten vuodelta 2017 määrättävään lähdeveroon.

1.6 Laki korkotulon lähdeverosta

12 §. *Lähdeveron määrääminen koronsaajalle.* Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että lähdeveron määräämisen yhteydessä olisi määrättävä veronlisäyksen sijaan viivästyskorko. Muutos vastaisi verotusmenettelylakiin ehdotettua muutosta.

13 §. *Lähdeveron määrääminen koronsaajalle verotuksen oikaisun yhteydessä.* Pykälässä käytetty käsite veronlisäys korvattaisiin käsitteellä viivästyskorko. Muutos vastaisi verotusmenettelylakiin ehdotettua muutosta.

Voimaantulosta: Laki ehdotetaan tulevan voimaan 1 päivänä marraskuuta 2017. Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 2018 koronsaajalle määrättävään korkotulon lähdeveroon. Aiemmilta verovuosilta määrättävään korkotulon lähdeveroon sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

1.7 Laki eräiden asuntojen vuokraustoimintaa harjoittavien osakeyhtiöiden veronhuojennuksesta

17 §. *Verotusta koskevien säännösten soveltaminen.* Pykälän 2 momenttia muutettaisiin verotusmenettelylakiin ehdotettujen muutosten vuoksi siten, että yhteisökoron käsite korvattaisiin jäännösverolle määrättävän koron ja veronpalautukselle maksettavan koron käsitteillä. Jäännösverolle määrättävään ja palautukselle maksettavaan korkoon sovellettaisiin verotusmenettelylakia. Jäännösverolle määrättävän koron laskemiseen sovellettaisiin viivekorkolain säännöksiä ja veron palauttamiseen ja palautukselle maksettavan koron laskemiseen veronkantolain säännöksiä.

Voimaantulosta. Laki ehdotetaan tulemaan voimaan 1 päivänä marraskuuta 2017. Jäännösverolle ja veronpalautukselle maksettavia korkoja koskevien säännösten voimaantulosta säädettäisiin asianomaisissa laeissa.

1.8 Tonnistoverolaki

31 §. *Verotuksen toimittaminen.* Pykälän 2 momenttia muutettaisiin verotusmenettelylakiin ehdotettujen muutosten vuoksi siten, että yhteisökoron käsite korvattaisiin jäännösverolle määrättävän ja veronpalautukselle maksettavan koron käsitteillä. Veronoikaisun ja jälkiverotuksen käsitteet korvattaisiin verotuksen oikaisun käsitteellä. Käsitteet vastaisivat verotusmenettelylaissa käytettyjä käsitteitä. Koron määräämisestä ja maksamisesta säädettäisiin verotusmenettelylaissa ja niiden laskentaan sovellettaisiin viivekorkolakia ja veronkantolakia.

32 §. *Verotuksen toimittaminen hyväksymisen peruuttamisen ja yhtiön purkautumisen jälkeen.* Pykälän 3 momentin yhteisökoron määräämistä koskeva sääntely korvattaisiin huojennetun viivästyskoron määräämistä koskevalla sääntelyllä. Huojennetun viivästyskoron laskemisesta säädettäisiin viivekorkolaissa. Koronlaskennan alkujankohtaa koskeva säännös muutettaisiin vastaamaan ehdotettua jäännösverolle laskettavan huojennetun viivästyskoron laskennan alkujankohtaa.

33 §. *Tonnistoveron ennakonkanto.* Pykälän viittaussäännöstä ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että ennakoperintälakiin säädettäväksi ehdotettu velvollisuus esittää ennakkoa koskeva vaatimus sähköisesti ei koskisi tonnistoveron ennakkoa. Tonnistoverovelvollisten vähäisestä

määrästä ja tonniveron erityisluonteesta johtuen sähköisen palvelun tarjoaminen ja siten myöskään sähköisen ilmoittamisen edellyttäminen ei olisi tarkoituksenmukaista.

34 §. *Tuloverotusta koskeva ilmoittamisvelvollisuus.* Pykälän 1 momentin viittaussäännöstä ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että verotusmenettelylakiin säädettäväksi ehdotettu sähköinen ilmoittamisvelvollisuus ei koskisi tonniverotettavasta toiminnasta annettavaa veroilmoitusta. Tonniverovelvollisten vähäisestä määrästä ja tonniveron erityisluonteesta johtuen sähköisen palvelun tarjoaminen ja siten myöskään sähköisen ilmoittamisen edellyttäminen ei olisi tarkoituksenmukaista.

Pykälän 2 momentin vanhentunut valtuussäännös ehdotetaan muutettavaksi siten, että tuloverotuksen toimittamista varten tarpeelliset tiedot ja selvitykset olisi annettava sen mukaan kuin Verohallinto tarkemmin määrää. Ilmoittamisvelvollisuudesta on verotusmenettelylain nojalla määrätty Verohallinnon päätöksessä jo verovuodesta 2006 alkaen.

39 §. *Muutoksenhaku.* Pykälän 2 momenttiin tehtäisiin verotusmenettelylain muutoksenhakusäännökseen lailla 772/2016 tehdystä muutoksesta johtuva tarkistus. Muutoksenhausta tonniverovelvollisuutta koskevaan päätökseen säädetään verotusmenettelylain 65 a §:ssä. Muutosta haetaan ensiasteena verotuksen oikaisulautakunnalta, jonka vuoksi momentissa säädetäisiin myös oikaisuvaatimuksen käsittelystä kiireellisenä.

Voimaantulosta. Laki ehdotetaan tulemaan voimaan 1 päivänä marraskuuta 2017. Lain 32 §:n koronlaskentaa koskevaa sääntelyä sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 2017 määrättävän veroon. Aiemmilta verovuosilta määrättävään veroon sovellettaisiin lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Jäännösverolle ja veronpalautukselle maksettavia korkoja koskevien säännösten voimaantulosta säädettäisiin asianomaisissa laeissa.

1.9 Verontilityslaki

3 §. *Kertymisjakso ja tilitysajankohta.* Pykälän 3 momentissa käytetty käsite ennakonpalautus korvattaisiin käsitteellä veronpalautus. Muutos olisi tarpeen verotusmenettelylain 50 §:ään ehdotetun muutoksen johdosta.

1.10 Rakennusverolaki

14 §. Pykälän 2 momenttiin lisättäisiin veronkantolain säädöskokoelmanumero. Lisäksi pykälän sanamuotoa tarkistettaisiin.

18 §. Pykälästä poistettaisiin teknisenä muutoksena veronkantolain säädöskokoelmanumero. Lisäksi pykälän sanamuotoa tarkistettaisiin.

1.11 Laki Verohallinnosta annetun lain muuttamisesta

34 §. *Muutoksenhakua koskevien asiakirjojen säilyttäminen.* Lakiin lisättäisiin kumotun 34 §:n tilalle säännös, jossa säädettäisiin arkiston muodostavasta viranomaisesta verovalitusasioissa. Säännös ei muuttaisi nykytilaa, koska verotusmenettelystä annetun asetuksen 10 §:ssä säädetään nykyisinkin siitä, että tuomioistuimet palauttavat verovalitusta koskevat asiakirjat Verohallintoon arkistoitavaksi, jolloin Verohallinto toimii arkistonmuodostajana näissä asioissa. Mainittua asetuksen säännöstä on käytännössä sovellettu myös muissa kuin verotusmenettelylain soveltamisalaan kuuluvissa asioissa. Kun asiasta säädettäisiin nyt Verohallinnosta annetussa laissa, sääntely koskisi kaikkia Verohallinnon tehtävälään kuuluvia veroja. Tuomioistuin lähettäisi asiakirjat Verohallintoon heti, kun se on tehnyt päätöksen. Tuo-

mioistuimet ja Verohallinto sopisivat tarkoituksenmukaisista asiakirjojen lähettämisen menettelyistä.

1.12 Laki tuulivoiman kompensatioalueista

7 §. *Tuulivoimamaksun palauttaminen.* Pykälän 2 momentin viittaus veronkantolakiin muutettaisiin vastaamaan voimassa olevaa veronkantolakia.

1.13 Laki katsastustoiminnan valvontamaksusta

9 §. *Maksun kanto.* Pykälän viittaukset veronkantolakiin muutettaisiin vastaamaan voimassa olevaa veronkantolakia. Rahalaitokselle suoritettavasta tiedonsiirtokorvauksesta ja rahalaitoksen maksujen siirtämistä koskevan laiminlyönnin johdosta määrättävästä viivästyskorosta ei enää säädetä veronkantolaissa, joten näitä koskevat vanhentuneet maininnat poistettaisiin pykälästä.

1.14 Laki lentoliikenteen valvontamaksusta

11 §. *Maksupaikat.* Pykälän viittaukset veronkantolakiin muutettaisiin vastaamaan voimassa olevaa veronkantolakia. Rahalaitokselle suoritettavasta tiedonsiirtokorvauksesta ja rahalaitoksen maksujen siirtämistä koskevan laiminlyönnin johdosta määrättävästä viivästyskorosta ei enää säädetä veronkantolaissa, joten näitä koskevat vanhentuneet maininnat poistettaisiin pykälästä.

18 §. *Palautettavalle määrälle suoritettava korko.* Pykälän viittaus palautettavalle määrälle maksettavan koron korkokantaa koskevaan säännökseen korjattaisiin. Korkokannasta ehdotetaan säädettäväksi verotusmenettelylain sijaan veronkantolain 32 §:ssä. Muutos olisi luonteeltaan tekninen.

1.15 Laki perintö- ja lahjaverolain 52 a §:n kumoamisesta

1 §. Pykälässä säädettäisiin perintö- ja lahjaverolain 52 a §:n kumoamisesta. Säännös kumotaisiin, koska ehdotetun viivekorkolain 5 a §:n mukaan maksamatta olevalle perintöverolle ja lahjaverolle laskettaisiin muiden uudessa kantomenettelyssä käsiteltävien maksamatta olevien verojen tavoin viivekoron sijaan viivästyskorkoa. Muutos olisi luonteeltaan tekninen, koska viivästyskoron laskentasäännökset vastaisivat perintöverolle ja lahjaverolle laskettavan viivekoron laskentasäännöksiä.

2 §. Pykälässä säädettäisiin lain voimaantulosta. Laki ehdotetaan tulemaan voimaan 1 päivänä marraskuuta 2017. Ajalta ennen lain voimaantuloa laskettavaan korkoon sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

2 Tarkemmat säännökset ja määräykset

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi valtuutuksia tarkempien säännösten antamiseksi valtiovaraministeriön asetuksella.

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi valtuutuksia Verohallinnolle tarkempien määräysten antamiseksi.

3 Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan 1 päivänä marraskuuta 2017. Tuloverotuksen toimittamista koskevia säännöksiä sovellettaisiin ensimmäisen kerran yhteisön ja yhteisetuuden verovuodelta 2017 toimitettavassa verotuksessa ja muiden verovelvollisten verovuodelta 2018 toimitettavassa verotuksessa. Edeltävien verovuosien verotuksessa sovellettaisiin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Ennakon määräämistä koskevia säännöksiä sovellettaisiin yhteisön ja yhteisetuuden ennakkoperinnässä 1 päivästä marraskuuta 2017 ja muun verovelvollisen ennakkoperinnässä 1 päivästä marraskuuta 2018.

Maksamatta olevalle verolle laskettavia korkoja koskevia säännöksiä sovellettaisiin yhteisöjen ja yhteisetuuksien veronkannossa 1 päivästä marraskuuta 2017 ja muilla verovelvollisilla 1 päivästä marraskuuta 2018 alkaen. Verovelvolliselle tuloverotuksessa maksettavaksi määrättäviä korkoja koskevia säännöksiä sovellettaisiin ensimmäisen kerran yhteisön ja yhteisetuuden verovuoden 2017 verotuksessa ja muiden verovelvollisten verovuoden 2018 verotuksessa. Tätä aiemmilta vuosilta määrättäviin korkoihin sovellettaisiin verotuksen kaikissa vaiheissa ennen lakien voimaantuloa voimassa olleita säännöksiä.

Muita veronkantoa koskevia säännöksiä sovellettaisiin pääsääntöisesti lain voimaantulosta alkaen. Muun kuin yhteisön tai yhteisetuuden veronkannossa uusia säännöksiä sovellettaisiin perintöveroa, lahjaveroa ja tulonsaajalle palautettavaa korosta, osingosta tai rojaltista perittävää lähdeveroa lukuun ottamatta 1 päivästä marraskuuta 2018.

Veronkantolain säännökset tilinumeron sähköisestä ilmoittamisesta tulisivat voimaan mahdollisimman pian lain vahvistamisen jälkeen, jotta tilinumeron paperi-ilmoittamiseen liittyviä peitollisia menettelyjä voidaan ehkäistä mahdollisimman tehokkaasti.

Verotusmenettelylain mukaan verotus päättyy Verohallinnon määräämänä aikana, kuitenkin viimeistään verovuotta seuraavan kalenterivuoden lokakuun loppuun mennessä. Verohallinnon päätöksen mukaan yhteisöjen ja yhteisetuuksien verotus päättyy kymmenen kuukauden kuluttua tilikauden päättymiskuukauden lopusta lukien. Tässä esityksessä ehdotettuja uusia säännöksiä sovelletaan pääsääntöisesti ensimmäisen kerran yhteisöjen ja yhteisetuuksien verovuoden 2017 verotuksessa. Verotus vuodelta 2017 toimitetaan Verohallinnon uudessa tietojärjestelmässä. Koska lait ehdotetaan tulemaan voimaan marraskuussa 2017 ja verovuoden 2017 verotus päättyisi voimassa olevan Verohallinnon päätöksen mukaan esimerkiksi tammi-kuussa 2017 päättyvien verovuosien osalta marraskuun 2017 lopussa, Verohallinto voi verotuksen toimittamisen turvaamiseksi päätöksellään siirtää verotuksen päättymisaikaa verovuoden 2017 osalta.

4 Suhde perustuslakiin ja säätämisjärjestys

Perustuslain 81 §:n mukaan valtion veroista säädetään lailla, joka sisältää säännökset verovelvollisuudesta ja veron suuruuden perusteista sekä verovelvollisen oikeusturvasta.

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi tuloveroille laskettavista korkoseuraamuksista. Ehdoteissa säännöksissä on määritelty koronmaksuun velvolliset, korkojen laskentakaudet, korkojen suuruus ja muut korkojen laskentaperusteet. Verovelvollisella on oikeus hakea muutosta hänelle määrättyihin korkoseuraamuksiin.

Perustuslain 80 §:n 2 momentin mukaan viranomainen voidaan lailla valtuuttaa antamaan oikeussääntöjä määrättyistä asioista, jos siihen on sääntelyn kohteeseen liittyviä erityisiä syitä eikä sääntelyn asiallinen merkitys edellytä, että asiasta säädettäisiin lailla tai asetuksella. Erityi-

HE 237/2016 vp

siä syitä ovat perustuslakia koskevan hallituksen esityksen mukaan lähinnä tekninen ja vähäisiä yksityiskohtia koskeva sääntely, johon ei liity merkittävää harkintavallan käyttöä. Lisäksi sääntelyn kohteeseen liittyvät erityiset syyt saattavat edellyttää usein ja nopeasti muuteltavien säännösten antamista.

Esityksen mukaan Verohallinto antaisi tarkemmat määräykset siitä, mitä sähköistä menettelyä käyttäen ja millä tavoin varmennettuina ennakkoperintään ja veronkantoon liittyviä ilmoituksia ja muita asiakirjoja voidaan toimittaa Verohallinnolle sähköisesti. Verohallinnolle sähköisesti annettaviin asiakirjoihin ja tietoihin sovelletaan sähköisestä asioinnista viranomaistoinnista annettua lakia.

Verohallinto voisi myös antaa tarkemmat määräykset veronlisäyksen, viivekoron, viivästyskoron ja huojennetun viivästyskoron määrittämisessä noudatettavasta menettelystä sekä niiden laskemisesta. Lisäksi eräiden veronkantolaisissa olevien valtuutussäännösten soveltamisala laajenisi koskemaan myös tämän esityksen johdosta uuteen kantomenettelyyn siirtyviä veroja.

Valtuutussäännöksissä olisi kysymys verotus- ja veronkantomenettelyyn liittyvistä yksityiskohdista, joista ei olisi tarkoituksenmukaista säätää lain tai asetuksen tasolla. Nämä määräykset olisivat laissa säädettyjä tietoja täsmällisempiä teknisluonteisia määräyksiä. Osaa niistä olisi myös todennäköisesti tarpeen muuttaa usein.

Edellä mainituilla perusteilla ja riittävän täsmällisesti rajattuina valtuutussäännökset voitaisiin hallituksen käsityksen mukaan hyväksyä tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä.

Hallituksen käsityksen mukaan lakiehdotukset voidaan hyväksyä tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 38 §, 40 §:n edellä oleva väliotsikko sekä 40—48 §, sellaisina kuin niistä ovat 40 § laeissa 345/2002 ja 1252/2009, 41 § osaksi laissa 520/2010, 43 § osaksi laissa 1252/2009, 44 § laeissa 858/2001 ja 1079/2005 sekä 48 § laissa 520/2010,

muutetaan 2 §:n 2 momentti, 34, 34 a, 35, 36, 39 ja 50 §, 57 §:n 1 momentti, 57 a §, 76 §:n 4 momentti ja 77 §,

sellaisina kuin niistä ovat 34 § osaksi laeissa 1122/1996, 565/2004 ja 1079/2005, 34 a §, 57 §:n 1 momentti ja 57 a § laissa 1079/2005, 39 § ja 76 §:n 4 momentti laissa 520/2010 ja 77 § osaksi laeissa 1079/2005, 1252/2009, 520/2010 ja 772/2016, sekä

lisätään lakiin uusi 7 a ja 77 a § seuraavasti:

2 §

Soveltamisalan täsmentäminen

Tämän ja muun lain veroa koskevia säännöksiä sovelletaan myös veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) tarkoitettuun huojennettuun viivästyskorkoon ja veronkantolain 32 §:ssä tarkoitettuun korkoon palautusta maksettaessa.

7 a §

Yhteisön ja yhteisetuuden veroilmoituksen antaminen

Yhteisön ja yhteisetuuden on annettava veroilmoitus sähköisesti (*sähköinen veroilmoitus*). Verohallinto voi erityisestä syystä hyväksyä ilmoituksen antamisen paperisena.

34 §

Verovuoden verotuksessa hyväksi luettavat ennakot

Vuosi-ilmoituksella ilmoitettu ennakonpidätys, kannettavaksi määrätty ennakko sekä toisesta valtiosta Suomeen siirretty ennakko luetaan verovuoden verotuksessa verovelvollisen hyväksi. Toiselle valtiolle siirrettyä ennakkoa ei kuitenkaan lueta verotuksessa hyväksi.

Jos verovelvolliselle määrätään verovuoden verotuksessa veroa vain tietynlaisesta tulosta sen vuoksi, että verovelvollisen tilikausi ei ole kalenterivuosi, ennakosta luetaan hyväksi vain verotuksessa tarvittava määrä. Muu osa ennakosta luetaan hyväksi seuraavassa verotuksessa.

HE 237/2016 vp

Jos toimitettua ennakonpidätystä ei ole ilmoitettu vuosi-ilmoituksella tai pidätys on ilmoitettu virheellisesti, se voidaan kuitenkin lukea verovelvollisen hyväksi luotettavan selvityksen perusteella.

34 a §

Maksamatta jätetyn ennakonpidätyksen jättäminen hyväksi lukematta

Maksamatta jätetty ennakonpidätys voidaan jättää lukematta hyväksi, vaikka se on ilmoitettu suorituksen maksajan vuosi-ilmoituksella, jos on ilmeistä, että suorituksen saaja ja ennakonpidätysvelvollinen ovat yhdessä toimineet siten, että maksamatta jätetyltä verolta vältyttiin. Suorituksen saajan verotusta voidaan tällöin oikaista 56 §:ssä tarkoitettulla tavalla verovelvollisen vahingoksi kahden vuoden kuluessa sen vuoden lopusta lukien, jonka aikana ennakonpidätyksen maksamatta jättäminen on todettu. Suorituksen saajan suoritettavaksi on tällöin määrättävä myös veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain mukainen viivästyskorke ja veronkorotus.

35 §

Yhteisöä ja yhteisetuutta koskevat poikkeukset

Ennakonpidätys luetaan sen verovuoden verojen hyväksi, jona ennakonpidätys on toimitettu.

36 §

Ennakonpidätyksen lukeminen yhtymän osakkaiden hyväksi

Yhtymältä pidätetty ennakonpidätys luetaan yhtiömiesten verotuksessa yhtiömiehen hyväksi sen osuuden mukaan, joka hänellä on yhtymän tuloon. Yhtymältä pidätetty ennakonpidätys luetaan yhtymän osakkaan hyväksi sen verovuoden verotuksessa, jonka aikana ennakonpidätys on toimitettu.

39 §

Tarkemmat määräykset

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä ennakon hyväksi lukemisesta verotuksessa.

50 §

Veronpalautus ja jäännösvero

Verotuksessa hyväksi luettavat määrät, joita ei tarvita verovelvollisen verojen suoritukseksi verovuonna, hyvitetään ensisijaisesti alentamalla verovuonna hyväksi luettuja ennakoita niiden eräpäivien mukaisessa järjestyksessä uusimmasta vanhimpaan ja tämän jälkeen palauttamalla muita hyväksi luettuja määriä. Ennakon alentamisesta ei tehdä erillistä päätöstä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen alennettujen ennakoiden suoritettavat määrät ja muut palautettavat hyväksi luetut määrät palautetaan veronpalautuksena korkoineen. Veronpalautukselle maksettavan koron laskemisesta säädetään veronkantolaissa. Toiselle valtiolle siirrettävää veronpalautusta ei kuitenkaan palauteta.

Jos verotuksessa hyväksi luettavat määrät eivät riitä verojen suoritukseksi, verovelvollisen maksettavaksi määrätään jäännösvero korkoineen. Jäännösverolle määrättävän koron laskemi-

HE 237/2016 vp

sesta säädetään veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa. Jäännösveroa ei määrätä maksettavaksi, jos jäännösveron määrä olisi pienempi kuin kymmenen euroa. Jäännösvero on maksettava, vaikka verotukseen haettaisiin muutosta.

57 §

Verotuksen oikaisua koskevia erityisiä säännöksiä

Jos verovelvollinen ei ole antanut veroilmoitusta tai hän on antanut puutteellisen, erehdyttävän tai väärän veroilmoituksen tai muuten laiminlyönyt ilmoittamisvelvollisuutensa, verovelvollisen suoritettavaksi on verotusta oikaistaessa määrättävä myös veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain mukainen viivästyskorko ja veronkorotus.

57 a §

Verotuksen oikaisun johdosta lisättävän tulon siirto

Jos verotuksen oikaisun yhteydessä lisättävän tulon yhteismäärä on pienempi kuin 4 000 euroa, lisäys voidaan tehdä sen verovuoden tuloon, jolta toimitettava verotus ei ole päättynyt. Lisätyn tulon johdosta ei määrätä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain mukaista viivästyskorkoa.

76 §

Verotuksen muuttaminen muutoksenhaun johdosta

Jos muutoksenhaun johdosta annetun päätöksen perusteella joku on määrättävä verovelvolliseksi tai veroa on korotettava, Verohallinto muuttaa verotusta ja perii maksamattoman veron korkoseuraamuksineen. Jos verotuksen muutoksen johdosta määrättävän veron määrä on pienempi kuin kymmenen euroa, veroa ei määrätä maksettavaksi.

77 §

Korkojen laskeminen muutostilanteessa

Koron laskemisesta verotuksen muutoksen johdosta maksettavalle verolle säädetään veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa.

Koron laskemisesta verotuksen muutoksen johdosta palautettavalle verolle ja veronkorotukselle säädetään veronkantolaissa.

77 a §

Verotuksen muutoksesta johtuvan veron vähennyksen hyvittäminen

Verotuksen muutoksesta johtuva verovuodelta määrätyn veron vähennys hyvitetään ensisijaisesti alentamalla verovuoden veron suorituksiksi määrättyjä veron eriä niiden eräpäivien mukaisessa järjestyksessä uusimmasta vanhimpaan ja tämän jälkeen palauttamalla muita verovuoden verotuksessa hyväksi luettuja määriä. Ennakon alentamisesta ei tehdä erillistä päätöstä.

HE 237/2016 vp

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen alennettujen erien liikaa suoritettut määrät ja muut palautettavat hyväksi luetut määrät palautetaan korkoineen. Palautukselle maksettavasta korosta säädetään veronkantolaissa. Palautusta, joka siirretään toiselle valtiolle, ei palauteta verovelvolliselle eikä siirrettävälle määrälle suoriteta korkoa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2017 toimitettavassa yhteisön ja yhteisetuuden verotuksessa ja vuodelta 2018 toimitettavassa muun verovelvollisen verotuksessa. Aiempien vuosien verotuksessa sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Lain 7 a §:ää sovelletaan veroilmoituksiin, jotka annetaan tämän lain tultua voimaan.

Yhteisön ja yhteisetuuden verovuodelle 2017 ja sen jälkeisille verovuosille sekä muun verovelvollisen verovuodelle 2018 ja sen jälkeisille verovuosille suorittamat ennakon täydennysmaksut käsitellään verotuksessa kuten ennakon täydennysmaksun suorituspäivänä erääntynyt ja maksettu ennako. Edellä mainituille ennakon täydennysmaksuille ei kuitenkaan määrätä huojennettua viivästyskorkoa.

2.

Laki

veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain (1556/1995) 5 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1081/2005,

muutetaan 2 §:n 1 momentti, 3 §:n 3 momentti, 4 §:n 2 momentti, 5 a, 5 b ja 6 §, 7 §:n otsikko sekä 7 §:n 2 ja 3 momentti ja 7 a, 8—11 ja 12 §, sellaisina kuin ne ovat laissa 787/2016, sekä

lisätään lakiin uusi 5 c § seuraavasti:

2 §

Veronlisäys

Muun oma-aloitteisesti suoritettavan veron kuin veronkantolain 7 §:ssä tarkoitetun veron maksamatta jättämisen tai maksun viivästymisen vuoksi sekä jälkiverotuksen toimittamisen yhteydessä lasketaan verolle veronlisäys. Se on määrältään kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisättynä seitsemällä prosenttiyksiköllä, yhteensä kuitenkin vähintään kolme euroa.

3 §

Veronlisäyksen laskeminen

Muiden kuin oma-aloitteisesti suoritettavien verojen jälkiverotuksen toimittamisen yhteydessä veronlisäys lasketaan verotuksen päättymiskuukautta seuraavan kolmannen kuukauden alusta verolle määrättävään eräpäivään.

4 §

Viitekorko

Edellä 1 momentissa säädettyä ei sovelleta veronkantolain 4 ja 7 §:ssä tarkoitettuun veroon, ennakkoperintälain (1118/1996) tai sairausvakuutuslain (1224/2004) nojalla määrättyyn ennakoon tai muuhun määrään, perintöveroon, lahjaveroon, tonnistoveroon eikä tulonsaajalle määrättävään lähdeveroon.

5 a §

Viivästyskorko ja huojennettu viivästyskorko

Maksamatta jätetyille veronkantolain 4 ja 7 §:ssä tarkoitettulle verolle, ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyle ennakolle tai muulle määrälle, perintöverolle, lahjaverolle, tonnistoroverolle ja tulonsaajalle määrättävälle lähdeverolle sekä verotusmenettelystä annetun lain 57 §:ssä tarkoitettun verotuksen oikaisun yhteydessä määrättävälle verolle lasketaan viivästyskorkoa. Viivästyskorko on kutakin kalenterivuotta edeltävänä puolivuotiskautena voimassa oleva korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisättyinä seitsemällä prosenttiyksiköllä.

Verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettulle jäännösverolle ja verotuksen muutoksesta johtuvalle verolle sekä ennakoperintälaissa tarkoitettulle ennakolle, joka erääntyy verovuoden päättymistä seuraavan kuukauden jälkeen, lasketaan korkoa, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävänä puolivuotiskautena voimassa oleva korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisättyinä kahdella prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia (*huojennettu viivästyskorko*).

Viivästyskorkoa ei lasketa veronlisäykselle, viivästyskorolle eikä huojennetulle viivästyskorolle.

5 b §

Viivästyskoron laskeminen

Viivästyskorko lasketaan maksamatta olevalle verolle eräpäivää seuraavasta päivästä veron suorittamispäivään.

Veronkantolain 7 §:ssä tarkoitettulle verolle lasketaan viivästyskorkoa oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain (768/2016) 32 §:ssä tarkoitettua eräpäivää seuraavasta päivästä veron suorittamispäivään. Verohallinnon määräämälle veronkantolain 7 §:ssä tarkoitettua veroa koskevalle myöhästymismaksulle, veronkorotukselle, laiminlyöntimaksulle ja mainitun lain 34 §:n nojalla takaisin perittävälle palautukselle viivästyskorko lasketaan kuitenkin verotuspäätöksellä määrättyä eräpäivää seuraavasta päivästä veron tai maksun suorittamispäivään.

Verotusmenettelystä annetun lain 57 §:ssä tarkoitettu viivästyskorko lasketaan jäännösveron ensimmäistä eräpäivää seuraavasta päivästä verotuksen muutoksen johdosta määrättävän veron eräpäivään.

5 c §

Huojennettun viivästyskoron laskeminen

Jäännösverolle lasketaan huojennettua viivästyskorkoa verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisestä päivästä jäännösveron ensimmäisen erän eräpäivään.

Verovuoden päättymistä seuraavan kuukauden jälkeen erääntyvälle ennakolle lasketaan huojennettua viivästyskorkoa verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisestä päivästä ennakon eräpäivään.

Verotuksen muutoksesta johtuvalle verolle lasketaan huojennettua viivästyskorkoa verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisestä päivästä verolle määrättävään eräpäivään. Huojennettua viivästyskorkoa ei kuitenkaan lasketa ajalta, jolta verolle lasketaan viivästyskorkoa.

Jos verotuksen muutoksen johdosta maksettavaa veroa on palautettu verovelvolliselle veronpalautuksena, huojennettu viivästyskorko lasketaan tältä osin veronpalautuksen palautuspäivää seuraavasta päivästä verolle määrättävään eräpäivään.

Verovuoden verotuksen päättyessä määrättävälle jäännösverolle laskettavasta huojennetusta viivästyskorosta vähennetään 20 euroa, kuitenkin enintään koron määrä.

Huojennettua viivästyskorkoa ei lasketa veronkorotukselle.

6 §

Viivekoron ja viivästyskorkojen palauttaminen

Jos veroa on viranomaisen muulla kuin verosta vapauttamista koskevalla päätöksellä alennettu tai se on poistettu, alennetulle tai poistetulle määrälle kertynyt viivekorko, viivästyskorko tai huojennettu viivästyskorko on palautettava.

7 §

Veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskorkojen perimättä jättäminen

Verohallinnon ja muun veroa kantavan viranomaisen on jätettävä veronlisäys, viivekorko, viivästyskorko ja huojennettu viivästyskorko kokonaan tai osittain perimättä, jos veron maksaminen on viivästynyt viranomaisen menettelyn vuoksi.

Verohallinnon määräämä viivästyskorko ja huojennettu viivästyskorko voidaan jättää kokonaan tai osittain perimättä, jos maksaminen on viivästynyt verovelvollisesta riippumattomasta tai muusta erityisestä syystä.

7 a §

Tarkemmat säännökset veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskorkojen perimättä jättämisestä

Valtiovarainministeriön asetuksella voidaan säätää, että veronlisäystä, viivekorkoa, viivästyskorkoa tai huojennettua viivästyskorkoa ei peritä ajalta, jolta maksaminen on viivästynyt verovelvollisista riippumattomien esteiden vuoksi.

8 §

Veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskorkojen periminen ulosottotoimin

Veronlisäyksen, viivekoron, viivästyskoron ja huojennetun viivästyskoron perimisestä ulosottotoimin säädetään verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007).

9 §

Veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskorkojen tilittäminen veronsaajille

Veronlisäys, viivekorko, viivästyskorko ja huojennettu viivästyskorko tilitetään veronsaajille samassa suhteessa kuin se vero, jonka maksamatta jättämisen tai maksun viivästymisen vuoksi veronlisäys, viivekorko, viivästyskorko ja huojennettu viivästyskorko peritään.

10 §

Veronlisäys, viivekorko ja viivästyskorot tuloverotuksessa

Veronlisäys, viivekorko, viivästyskorko ja huojennettu viivästyskorko eivät ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa eivätkä vähennyskelpoista menoa.

11 §

Palauttaminen

Verohallinto tai muu veron kantanut viranomainen palauttaa vaatimuksesta virheellisesti perityn veronlisäyksen, viivekoron, viivästyskoron ja huojennetun viivästyskoron. Muutoin toteamansa aiheettoman veronlisäyksen, viivekoron, viivästyskoron tai huojennetun viivästyskoron viranomainen palauttaa vaatimuksetta, jollei sitä ole käytettävä veronkantolain säännösten mukaisesti verovelan lyhennykseksi.

12 §

Tarkemmat määräykset

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä veronlisäyksen, viivekoron, viivästyskoron ja huojennetun viivästyskoron määräämisessä noudatettavasta menettelystä sekä niiden laskemisesta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2017 toimitettavassa yhteisön ja yhteisetuuden verotuksessa ja vuodelta 2018 toimitettavassa muun verovelvollisen verotuksessa. Aiempien vuosien verotuksessa sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Viivästyskorkoa koskevia säännöksiä sovelletaan ensimmäisen kerran yhteisöjen ja yhteisetuuksien maksamatta olevaan veroon lain voimaantulopäivästä ja muiden velallisten maksamatta olevaan veroon 1 päivästä marraskuuta 2018. Tätä edeltävältä ajalta korko lasketaan lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti. Lain voimaan tullessa maksamatta olevalle verolle lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti laskettuun viivekorkoon ei kuitenkaan sovelleta viivekoron kolmen euron vähimmäismäärää.

Lain 5 b §:n 2 momenttia ja 6—12 §:ää sovelletaan kuitenkin lain voimaantulosta.

Huojennettua viivästyskorkoa koskevia säännöksiä sovelletaan yhteisölle ja yhteisetuudelle lain voimaantulopäivänä ja sen jälkeen määrättävään ennakkoon ja muulle verovelvolliselle 1 päivänä marraskuuta 2018 ja sen jälkeen määrättävään ennakkoon.

Yhteisön ja yhteisetuuden, jonka verovuosi 2017 päättyy viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2017, huojennettu viivästyskorko lasketaan veroilmoituksen viimeistä antopäivää seuraavasta päivästä, kuitenkin viimeistään lain voimaantulopäivästä alkaen.

3.

Laki

veronkantolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan veronkantolain (769/2016) 26 § ja 41 §:n 2 momentti,
muutetaan 7 §:n 2 momentti, 11 §:n 2 ja 4 momentti, 14 §:n 1 momentti, 16 §:n 1 momentti, 24 §:n 1 ja 2 momentti, 30 §:n 2 momentti, 32 §, 37 §:n 2 momentti, 39 §:n 2 momentti, 40 §, 42 §:n 1 momentti ja 71 §:n 3 momentti sekä
lisätään 14 §:n edelle uusi luvun otsikko, 15 §:ään uusi 2 ja 3 momentti, jolloin nykyinen 2 ja 3 momentti siirtyvät 4 ja 5 momentiksi, lakiin uusi 24 a—24 d, 28 §:ään uusi 4 momentti, 28 a §, 36 §:ään uusi 3 momentti sekä 53 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

7 §

Erityissäännösten soveltamisala

Tämän luvun säännöksiä ei sovelleta:

- 1) ennakoperintälain 23 §:ssä tarkoitettuun ennakokantoon;
- 2) korkotulon lähdeverosta annetun lain (1341/1990) 12 §:ssä tarkoitettuun koronaajalle maksuunpantavaan lähdeveroon;
- 3) rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuun tulonsaajalle maksettavaan lähdeveron palautukseen eikä mainitun lain 3 luvussa säädetystä tuloista suoritettaviin veroihin ja maksuihin, jotka määrätään verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä;
- 4) arvonlisäveroon, johon sovelletaan arvonlisäverolain 12 a luvussa tarkoitettua erityisjärjestelmää;
- 5) Pohjoismaiden Investointipankin, Pohjoismaiden projektivientirahaston, Pohjoismaiden kehitysrahaston ja Pohjoismaiden ympäristörahoitusyhtiön palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta annetun lain (562/1976) 6 §:ssä tarkoitettuun lopullisen palkkaveron palauttamiseen.

11 §

Maksun tai palautuksen käyttäminen Verohallinnon muiden saatavien suorituksiksi

Maksu tai palautus käytetään ensin 4 §:ssä tarkoitettujen verojen, ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, perintöveron, lahjaveron, tonnis- toveron ja tulonsaajalle määrättävän lähdeveron suorituksiksi vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvien verojen suorituksiksi palautus käytetään eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä erääntyneiden verojen suorituksiksi maksu tai palautus käytetään ensin 4 §:ssä tarkoitettujen verojen sekä ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän suorituksiksi ja sen jälkeen 9 §:n 2 momentissa säädetystä järjestyksessä. Tämän jälkeen maksu tai palautus käytetään Verohallinnon muiden saatavien kuin edellä tässä momentissa mainittujen verojen suorituksiksi noudattaen 40 §:ää.

Edellä 10 §:n nojalla säilytetty palautus käytetään muun Verohallinnon saatavan kuin 4 §:ssä tarkoitettujen verojen, ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, 7 §:ssä tarkoitettujen verojen, perintöveron, lahjaveron, tonnistoveron taikka tulonsaajalle määrättävän lähdeveron suoritukseksi aikaisintaan kalenterikuukauden lopussa.

2 a luku

Yhteenvedo ja kantomenettelyssä tapahtuneen virheen korjaaminen

14 §

Verovelvolliselle annettavat tiedot

Verovelvollisella on oikeus saada säännöllisesti seuraavat tiedot 4 §:ssä tarkoitetuista veroista, ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätystä ennakosta tai muusta määrästä, 7 §:ssä tarkoitetuista veroista, perintöverosta, lahjaverosta, tonnistoverosta ja tulonsaajalle määrätystä ja palautettavasta lähdeverosta:

- 1) minkä verojen suoritukseksi maksut ja palautukset on käytetty;
- 2) suorittamatta olevat verot ja 45 §:ssä tarkoitettu maksukehoitus;
- 3) tämän lain nojalla yhteenvedolla tiedoksi annettavat päätökset, oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 35 §:ssä säädettyä myöhästymismaksua koskeva päätös, mainitun lain 43 §:n 3 momentissa säädettyä arvioverotuksen poistamista koskeva päätös sekä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 7 §:ssä säädettyä viivästyskoron perimättä jättämistä koskeva päätös perusteineen.

15 §

Yhteenvedon tiedoksianto

Jos luonnollinen henkilö tai kuolinpesä ei ole antanut suostumustaan sähköiseen tiedoksiantoon, yhteenvedon tiedot lähetetään lisäksi postitse sellaiselle luonnolliselle henkilölle tai kuolinpesälle, joita:

- 1) ei ole merkitty ennakoperintälain 31 §:ssä tarkoitettuun työnantajarekisteriin, ja
- 2) ei ole merkitty arvonlisäverolain 172 §:ssä tarkoitettuun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin tai joka ei harjoita muuta arvonlisäverollista toimintaa kuin metsätaloutta.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu yhteenvedo annetaan tiedoksi hallintolain (434/2003) 59 §:ssä tarkoitettuna tavallisena tiedoksiantona. Yhteenvedoa ei kuitenkaan lähetetä postitse, jos yhteenvedoon ei merkitä muita tämän lain 14 §:n 1 momentissa tarkoitettuja tietoja kuin tieto maksujen käyttämisestä verojen suoritukseksi tai tieto suorittamatta olevista veroista.

16 §

Virheen korjaaminen

Jos asiaa ei ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu eikä 34 §:stä muuta johdu, Verohallinto korjaa omasta aloitteestaan taikka verovelvollisen tai verosta vastuussa olevan pyynnöstä 4 §:ssä tarkoitettuja veroja, ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrättyä ennakkoa tai muuta määrää, 7 §:ssä tarkoitettuja veroja, perintöveroa, lahjaveroa, tonnistove-

roa ja tulonsaajalle määrättyä tai palautettua lähdeveroa koskevan kantomenettelyssä tapahtuneen virheen viivymättä virheen havaitsemisen jälkeen.

24 §

Veron suoritusjärjestys

Maksu tai palautus käytetään ensin muiden verolle laskettujen ja kertyneiden viivästysseuraamusten kuin huojennetun viivästyskoron suorituksiksi, sitten veronkorotuksen ja sen jälkeen veron pääoman suorituksiksi. Viimeisenä maksu ja palautus käytetään huojennetun viivästyskoron suorituksiksi. Jos kiinteistövero kannetaan useammassa kuin yhdessä erässä, varat käytetään ensisijaisesti ensiksi erääntyneen maksamatta olevan erän suorituksiksi, jollei ole ilmeistä, että verovelvollinen tai verosta vastuussa oleva on tarkoittanut ne muun erän maksuksi.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, 7 §:ssä tarkoitetuille veroille maksu tai palautus käytetään 9 §:ssä säädetyllä tavalla. Muulle oma-aloitteiselle verolle maksu tai palautus käytetään ensin veron ja sen jälkeen veronlisäyksen suorituksiksi. Edellä 4 §:ssä tarkoitetuille veroille, perintöverolle, lahjaverolle, tonniverolle ja tulonsaajalle määrätulle lähdeverolle määrätyn veronkorotuksen suorituksiksi maksu tai palautus käytetään veron pääoman ja huojennetun viivästyskoron jälkeen.

24 a §

Verolajille kohdistetun maksun käyttöjärjestys

Maksaja voi kohdistaa maksun 4 §:ssä tarkoitettujen verojen ja ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, perintöveron, lahjaveron, tonniveron tai tulonsaajalle määrättävän lähdeveron suorituksiksi.

Maksu käytetään 1 momentissa tarkoitettujen verolajien verojen erääntyneiden ja erääntymättömien saatavien suorituksiksi niiden vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvat verot suoritetaan eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Edellä 4 §:ssä tarkoitettuja veroja sekä ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrättyä ennakkoa ja muuta määrää pidetään maksua kohdistettaessa yhtenä verolajina.

Jos maksun kohteena olevan verolajin veroja ei ole suorittamatta, maksu käytetään muiden erääntyneiden 1 momentissa tarkoitettujen verolajien erääntyneiden verojen ja erääntyneiden 7 §:ssä tarkoitettujen verojen suorituksiksi niiden vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvat verot suoritetaan eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Jos verot erääntyvät samana päivänä, maksu käytetään ensin 4 §:ssä tarkoitettujen verojen sekä ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän suorituksiksi ja sen jälkeen 9 §:n 2 momentissa säädetyssä järjestyksessä.

Jos 2 ja 3 momentissa tarkoitettuja veroja ei ole suorittamatta, maksu käytetään Verohallinnon muiden saatavien suorituksiksi noudattaen 40 §:ää.

24 b §

Useille veroille kohdistetun maksun käyttöjärjestys

Maksaja voi kohdistaa maksun sitä tarkemmin yksilöimättä 4 §:ssä tarkoitettujen verojen, ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, 7 §:ssä tarkoitettujen verojen, perintöveron, lahjaveron, tonnistoveron ja tulonsaajalle määrättävän lähdeveron suorituksiksi.

Maksu käytetään 1 momentissa tarkoitettujen verojen erääntyneiden saatavien suorituksiksi vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvien verojen suorituksiksi maksu käytetään eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Jos verot erääntyvät samana päivänä, maksu käytetään ensin 4 §:ssä tarkoitettujen verojen sekä ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän suorituksiksi ja sen jälkeen 9 §:n 2 momentissa säädettyssä järjestyksessä.

Jos 2 momentissa tarkoitettuja veroja ei ole suorittamatta, maksu käytetään Verohallinnon muiden saatavien suorituksiksi noudattaen 40 §:ää.

Maksu käytetään muiden kuin 1 momentissa tarkoitettujen verojen suorituksiksi aikaisin-taan sen kalenterikuukauden viimeisenä päivänä, jona maksu on suoritettu. Jos verovelvollinen pyytää maksun palauttamista tai Verohallinto palauttaa maksun oma-aloitteisesti, maksu palautetaan noudattaen 5 lukua.

24 c §

Maksun erityinen kohdistaminen

Maksaja voi kohdistaa maksun Verohallinnon yksilöimien 4 §:ssä tarkoitettujen verojen ja ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, 7 §:ssä tarkoitettujen verojen, perintöveron, lahjaveron, tonnistoveron tai tulonsaajalle määrättävän lähdeveron saatavien suorituksiksi.

Maksu käytetään kyseisten yksilöityjen saatavien suorituksiksi niiden vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvat saatavat suoritetaan eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Jos saatavat erään-tyvät samana päivänä, maksu käytetään ensin 4 §:ssä tarkoitettujen verojen sekä ennakope-rintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän suorituksiksi ja sen jälkeen 9 §:n 2 momentissa säädettyssä järjestyksessä.

Jos 1 momentissa tarkoitettuja yksilöityjä saatavia ei ole suorittamatta, maksu käytetään noudattaen, mitä 24 b §:ssä säädetään useille veroille kohdistetun maksun käyttämisestä.

24 d §

Käyttöjärjestyksestä poikkeaminen

Verohallinto voi käyttää maksun 24 a—24 c §:ssä säädetystä poiketen viimesijaisesti niille saataville, joista on tehty maksujärjestely tai jotka on lähetetty perittäväksi ulosottoimin sekä muissa vastaavissa tilanteissa, joissa käyttöjärjestyksestä poikkeamisesta on sovittu maksajan kanssa tai joissa maksua tulisi käytetyksi perintätoimen kohteena olevalle saatavalle maksajan edun vastaisesti.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä käyttöjärjestyksestä poikkeamisesta.

HE 237/2016 vp

28 §

Palautuksen maksaminen

Yhteisön ja yhteisetuuden sekä muun verovelvollisen, joka on merkitty arvonlisäverolain 172 §:ssä tarkoitettuun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin, on ilmoitettava tilinumero sähköisesti. Verohallinto voi erityisestä syystä hyväksyä tilinumeron ilmoittamisen paperilla.

28 a §

Eräitä veroja koskevien palautusten säilyttäminen

Verovelvollisen pyynnöstä Verohallinto voi säilyttää 4 §:ssä tarkoitettujen verojen, ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, perintöveron, lahjaveron ja tonnistoveron palautuksen sekä tulonsaajalle palautettavan lähdeveron tulevien maksuvelvoitteiden suorituksiksi.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä palautusten säilyttämiseen liittyvistä verovelvollisia koskevista rajoituksista, aikarajoituksista ja euromääräisistä rajoituksista sekä muusta menettelystä palautusten säilyttämisessä.

30 §

Palautuksen maksamista koskevat rajoitukset

Palautus voidaan jättää maksamatta, jos se säilytetään 10 tai 28 a §:n nojalla tulevien maksuvelvoitteiden suorituksiksi.

32 §

Korko palautusta maksettaessa

Jos veroa palautettaessa on lain mukaan maksettava korkoa tai 12 §:ssä tarkoitettua hyvityskorkoa ja jos asianomaisessa verolaissa ei toisin säädetä, korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävänä puolivuotiskautena voimassa oleva korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Korko on kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia.

Verotusmenettelystä annetun lain 50 §:ssä tarkoitetulle veronpalautukselle lasketaan korkoa verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisestä päivästä tai, jos vero on suoritettu verovuoden päättymistä seuraavan kuukauden jälkeen, maksupäivää seuraavasta päivästä siihen päivään, jona palautettava määrä veloitetaan Verohallinnon tililtä tai käytetään veron suorituksiksi.

Verotuksen muutoksen johdosta palautettavalle verotusmenettelystä annetun lain mukaan määrättylle verolle ja veronkorotukselle lasketaan korkoa 2 momentissa tarkoitetusta päivästä siihen päivään, jona palautettava määrä veloitetaan Verohallinnon tililtä tai käytetään veron suorituksiksi.

Palautukselle maksettu korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

Korko lasketaan tässä pykälässä säädetyn mukaisesti myös, jos palautettava vero on peritty verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain (706/2007) perusteella ulosottoimin.

36 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset veron palauttamisesta

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, mitä sähköistä menettelyä käyttäen ja millä tavoin varmennettuina ilmoituksia ja muita asiakirjoja voidaan toimittaa sähköisesti.

37 §

Palautuksen käyttäminen Verohallinnon saatavan suorituksiksi

Jos kyse kuitenkin on 4 §:ssä tarkoitettuja veroja, ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrättyä ennakkoa tai muuta määrää, 7 §:ssä tarkoitettua veroa, perintöveroa, lahjaveroa tai tonnistoveroa koskevasta palautuksesta taikka lähdeveron palautuksesta tulonsaajalle, myös alle viiden euron määrää käytetään näiden verojen suorituksiksi.

39 §

Palautuksen käyttämisen esteet

Saatavan suorituksiksi ei käytetä palautusta, joka on aiheutunut:

- 1) erehdyksessä suoritetusta verosta;
 - 2) määrästä, jota vastaavat varat on suoritettu jako-osuutena konkurssipesästä;
 - 3) veronpalautuksesta tai sen osasta, joka siirretään vieraalle valtiolle;
 - 4) verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:ssä tai oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 39 §:ssä tarkoitettua laiminlyöntimaksusta.
-

40 §

Palautuksen käyttöjärjestys

Muiden kuin 4 §:ssä tarkoitettujen verojen, ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, 7 §:ssä tarkoitettujen verojen, perintöveron, lahjaveron, tonnistoveron ja tulonsaajalle määrättävän tai palautettavan lähdeveron palautus käytetään ensin kyseisten muiden verojen suorituksiksi niiden vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan.

Samana vuonna vanhentuvien verojen ja saatavien kesken noudatetaan seuraavaa palautuksen käyttöjärjestystä:

- 1) kiinteistövero;
- 2) yksin valtiolle tulevat verot;
- 3) suhdannetalletus;
- 4) muut Verohallinnon saatavat.

Jos palautusta on vielä käyttämättä, se käytetään eräänntyneiden 4 §:ssä tarkoitettujen verojen, ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, 7 §:ssä tarkoitettujen verojen, perintöveron, lahjaveron, tonnistoveron sekä tulonsaajalle määrättävän lähdeveron suorituksiksi vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta

uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvien verojen suorituksesi palautus käytetään eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä erääntyneiden verojen suorituksesi palautus käytetään ensin 4 §:ssä tarkoitettujen verojen sekä ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän suorituksesi ja sen jälkeen 9 §:n 2 momentissa säädettyssä järjestyksessä.

Edellä 4 §:ssä tarkoitettujen verojen, ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, perintöveron, lahjaveron ja tonnistoveron palautus sekä tulonsaajalle palautettava lähdevero käytetään ensin näiden verojen sekä 7 §:ssä tarkoitettujen verojen suorituksesi vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvien verojen suorituksesi palautus käytetään eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä erääntyneiden verojen suorituksesi palautus käytetään ensin 4 §:ssä tarkoitettujen verojen sekä ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän suorituksesi ja sen jälkeen 9 §:n 2 momentissa säädettyssä järjestyksessä. Jos edellä tässä momentissa tarkoitettuja veroja ei ole suorittamatta, palautus käytetään Verohallinnon muiden saatavien suorituksesi noudattaen 1 ja 2 momenttia.

Edellä 28 a §:n mukaisesti säilytetty palautus käytetään muun Verohallinnon saatavan kuin 4 tai 7 §:ssä tarkoitettujen verojen, ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, perintöveron, lahjaveron, tonnistoveron taikka tulonsaajalle määrättävän lähdeveron suorituksesi aikaisintaan kalenterikuukauden lopussa.

42 §

Ilmoitus palautuksen käyttämisestä

Verohallinto ilmoittaa palautuksen käyttämisestä verovelvolliselle tai vastuuvolliselle, jonka palautus on käytetty verojen suorituksesi. Ilmoitukseen on liitettävä muutoksenhakuosoitus. Edellä 4 ja 7 §:ssä tarkoitettujen verojen, ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, perintöveron, lahjaveron, tonnistoveron ja tulonsaajalle määrätyn tai muutoin palautettavan lähdeveron osalta ilmoitus palautuksen käyttämisestä annetaan tiedoksi 14 §:ssä tarkoitettulla yhteenvedolla.

53 §

Vanhentuminen

Poiketen siitä, mitä verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain 20 ja 20 a §:ssä säädetään, ennakoperintälain nojalla määrätty ennakko vanhentuu viiden vuoden kuluttua sitä seuranneen vuoden alusta, jona sen verovuoden verotus, jonka veron suorituksesi ennakko on määrätty, viimeistään päättyy.

71 §

Pienin kannettava määrä

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei sovelleta 4 ja 7 §:ssä tarkoitettuihin veroihin, ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrättyyn ennakkoon tai muuhun määrään, perintöveroon, lahjaveroon, tonnistoveroon eikä tulonsaajalle määrättävään lähdeveroon.

HE 237/2016 vp

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Lain 28 §:n 4 momentti ja 36 §:n 3 momentti tulevat kuitenkin voimaan päivänä kuuta 20 .

Muun verovelvollisen kuin yhteisön ja yhteisetuuden veronkannossa tämän lain säännöksiä sovelletaan perintöveroa, lahjaveroa sekä tulonsaajalle palautettavaa korosta, osingosta ja rojalista perittyä lähdeveroa lukuun ottamatta 1 päivästä marraskuuta 2018. Tätä edeltävältä ajalta sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Palautukselle maksettavaa korkoa koskevia säännöksiä sovelletaan ensimmäisen kerran yhteisölle ja yhteisetuudelle verovuodelta 2017 ja muulle verovelvolliselle verovuodelta 2018 maksettavaan korkoon. Tätä aiemmalta verovuodelta palautukselle maksettavaan korkoon sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Yhteisön ja yhteisetuuden, jonka verovuosi 2017 päättyy viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2017, veronpalautukselle lasketaan korkoa veroilmoituksen viimeistä antopäivää seuraavasta päivästä kuitenkin viimeistään lain voimaantulopäivästä. Jos vero on suoritettu myöhemmin, korko lasketaan maksupäivää seuraavasta päivästä.

Lain 53 §:ää sovelletaan ensimmäisen kerran yhteisölle ja yhteisetuudelle verovuodelta 2017 määrättyyn ennakkoon ja muulle verovelvolliselle verovuodelta 2018 määrättyyn ennakkoon.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta 41 §:n 2 momenttia sovelletaan viimeisen kerran yhteisön ja yhteisetuuden verovuodelta 2016 palautettavaan ennakkoon ja ennakonpidätykseen sekä muun verovelvollisen verovuodelta 2017 palautettavaan ennakkoon ja ennakonpidätykseen. Tätä aiemmilta veruvuosilta palautettavaan ennakkoon ja ennakonpidätykseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta 26 §:ää sovelletaan viimeisen kerran muun verovelvollisen kuin yhteisön ja yhteisetuuden vuodelta 2017 toimitettavassa verotuksessa.

4.

Laki

ennakkoperintälain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan ennakkoperintälain (1118/1996) 2 §:n 2 momentti,
muutetaan 1 §:n 2 momentti, 4 §:n 2 momentti, 6 §:n 2 momentti, 6 a §:n 3 momentti, 23 §:n 1 ja 2 momentti, 24 § ja 48 §:n 4 momentti,
sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 2 momentti, 4 §:n 2 momentti, 6 §:n 2 momentti, 23 §:n 2 momentti ja 48 §:n 4 momentti laissa 775/2016, 6 a §:n 3 momentti laissa 516/2010, 23 §:n 1 momentti laissa 1151/2005 sekä 24 § laeissa 1070/2003, 516/2010 ja 775/2016, sekä
lisätään lakiin uusi 24 a § seuraavasti:

1 §

Lain soveltamisala

Ennakkoperintämenettelyssä noudatetaan lisäksi, mitä muualla lainsäädännössä säädetään ennakkoperinnästä. Ennakkoperintämenettelyssä ja ennakkoperintämenettelyssä säädetään verovuoden verotuksessa säädetään verotusmenettelystä annetussa laissa ja veronkantolaissa (769/2016).

4 §

Vastaavuusvaatimuksesta poikkeaminen

Ennakkoperintärekisteriin merkitsemättömälle maksettuihin 25 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuun työkorvaukseen ja 2 kohdassa tarkoitettuun käyttökorvaukseen liittyvät välittömät kustannukset otetaan kaavamaisina huomioon.

6 §

Verohallinnon toimivalta

Verohallinto määrää myös ennakkoperintämenettelyä koskevan eräajasta ja alarajasta.

6 a §

Sähköinen asiointi ja allekirjoittaminen

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, mitä sähköistä menettelyä käyttäen ja millä tavoin varmennettuina ilmoituksia ja muita asiakirjoja voidaan toimittaa sähköisesti.

23 §

Ennakonkannon toimittaminen

Elinkeinotoiminnan, maatalouden tai muun tulonhankkimistoiminnan, kuten vuokraustoiminnan ja omaisuuden luovutusvoiton tuottaman tulon perusteella määrättävän veron suoritukseksi toimitetaan ennakonkanto, jollei tässä laissa toisin säädetä tai tämän lain nojalla toisin määrätä. Ennakonkanto toimitetaan myös silloin, jos ennakonpidätystä ei voida toimittaa, kuten silloin, kun suorituksen maksaja ei ole ennakonpidätysvelvollinen tai on vapautettu ennakonpidätysvelvollisuudesta. Ennakonkantoa ei kuitenkaan toimiteta tuloverolain 66 §:ssä tarkoitetun työsuhdeoption perusteella saadusta tulosta muutoin kuin verovelvollisen omasta pyynnöstä.

Verovelvollinen maksaa ennakonkannossa määrätyn veron Verohallinnon päätöksen mukaisesti yhteen tai useampaan erään jaettuna, viimeistään asetuksessa säädettyinä eräpäivinä.

24 §

Ennakonkannossa maksettavan veron määrääminen, muuttaminen ja poistaminen

Verohallinto voi määrätä ennakonkannossa maksettavan veron (*ennakko*) verovelvollista kuulematta.

Verohallinto voi muuttaa tai poistaa ennakon viran puolesta verovelvollista kuulematta tai verovelvollisen vaatimuksesta, jos ennakko on jäänyt määräämättä tai se on määrätty liian suureksi tai pieneksi. Vaatimuksen ennakon uudelleen määräämisestä tai poistamisesta saa tehdä myös 23 §:n 3 momentissa tarkoitettu ennakosta vastuussa oleva. Ennakosta vastuussa olevan tekemästä vaatimuksesta on kuultava verovelvollista.

Verohallinto voi viran puolesta tehdä päätöksen ennakon määräämisestä tai korottamisesta verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden loppuun saakka. Verohallinto voi viran puolesta tehdä päätöksen määrätyn ennakon poistamisesta tai alentamisesta verovuoden verotuksen päättymiseen saakka.

Verohallinto voi verovelvollisen vaatimuksesta tehdä päätöksen verovuoden ennakon määräämisestä, muuttamisesta tai poistamisesta verotuksen päättymiseen saakka. Verohallinto voi määrätä tai korottaa ennakon verotuksen päättymiseen saakka myös muun kuin ennakonkannon alaisen tulon perusteella, jos verovelvollinen esittää tätä koskevan vaatimuksen verovuoden päättymisen jälkeen.

Jos ennakon määräämisen tai muutoksen johdosta määrättävän veron määrä on pienempi kuin kymmenen euroa, veroa ei määrätä maksettavaksi.

Päätöksen perusteluina Verohallinto ilmoittaa verovelvolliselle ennakoveron määrän ja sen perusteet. Siltä osin kuin verovelvollisen vaatimusta ei ole hyväksytty, verovelvolliselle on hänen vaatimuksestaan annettava muutoksenhakukelpoinen päätös. Tällöin annettava päätös perustellaan hallintolaissa edellytetyllä tavalla.

Verovuoden päättymistä seuraavan kuukauden jälkeen erääntyvälle ennakolle määrätään huojennettua viivästyskorkoa. Koron laskemisesta säädetään veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995). Verohallinto voi oikaista verovuoden ennakolle määrättyä huojennettua viivästyskorkoa noudattaen, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään verotuksen oikaisusta sen verovuoden verotukseen, jonka verojen suoritukseksi ennakko on määrätty.

HE 237/2016 vp

24 a §

Yhteisön ja yhteisetuuden ennakon määräämistä, muuttamista ja poistamista koskevan vaatimuksen esittäminen

Yhteisön ja yhteisetuuden on tehtävä 24 §:ssä tarkoitettua ennakon määräämistä, muuttamista tai poistamista koskeva vaatimus sähköisesti (*sähköinen ennakon muutosvaatimus*). Verohallinto voi erityisestä syystä hyväksyä vaatimuksen paperisena.

48 §

Muutoksenhaku

Jos ennakonpidätys tai maksettavaksi määrätty ennako on verotusmenettelystä annetun lain mukaan käytetty verovelvolliselle määrätyn veron tai maksun suoritukseksi tai se on määrätty palautettavaksi, ennakonpidätystä tai ennakkoa ei enää muuteta tässä laissa tarkoitetun muutoksenhaun johdosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lain 1 §:ää sovelletaan ensimmäisen kerran yhteisön ja yhteisetuuden vuodelta 2017 toimitettavassa verotuksessa ja muun verovelvollisen vuodelta 2018 toimitettavassa verotuksessa. Aiempien vuosien verotuksessa sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Lain 2, 4 ja 24 §:ää sovelletaan muun verovelvollisen kuin yhteisön tai yhteisetuuden ennakoperinnässä 1 päivästä marraskuuta 2018. Ennen tätä ajankohtaa tehtäviin päätöksiin sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Lain 48 §:ää sovelletaan ensimmäisen kerran muutoksenhakuun, joka koskee verovuodelle 2018 määrättyä ennakkoa. Aiemmille vuosille määrätyn ennakon muutoksenhakuun sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

5.

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) 16 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 902/2001, ja
muutetaan 3 f § ja 11 §:n 4 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 3 f § laissa 1282/2003 ja 11 §:n 4 momentti laissa 826/2014, seuraavasti:

3 f §

Edellä 3 b §:ssä tarkoitettu lähdevero tai lopullinen vero on palautettava vuoden kuluessa sen jälkeen, kun hakemus ja asiaa koskevat kohtuudella vaadittavissa olevat vahvistustiedot on saatu. Jos veroa ei ole palautettu tämän ajan kuluessa, saajayhtiöllä tai kiinteällä toimipaikalla on oikeus saada palautetulle verolle veronkantolain 32 §:ssä tarkoitettua palautukselle laskettavan koron suuruista korkoa.

11 §

Edellä 2 momentissa tarkoitettulle takaisin maksettavalle lähdeverolle (*lähdeveron palautus*) maksetaan korkoa. Korkoon sovelletaan veronkantolain 32 §:n säännöksiä palautukselle laskettavasta korosta. Edellä 3 f §:ssä tarkoitettua palautuksen osalta korko on maksettava verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisestä päivästä tai päivästä, jolloin on kulunut vuosi 3 f §:ssä tarkoitettua lähdeverohakemuksen ja vahvistustietojen saannista, riippuen siitä, kumpi näistä päivämääristä on ensimmäinen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran yhteisön ja yhteisetuuden vuodelta 2017 palautettaviin lähdeveroihin ja muun verovelvollisen vuodelta 2018 palautettaviin lähdeveroihin. Aiemmilta vuosilta palautettaviin lähdeveroihin sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Yhteisön ja yhteisetuuden, jonka verovuosi 2017 päättyy viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2017, palautukselle lasketaan kuitenkin korkoa veroilmoituksen viimeistä antopäivää tai päivää, jolloin yhteisön olisi yleisesti verovelvollisena tullut antaa veroilmoitus, seuraavasta päivästä, kuitenkin viimeistään lain voimaantulopäivästä.

Lain 16 §:n 3 momenttia sovelletaan viimeisen kerran korosta, osingosta tai rojaltista vuodelta 2016 perityn lähdeveron liikaa palautettuun määrään. Muilta osin säännöstä sovelletaan viimeisen kerran yhteisölle ja yhteisetuudelle vuodelta 2016 määrättävään veroon ja muulle verovelvolliselle vuodelta 2017 määrättävään veroon.

6.

Laki

korkotulon lähdeverosta annetun lain 12 ja 13 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan korkotulon lähdeverosta annetun lain (1341/1990) 12 ja 13 §, sellaisina kuin ne ovat laissa 777/2016, seuraavasti:

12 §

Lähdeveron määrääminen koronsaajalle

Jos korkotulon lähdeveroa ei ole peritty sen maksamiseen velvollisen saamasta 3 §:ssä tarkoitettu korkotulosta, Verohallinto määrää koronsaajalle korkotulon lähdeveron ja siinä yhteydessä määrättävän viivästyskoron ja veronkorotuksen noudattaen, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään. Määräajat lasketaan sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana vero olisi pitänyt periä.

13 §

Lähdeveron määrääminen koronsaajalle verotuksen oikaisun yhteydessä

Jos 3 §:ssä tarkoitettu korkotulo on virheellisesti verotettu korkotulon lähdeveron maksamiseen velvollisen tuloverotuksessa veronalaisena tulona, Verohallinnon tulee verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettujen verotuksen oikaisun yhteydessä määrätä lähdevero sen maksamiseen velvolliselle. Viivästyskorkoa ja veronkorotusta ei tällöin määrätä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 2018 koronsaajalle määrättävään korkotulon lähdeveroon. Aiemmilta verovuosilta määrättävään korkotulon lähdeveroon sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

7.

Laki

eräiden asuntojen vuokraustoimintaa harjoittavien osakeyhtiöiden veronhuojennuksesta annetun lain 17 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eräiden asuntojen vuokraustoimintaa harjoittavien osakeyhtiöiden veronhuojennuksesta annetun lain (299/2009) 17 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 795/2016, seuraavasti:

17 §

Verotusta koskevien säännösten soveltaminen

Maksuunpanoon, verotarkastukseen, verotuksen muuttamiseen, veronkorotukseen sekä jäännösverolle määrättävään ja veronpalautukselle maksettavaan korkoon sovelletaan verotusmenettelystä annettua lakia (1558/1995), veronlisäyksestä ja viivekorosta annettua lakia (1556/1995) sekä veronkantolakia (769/2016). Maksuunpannun määrän kantamiseen ja veron palauttamiseen sovelletaan veronkantolakia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä _____ kuuta 20 _____.

8.

Laki

tonnistoverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tonnistoverolain (476/2002) 31 §:n 2 momentti, 32 §:n 3 momentti, 33 ja 34 §
sekä 39 §:n 2 momentti,
sellaisina kuin niistä ovat 31 §:n 2 momentti laissa 794/2016, 32 §:n 3 momentti laissa
90/2012 ja 39 §:n 2 momentti laissa 893/2012, seuraavasti:

31 §

Verotuksen toimittaminen

Tonnistoverotus toimitetaan verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 3 §:ssä tarkoite-
tulta verovuodelta. Verotuksen toimittamiseen, verotuksen päättymiseen, verotarkastukseen,
verotuksen oikaisuun, veronkorotukseen, jäännösverolle määrättävään ja veronpalautukselle
maksettavaan korkoon ja seurannaismuutokseen sovelletaan verotusmenettelystä annettua la-
kia, veronlisäyksestä ja viivekorosta annettua lakia (1556/1995) sekä veronkantolakia
(769/2016). Tonnistoveron kanton, perintään ja palauttamiseen sovelletaan veronkantolakia.

32 §

Verotuksen toimittaminen hyväksymisen peruuttamisen ja yhtiön purkautumisen jälkeen

Maksettavalle verolle on suoritettava huojennettua viivästyskorkoa noudattaen veronlisäyk-
sestä ja viivekorosta annettua lakia. Huojennettu viivästyskorko lasketaan kultakin verovuou-
delta, jolta veroa määrätään, verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäi-
sistä päivästä veron ensimmäiseen eräpäivään.

33 §

Tonnistoveron ennakonkanto

Tonnistovero suoritetaan ennakonkannossa noudattaen ennakoperintälakia (1118/1996).
Mainitun lain 24 a §:ssä tarkoitettu velvollisuus esittää ennakkoa koskeva vaatimus sähköises-
ti ei kuitenkaan koske tonnistoveron ennakkoa.

34 §

Tuloverotusta koskeva ilmoittamisvelvollisuus

Tonnistoverovelvollinen on velvollinen antamaan veroilmoituksen erikseen tonnistoverotet-
tavasta toiminnasta ja tuloverotettavasta toiminnasta noudattaen, mitä veronalaisen tulon il-
moittamisvelvollisuudesta säädetään verotusmenettelystä annetussa laissa. Mainitun lain

HE 237/2016 vp

7 a §:ssä tarkoitettu sähköinen ilmoittamisvelvollisuus ei kuitenkaan koske tonnistoverotettava toiminnasta annettavaa veroilmoitusta.

Yhtiön on lisäksi annettava muut tuloverotuksen toimittamista varten tarpeelliset tiedot ja selvitykset. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset tietojen ja selvitysten antamisesta.

39 §

Muutoksenhaku

Muutoksenhausta päätökseen, joka koskee tonnistoverovelvolliseksi hyväksymistä tai hyväksymisen peruuttamista, säädetään verotusmenettelystä annetun lain 65 a §:ssä. Oikaisuvaatimus ja valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lain 32 §:ää sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2017 määrättävään veroon. Aiemmillä vuosilla määrättävään veroon sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

9.

Laki

verontilityslain 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verontilityslain (532/1998) 3 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 440/2013, seuraavasti:

3 §

Kertymisjakso ja tilitysajankohta

Verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettujen muiden kuin yhteisöverojen ja yhteisön yleisradioveron veronpalautukset vähennetään verotuksen päättymiskuukaudelta tehtävässä tilityksessä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuoden 2018 verotuksen päättymiskuukauden tilityksiin. Aiempien verovuosien verotuksen päättymiskuukauden tilityksiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

10.

Laki

rakennusverolain 14 ja 18 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rakennusverolain (54/1977) 14 §:n 2 momentti ja 18 §,
sellaisina kuin ne ovat, 14 §:n 2 momentti laissa 619/1978 ja 18 § laissa 530/2010, seuraavasti:

14 §

Jos veron määräämisen perusteena käytettyjen rakennuskustannusten määrä ylittää rakennuskustannusten lopullisen määrän vähintään 10 prosentilla, verotusta on niin ikään oikaistava ja verovelvolliselle maksettava takaisin kustannusten erotusta vastaava vero ja sille korkoa veron suorittamispäivästä lukien noudattaen, mitä veronkantolaissa (769/2016) säädetään palautettavalle verolle maksettavasta korosta.

18 §

Tässä laissa tarkoitettu vero, veronkorotus ja veronlisäystä vastaava korko on suoritettava yhtenä eränä Verohallinnolle. Jos maksua ei määräaikana ole suoritettu, verolle ja veronkorotukselle on suoritettava veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetyt viivästysseuraamukset. Rakennusveron kannossa noudatetaan muutoin veronkantolakia ja verotusmenettelystä annettua lakia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä _____ kuuta 20 _____.

11.

Laki

Verohallinnosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään Verohallinnosta annettuun lakiin (503/2010) siitä lailla 881/2012 kumotun 34 §:n tilalle uusi 34 § seuraavasti:

34 §

Muutoksenhakua koskevien asiakirjojen säilyttäminen

Hallinto-oikeus ja korkein hallinto-oikeus lähettävät valituksen ratkaistuaan valitusta koskevat asiakirjat Verohallintoon säilytettäväksi.

Tämä laki tulee voimaan päivänä _____ kuuta 20 _____.

12.

Laki

tuulivoiman kompensatioalueista annetun lain 7 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tuulivoiman kompensatioalueista annetun lain (490/2013) 7 §:n 2 momentti seuraavasti:

7 §

Tuulivoimamaksun palauttaminen

Suoritettua tuulivoimamaksua palautetaan viimeistään palautusperusteen syntymistä seuraavana kalenterivuonna. Palautuksen määrä on se summa, joka vastaa sähkön tuottajan suorittaman tuulivoimamaksun perusteella määräytyvää osuutta kompensatiosumman ylittävästä tuulivoimamaksujen kertymästä. Palautukselle maksetaan korkoa noudattaen veronkantolain (769/2016) 32 §:ää.

Tämä laki tulee voimaan päivänä _____
kuuta 20 _____.

13.

Laki

katsastustoiminnan valvontamaksusta annetun lain 9 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan katsastustoiminnan valvontamaksusta annetun lain (960/2013) 9 § seuraavasti:

9 §

Maksun kanto

Maksupaikkoihin, maksamisesta aiheutuviin kuluihin sekä rahalaitoksen vastaanottamien maksujen suorittamiseen Liikenteen turvallisuusvirastolle sovelletaan veronkantolain (769/2016) 18 ja 22 §:ää.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

14.

Laki

lentoliikenteen valvontamaksusta annetun lain 11 ja 18 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan lentoliikenteen valvontamaksusta annetun lain (1249/2005) 11 ja 18 §, sellaisena
kuin niistä on 11 § laissa 1310/2009, seuraavasti:

11 §

Maksupaikat

Maksupaikkoihin, maksamisesta aiheutuviin kuluihin sekä rahalaitoksen vastaanottamien maksujen suorittamiseen Liikenteen turvallisuusvirastolle sovelletaan veronkantolain (769/2016) 18 ja 22 §:ää.

18 §

Palautettavalle määrälle suoritettava korko

Jos maksua palautetaan maksuunpanon oikaisun tai muutoksenhaun johdosta, palautettavalle maksulle maksetaan veronkantolain 32 §:ssä säädetty korko maksupäivästä takaisinmaksupäivään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä _____
kuuta 20 _____.

15.

Laki

perintö- ja lahjaverolain 52 a §:n kumoamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan perintö- ja lahjaverolain (378/1940) 52 a §, sellaisena kuin se on laissa 1548/2015.

2 §

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .
Ajalta ennen lain voimaantuloa laskettavaan korkoon sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 10 päivänä marraskuuta 2016

Pääministerin sijainen, ulkoasiainministeri

Timo Soini

Valtiovarainministeri Petteri Orpo

1.

Laki

verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 38 §, 40 §:n edellä oleva väliotsikko sekä 40—48 §, sellaisina kuin niistä ovat 40 § laeissa 345/2002 ja 1252/2009, 41 § osaksi laissa 520/2010, 43 § osaksi laissa 1252/2009, 44 § laeissa 858/2001 ja 1079/2005 sekä 48 § laissa 520/2010,
muutetaan 2 §:n 2 momentti, 34, 34 a, 35, 36, 39 ja 50 §, 57 §:n 1 momentti, 57 a §, 76 §:n 4 momentti ja 77 §,
sellaisina kuin niistä ovat 34 § osaksi laeissa 1122/1996, 565/2004 ja 1079/2005, 34 a §, 57 §:n 1 momentti ja 57 a § laissa 1079/2005, 39 § ja 76 §:n 4 momentti laissa 520/2010 ja 77 § osaksi laeissa 1079/2005, 1252/2009, 520/2010 ja 772/2016, sekä
lisätään lakiin uusi 7 a ja 77 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 §

2 §

Soveltamisalan täsmentäminen

Soveltamisalan täsmentäminen

Soveltuvien osin tämän ja muun lain veroa koskevia säännöksiä sovelletaan myös yhteisö korkoon, jäännösveron korkoon ja palautuskorkoon.

Tämän ja muun lain veroa koskevia säännöksiä sovelletaan myös *veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) tarkoitettuun huojennettuun viivästyskorkoon ja veronkantolain 32 §:ssä tarkoitettuun korkoon palautusta maksettaessa.*

7 a §

Yhteisön ja yhteisetuuden veroilmoituksen antaminen

Yhteisön ja yhteisetuuden on annettava veroilmoitus sähköisesti (sähköinen veroilmoitus).

Verohallinto voi erityisestä syystä hyväksyä ilmoituksen antamisen paperisena.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

34 §

34 §

*Verotuksessa hyväksi luettavat ennakot**Verovuoden verotuksessa hyväksi luettavat ennakot*

Vuosi-ilmoituksella ilmoitettu ennakonpidätys, kannettavaksi määrätty ennako, joka on kertynyt viimeistään kuukautta ennen verovuoden verotuksen päättymistä, ennakon täydennysmaksu sekä toisesta valtiosta Suomeen siirretty ennako käytetään verovuoden verojen suoritukseksi. Toiselle valtiolle siirrettyä ennakkoa ei käytetä verojen suoritukseksi.

Kun kannettavaksi määrättyjen ennakoiden kertymiä luetaan hyväksi, lasketaan kokonaan tai osaksi maksamattomille erille veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/95) tarkoitettu viivekorke.

Ennakon täydennysmaksu luetaan verovuoden verojen hyväksi, jos täydennysmaksu on maksettu viimeistään kuukautta ennen verovelvollisen verotuksen päättymistä. Täydennysmaksu kohdistetaan ensisijaisesti verovuodelta maksamatta oleville ennakoille ja niiden viivekorolle.

Jos verovelvolliselle määrätään verovuoden verotuksessa vain varallisuusveroa tai veroa vain tietynlaisesta tulosta sen vuoksi, että verovelvollisen tilikausi ei ole kalenterivuosi, luetaan ennakosta hyväksi vain verotuksessa tarvittava määrä. Muu osa ennakosta luetaan hyväksi seuraavassa verotuksessa.

Jos toimitettua ennakonpidätystä ei ole ilmoitettu vuosi-ilmoituksella tai pidätys on ilmoitettu virheellisesti, se voidaan kuitenkin lukea verovelvollisen hyväksi luotettavan selvityksen perusteella.

34 a §

Maksamatta jätetyn ennakonpidätyksen jättäminen käyttämättä

Maksamatta jätetty ennakonpidätys voidaan jättää käyttämättä verovelvollisen verojen suoritukseksi, vaikka se on ilmoitettu suorituksen maksajan vuosi-ilmoituksella, jos on ilmeistä, että suorituksen saaja ja enna-

Vuosi-ilmoituksella ilmoitettu ennakonpidätys, kannettavaksi määrätty ennako sekä toisesta valtiosta Suomeen siirretty ennako luetaan verovuoden verotuksessa verovelvollisen hyväksi. Toiselle valtiolle siirrettyä ennakkoa ei kuitenkaan lueta verotuksessa hyväksi.

Jos verovelvolliselle määrätään verovuoden verotuksessa veroa vain tietynlaisesta tulosta sen vuoksi, että verovelvollisen tilikausi ei ole kalenterivuosi, ennakosta luetaan hyväksi vain verotuksessa tarvittava määrä. Muu osa ennakosta luetaan hyväksi seuraavassa verotuksessa.

Jos toimitettua ennakonpidätystä ei ole ilmoitettu vuosi-ilmoituksella tai pidätys on ilmoitettu virheellisesti, se voidaan kuitenkin lukea verovelvollisen hyväksi luotettavan selvityksen perusteella.

34 a §

*Maksamatta jätetyn ennakonpidätyksen jättäminen **hyväksi lukematta***

Maksamatta jätetty ennakonpidätys voidaan jättää *lukematta hyväksi*, vaikka se on ilmoitettu suorituksen maksajan vuosi-ilmoituksella, jos on ilmeistä, että suorituksen saaja ja ennakonpidätysvelvollinen ovat

Voimassa oleva laki

konpidätysvelvollinen ovat yhdessä toimineet siten, että maksamatta jätetyltä verolta vältyttäisiin. Suorituksen saajan verotusta voidaan tällöin oikaista 56 §:ssä tarkoitetulla tavalla verovelvollisen vahingoksi kahden vuoden kuluessa sen vuoden lopusta lukien, jonka aikana pidätyksen maksamatta jättäminen on todettu. Suorituksen saajan suoritettavaksi on tällöin määrättävä myös veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain mukainen veronlisäys ja veronkorotus.

35 §

Yhteisöä ja yhteisetuutta koskevat poikkeukset

Yhteisöltä tai yhteisetuudelta kannettu ennakko, ennakonpidätys ja ennakon täydennysmaksu luetaan hyväksi tilikausittain.

Verovuodelta määrättävän veron suorituksiksi luetaan ne ennakon erät, jotka ovat erääntyneet maksettavaksi ennen tilikauden päättymistä ja jotka ovat kertyneet viimeistään kuukautta ennen verotuksen päättymistä.

Ennakonpidätys luetaan sen verovuoden verojen hyväksi, jona ennakonpidätys on toimitettu.

Ennakon täydennysmaksu luetaan verovuoden verojen hyväksi, jos täydennysmaksu on maksettu viimeistään kuukautta ennen verovelvollisen verotuksen päättymistä. Täydennysmaksu kohdistetaan ensisijaisesti verovuodelta maksamatta oleville ennakoille ja niiden viivekoroille. Jos täydennysmaksu on maksettu myöhemmin, se luetaan maksuhetken verovuoden verojen hyväksi.

36 §

Ennakonpidätyksen lukeminen yhtymän osakkaiden hyväksi

Yhtymältä pidätetty ennakko luetaan yhtiömiesten veron suorituksiksi niiden osuuk-sien mukaan, jotka heillä on yhtymän tuloon. Yhtymältä pidätetty ennakko luetaan yhtymän osakkaan sen verovuoden hyväksi, jonka aikana ennakonpidätys on toimitettu.

Ehdotus

yhdessä toimineet siten, että maksamatta jätetyltä verolta vältyttäisiin. Suorituksen saajan verotusta voidaan tällöin oikaista 56 §:ssä tarkoitetulla tavalla verovelvollisen vahingoksi kahden vuoden kuluessa sen vuoden lopusta lukien, jonka aikana *ennakonpidätyksen* maksamatta jättäminen on todettu. Suorituksen saajan suoritettavaksi on tällöin määrättävä myös veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain mukainen *viivästyskorko* ja veronkorotus.

35 §

Yhteisöä ja yhteisetuutta koskevat poikkeukset

Ennakonpidätys luetaan sen verovuoden verojen hyväksi, jona ennakonpidätys on toimitettu.

36 §

Ennakonpidätyksen lukeminen yhtymän osakkaiden hyväksi

Yhtymältä pidätetty *ennakonpidätys* luetaan yhtiömiesten *verotuksessa yhtiömiehen hyväksi* sen osuuden mukaan, joka hänellä on yhtymän tuloon. Yhtymältä pidätetty *ennakonpidätys* luetaan yhtymän osakkaan hyväksi sen verovuoden verotuksessa, jonka aikana ennakonpidätys on toimitettu.

HE 237/2016 vp

Voimassa oleva laki

Ehdotus

38 §

(38 § kumotaan)

Ennakonpalautuksen siirto puolisoiden kesken

Verovelvollisen ennen verotuksen päättämistä tekemästä vaatimuksesta voidaan puolison verojen suorituksiksi käyttää verovelvollisen ennakonpalautusta. Ennen ennakon käyttämistä puolison verojen suorituksiksi ennakonpalautukselle ja jäännösverolle lasketaan palautuskorko ja jäännösveron korko.

39 §

39 §

Tarkemmat määräykset

Tarkemmat määräykset

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä ennakon käyttämisestä veron suorituksiksi.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä ennakon hyväksi lukemisesta verotuksessa.

Yhteisökorko, jäännösveron korko ja palautuskorko

(väliotsikko kumotaan)

40 §

(40 § kumotaan)

Yhteisökorko

*Jos yhteisölle tai yhteisetuudelle määrätty vero on suurempi kuin veron suorituksiksi luettavat ennakot, maksettavalle erotukselle lasketaan yhteisökorko (**maksettava yhteisökorko**). Maksettava yhteisökorko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisättyinä kahdella prosenttiyksiköllä.*

*Jos yhteisölle ja yhteisetuudelle määrätty vero on sen suorituksiksi luettavia ennakoita pienempi, palautettavalle erotukselle lasketaan yhteisökorko (**palautettava yhteisökorko**). Palautettava yhteisökorko on määrätään I momentissa tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia.*

Voimassa oleva laki

Ehdotus

41 §

(41 § kumotaan)

Yhteisökoron laskeminen

Yhteisökorko lasketaan veroilmoituksen viimeistä antopäivää seuraavasta päivästä jäännösveron ensimmäiseen eräpäivään tai ennakonpalautuksen palautuskuukautta edeltävän kuukauden loppuun.

Jos verovelvollinen suorittaa ennakkoa tai ennakon täydennysmaksua veroilmoituksen viimeisen antopäivän jälkeen, yhteisökorko lasketaan suoritettulla ennakolla tai täydennysmaksulla vähennetylle erotukselle suorituspäivää seuraavasta päivästä eräpäivään tai ennakonpalautuksen palautuskuukautta edeltävän kuukauden loppuun. Ennakon suoritusta tai täydennysmaksua edeltäneeltä ajalta yhteisökorko lasketaan 1 momentin mukaisesti suorituspäivään saakka.

Jos samana kalenterivuonna päättyy useita tilikausia, yhteisökorko lasketaan kultakin tilikaudelta erikseen niin kuin jokaiselle tilikaudelle olisi määrätty vero.

Verohallinnon veroilmoituksen antamiselle myöntämää pidennystä ei oteta huomioon yhteisökorkoa laskettaessa.

42 §

(42 § kumotaan)

Yhteisökoron peruste

Yhteisökorkoa ei lasketa veronkorotukselle eikä maksamattoman ennakon johdosta peritävälle viivekorolle. Jos veroa on määrätty maksamatta jätetyn ennakon johdosta, verolle ei tältä osin lasketa yhteisökorkoa.

43 §

(43 § kumotaan)

Jäännösveron korko ja palautuskorko

*Muun verovelvollisen kuin yhteisön tai yhteisetuuden jäännösverolle tai ennakonpalautukselle lasketaan **jäännösveron korko** tai **palautuskorko**.*

Jäännösveron korko ja palautuskorko ovat kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksikö-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

köllä, kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia. Siltä osin kuin jäännösvero ylittää 10 000 euroa, jäännösveron korko on kuitenkin viitekorko lisättynä kahdella prosenttiyksiköllä.

44 §

(44 § kumotaan)

Jäännösveron koron ja palautuskoron laskeminen

Korko lasketaan verovuotta seuraavan vuoden helmikuun 1 päivästä jäännösveron ensimmäisen erän eräpäivään tai ennakonpalautuksen palautuskuukautta edeltävän kuukauden loppuun.

Jos verovelvollinen suorittaa ennakkoa tai ennakon täydennysmaksua verovuotta seuraavan vuoden tammikuun 31 päivän jälkeen, korko lasketaan ennakon tai täydennysmaksun suorittamispäivää seuraavasta päivästä lukien 1 momentissa tarkoitettuun päivään siten, että suoritettu ennako tai täydennysmaksu otetaan huomioon. Ennakon tai täydennysmaksun suoritusta edeltäneeltä ajalta korko lasketaan 1 momentin mukaisesti ennakon tai täydennysmaksun suorituspäivään. Ennakon täydennysmaksuun rinnastetaan jäännösverona suoritettu määrä, jonka verovelvollinen suorittaa viimeistään kuukautta ennen verovelvollisen verotuksen päättymistä.

Lasketusta jäännösveron korosta vähennetään 20 euroa, kuitenkin enintään koron määrä.

45 §

(45 § kumotaan)

Jäännösveron koron ja palautuskoron peruste

Korkoa ei lasketa veronkorotukselle eikä maksamattoman ennakon johdosta perittävälle viivekorolle. Jos veroa on määrätty maksamatta jätetyn ennakon johdosta, verolle ei tältä osin lasketa jäännösveron korkoa.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

46 §

(46 § kumotaan)

Korkojen veronalaisuus ja vähennyskelpoisuus

Palautettava yhteisökorko ja palautuskorko eivät ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa. Maksettava yhteisökorko ja jäännösveron korko eivät ole tuloverotuksessa vähennyskelpoista menoa.

47 §

(47 § kumotaan)

Korot verojen perinnässä

Yhteisökorolle ja jäännösveron korolle ei lasketa veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa tarkoitettuja viivästysseuraamuksia.

48 §

(48 § kumotaan)

Tarkemmat määräykset

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä yhteisökoron, jäännösveron koron ja palautuskoron laskemisesta.

50 §

Ennakonpalautus ja jäännösvero

Verotuksessa hyväksi luettavat määrät, joita ei tarvita verovelvollisen verojen suorituksiksi verovuonna, palautetaan ennakonpalautuksena edellä säädettyine korkoineen. Toiselle valtiolle siirrettävää ennakonpalautusta ei kuitenkaan palauteta.

50 §

Veronpalautus ja jäännösvero

Verotuksessa hyväksi luettavat määrät, joita ei tarvita verovelvollisen verojen suorituksiksi verovuonna, hyvitetään ensisijaisesti alentamalla verovuonna hyväksi luettuja ennakkoita niiden eräpäivien mukaisessa järjestyksessä uusimmasta vanhimpaan ja tämän jälkeen palauttamalla muita hyväksi luettuja määriä. Ennakon alentamisesta ei tehdä erillistä päätöstä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen alennettujen ennakoiden suoritettujen määrät ja muut palautettavat hyväksi luetut määrät palautetaan veronpalautuksena korkoineen. Veronpalautukselle maksettavan koron laskemisesta säädetään veronkantolaissa. Toiselle valtiolle siirrettävää veronpalautusta ei kuiten-

Voimassa oleva laki

Jos hyväksi luettavat määrät eivät riitä verojen suoritukseksi, määrätään verovelvollisen maksettavaksi jäännösvero *edellä säädettyine* korkoineen. Jäännösvero on maksettava, vaikka verotukseen haettaisiin muutosta.

57 §

Verotuksen oikaisua koskevia erityisiä säännöksiä

Jos verovelvollinen ei ole antanut veroilmoitusta tai hän on antanut puutteellisen, erehdyttävän tai väärän veroilmoituksen tai muuten laiminlyönyt ilmoittamisvelvollisuutensa, verotusta oikaistaessa verovelvollisen suoritettavaksi on määrättävä myös veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain mukainen veronlisäys ja veronkorotus.

57 a §

Verotuksen oikaisun johdosta lisättävän tulon siirto

Jos verotuksen oikaisun yhteydessä lisättävän tulon yhteismäärä on pienempi kuin 4 000 euroa, lisäys voidaan tehdä sen verovuoden tuloon, jolta toimitettava verotus ei ole päättynyt. Lisätyn tulon johdosta ei peritä veronlisäystä.

76 §

Verotuksen muuttaminen muutoksenhaun johdosta

Jos muutoksenhaun johdosta annetun päätöksen perusteella joku on määrättävä verovelvolliseksi tai veroa on korotettava, Verohallinto muuttaa verotusta ja perii maksamat-

Ehdotus

kaan palauteta.

Jos *verotuksessa* hyväksi luettavat määrät eivät riitä verojen suoritukseksi, verovelvollisen maksettavaksi määrätään jäännösvero korkoineen. *Jäännösverolle määrättävän koron laskemisesta säädetään veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa. Jäännösvero ei määrätä maksettavaksi, jos jäännösveron määrä olisi pienempi kuin kymmenen euroa.* Jäännösvero on maksettava, vaikka verotukseen haettaisiin muutosta.

57 §

Verotuksen oikaisua koskevia erityisiä säännöksiä

Jos verovelvollinen ei ole antanut veroilmoitusta tai hän on antanut puutteellisen, erehdyttävän tai väärän veroilmoituksen tai muuten laiminlyönyt ilmoittamisvelvollisuutensa, verovelvollisen suoritettavaksi on verotusta oikaistaessa määrättävä myös veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain mukainen *viivästyskorko* ja veronkorotus.

57 a §

Verotuksen oikaisun johdosta lisättävän tulon siirto

Jos verotuksen oikaisun yhteydessä lisättävän tulon yhteismäärä on pienempi kuin 4 000 euroa, lisäys voidaan tehdä sen verovuoden tuloon, jolta toimitettava verotus ei ole päättynyt. Lisätyn tulon johdosta ei *määrätä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain mukaista viivästyskorkoa.*

76 §

Verotuksen muuttaminen muutoksenhaun johdosta

Jos muutoksenhaun johdosta annetun päätöksen perusteella joku on määrättävä verovelvolliseksi tai veroa on korotettava, Verohallinto muuttaa verotusta ja perii maksamat-

Voimassa oleva laki

toman veron korkoseuraamuksineen.

77 §

Korkojen laskeminen muutostilanteessa

Verovuoden jäännösveron korko lasketaan verotuksen muutoksesta johtuvalle verolle verovuotta seuraavan vuoden helmikuun 1 päivästä verolle määrättävään eräpäivään. Palautuskorko lasketaan verotuksen muutoksen johdosta palautettavalle verolle ja veronkorotukselle mainitusta päivästä tai, jos vero on suoritettu myöhemmin, maksupäivästä palautuspäivään. Jos verotusta oikaistaessa verovelvollisen suoritettavaksi määrätään veronlisäys, jäännösveron korko lasketaan mainitusta päivästä verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan toisen kuukauden loppuun.

Verovuodelta maksettava yhteisökorko lasketaan verotuksen muutoksesta johtuvalle verolle verovuoden veroilmoituksen viimeistä antopäivää seuraavasta päivästä verolle määrättävään eräpäivään. Palautettava yhteisökorko lasketaan verotuksen muutoksen johdosta palautettavalle verolle ja veronkorotukselle mainituista päivistä tai, jos vero on suoritettu myöhemmin, maksupäivästä palautuspäivään. Jos verotusta oikaistaessa verovelvollisen suoritettavaksi määrätään veronlisäys, maksettava yhteisökorko lasketaan verovuoden veroilmoituksen viimeistä antopäivää seuraavasta päivästä verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan toisen kuukauden loppuun.

(3 ja 4 mom. on kumottu lailla 772/2016)

Jäännösveron korko on muutostilanteessa 43 §:n 2 momentissa säädetyn suuruinen verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan toisen kuukauden loppuun. Sen jälkeiseltä ajalta jäännösveron korko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia. Maksettava yhteisökorko on muutostilanteessa 40 §:n 1 momentissa säädetyn suuruinen verovel-

Ehdotus

toman veron korkoseuraamuksineen. *Jos verotuksen muutoksen johdosta määrättävän veron määrä on pienempi kuin kymmenen euroa, veroa ei määrätä maksettavaksi.*

77 §

Korkojen laskeminen muutostilanteessa

Koron laskemisesta verotuksen muutoksen johdosta maksettavalle verolle säädetään veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa.

Koron laskemisesta verotuksen muutoksen johdosta palautettavalle verolle ja veronkorotukselle säädetään veronkantolaissa.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

vollisen verotuksen päättymistä seuraavan toisen kuukauden loppuun. Sen jälkeiseltä ajalta yhteisökorko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia.

Jos edellä tässä pykälässä tarkoitettua palautettavaa veroa on kertynyt jäännösverona, palautetaan myös jäännösverolle kertynyt jäännösveron korko sekä maksettava yhteisökorko. Jos perittävää veroa on palautettu verovelvolliselle ennakonpalautuksena, jäännösveron korko tai maksettava yhteisökorko peritään tältä osin ennakonpalautuksen palautuspäivästä määrättävään eräpäivään.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä tässä pykälässä tarkoitettujen korkojen laskemisesta.

77 a §

Verotuksen muutoksesta johtuvan veron vähennyksen hyvittäminen

Verotuksen muutoksesta johtuva verovuodelta määrätyn veron vähennys hyvitetään ensisijaisesti alentamalla verovuoden veron suorituksiksi määrättyjä veron eriä niiden eräpäivien mukaisessa järjestyksessä uusimmasta vanhimpaan ja tämän jälkeen palauttamalla muita verovuoden verotuksessa hyväksi luettuja määriä. Ennakon alentamisesta ei tehdä erillistä päätöstä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen alennettujen erien liikaa suoritettut määrät ja muut palautettavat hyväksi luetut määrät palautetaan korkoineen. Palautukselle maksettavasta korosta säädetään veronkantolaissa. Palautusta, joka siirretään toiselle valtiolle, ei palauteta verovelvolliselle eikä siirrettävälle määrälle suoriteta korkoa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2017 toimitettavassa yhteisön ja yhteisyyden verotuksessa ja vuodelta 2018 toimitettavassa muun verovelvollisen verotuksessa. Aiempien vuosien verotuksessa sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Lain 7 a §:ää sovelletaan veroilmoituksiin, jotka annetaan tämän lain tultua voimaan.

Yhteisön ja yhteisetuuden verovuodelle 2017 ja sen jälkeisille verovuosille sekä muun verovelvollisen verovuodelle 2018 ja sen jälkeisille verovuosille suorittamat ennakon täydennysmaksut käsitellään verotuksessa kuten ennakon täydennysmaksun suorituspäivänä erääntynyt ja maksettu ennakko. Edellä mainituille ennakon täydennysmaksuille ei kuitenkaan määrätä huojennettua viivästyskorkoa.

2.

Laki

veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain (1556/1995) 5 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1081/2005,

muutetaan 2 §:n 1 momentti, 3 §:n 3 momentti, 4 §:n 2 momentti, 5 a, 5 b ja 6 §, 7 §:n otsikko sekä 7 §:n 2 ja 3 momentti ja 7 a, 8—11 ja 12 §, sellaisina kuin ne ovat laissa 787/2016, sekä

lisätään lakiin uusi 5 c § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 §

2 §

Veronlisäys

Veronlisäys

Muun oma-aloitteisesti suoritettavan veron kuin veronkantolain 7 §:ssä tarkoitetun veron maksamatta jättämisen tai maksun viivästymisen vuoksi sekä jälkiverotuksen toimittamisen ja verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 57 §:ssä tarkoitetun verotuksen oikaisun yhteydessä lasketaan verolle veronlisäys. Se on määrältään kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisättyinä seitsemällä prosenttiyksiköllä, yhteensä kuitenkin vähintään kolme euroa.

Muun oma-aloitteisesti suoritettavan veron kuin veronkantolain 7 §:ssä tarkoitetun veron maksamatta jättämisen tai maksun viivästymisen vuoksi sekä jälkiverotuksen toimittamisen yhteydessä lasketaan verolle veronlisäys. Se on määrältään kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisättyinä seitsemällä prosenttiyksiköllä, yhteensä kuitenkin vähintään kolme euroa.

HE 237/2016 vp

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 §

Veronlisäyksen laskeminen

Muiden kuin oma-aloitteisesti suoritettavien verojen jälkiverotuksen toimittamisen ja verotusmenettelystä annetun lain 57 §:ssä tarkoitetun verotuksen oikaisun yhteydessä veronlisäys lasketaan verotuksen päättymiskuukautta seuraavan kolmannen kuukauden alusta verolle määrättävään eräpäivään.

4 §

Viivekorko

Edellä 1 momentissa säädettyä ei sovelleta veronkantolain 7 §:ssä tarkoitettuun veroon.

5 §

Viivekoron laskeminen

Jos verovelvolliselta kannetaan jäännösveroa ennakon maksamatta jättämisen vuoksi, viivekorko lasketaan tälle määrälle veron eräpäivään, mainittu päivä mukaan lukien. Osittain maksamatta jätetyille ennakon erille viivekorko lasketaan osasuorituksen maksupäivästä alkaen. Jos kannossa maksuunpantu ennakko on määrättävää veroa suurempi, peritään liikaa maksuunpannulle ennakon osuudelle viivekorkoa yhteisöiltä ja yhteisetuuksilta veroilmoituksen viimeiseen jätöpäivään ja muilta verovelvollisilta vero vuotta seuraavan vuoden tammikuun viimeiseen päivään saakka.

3 §

Veronlisäyksen laskeminen

Muiden kuin oma-aloitteisesti suoritettavien verojen jälkiverotuksen toimittamisen yhteydessä veronlisäys lasketaan verotuksen päättymiskuukautta seuraavan kolmannen kuukauden alusta verolle määrättävään eräpäivään.

4 §

Viivekorko

Edellä 1 momentissa säädettyä ei sovelleta veronkantolain 4 ja 7 §:ssä tarkoitettuun veroon, ennakkoperintälain (1118/1996) tai sairausvakuutuslain (1224/2004) nojalla määrättyyn ennakkoon tai muuhun määrään, perintöveroon, lahjaveroon, tonnistoveroon eikä tulonsaajalle määrättävään lähdeveroon.

5 §

Viivekoron laskeminen

(2 mom. kumotaan)

Voimassa oleva laki

Ehdotus

5 a §

5 a §

*Viivästyskorko**Viivästyskorko ja huojennettu viivästyskorko*

Veronkantolain 7 §:ssä tarkoitettulle, maksamatta jätetylle verolle lasketaan viivästyskorkoa, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisättynä seitsemällä prosenttiyksiköllä.

Maksamatta jätetylle veronkantolain 4 ja 7 §:ssä tarkoitettulle verolle, *ennakkoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrättylle ennakolle tai muulle määrälle, perintöverolle, lahjaverolle, tonnistoverolle ja tulonsaajalle määrättävälle lähdeverolle sekä verotusmenettelystä annetun lain 57 §:ssä tarkoitettun verotuksen oikaisun yhteydessä määrättävälle verolle* lasketaan viivästyskorkoa. Viivästyskorko on kutakin kalenterivuotta edeltävänä puolivuotiskautena voimassa oleva korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisättynä seitsemällä prosenttiyksiköllä.

Viivästyskorkoa ei lasketa veronlisäykselle eikä viivästyskorolle.

Verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettulle jäännösverolle ja verotuksen muutoksesta johtuvalle verolle sekä ennakoperintälaissa tarkoitettulle ennakolle, joka erääntyy verovuoden päättymistä seuraavan kuukauden jälkeen, lasketaan korkoa, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävänä puolivuotiskautena voimassa oleva korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisättynä kahdella prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia (huojennettu viivästyskorko).

Viivästyskorkoa ei lasketa veronlisäykselle, viivästyskorolle eikä huojennetulle viivästyskorolle.

5 b §

5 b §

*Viivästyskoron laskeminen**Viivästyskoron laskeminen*

Viivästyskorko lasketaan oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain (768/2016) 32 §:ssä tarkoitettua eräpäivää seuraavasta päivästä veron suorittamispäivään.

Viivästyskorko lasketaan maksamatta olevalle verolle eräpäivää seuraavasta päivästä veron suorittamispäivään.

Verohallinnon määräämälle myöhästymismaksulle, veronkorotukselle, laiminlyöntimaksulle ja veronkantolain 34 §:n nojalla takaisin perittäväille palautukselle lasketaan viivästyskorko kuitenkin verotuspäätöksellä määrättyä eräpäivää seuraavasta päivästä veron tai maksun suorittamispäivään.

Veronkantolain 7 §:ssä tarkoitettulle verolle lasketaan viivästyskorkoa oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain (768/2016) 32 §:ssä tarkoitettua eräpäivää seuraavasta päivästä veron suorittamispäivään. Verohallinnon määräämälle veronkantolain 7 §:ssä tarkoitettua veroa koskevalle myöhästymismaksulle, veronkorotukselle,

Voimassa oleva laki

Ehdotus

laiminlyöntimaksulle ja *mainitun lain* 34 §:n nojalla takaisin perittävälle palautukselle viivästyskorko lasketaan kuitenkin verotuspäätöksellä määrättyä eräpäivää seuraavasta päivästä veron tai maksun suorittamispäivään.

Verotusmenettelystä annetun lain 57 §:ssä tarkoitettu viivästyskorko lasketaan jäännösveron ensimmäistä eräpäivää seuraavasta päivästä verotuksen muutoksen johdosta määrättävän veron eräpäivään.

5 c §

Huojennetun viivästyskoron laskeminen

Jäännösverolle lasketaan huojennettua viivästyskorkoa verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisestä päivästä jäännösveron ensimmäisen erän eräpäivään.

Verovuoden päättymistä seuraavan kuukauden jälkeen erääntyvälle ennakolle lasketaan huojennettua viivästyskorkoa verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisestä päivästä ennakon eräpäivään.

Verotuksen muutoksesta johtuvalle verolle lasketaan huojennettua viivästyskorkoa verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisestä päivästä verolle määrättävään eräpäivään. Huojennettua viivästyskorkoa ei kuitenkaan lasketa ajalta, jolta verolle lasketaan viivästyskorkoa.

Jos verotuksen muutoksen johdosta maksettavaa veroa on palautettu verovelvolliselle veronpalautuksena, huojennettu viivästyskorko lasketaan tältä osin veronpalautuksen palautuspäivää seuraavasta päivästä verolle määrättävään eräpäivään.

Verovuoden verotuksen päättyessä määrättävälle jäännösverolle laskettavasta huojennetusta viivästyskorosta vähennetään 20 euroa, kuitenkin enintään koron määrä.

Huojennettua viivästyskorkoa ei lasketa veronkorotukselle.

6 §

Viivekoron ja viivästyskoron palauttaminen

6 §

Viivekoron ja viivästyskorkojen palauttaminen

Voimassa oleva laki

Jos veroa on viranomaisen muulla kuin verosta vapauttamista koskevalla päätöksellä alennettu tai se on poistettu, alennetulle tai poistetulle määrälle kertynyt viivekorko tai viivästyskorko on palautettava.

7 §

Veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskoron perimättä jättäminen

Verohallinnon ja muun veroa kantavan viranomaisen on jätettävä veronlisäys, viivekorko ja viivästyskorko kokonaan tai osittain perimättä, jos veron maksaminen on viivästynyt viranomaisen menettelyn vuoksi.

Verohallinnon määräämä viivästyskorko voidaan jättää kokonaan tai osittain perimättä, jos maksaminen on viivästynyt verovelvollisesta riippumattomasta syystä tai muusta erityisestä syystä.

7 a §

Tarkemmat säännökset veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskoron perimättä jättämisestä

Valtiovarainministeriön asetuksella voidaan säätää, että veronlisäystä, viivekorkoa tai viivästyskorkoa ei peritä ajalta, jolta maksaminen on viivästynyt verovelvollisesta riippumattomien esteiden vuoksi.

8 §

Veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskoron pakkoperintä

Veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskoron perimisestä ulosottoihin säädetään verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007).

Ehdotus

Jos veroa on viranomaisen muulla kuin verosta vapauttamista koskevalla päätöksellä alennettu tai se on poistettu, alennetulle tai poistetulle määrälle kertynyt viivekorko, viivästyskorko tai huojennettu viivästyskorko on palautettava.

7 §

Veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskorkojen perimättä jättäminen

Verohallinnon ja muun veroa kantavan viranomaisen on jätettävä veronlisäys, viivekorko, viivästyskorko ja huojennettu viivästyskorko kokonaan tai osittain perimättä, jos veron maksaminen on viivästynyt viranomaisen menettelyn vuoksi.

Verohallinnon määräämä viivästyskorko ja huojennettu viivästyskorko voidaan jättää kokonaan tai osittain perimättä, jos maksaminen on viivästynyt verovelvollisesta riippumattomasta tai muusta erityisestä syystä.

7 a §

Tarkemmat säännökset veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskorkojen perimättä jättämisestä

Valtiovarainministeriön asetuksella voidaan säätää, että veronlisäystä, viivekorkoa, viivästyskorkoa tai huojennettua viivästyskorkoa ei peritä ajalta, jolta maksaminen on viivästynyt verovelvollisista riippumattomien esteiden vuoksi.

8 §

Veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskorkojen periminen ulosottoihin

Veronlisäyksen, viivekoron, viivästyskoron ja huojennettujen viivästyskoron perimisestä ulosottoihin säädetään verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007).

HE 237/2016 vp

Voimassa oleva laki

Ehdotus

9 §

Veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskoron tilittäminen veronsaajille

Veronlisäys, viivekorko ja viivästyskorko tilitetään veronsaajille samassa suhteessa kuin se vero, jonka maksamatta jättämisen tai maksun viivästyksen vuoksi veronlisäys, viivekorko ja viivästyskorko peritään.

9 §

Veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskorkojen tilittäminen veronsaajille

Veronlisäys, viivekorko, viivästyskorko ja huojennettu viivästyskorko tilitetään veronsaajille samassa suhteessa kuin se vero, jonka maksamatta jättämisen tai maksun viivästyksen vuoksi veronlisäys, viivekorko, viivästyskorko ja huojennettu viivästyskorko peritään.

10 §

Veronlisäys, viivekorko ja viivästyskorko tuloverotuksessa

Veronlisäys, viivekorko ja viivästyskorko eivät ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa eivätkä vähennyskelpoista menoa.

10 §

Veronlisäys, viivekorko ja viivästyskorot tuloverotuksessa

Veronlisäys, viivekorko, viivästyskorko ja huojennettu viivästyskorko eivät ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa eivätkä vähennyskelpoista menoa.

11 §

Palauttaminen

Verohallinto tai muu veron kantanut viranomainen palauttaa hakemuksesta virheellisesti perityn veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskoron. Muutoin toteamansa aiheettoman veronlisäyksen, viivekoron tai viivästyskoron viranomainen palauttaa hakemuksetta, ellei sitä ole käytettävä veronkantolain säännösten mukaisesti verovelan lyhennykseksi.

11 §

Palauttaminen

Verohallinto tai muu veron kantanut viranomainen palauttaa vaatimuksesta virheellisesti perityn veronlisäyksen, viivekoron, viivästyskoron ja huojennetun viivästyskoron. Muutoin toteamansa aiheettoman veronlisäyksen, viivekoron, viivästyskoron tai huojennetun viivästyskoron viranomainen palauttaa vaatimuksetta, jollei sitä ole käytettävä veronkantolain säännösten mukaisesti verovelan lyhennykseksi.

12 §

Tarkemmat määräykset

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskoron määräämisessä noudatettavasta menettelystä sekä veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskoron laskemisesta.

12 §

Tarkemmat määräykset

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä veronlisäyksen, viivekoron, viivästyskoron ja huojennetun viivästyskoron määräämisessä noudatettavasta menettelystä sekä niiden laskemisesta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2017 toimitettavassa yhteisön ja yhteisyyden verotuksessa ja vuodelta 2018 toimitettavassa muun verovelvollisen verotuksessa. Aiempien vuosien verotuksessa sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Viivästyskorkoa koskevia säännöksiä sovelletaan ensimmäisen kerran yhteisöjen ja yhteisyyksien maksamatta olevaan veroon lain voimaantulopäivästä ja muiden velallisten maksamatta olevaan veroon 1 päivästä marraskuuta 2018. Tätä edeltävältä ajalta korko lasketaan lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti. Lain voimaan tullessa maksamatta olevalle verolle lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti laskettuun viivekorkoon ei kuitenkaan sovelleta viivekoron kolmen euron vähimmäismäärää.

Lain 5 b §:n 2 momenttia ja 6—12 §:ää sovelletaan kuitenkin lain voimaantulosta.

Huojennettua viivästyskorkoa koskevia säännöksiä sovelletaan yhteisölle ja yhteisyydelle lain voimaantulopäivänä ja sen jälkeen määrättävään ennakoon ja muulle verovelvolliselle 1 päivänä marraskuuta 2018 ja sen jälkeen määrättävään ennakoon.

Yhteisön ja yhteisyyden, jonka verovuosi 2017 päättyy viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2017, huojennettu viivästyskorko lasketaan veroilmoituksen viimeistä antopäivää seuraavasta päivästä, kuitenkin viimeistään lain voimaantulopäivästä alkaen.

3.

Laki

veronkantolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan veronkantolain (769/2016) 26 § ja 41 §:n 2 momentti,
muutetaan 7 §:n 2 momentti, 11 §:n 2 ja 4 momentti, 14 §:n 1 momentti, 16 §:n 1 momentti,
24 §:n 1 ja 2 momentti, 30 §:n 2 momentti, 32 §, 37 §:n 2 momentti, 39 §:n 2 momentti, 40 §,
42 §:n 1 momentti ja 71 §:n 3 momentti sekä
lisätään 14 §:n edelle uusi luvun otsikko, 15 §:ään uusi 2 ja 3 momentti, jolloin nykyinen
2 ja 3 momentti siirtyvät 4 ja 5 momentiksi, lakiin uusi 24 a—24 d ja 28 §:ään uusi
4 momentti, 28 a §, 36 §:ään uusi 3 momentti sekä 53 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

7 §

7 §

Erityissäännösten soveltamisala

Erityissäännösten soveltamisala

Tämän luvun säännöksiä ei sovelleta:

1) ennakkoperintälain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuun ennakon täydennysmaksuun eikä mainitun lain 23 §:ssä tarkoitettuun ennakokantoon;

2) korkotulon lähdeverosta annetun lain (1341/1990) 12 §:ssä tarkoitettuun koronsaajalle maksuunpantavaan lähdeveroon;

3) rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) 2 luvun 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuun tulonsaajalle maksettavaan lähdeveron palautukseen eikä mainitun lain 3 luvussa säädetyistä tuloista suoritettaviin veroihin ja maksuihin, jotka määrätään verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä;

4) arvonlisäveroon, johon sovelletaan arvonlisäverolain 12 a luvussa tarkoitettua erityisjärjestelmää;

5) Pohjoismaiden Investointipankin, Pohjoismaiden projektivientirahaston, Pohjoismaiden kehitysrahaston ja Pohjoismaiden ympäristörahoitusyhtiön palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta annetun lain (562/1976) 6 §:ssä tarkoitettuun lopullisen palkkaveron palauttamiseen.

Tämän luvun säännöksiä ei sovelleta:

1) ennakkoperintälain 23 §:ssä tarkoitettuun ennakokantoon;

2) korkotulon lähdeverosta annetun lain (1341/1990) 12 §:ssä tarkoitettuun koronsaajalle maksuunpantavaan lähdeveroon;

3) rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuun tulonsaajalle maksettavaan lähdeveron palautukseen eikä mainitun lain 3 luvussa säädetyistä tuloista suoritettaviin veroihin ja maksuihin, jotka määrätään verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä;

4) arvonlisäveroon, johon sovelletaan arvonlisäverolain 12 a luvussa tarkoitettua erityisjärjestelmää;

5) Pohjoismaiden Investointipankin, Pohjoismaiden projektivientirahaston, Pohjoismaiden kehitysrahaston ja Pohjoismaiden ympäristörahoitusyhtiön palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta annetun lain (562/1976) 6 §:ssä tarkoitettuun lopullisen palkkaveron palauttamiseen.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

11 §

11 §

Maksun tai palautuksen käyttäminen Verohallinnon muiden saatavien suorituksiksi

Maksun tai palautuksen käyttäminen Verohallinnon muiden saatavien suorituksiksi

Maksu tai palautus käytetään tällöin ensin perintöveron, lahjaveron ja tulonsaajalle maksettavasta rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 3 §:ssä tarkoitetusta korosta, osingosta ja rojaltista perityn lähdeveron liikaa palautetun määrän suorituksiksi vanhentumisjärjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvien verojen suorituksiksi palautus käytetään eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Tämän jälkeen maksu tai palautus käytetään Verohallinnon muiden saatavien kuin edellä tässä momentissa mainittujen verojen suorituksiksi siten kuin 40 §:ssä säädetään.

Maksu tai palautus käytetään ensin 4 §:ssä tarkoitettujen verojen, ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, perintöveron, lahjaveron, tonnistoveron ja tulonsaajalle määrättävän lähdeveron suorituksiksi vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvien verojen suorituksiksi palautus käytetään eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvien verojen suorituksiksi maksu tai palautus käytetään ensin 4 §:ssä tarkoitettujen verojen sekä ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän suorituksiksi ja sen jälkeen 9 §:n 2 momentissa säädetyssä järjestyksessä. Tämän jälkeen maksu tai palautus käytetään Verohallinnon muiden saatavien kuin edellä tässä momentissa mainittujen verojen suorituksiksi noudattaen 40 §:ää.

Edellä 10 §:n nojalla säilytetty palautus käytetään muun Verohallinnon saatavan kuin 7 §:ssä tarkoitettujen verojen taikka perintöveron, lahjaveron tai tulonsaajalle maksettavasta rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 3 §:ssä tarkoitetusta korosta, osingosta ja rojaltista perityn lähdeveron liikaa palautetun määrän suorituksiksi aikaisintaan kalenterikuukauden lopussa.

Edellä 10 §:n nojalla säilytetty palautus käytetään muun Verohallinnon saatavan kuin 4 §:ssä tarkoitettujen verojen, ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, 7 §:ssä tarkoitettujen verojen, perintöveron, lahjaveron, tonnistoveron taikka tulonsaajalle määrättävän lähdeveron suorituksiksi aikaisintaan kalenterikuukauden lopussa.

2 a luku

Yhteenveto ja kantomenettelyssä tapahtuneen virheen korjaaminen

14 §

14 §

Verovelvolliselle annettavat tiedot

Verovelvolliselle annettavat tiedot

Verovelvollisella on oikeus saada säännöllisesti seuraavat 7 §:ssä tarkoitettuja veroja koskevat tiedot:

Verovelvollisella on oikeus saada säännöllisesti seuraavat tiedot 4 §:ssä tarkoitetuista veroista, ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätystä ennakosta tai

Voimassa oleva laki

- 1) minkä verojen suorituksiksi maksut ja palautukset on käytetty;
- 2) suorittamatta olevat verot ja 45 §:ssä tarkoitettu maksukehoitus;
- 3) tämän lain nojalla yhteenvedolla tiedoksi annettavat päätökset, oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 35 §:n nojalla tehty myöhästymismaksua koskeva päätös, mainitun lain 43 §:n 3 momentin nojalla tehty arvioverotuksen poistamista koskeva päätös sekä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 7 §:n nojalla tehty viivästyskoron perimättä jättämistä koskeva päätös perusteineen.

15 §

Yhteenvedon tiedoksianto

Ehdotus

*muusta määrästä, 7 §:ssä tarkoitetuista veroista, perintöverosta, lahjaverosta, tonnis-
toverosta ja tulonsaajalle määrätystä ja palautettavasta lähdeverosta:*

- 1) minkä verojen suorituksiksi maksut ja palautukset on käytetty;
- 2) suorittamatta olevat verot ja 45 §:ssä tarkoitettu maksukehoitus;
- 3) tämän lain nojalla yhteenvedolla tiedoksi annettavat päätökset, oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 35 §:ssä säädettyä myöhästymismaksua koskeva päätös, mainitun lain 43 §:n 3 momentissa säädettyä arvioverotuksen poistamista koskeva päätös sekä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 7 §:ssä säädettyä viivästyskoron perimättä jättämistä koskeva päätös perusteineen.

15 §

Yhteenvedon tiedoksianto

Jos luonnollinen henkilö tai kuolinpesä ei ole antanut suostumustaan sähköiseen tiedoksiantoon, yhteenvedon tiedot lähetetään lisäksi postitse sellaiselle luonnolliselle henkilölle tai kuolinpesälle, joita:

- 1) ei ole merkitty ennakkoperintälain 31 §:ssä tarkoitettuun työnantajarekisteriin, ja
- 2) ei ole merkitty arvonlisäverolain 172 §:ssä tarkoitettuun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin tai joka ei harjoita muuta arvonlisäverollista toimintaa kuin metsätaloutta.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu yhteenvedo annetaan tiedoksi hallintolain (434/2003) 59 §:ssä tarkoitettuna tavallisena tiedoksiantona. Yhteenvedoa ei kuitenkaan lähetetä postitse, jos yhteenvedoon ei merkitä muita tämän lain 14 §:n 1 momentissa tarkoitettuja tietoja kuin tieto maksujen käyttämisestä verojen suorituksiksi tai tieto suorittamatta olevista veroista.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

16 §

16 §

*Virheen korjaaminen**Virheen korjaaminen*

Jos asiaa ei ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu, Verohallinto korjaa omasta aloitteestaan taikka verovelvollisen tai verosta vastuussa olevan pyynnöstä kantomenettelyssä tapahtuneen virheen viipymättä virheen havaitsemisen jälkeen, jollei 34 §:stä muuta johdu.

Jos asiaa ei ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu *eikä 34 §:stä muuta johdu*, Verohallinto korjaa omasta aloitteestaan taikka verovelvollisen tai verosta vastuussa olevan pyynnöstä *4 §:ssä tarkoitettuja veroja, ennakkoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrättyä ennakkoa tai muuta määrää, 7 §:ssä tarkoitettuja veroja, perintöveroa, lahjaveroa, tonnistoveroa ja tulonsaajalle määrättyä tai palautettua lähdeveroa koskevan kantomenettelyssä tapahtuneen virheen viipymättä virheen havaitsemisen jälkeen.*

24 §

24 §

*Veron suoritusjärjestys**Veron suoritusjärjestys*

Maksu tai palautus käytetään ensin verolle laskettujen ja kertyneiden viivästysseuraamusten suorituksiksi, sitten veronkorotuksen ja sen jälkeen veron pääoman suorituksiksi. Viimeisenä maksu ja palautus käytetään jäännösveron koron tai maksettavan yhteisökoron suorituksiksi. Jos vero kannetaan useammassa kuin yhdessä erässä, varat käytetään ensisijaisesti ensiksi erääntyneen maksamatta olevan erän suorituksiksi, jollei ole ilmeistä, että verovelvollinen tai verosta vastuussa oleva on tarkoittanut ne muun erän maksuksi.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, maksu tai palautus käytetään 7 §:ssä tarkoitetuille veroille 9 §:ssä säädetyllä tavalla. Muulle oma-aloitteiselle verolle maksu tai palautus käytetään ensin veron ja sen jälkeen veronlisäyksen suorituksiksi. Perintöverolle, lahjaverolle ja tulonsaajalle maksettavalle rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettusta korosta, osingosta ja rojaltista perityn lähdeveron palautukselle määrätyn veronkorotuksen suorituksiksi maksu tai palautus käytetään veron pääoman jälkeen.

Maksu tai palautus käytetään ensin *muiden* verolle laskettujen ja kertyneiden viivästysseuraamusten *kuin huojennetun viivästyskoron suorituksiksi*, sitten veronkorotuksen ja sen jälkeen veron pääoman suorituksiksi. Viimeisenä maksu ja palautus käytetään *huojennetun viivästyskoron suorituksiksi*. Jos *kiinteistövero* kannetaan useammassa kuin yhdessä erässä, varat käytetään ensisijaisesti ensiksi erääntyneen maksamatta olevan erän suorituksiksi, jollei ole ilmeistä, että verovelvollinen tai verosta vastuussa oleva on tarkoittanut ne muun erän maksuksi.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, 7 §:ssä tarkoitetuille veroille maksu tai palautus käytetään 9 §:ssä säädetyllä tavalla. Muulle oma-aloitteiselle verolle maksu tai palautus käytetään ensin veron ja sen jälkeen veronlisäyksen suorituksiksi. *Edellä 4 §:ssä tarkoitetuille veroille*, perintöverolle, lahjaverolle, *tonnistoverolle* ja tulonsaajalle *määrätylle lähdeverolle* määrätyn veronkorotuksen suorituksiksi maksu tai palautus käytetään veron pääoman *ja huojennetun viivästyskoron* jälkeen.

24 a §

Verolajille kohdistetun maksun käyttöjärjestys

Maksaja voi kohdistaa maksun 4 §:ssä tarkoitettujen verojen ja enakkoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, perintöveron, lahjaveron, tonnistoveron tai tulonsaajalle määrätävän lähdeveron suoritukseksi.

Maksu käytetään 1 momentissa tarkoitetun verolajin verojen erääntyneiden ja erääntymättömien saatavien suoritukseksi niiden vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvat verot suoritetaan eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Edellä 4 §:ssä tarkoitettuja veroja sekä enakkoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrättyä ennakkoa ja muuta määrää pidetään maksua kohdistettaessa yhtenä verolajina.

Jos maksun kohteena olevan verolajin veroja ei ole suorittamatta, maksu käytetään muiden erääntyneiden 1 momentissa tarkoitettujen verolajien erääntyneiden verojen ja erääntyneiden 7 §:ssä tarkoitettujen verojen suoritukseksi niiden vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvat verot suoritetaan eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Jos verot erääntyvät samana päivänä, maksu käytetään ensin 4 §:ssä tarkoitettujen verojen sekä enakkoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän suoritukseksi ja sen jälkeen 9 §:n 2 momentissa säädettyssä järjestyksessä.

Jos 2 ja 3 momentissa tarkoitettuja veroja ei ole suorittamatta, maksu käytetään Verohallinnon muiden saatavien suoritukseksi noudattaen 40 §:ää.

24 b §

Useille veroille kohdistetun maksun käyttöjärjestys

Maksaja voi kohdistaa maksun sitä tarkemmin yksilöimättä 4 §:ssä tarkoitettujen verojen, ennakkoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, 7 §:ssä tarkoitettujen verojen, perintöveron, lahjaveron, tonnistoveron ja tulonsaajalle määrättävän lähdeveron suorituksiksi.

Maksu käytetään 1 momentissa tarkoitettujen verojen erääntyneiden saatavien suorituksiksi vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvien verojen suorituksiksi maksu käytetään eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Jos verot erääntyvät samana päivänä, maksu käytetään ensin 4 §:ssä tarkoitettujen verojen sekä ennakkoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän suorituksiksi ja sen jälkeen 9 §:n 2 momentissa säädetyssä järjestyksessä.

Jos 2 momentissa tarkoitettuja veroja ei ole suorittamatta, maksu käytetään Verohallinnon muiden saatavien suorituksiksi noudattaen 40 §:ää.

Maksu käytetään muiden kuin 1 momentissa tarkoitettujen verojen suorituksiksi aikaisintaan sen kalenterikuukauden viimeisenä päivänä, jona maksu on suoritettu. Jos verovelvollinen pyytää maksun palauttamista tai Verohallinto palauttaa maksun omaloitteisesti, maksu palautetaan noudattaen 5 lukua.

24 c §

Maksun erityinen kohdistaminen

Maksaja voi kohdistaa maksun Verohallinnon yksilöimien 4 §:ssä tarkoitettujen verojen ja ennakkoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, 7 §:ssä tarkoitettujen verojen, perintöveron, lahjaveron, tonnistoveron tai tulonsaajalle määrättävän lähdeveron saatavien suorituksiksi.

Maksu käytetään kyseisten yksilöityjen saa-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

tavien suoritukseksi niiden vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvat saatavat suoritetaan eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Jos saatavat erääntyvät samana päivänä, maksu käytetään ensin 4 §:ssä tarkoitettujen verojen sekä ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän suoritukseksi ja sen jälkeen 9 §:n 2 momentissa säädetystä järjestyksessä.

Jos 1 momentissa tarkoitettuja yksilöityjä saatavia ei ole suorittamatta, maksu käytetään noudattaen, mitä 24 b §:ssä säädetään useille veroille kohdistetun maksun käyttämisestä.

24 d §

Käyttöjärjestyksestä poikkeaminen

Verohallinto voi käyttää maksun 24 a—24 c §:ssä säädetystä poiketen viimesijaisesti niille saataville, joista on tehty maksujärjestely tai jotka on lähetetty perittäväksi ulosottoihin sekä muissa vastaavissa tilanteissa, joissa käyttöjärjestyksestä poikkeamisesta on sovittu maksajan kanssa tai joissa maksua tulisi käytetyksi perintätoimen kohteena olevalle saatavalle maksajan edun vastaisesti.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä käyttöjärjestyksestä poikkeamisesta.

26 §

Ulkomailta Suomeen siirretyn veron käyttäminen

Kun Suomeen on vieraasta valtiosta siirretty sellaista veroa tai veron ennakkoa, jota ei ole käytetty verovelvollisen verotusmenettelystä annetun lain mukaisten verojen vähennykseksi vastaavasta tulosta toimitetussa verotuksessa, siirretyt varat käytetään tässä verotuksessa jäännösveron tai muun kannossa maksettavaksi jääneen määrän suoritukseksi. Verolle ei peritä siirrettyjä varoja vastaavalta osalta verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettua jäännösveron korkoa eikä maksettavaa yhteisökorkoa. Korkoja ei peritä

(26 § kumotaan)

Voimassa oleva laki

Ehdotus

myöskään myöhemmin maksun yhteydessä.

*Ulkomailta siirretty vero käytetään jään-
nösveron suorituksiksi ennen 37 §:ssä tar-
koitettua palautuksen käyttämistä.*

*Edellä 1 momentissa tarkoitettu toimenpide
tehdään päivänä, jona verotus päättyy. Jos
veroja käytetään verovuotta seuraavan vuod-
en jälkeen Verohallinnon määräämien vero-
jen suorituksiksi, 1 momentissa tarkoitettu
toimenpide tehdään kuitenkin veron mää-
räämiskuukautta seuraavan kuukauden vii-
meisenä päivänä.*

28 §

Palautuksen maksaminen

28 §

Palautuksen maksaminen

*Yhteisön ja yhteisetuuden sekä muun vero-
velvollisen, joka on merkitty arvonlisävero-
lain 172 §:ssä tarkoitettuun arvonlisävero-
velvollisten rekisteriin, on ilmoitettava tili-
numero sähköisesti. Verohallinto voi erityi-
sestä syystä hyväksyä tilinumeron ilmoittami-
sen paperilla.*

28 a §

***Eräitä veroja koskevien palautusten säilyt-
täminen***

*Verovelvollisen pyynnöstä Verohallinto voi
säilyttää 4 §:ssä tarkoitettujen verojen, en-
nakkoperintälain tai sairausvakuutuslain no-
jalla määrätyn ennakon tai muun määrän,
perintöveron, lahjaveron ja tonnistoron
palautuksen sekä tulonsaajalle palautettavan
lähdeveron tulevien maksuvelvoitteiden suo-
ritukseksi.*

*Verohallinto voi antaa tarkempia määräyk-
siä palautusten säilyttämiseen liittyvistä ve-
rovelvollisia koskevista rajoituksista, aikara-
joituksista ja euromääräisistä rajoituksista
sekä muusta menettelystä palautusten säilyt-
tämisessä.*

HE 237/2016 vp

Voimassa oleva laki

Ehdotus

30 §

30 §

Palautuksen maksamista koskevat rajoitukset

Palautuksen maksamista koskevat rajoitukset

Palautus voidaan jättää maksamatta, jos se säilytetään 10 §:n nojalla tulevien maksuvelvoitteiden suorituksiksi.

Palautus voidaan jättää maksamatta, jos se säilytetään 10 tai 28 a §:n nojalla tulevien maksuvelvoitteiden suorituksiksi.

32 §

32 §

Korkokanta palautusta maksettaessa

Korko palautusta maksettaessa

Jos veroa palautettaessa on lain mukaan maksettava korkoa tai tämän lain 12 §:ssä tarkoitettua hyvityskorkoa ja jos asianomaisessa verolaissa ei toisin säädetä, korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Korko on kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia. *Palautukselle maksettu korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.*

Jos veroa palautettaessa on lain mukaan maksettava korkoa tai 12 §:ssä tarkoitettua hyvityskorkoa ja jos asianomaisessa verolaissa ei toisin säädetä, korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävänä puolivuotiskautena voimassa oleva korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Korko on kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia.

Verotusmenettelystä annetun lain 50 §:ssä tarkoitettulle veronpalautukselle lasketaan korkoa verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisestä päivästä tai, jos vero on suoritettu verovuoden päättymistä seuraavan kuukauden jälkeen, maksupäivää seuraavasta päivästä siihen päivään, jona palautettava määrä veloitetaan Verohallinnon tililtä tai käytetään veron suorituksiksi.

Verotuksen muutoksen johdosta palautettavalle verotusmenettelystä annetun lain mukaan määrätyle verolle ja veronkorotukselle lasketaan korkoa 2 momentissa tarkoitettua päivästä siihen päivään, jona palautettava määrä veloitetaan Verohallinnon tililtä tai käytetään veron suorituksiksi.

Palautukselle maksettu korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

Korko lasketaan tässä pykälässä säädetyn mukaisesti myös silloin, kun palautettava vero on peritty verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain (706/2007) perusteella ulosottoin.

Korko lasketaan tässä pykälässä säädetyn mukaisesti myös, jos palautettava vero on peritty verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain (706/2007) perusteella ulosottoin.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

36 §

36 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset veron palauttamisesta

Tarkemmat säännökset ja määräykset veron palauttamisesta

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, mitä sähköistä menettelyä käyttäen ja millä tavoin varmennettuina ilmoituksia ja muita asiakirjoja voidaan toimittaa sähköisesti.

37 §

37 §

Palautuksen käyttäminen Verohallinnon saatavan suorituksiksi

Palautuksen käyttäminen Verohallinnon saatavan suorituksiksi

Jos kyse kuitenkin on 7 §:ssä tarkoitettua veroa, perintöveroa tai lahjaveroa koskevasta palautuksesta tai tulonsaajalle maksettavasta rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettua korosta, osingosta tai rojaltista perityn lähdeveron palautuksesta, myös alle viiden euron määrää käytetään näiden verojen suorituksiksi.

Jos kyse kuitenkin on 4 §:ssä tarkoitettuja veroja, enakkoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrättyä ennakkoa tai muuta määrää, 7 §:ssä tarkoitettua veroa, perintöveroa, lahjaveroa tai tonnistoveroa koskevasta palautuksesta taikka lähdeveron palautuksesta tulonsaajalle, myös alle viiden euron määrää käytetään näiden verojen suorituksiksi.

39 §

39 §

Palautuksen käyttämisen esteet

Palautuksen käyttämisen esteet

Saatavan suorituksiksi ei käytetä palautusta, joka on aiheutunut:

1) myöhässä suoritetusta ennakon täydennysmaksusta;

2) erehdyksessä suoritetusta verosta;

3) määrästä, jota vastaavat varat on suoritettu jako-osuutena konkurssipesästä;

4) veronpalautuksesta tai sen osasta, joka siirretään vieraalle valtiolle;

5) verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:ssä tai oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 39 §:ssä tarkoitettua laiminlyöntimaksusta.

Saatavan suorituksiksi ei käytetä palautusta, joka on aiheutunut:

1) erehdyksessä suoritetusta verosta;

2) määrästä, jota vastaavat varat on suoritettu jako-osuutena konkurssipesästä;

3) veronpalautuksesta tai sen osasta, joka siirretään vieraalle valtiolle;

4) verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:ssä tai oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 39 §:ssä tarkoitettua laiminlyöntimaksusta.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

40 §

40 §

*Palautuksen käyttöjärjestys**Palautuksen käyttöjärjestys*

Muiden kuin 7 §:ssä tarkoitettujen verojen, perintöveron, lahjaveron ja tulonsaajalle maksettavasta rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettua korosta, rojaltista tai osingosta perityn lähdeveron palautus käytetään ensin kyseisten muiden verojen suorituksiksi niiden vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan.

Samana vuonna vanhentuvien verojen ja saatavien kesken noudatetaan seuraavaa palautuksen käyttöjärjestystä:

1) verotusmenettelystä annetun lain 1 §:n 2 momentissa tarkoitetut verot ja maksut sekä ennakkoperintälain ja sairausvakuutuslain (1224/2004) nojalla määrätty ennako tai muu määrä;

- 2) kiinteistövero;
- 3) muut yksin valtiolle tulevat verot;
- 4) suhdannetalletus;
- 5) muut Verohallinnon saatavat.

Jos palautusta on vielä käyttämättä, se käytetään erääntyneiden 7 §:ssä tarkoitettujen verojen, perintöveron, lahjaveron sekä tulonsaajalle maksettavasta rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettua korosta, rojaltista tai osingosta perityn lähdeveron liikaa palautetun määrän suorituksiksi vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvien verojen suorituksiksi palautus käytetään eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä erääntyneiden verojen suorituksiksi palautus käytetään 9 §:n 2 momentissa säädettyssä järjestyksessä.

Perintöveron ja lahjaveron sekä tulonsaajalle maksettavasta rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettua korosta, rojaltista tai osingosta perityn lähdeveron palautus käytetään ensin näiden verojen sekä 7 §:ssä tarkoitettujen verojen suorituksiksi vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusim-

Muiden kuin 4 §:ssä tarkoitettujen verojen, ennakkoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, 7 §:ssä tarkoitettujen verojen, perintöveron, lahjaveron, tonnistoveron ja tulonsaajalle määrättävän tai palautettavan lähdeveron palautus käytetään ensin kyseisten muiden verojen suorituksiksi niiden vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan.

Samana vuonna vanhentuvien verojen ja saatavien kesken noudatetaan seuraavaa palautuksen käyttöjärjestystä:

- 1) kiinteistövero;
- 2) yksin valtiolle tulevat verot;
- 3) suhdannetalletus;
- 4) muut Verohallinnon saatavat.

Jos palautusta on vielä käyttämättä, se käytetään erääntyneiden 4 §:ssä tarkoitettujen verojen, ennakkoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, 7 §:ssä tarkoitettujen verojen, perintöveron, lahjaveron, tonnistoveron sekä tulonsaajalle määrättävän lähdeveron suorituksiksi vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvien verojen suorituksiksi palautus käytetään eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä erääntyneiden verojen suorituksiksi palautus käytetään ensin 4 §:ssä tarkoitettujen verojen sekä ennakkoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän suorituksiksi ja sen jälkeen 9 §:n 2 momentissa säädettyssä järjestyksessä.

Edellä 4 §:ssä tarkoitettujen verojen, ennakkoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, perintöveron, lahjaveron ja tonnistoveron palautus sekä tulonsaajalle palautettava lähdevero käytetään ensin näiden verojen sekä 7 §:ssä tarkoitettujen verojen suorituksiksi vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan.

Voimassa oleva laki

paan. Samana päivänä vanhentuvien verojen suorituksiksi palautus käytetään eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä erääntyneiden verojen suorituksiksi palautus käytetään 9 §:n 2 momentissa säädettyssä järjestyksessä. Jos edellä tässä momentissa tarkoitettuja veroja ei ole suorittamatta, palautus käytetään Verohallinnon muiden saatavien suorituksiksi siten kuin 1 ja 2 momentissa säädetään.

41 §

Korkojen laskeminen

Kun Verohallinnon saatavan suorituksiksi käytetään palautettavaa ennakkoa tai ennakkopidätystä, korot lasketaan siihen päivään, jona verotus on päättynyt.

42 §

Ilmoitus palautuksen käyttämisestä

Verohallinto ilmoittaa palautuksen käyttämisestä verovelvolliselle tai vastuuvolliselle, jonka palautus on käytetty verojen suorituksiksi. Ilmoitukseen on liitettävä muutoksenhakuosoitus. Lain 7 §:ssä tarkoitettujen verojen osalta ilmoitus palautuksen käyttämisestä annetaan tiedoksi 14 §:ssä tarkoitettulla yhteenvedolla.

Ehdotus

sä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvien verojen suorituksiksi palautus käytetään eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä erääntyneiden verojen suorituksiksi palautus käytetään *ensin 4 §:ssä tarkoitettujen verojen sekä ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän suorituksiksi ja sen jälkeen 9 §:n 2 momentissa säädettyssä järjestyksessä.* Jos edellä tässä momentissa tarkoitettuja veroja ei ole suorittamatta, palautus käytetään Verohallinnon muiden saatavien suorituksiksi noudattaen 1 ja 2 momenttia.

Edellä 28 a §:n mukaisesti säilytetty palautus käytetään muun Verohallinnon saatavan kuin 4 tai 7 §:ssä tarkoitettujen verojen, ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, perintöveron, lahjaveron, tonnistoveron taikka tulonsaajalle määrättävän lähdeveron suorituksiksi aikaisintaan kalenterikuukauden lopussa.

41 §

Korkojen laskeminen

(2 mom. kumotaan)

42 §

Ilmoitus palautuksen käyttämisestä

Verohallinto ilmoittaa palautuksen käyttämisestä verovelvolliselle tai vastuuvolliselle, jonka palautus on käytetty verojen suorituksiksi. Ilmoitukseen on liitettävä muutoksenhakuosoitus. *Edellä 4 ja 7 §:ssä tarkoitettujen verojen, ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrätyn ennakon tai muun määrän, perintöveron, lahjaveron, tonnistoveron ja tulonsaajalle määrätyn tai muutoin palautettavan lähdeveron osalta ilmoitus palautuksen käyttämisestä annetaan*

HE 237/2016 vp

Voimassa oleva laki

Ehdotus

tiedoksi 14 §:ssä tarkoitetulla yhteenvedolla.

53 §

53 §

Vanhentuminen

Vanhentuminen

Poiketen siitä, mitä verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain 20 ja 20 a §:ssä säädetään, ennakoperintälain nojalla määrätty ennakko vanhentuu viiden vuoden kuluttua sitä seuranneen vuoden alusta, jona sen verovuoden verotus, jonka veron suoritukseksi ennakko on määrätty, viimeistään päättyy.

71 §

71 §

Pienin kannettava määrä

Pienin kannettava määrä

Tämän pykälän säännöksiä ei sovelleta 7 §:ssä tarkoitettuihin veroihin.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei sovelleta 4 ja 7 §:ssä tarkoitettuihin veroihin, ennakoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrättyyn ennakkoon tai muuhun määrään, perintöveroon, lahjaveroon, tonnistoveroon eikä tulonsaajalle määrättävään lähdeveroon.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Lain 28 §:n 4 momentti ja 36 §:n 3 momentti tulevat kuitenkin voimaan päivänä kuuta 20 .

Muun verovelvollisen kuin yhteisön ja yhteisyyden veronkannossa tämän lain säännöksiä sovelletaan perintöveroa, lahjaveroa sekä tulonsaajalle palautettavaa korosta, osingosta ja rojaltista perittyä lähdeveroa lukuun ottamatta 1 päivästä marraskuuta 2018. Tätä edeltävältä ajalta sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Palautukselle maksettavaa korkoa koskevia säännöksiä sovelletaan ensimmäisen kerran yhteisölle ja yhteisyydelle verovuodelta 2017 ja muulle verovelvolliselle verovuodelta 2018 maksettavaan korkoon. Tätä aiemmalta verovuodelta palautukselle maksettavaan korkoon sovelletaan lain voimaan tullessa

Voimassa oleva laki

Ehdotus

voimassa olleita säännöksiä.

Yhteisön ja yhteisetuuden, jonka verovuosi 2017 päättyy viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2017, veronpalautukselle lasketaan korkoa veroilmoituksen viimeistä antopäivää seuraavasta päivästä kuitenkin viimeistään lain voimaantulopäivästä. Jos vero on suoritettu myöhemmin, korko lasketaan maksupäivää seuraavasta päivästä.

Lain 53 §:ää sovelletaan ensimmäisen kerran yhteisölle ja yhteisetuudelle verovuodelta 2017 määrättyyn ennakoon ja muulle verovelvolliselle verovuodelta 2018 määrättyyn ennakoon.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olutta 41 §:n 2 momenttia sovelletaan viimeisen kerran yhteisön ja yhteisetuuden verovuodelta 2016 palautettavaan ennakoon ja ennakonpidätykseen sekä muun verovelvollisen verovuodelta 2017 palautettavaan ennakoon ja ennakonpidätykseen. Tätä aiemmilta verovuosilta palautettavaan ennakoon ja ennakonpidätykseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olutta 26 §:ää sovelletaan viimeisen kerran muun verovelvollisen kuin yhteisön ja yhteisetuuden vuodelta 2017 toimitettavassa verotuksessa.

4.

Laki**ennakkoperintälain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan ennakkoperintälain (1118/1996) 2 §:n 2 momentti,
muutetaan 1 §:n 2 momentti, 4 §:n 2 momentti, 6 §:n 2 momentti, 6 a §:n 3 momentti, 23 §:n
 1 ja 2 momentti, 24 § ja 48 §:n 4 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 2 momentti, 4 §:n 2 momentti, 6 §:n 2 momentti, 23 §:n
 2 momentti ja 48 §:n 4 momentti laissa 775/2016, 6 a §:n 3 momentti laissa 516/2010, 23 §:n
 1 momentti laissa 1151/2005 sekä 24 § laeissa 1070/203, 516/2010 ja 775/2016, sekä
lisätään lakiin uusi 24 a § seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

1 §

1 §

*Lain soveltamisala**Lain soveltamisala*

Ennakkoperintämenettelyssä noudatetaan lisäksi, mitä muualla lainsäädännössä säädetään ennakkoperinnästä. Verotuksessa hyväksi luettavat ennakonpidätys ja ennakko luetaan verovuoden veron suoritukseksi siten kuin verotusmenettelystä annetussa laissa ja veronkantolaissa (769/2016) säädetään.

Ennakkoperintämenettelyssä noudatetaan lisäksi, mitä muualla lainsäädännössä säädetään ennakkoperinnästä. *Ennakonpidätyksen ja ennakon hyväksi lukemisesta* verovuoden *verotuksessa säädetään* verotusmenettelystä annetussa laissa ja veronkantolaissa (769/2016).

2 §

2 §

*Ennakkoperinnän toimittamisen tavat**Ennakkoperinnän toimittamisen tavat*

Verovelvollinen voi oma-aloitteisesti täydentää toimitettua ennakkoperintää maksamalla ennakon täydennysmaksua siten kuin siitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

(2 mom. kumotaan)

4 §

4 §

*Vastaavuusvaatimuksesta poikkeaminen**Vastaavuusvaatimuksesta poikkeaminen*

Ennakkoperintärekisteriin merkitsemättömälle maksettuihin 25 §:n 1 momentissa tarkoitettuihin työkorvaukseen ja käyttökorvaukseen liittyvät välittömät kustannukset ote-

Ennakkoperintärekisteriin merkitsemättömälle maksettuihin 25 §:n 1 momentin *1 kohdassa tarkoitettuun* työkorvaukseen ja *2 kohdassa tarkoitettuun* käyttökorvaukseen

HE 237/2016 vp

Voimassa oleva laki

taan kaavamaisina huomioon. *Ennakon täydennysmaksua ei oteta huomioon vahvistettaessa tai muutettaessa verovelvollisen ennakonpidätysperusteita tai enakkona määrätävää veroa.*

6 §

Verohallinnon toimivalta

Verohallinto määrää myös ennakonkannon eräjaosta.

6 a §

Sähköinen asiointi ja allekirjoittaminen

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, millä tavoin varmennettuina ilmoituksia ja muita asiakirjoja voidaan toimittaa sähköisesti.

23 §

Ennakonkannon toimittaminen

Elinkeinotoiminnan, maatalouden tai muun tulonhankkimistoiminnan, kuten vuokraustoiminnan ja omaisuuden luovutusvoiton tuottaman tulon perusteella maksuunpantavan veron suoritukseksi toimitetaan ennakonkanto, jollei tässä laissa toisin säädetä tai tämän lain nojalla toisin määrätä. Ennakonkanto toimitetaan myös silloin, jos ennakonpidätystä ei voida toimittaa, kuten silloin, kun suorituksen maksaja ei ole ennakonpidätysvelvollinen tai on vapautettu ennakonpidätysvelvollisuudesta. Ennakonkantoa ei kuitenkaan toimiteta tuloverolain 66 §:ssä tarkoitetun työsuhdeoption perusteella saadusta tulosta muutoin kuin verovelvollisen omasta pyynnöstä.

Verovelvollinen maksaa ennakonkannossa

Ehdotus

liittyvät välittömät kustannukset otetaan kaavamaisina huomioon.

6 §

Verohallinnon toimivalta

Verohallinto määrää myös ennakonkannon eräjaosta ja alarajasta.

6 a §

Sähköinen asiointi ja allekirjoittaminen

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, mitä sähköistä menettelyä käyttäen ja millä tavoin varmennettuina ilmoituksia ja muita asiakirjoja voidaan toimittaa sähköisesti.

23 §

Ennakonkannon toimittaminen

Elinkeinotoiminnan, maatalouden tai muun tulonhankkimistoiminnan, kuten vuokraustoiminnan ja omaisuuden luovutusvoiton tuottaman tulon perusteella määrättävän veron suoritukseksi toimitetaan ennakonkanto, jollei tässä laissa toisin säädetä tai tämän lain nojalla toisin määrätä. Ennakonkanto toimitetaan myös silloin, jos ennakonpidätystä ei voida toimittaa, kuten silloin, kun suorituksen maksaja ei ole ennakonpidätysvelvollinen tai on vapautettu ennakonpidätysvelvollisuudesta. Ennakonkantoa ei kuitenkaan toimiteta tuloverolain 66 §:ssä tarkoitetun työsuhdeoption perusteella saadusta tulosta muutoin kuin verovelvollisen omasta pyynnöstä.

Verovelvollinen maksaa ennakonkannossa

Voimassa oleva laki

määrätyn veron sen määrästä riippuen yhteen tai useampaan erään jaettuna, viimeistään asetuksessa säädettyinä eräpäivänä.

24 §

Ennakonkannossa maksettavan veron määrääminen, muuttaminen ja poistaminen

Verohallinto voi määrätä ennakonkannossa maksettavan veron (*ennakko*) verovelvollista kuulematta.

Verohallinto voi muuttaa ennakon viran puolesta verovelvollista kuulematta tai verovelvollisen vaatimuksesta, jos ennakko on jäänyt määräämättä tai se on määrätty liian suureksi tai pieneksi. Vaatimuksen ennakon uudelleen määräämisestä tai poistamisesta saa tehdä myös 23 §:n 3 momentissa tarkoitettu ennakosta vastuussa oleva. Ennakosta vastuussa olevan tekemästä vaatimuksesta on kuultava verovelvollista.

Yhteisö ja yhteisetuus voivat hakea ennakon alentamista vielä neljän kuukauden kuluessa tilikauden päättymiskuukauden lopusta lukien. Ennakon alentamista on muutoin haettava ennen verovuoden loppua.

Verohallinto poistaa ennakon joko viran puolesta tai vaatimuksesta. Ennakko voidaan poistaa vielä verovuoden jälkeen, kuitenkin viimeistään kaksi kuukautta ennen verotuksen päättymistä.

Jos ennakko alennetaan jo maksettua määrää pienemmäksi, liikaa maksettu ennakko on viipymättä palautettava.

Päätöksen perusteluina Verohallinto ilmoittaa verovelvolliselle ennakkoeron määrän ja sen perusteet. Siltä osin kuin verovelvollisen vaatimusta ei ole hyväksytty, verovelvolliselle on hänen vaatimuksestaan annettava muu-

Ehdotus

määrätyn veron *Verohallinnon päätöksen mukaisesti* yhteen tai useampaan erään jaettuna, viimeistään asetuksessa säädettyinä eräpäivänä.

24 §

Ennakonkannossa maksettavan veron määrääminen, muuttaminen ja poistaminen

Verohallinto voi määrätä ennakonkannossa maksettavan veron (*ennakko*) verovelvollista kuulematta.

Verohallinto voi muuttaa *tai poistaa* ennakon viran puolesta verovelvollista kuulematta tai verovelvollisen vaatimuksesta, jos ennakko on jäänyt määräämättä tai se on määrätty liian suureksi tai pieneksi. Vaatimuksen ennakon uudelleen määräämisestä tai poistamisesta saa tehdä myös 23 §:n 3 momentissa tarkoitettu ennakosta vastuussa oleva. Ennakosta vastuussa olevan tekemästä vaatimuksesta on kuultava verovelvollista.

Verohallinto voi viran puolesta tehdä päätöksen ennakon määräämisestä tai korottamisesta verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden loppuun saakka. Verohallinto voi viran puolesta tehdä päätöksen määrätyn ennakon poistamisesta tai alentamisesta verovuoden verotuksen päättymiseen saakka.

Verohallinto voi verovelvollisen vaatimuksesta tehdä päätöksen verovuoden ennakon määräämisestä, muuttamisesta tai poistamisesta verotuksen päättymiseen saakka. Verohallinto voi määrätä tai korottaa ennakon verotuksen päättymiseen saakka myös muun kuin ennakonkannon alaisen tulon perusteella, jos verovelvollinen esittää tätä koskevan vaatimuksen verovuoden päättymisen jälkeen.

Jos ennakon määräämisen tai muutoksen johdosta määrättävän veron määrä on pienempi kuin kymmenen euroa, veroa ei määrätä maksettavaksi.

Päätöksen perusteluina Verohallinto ilmoittaa verovelvolliselle ennakkoeron määrän ja sen perusteet. Siltä osin kuin verovelvollisen vaatimusta ei ole hyväksytty, verovelvolliselle on hänen vaatimuksestaan annettava muu-

Voimassa oleva laki

toksenhakukelpoinen päätös. Tällöin annettava päätös perustellaan hallintolaissa edellytetyllä tavalla.

Ehdotus

toksenhakukelpoinen päätös. Tällöin annettava päätös perustellaan hallintolaissa edellytetyllä tavalla.

Verovuoden päättymistä seuraavan kuukauden jälkeen erääntyvälle ennakolle määrätään huojennettua viivästyskorkoa. Koron laskemisesta säädetään veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995). Verohallinto voi oikaista verovuoden ennakolle määrättyä huojennettua viivästyskorkoa noudattaen, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään verotuksen oikaisusta sen verovuoden verotukseen, jonka verojen suorituksiksi ennakko on määrätty.

24 a §

Yhteisön ja yhteisetuuden ennakon määräämistä, muuttamista ja poistamista koskevan vaatimuksen esittäminen

Yhteisön ja yhteisetuuden on tehtävä 24 §:ssä tarkoitettua ennakon määräämistä, muuttamista tai poistamista koskeva vaatimus sähköisesti (sähköinen ennakon muutוסvaatimus).

Verohallinto voi erityisestä syystä hyväksyä vaatimuksen paperisena.

48 §

Muutoksenhaku

Jos ennakonpidätys tai maksettavaksi määrätty ennakko on verotusmenettelystä annetun lain mukaan käytetty verovelvolliselle tai hänen puolisolleen määrätyn veron tai maksun suorituksiksi tai se on määrätty palautettavaksi, ennakonpidätystä tai ennakkoa ei enää muuteta tässä laissa tarkoitetun muutoksenhaun johdosta.

48 §

Muutoksenhaku

Jos ennakonpidätys tai maksettavaksi määrätty ennakko on verotusmenettelystä annetun lain mukaan käytetty verovelvolliselle määrätyn veron tai maksun suorituksiksi tai se on määrätty palautettavaksi, ennakonpidätystä tai ennakkoa ei enää muuteta tässä laissa tarkoitetun muutoksenhaun johdosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lain 1 §:ää sovelletaan ensimmäisen keran yhteisön ja yhteisetuuden vuodelta 2017 toimitettavassa verotuksessa ja muun vero-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

velvollisen vuodelta 2018 toimitettavassa verotuksessa. Aiempien vuosien verotuksessa sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Lain 2, 4 ja 24 §:ää sovelletaan muun verovelvollisen kuin yhteisön tai yhteisyyden ennakoperinnässä 1 päivästä marraskuuta 2018. Ennen tätä ajankohtaa tehtäviin päätöksiin sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Lain 48 §:ää sovelletaan ensimmäisen kerän muutoksenhakuun, joka koskee verovuodelle 2018 määrättyä ennakkoa. Aiemmille vuosille määrätyn ennakon muutoksenhakuun sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

5.

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) 16 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 902/2001, ja
muutetaan 3 f § ja 11 §:n 4 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 3 f § laissa 1282/2003 ja 11 §:n 4 momentti laissa 826/2014, seuraavasti:

Voimassa olevan laki

Ehdotus

3 f §

Edellä 3 b §:ssä tarkoitettu lähdevero tai lopullinen vero on palautettava vuoden kuluessa sen jälkeen, kun hakemus ja asiaa koskevat kohtuudella vaadittavissa olevat vahvistustiedot on saatu. Mikäli veroa ei ole palautettu tämän ajan kuluessa, saajayhtiöllä tai kiinteällä toimipaikalla on oikeus saada palautetulle verolle verotusmenettelystä annetun lain 40 §:ssä tarkoitettun yhteisökoron suuruista korkoa.

3 f §

Edellä 3 b §:ssä tarkoitettu lähdevero tai lopullinen vero on palautettava vuoden kuluessa sen jälkeen, kun hakemus ja asiaa koskevat kohtuudella vaadittavissa olevat vahvistustiedot on saatu. *Jos* veroa ei ole palautettu tämän ajan kuluessa, saajayhtiöllä tai kiinteällä toimipaikalla on oikeus saada palautetulle verolle *veronkantolain 32 §:ssä tarkoitettun palautukselle laskettavan koron* suuruista korkoa.

11 §

Edellä 2 momentissa tarkoitettulle takaisin maksettavalle lähdeverolle (*lähdeveron pa-*

11 §

Edellä 2 momentissa tarkoitettulle takaisin maksettavalle lähdeverolle (*lähdeveron pa-*

Voimassa oleva laki

lautus) maksetaan korkoa. Korkoon sovelletaan verotusmenettelystä annetun lain 40—46 ja 77 §:n säännöksiä palautettavasta yhteisökorosta sekä palautuskorosta. Edellä 3 f §:ssä tarkoitetun palautuksen osalta korko on maksettava veroilmoituksen viimeistä antopäivää seuraavasta päivästä tai päivästä, jolloin on kulunut vuosi 3 f §:ssä tarkoitetun lähdeverohakemuksen ja vahvistustietojen saannista, riippuen siitä, kumpi näistä päivämääristä on ensimmäinen.

16 §

Valtion- tai kunnallisvero, jonka määrä on enintään 17 euroa, ei määrätä verovelvolliselle, paitsi milloin ennakkoa voidaan käyttää veron maksamiseksi. Perimättä jäänyttä lähdeveroa, jonka määrä on enintään 17 euroa, ei määrätä verovelvolliselle.

Ehdotus

lautus) maksetaan korkoa. Korkoon sovelletaan *veronkantolain 32 §:n säännöksiä palautukselle laskettavasta korosta*. Edellä 3 f §:ssä tarkoitetun palautuksen osalta korko on maksettava *verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisestä päivästä tai päivästä*, jolloin on kulunut vuosi 3 f §:ssä tarkoitetun lähdeverohakemuksen ja vahvistustietojen saannista, riippuen siitä, kumpi näistä päivämääristä on ensimmäinen.

16 §

(3 mom. kumotaan)

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran yhteisön ja yhteisyyden vuodelta 2017 palautettaviin lähdeveroihin ja muun verovelvollisen vuodelta 2018 palautettaviin lähdeveroihin. Aiemmilta vuosilta palautettaviin lähdeveroihin sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Yhteisön ja yhteisyyden, jonka verovuosi 2017 päättyy viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2017, palautukselle lasketaan kuitenkin korkoa veroilmoituksen viimeistä antopäivää tai päivää, jolloin yhteisön olisi yleisesti verovelvollisena tullut antaa veroilmoitus, seuraavasta päivästä, kuitenkin viimeistään lain voimaantulopäivästä.

Lain 16 §:n 3 momenttia sovelletaan viimeisen kerran korosta, osingosta tai rojaltista vuodelta 2016 perityn lähdeveron liikaa palautettuun määrään. Muilta osin säännöstä sovelletaan viimeisen kerran yhteisölle ja yhteisyydelle vuodelta 2016 määrättävään veroon ja muulle verovelvolliselle vuodelta 2017 määrättävään veroon.

6.

Laki

korkotulon lähdeverosta annetun lain 12 ja 13 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan korkotulon lähdeverosta annetun lain (1341/1990) 12 ja 13 §, sellaisina kuin ne ovat laissa 777/2016, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

12 §

12 §

Lähdeveron määrääminen koronsaajalle

Lähdeveron määrääminen koronsaajalle

Jos korkotulon lähdeveroa ei ole peritty sen maksamiseen velvollisen saamasta 3 §:ssä tarkoitettusta korkotulosta, Verohallinto määrää koronsaajalle korkotulon lähdeveron ja siinä yhteydessä määrättävän veronlisäyksen ja veronkorotuksen noudattaen, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään. Määräajat lasketaan sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana vero olisi pitänyt periä.

Jos korkotulon lähdeveroa ei ole peritty sen maksamiseen velvollisen saamasta 3 §:ssä tarkoitettusta korkotulosta, Verohallinto määrää koronsaajalle korkotulon lähdeveron ja siinä yhteydessä määrättävän *viivästyskoron* ja veronkorotuksen noudattaen, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään. Määräajat lasketaan sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana vero olisi pitänyt periä.

13 §

13 §

Lähdeveron määrääminen koronsaajalle verotuksen oikaisun yhteydessä

Lähdeveron määrääminen koronsaajalle verotuksen oikaisun yhteydessä

Jos 3 §:ssä tarkoitettu korkotulo on virheellisesti verotettu korkotulon lähdeveron maksamiseen velvollisen tuloverotuksessa veronalaisena tulona, tulee Verohallinnon verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitetun verotuksen oikaisun yhteydessä määrätä lähdevero sen maksamiseen velvolliselle. Veronlisäystä ja veronkorotusta ei tällöin määrätä.

Jos 3 §:ssä tarkoitettu korkotulo on virheellisesti verotettu korkotulon lähdeveron maksamiseen velvollisen tuloverotuksessa veronalaisena tulona, Verohallinnon tulee verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitetun verotuksen oikaisun yhteydessä määrätä lähdevero sen maksamiseen velvolliselle. *Viivästyskorkea* ja veronkorotusta ei tällöin määrätä.

—
Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 2018 koronsaajalle määrättävään korkotulon lähdeveroon. Aiemmilta vero-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

vuosilta määrättävään korkotulon lähdeveeroon sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

7.

Laki

eräiden asuntojen vuokraustoimintaa harjoittavien osakeyhtiöiden veronhuojennuksesta annetun lain 17 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eräiden asuntojen vuokraustoimintaa harjoittavien osakeyhtiöiden veronhuojennuksesta annetun lain (299/2009) 17 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 795/2016, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

17 §

17 §

Verotusta koskevien säännösten soveltaminen

Verotusta koskevien säännösten soveltaminen

Maksuunpanoon, verotarkastukseen, verotuksen muuttamiseen, veronkorotukseen ja yhteisökorkoon sovelletaan verotusmenettelystä annettua lakia (1558/1995). Maksuunpannun määrän kantamiseen sovelletaan veronkantolakia (769/2016).

Maksuunpanoon, verotarkastukseen, verotuksen muuttamiseen, veronkorotukseen *sekä jäännösverolle määrättävään ja veronpalautukselle maksettavaan korkoon* sovelletaan verotusmenettelystä annettua lakia (1558/1995), *veronlisäyksestä ja viivekorosta annettua lakia (1556/1995) sekä veronkantolakia (769/2016)*. Maksuunpannun määrän kantamiseen ja veron palauttamiseen sovelletaan veronkantolakia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

8.

Laki**tonnistoverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tonnistoverolain (476/2002) 31 §:n 2 momentti, 32 §:n 3 momentti, 33 ja 34 §
 sekä 39 §:n 2 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 31 §:n 2 momentti laissa 794/2016, 32 §:n 3 momentti laissa
 90/2012 ja 39 §:n 2 momentti laissa 893/2012, seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

31 §

31 §

*Verotuksen toimittaminen**Verotuksen toimittaminen*

Tonnistoverotus toimitetaan verotusmenet-
 telystä annetun lain (1558/1995) 3 §:ssä tar-
 koitetulta verovuodelta. Verotuksen toimit-
 tamiseen, verotuksen päättymiseen, verotar-
 kastukseen, veronoikaisuun, *jälkiverotuk-*
seen, veronkorotukseen, *yhteisökorkoon* ja
 seurannaismuutokseen sovelletaan verotus-
 menettelystä annettua lakia. Tonnistoveron
 kanton, perintään ja palauttamiseen sovelle-
 taan veronkantolakia (769/2016).

Tonnistoverotus toimitetaan verotusmenet-
 telystä annetun lain (1558/1995) 3 §:ssä tar-
 koitetulta verovuodelta. Verotuksen toimit-
 tamiseen, verotuksen päättymiseen, verotar-
 kastukseen, *verotuksen oikaisuun*, veronkorot-
 tukseen, *jäännösverolle määrättävään ja ve-*
ronpalautukselle maksettavaan korkoon ja
 seurannaismuutokseen sovelletaan verotus-
 menettelystä annettua lakia, *veronlisäyksestä*
ja viivekorosta annettua lakia (1556/1995)
sekä veronkantolakia (769/2016). Tonnisto-
 veron kanton, perintään ja palauttamiseen
 sovelletaan veronkantolakia.

32 §

32 §

Verotuksen toimittaminen hyväksymisen pe-
*ruuttamisen ja yhtiön purkautumisen jälkeen**Verotuksen toimittaminen hyväksymisen pe-*
ruuttamisen ja yhtiön purkautumisen jälkeen

Maksettavalle verolle on suoritettava yhtei-
 sökorkoa siten kuin yhteisökorosta säädetään.
 Yhteisökorko lasketaan kultakin verovuodel-
 ta, jolta veroa määrätään, veroilmoituksen
 viimeistä antopäivää seuraavasta päivästä ve-
 ron ensimmäiseen eräpäivään.

Maksettavalle verolle on suoritettava *huo-*
jennettua viivästyskorkoa noudattaen veron-
lisäyksestä ja viivekorosta annettua lakia.
Huojennettu viivästyskorko lasketaan kulta-
 kin verovuodelta, jolta veroa määrätään, *ve-*
rovuoden päättymistä seuraavan toisen kuu-
kauden ensimmäisestä päivästä veron en-
 simmäiseen eräpäivään.

HE 237/2016 vp

Voimassa oleva laki

Ehdotus

33 §

33 §

Tonnistoveron ennakonkanto

Tonnistoveron ennakonkanto

Tonnistovero suoritetaan ennakonkannossa noudattaen *soveltuvin osin* ennakoperintälain (1118/1996) säännöksiä.

Tonnistovero suoritetaan ennakonkannossa noudattaen ennakoperintälakia (1118/1996). *Mainitun lain 24 a §:ssä tarkoitettu velvollisuus esittää ennakkoa koskeva vaatimus sähköisesti ei kuitenkaan koske tonnistoveron ennakkoa.*

34 §

34 §

Tuloverotusta koskeva ilmoittamisvelvollisuus

Tuloverotusta koskeva ilmoittamisvelvollisuus

Tonnistoverovelvollinen on velvollinen antamaan veroilmoituksen erikseen tonnistoverotettavasta toiminnasta ja tuloverotettavasta toiminnasta noudattaen *soveltuvin osin*, mitä veronalaisen tulon ilmoittamisvelvollisuudesta verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

Tonnistoverovelvollinen on velvollinen antamaan veroilmoituksen erikseen tonnistoverotettavasta toiminnasta ja tuloverotettavasta toiminnasta noudattaen, mitä veronalaisen tulon ilmoittamisvelvollisuudesta säädetään verotusmenettelystä annetussa laissa. *Mainitun lain 7 a §:ssä tarkoitettu sähköinen ilmoittamisvelvollisuus ei kuitenkaan koske tonnistoverotettavasta toiminnasta annettavaa veroilmoitusta.*

Yhtiön on lisäksi annettava muut tuloverotuksen toimittamista varten tarpeelliset tiedot ja selvityksen sen mukaan kuin valtiovarainministeriön asetuksella säädetään.

Yhtiön on lisäksi annettava muut tuloverotuksen toimittamista varten tarpeelliset tiedot ja selvitykset. *Verohallinto antaa tarkemmat määräykset tietojen ja selvitysten antamisesta.*

39 §

39 §

Muutoksenhaku

Muutoksenhaku

Muutoksenhausta päätökseen, joka koskee tonnistoverovelvolliseksi hyväksymistä tai hyväksymisen peruuttamista, säädetään verotusmenettelystä annetun lain 71 e §:ssä. Valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

Muutoksenhausta päätökseen, joka koskee tonnistoverovelvolliseksi hyväksymistä tai hyväksymisen peruuttamista, säädetään verotusmenettelystä annetun lain 65 a §:ssä. *Oikaisuvaatimus ja valitus on käsiteltävä kiireellisenä.*

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lain 32 §:ää sovelletaan ensimmäisen keran vuodelta 2017 määrättävään veroon. Aiemmilta vuosilta määrättävään veroon sovel-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

letaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

9.

Laki

verontilityslain 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verontilityslain (532/1998) 3 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 440/2013, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 §

3 §

Kertymisjakso ja tilitysajankohta

Kertymisjakso ja tilitysajankohta

Verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettujen muiden kuin yhteisöverojen ja yhteisön yleisradioveron ennakonpalautukset vähennetään verotuksen päättymiskuukaudelta tehtävässä tilityksessä.

Verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettujen muiden kuin yhteisöverojen ja yhteisön yleisradioveron *veronpalautukset* vähennetään verotuksen päättymiskuukaudelta tehtävässä tilityksessä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuoden 2018 verotuksen päättymiskuukauden tilityksiin. Aiempien verovuosien verotuksen päättymiskuukauden tilityksiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

10.

Laki

rakennusverolain 14 ja 18 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rakennusverolain (54/1977) 14 §:n 2 momentti ja 18 §,
sellaisina kuin ne ovat, 14 §:n 2 momentti laissa 619/1978 ja 18 § laissa 530/2010, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

14 §

14 §

Jos veron määräämisen perusteena käytettyjen rakennuskustannusten määrä ylittää rakennuskustannusten lopullisen määrän vähintään 10 prosentilla, verotusta on niin ikään oikaistava ja verovelvolliselle maksettava takaisin kustannusten erotusta vastaava vero ja sille korkoa veron suorittamispäivästä lukien siten, kuin palautettavalle verolle maksettavasta korosta veronkantolain nojalla säädetään.

Jos veron määräämisen perusteena käytettyjen rakennuskustannusten määrä ylittää rakennuskustannusten lopullisen määrän vähintään 10 prosentilla, verotusta on niin ikään oikaistava ja verovelvolliselle maksettava takaisin kustannusten erotusta vastaava vero ja sille korkoa veron suorittamispäivästä lukien noudattaen, mitä veronkantolaissa (769/2016) säädetään palautettavalle verolle maksettavasta korosta.

18 §

Tässä laissa tarkoitettu vero, veronkorotus ja veronlisäystä vastaava korko on suoritettava yhtenä eränä Verohallinnolle. Jos maksua ei määräaikana ole suoritettu, on verolle ja veronkorotukselle suoritettava veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetyt viivästysseuraamukset. Rakennusveron kannossa noudatetaan muutoin *soveltuvin osin*, mitä veronkantolaissa (609/2005) sekä verotusmenettelystä annetussa laissa ja niiden nojalla veronkannosta säädetään.

18 §

Tässä laissa tarkoitettu vero, veronkorotus ja veronlisäystä vastaava korko on suoritettava yhtenä eränä Verohallinnolle. Jos maksua ei määräaikana ole suoritettu, verolle ja veronkorotukselle on suoritettava veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetyt viivästysseuraamukset. Rakennusveron kannossa noudatetaan muutoin veronkantolakia ja verotusmenettelystä annettua lakia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

12.

Laki

tuulivoiman kompensatioalueista annetun lain 7 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tuulivoiman kompensatioalueista annetun lain (490/2013) 7 §:n 2 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

7 §

7 §

Tuulivoimamaksun palauttaminen

Tuulivoimamaksun palauttaminen

Suoritettua tuulivoimamaksua palautetaan viimeistään palautusperusteen syntymistä seuraavana kalenterivuonna. Palautuksen määrä on se summa, joka vastaa sähkön tuottajan suorittaman tuulivoimamaksun perusteella määräytyvää osuutta kompensatiosumman ylittävästä tuulivoimamaksujen kertymästä. Palautukselle maksetaan korkoa siten kuin veronkantalain (609/2005) 22 §:ssä säädetään.

Suoritettua tuulivoimamaksua palautetaan viimeistään palautusperusteen syntymistä seuraavana kalenterivuonna. Palautuksen määrä on se summa, joka vastaa sähkön tuottajan suorittaman tuulivoimamaksun perusteella määräytyvää osuutta kompensatiosumman ylittävästä tuulivoimamaksujen kertymästä. Palautukselle maksetaan korkoa noudattaen veronkantalain (769/2016) 32 §:ää.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20.

13.

Laki

katsastustoiminnan valvontamaksusta annetun lain 9 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan katsastustoiminnan valvontamaksusta annetun lain (960/2013) 9 § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

9 §

9 §

Maksun kanto

Maksun kanto

Maksupaikoista, maksamisesta aiheutuvista kuluista, rahalaitoksen vastaanottamien maksujen suorittamisesta Liikenteen turvallisuusvirastolle sekä rahalaitokselle suoritettavaan tiedonsiirtokorvaukseen ja rahalaitoksen maksujen siirtämisen laiminlyönnin johdosta suoritettavaan viivästyskorkoon sovelletaan, mitä veronkantolain (609/2005) 7, 12 ja 14 §:ssä säädetään.

Maksupaikkoihin, maksamisesta aiheutuviin kuluihin sekä rahalaitoksen vastaanottamien maksujen suorittamiseen Liikenteen turvallisuusvirastolle sovelletaan veronkantolain (769/2016) 18 ja 22 §:ää.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20.

14.

Laki

lentoliikenteen valvontamaksusta annetun lain 11 ja 18 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan lentoliikenteen valvontamaksusta annetun lain (1249/2005) 11 ja 18 §, sellaisena
kuin niistä on 11 § laissa 1310/2009, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

11 §

11 §

Maksupaikat

Maksupaikat

Maksupaikoista, maksamisesta aiheutuvista kuluista, rahalaitoksen vastaanottamien maksujen suorittamisesta Liikenteen turvallisuusvirastolle *sekä rahalaitokselle suoritettavaan tiedonsiirtokorvaukseen ja rahalaitoksen maksujen siirtämisen laiminlyönnin johdosta suoritettavaan viivästyskorkoon* sovelletaan, mitä veronkantalain (609/2005) 7, 12 ja 14 §:ssä säädetään.

Maksupaikkoihin, maksamisesta aiheutuviin kuluihin *sekä* rahalaitoksen vastaanottamien maksujen suorittamiseen Liikenteen turvallisuusvirastolle sovelletaan veronkantalain (769/2016) 18 ja 22 §:ää.

18 §

18 §

Palautettavalle määrälle suoritettava korko

Palautettavalle määrälle suoritettava korko

Jos maksua palautetaan maksuunpanon oikaisun tai muutoksenhaun johdosta, palautettavalle maksulle maksetaan verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 4 luvussa säädetty *palautuskorko* maksupäivästä takaisinmaksupäivään.

Jos maksua palautetaan maksuunpanon oikaisun tai muutoksenhaun johdosta, palautettavalle maksulle maksetaan *veronkantalain 32 §:ssä* säädetty korko maksupäivästä takaisinmaksupäivään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20.
